

کوبرای عه زیمی
1925 - 2020 ی زایی

مانای ژیانم

منتدی إقرا الثقافی

بیره وهری ژنیك له ده ورائی كوۆماری كوردستاندا

www.igra.ahlamontada.com

ناماده کردنی:
سیمینی ئیفتخاری

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

براي دانلود كتابهاي مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى اقرا النُقَافِي)

بۆدابهزاندنی چۆرهها کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للکتاب (کوردی , عربي , فارسي)

مانای ژيانم؟

نووسینی: کوډرای عهزیمی

۱۹۲۵ - ۲۰۲۰ ی زایینی

له بَلاوکراوه کانی مائی وه فایی
ناونیشان: هه ولێڕ / فولکە ی زراعه / نێو پارکی وه فایی
07504566276

ناوی کتێب: مانای ژيانم
نووسین: کو برای عه زیمی
ئاماده کردنی: سیمینی ئیفتخاری
گرافیک و دیزاین: ئامه د
سه ره رشتیاری چاپ: پێبین فه تاح
تیراژ: 1000 دانه
نرخ: 6000 دینار

له به پێوه به رایه تی گشتیی په رتوو کخانه گشتیه کان / هه ریمی کوردستان،
ژماره ی سپاردنی (1184) سالی 2024 ی پێ دراوه.

رۆژگار هاریومی وهک ئهسپۆنی ورد
هیز و توانای لێ بریوم دهرده کورد
هیمن

ناوه پۆك

5	سوپاس و پېژانين
9	پېشه كى
14	كورته باسكى بڼه ماله كهم
22	سه رده مى مندايم
45	ده ستيكى خوښندن
58	سهره تاي كاري ماموستاييم و وانه گوته وه
62	كوچى دوايى بابم
66	كېشه له گه ل مامه كانم و هاتووچوى مه حكهمه قازى
75	هه لومه رجى پيش كومار
80	دامه زراندين و راگه ياندينى كومارى كوردستان
93	دامه زراندينى يه كيتى يايان
102	روخانى كومارى كوردستان
107	ميڤردى خوم و خوشكه كانم
110	گوژانه وه بو بۆكان
113	گه پانه وه مان بو مه هاباد
125	خانوو دروست كردن
142	گواسته وه بو تاران
151	سهره تاي شوپشى تيران
155	هاتنه وهى خومىنى و داسه پاندينى شه پ به سهر كوردستاندا
160	ساز كردنه وهى خانوو به رهى مه هاباد
163	هيترشى حكومه تى مه لاکان بو سهر كوردستان
167	زيندانى كردنى محهمه دى كوپم و هاوسه ره كهم
170	كاره ساتى بۆكان
172	محهمه د نازاد كرا
174	نازاد بوونى حاجى هاوسه رم له به نديخانه
177	مال به كرنگرتن له سنه
182	سهرگه ردانى له تاراندا
187	زيندانى كردنى سارم
192	له سياره دانى سارم
205	به پركردنى مندا له كانم و خوشكه زاكهم بو دهره وهى ولات
210	چووون بو پاريس
212	ژن خواست و هاتنمان بو سويد
219	كو تايى
221	پاشكو

سوپاس و پېژانین

لیره‌دا به پېوستی ده‌زانم سوپاسی نه‌و به‌پېژانه بکه‌م که به جوړیک له جوړه‌کان
له ئاماده‌کردنی نه‌م کتېبه‌دا یارمه‌تیاں دام، به تاییه‌تی کچه پوری هیژام سوځه‌یلای
قادرې بۆ پېدا چوونه‌وه‌ی به سهر نووسینه‌که‌دا، ههر وه‌ها سوپاسی هاوسه‌ری
به‌پېژم سهردارې سدیق نه‌فه‌ندی ده‌که‌م که ئه‌رکی ئیدیتی نووسینه‌که‌ی گرته
نه‌ستۆ.

پیشه کی

دایکم، یای کوبرای عهزیمی، ته مه نئیکی دوور و درێژ، یان به وتهی خوّمالی، ته مه نئیکی پر بارو جوانی گوزهراند. له وهتهی وه بیرم دئی، دایکم مروڤئیکی پرکارو پر به رنامه و پرۆژه بووه، نه وهندهی توانیبتی کاتی به فێرۆ نه داوه، ههر خهریکی نووسین و خویندنهوه و خو پێگه یاندن بوو. دهم دیت چۆن ههر خهریکی نووسینه و زۆر به وردی لێره و له وێ یاده وه ریه کانی ده نووسیتتهوه. به لām کاتیک دهفته ره کانی پر ده بوونهوه وه لای ده نان و ئیدی باسی لێ نه ده کردن.

ماوه یه ک پاش کۆچی دوایی دایکم، له مانگی ئاپریلی ساڵی ۲۰۲۰ی زایینیدا، دهستم کرد به خویندنهوهی یاده وه ریه کانی وهاته سه ره ئه و بیرهی که بڵاویان که مه وه له بهر ئه وهی دڵنیا که چه ند تاییه ته ندیه کیان هه یه که گرینه کی سه ره کی به نووسینه کانی ده ده ن. بێچه گه له وه ش، دڵنیا که دایکم به وهی رازیه که نووسراوه کانی بڵاوبه نه وه به تاییه ت که جیگا جیگا، لێره و له وێ، رووی له خوینهر کردوه و ئه وهی به شایه د گرتوه.

یه ک له و تاییه ته ندیه نه وه یه که ده ر باره ی ده ورانی کۆماری کوردستانه. نه وه نده ی ئه من ئاگاداریم، هه یچکام له ژنه خوینده وه ره کانی ئه و ده ورانه نووسراوه کی وایان بۆ به جی نه هیتستوین چونکه به گشتی بیر وه ره کانی ئه و سه رده مه هی پیاوانن. بۆ یه که م جار خوینهر ده توانی له روانگهی ژنیکه وه که خۆی له رووداوه کاندا به شدار بوه لێیان پر وانی.

تاییه ته ندیه کی دیکه ده ربړینی بیرو رایه ده ر باره ی ژن و جیگه ی ئه وه له و کۆمه لگایه دا، دایکم له مه سه له کۆمه لایه تییه کاندا چالاک بوه و به وردی باسی کارو تیکۆشان وهه ستی ژنانی له و ده ورانه دا کردوه. چه ندین وتاریشی له و باره وه نووسیوه که له گوڤاری "کوردستان" ی سه رده می کۆماردا بڵاو کراونه ته وه. له هیندیکیاندا که م و کورتی و ئاکاره زه قه کانی نێو کۆمه لگای ئه و سه رده مه ی خستۆته بهرچاو و لێیانداوه. ده گیریتته وه که چۆن دایک و باب رێیان له خویندلی که چه کانیا ن گرتوه. "... ئه و که چه نه و جه وانانه ی خو یان به ده بخت و بێسه واد ده که ن ده لێن رۆله جووتی گۆره و ی به چه یا کلاوی بدروو یا خیر ده لێن ئه من که یی هۆم بۆ

مه‌دره‌سه نابهم بَن ئه‌ده‌ب ده‌بَن" رۆژنامه‌ی کوردستان ژماره ۲۷ دووشه‌مه ۵ی خا‌که‌لی‌وه‌ی ۱۳۲۵، ۲۵ی مارس‌ی ۱۹۴۶. به چا‌وی‌کی ره‌خه‌نه‌وه‌ی ر‌وانی‌و‌ت‌یه دیاریده خراپه‌کانی داب و نه‌رتی کورده‌واری و به مه‌به‌ستی پ‌ش‌ خستنی کۆمه‌ل‌گا ویست‌و‌یه‌تی که‌م و ک‌وپ‌یه‌کان بخاته به‌ر‌چا‌و تا ئه‌وانه‌ی به‌ر‌پ‌رس و ل‌یزانن هه‌ول‌ی چاره‌سه‌ر کردنیان ب‌ده‌ن.

دایک‌م ئه‌ندامی یه‌ک‌یتی یایان بو‌ه وله‌و‌یدا رۆ‌ل‌یکی به‌ر‌چا‌وی هه‌بو‌ه. له‌نو‌وسینه‌که‌یدا باس له‌ په‌یوه‌ندی‌ه‌کان و بارود‌ۆ‌خی ژن له‌ کۆمه‌ل‌گای کورده‌واری ده‌کا. به‌ چا‌کی بۆ‌مان ده‌رده‌که‌و‌ی که‌ ژن رۆ‌ل و ج‌ی‌گه‌یه‌کی دیاری‌ک‌را‌وی له‌ کۆمه‌ل‌گادا نه‌بو‌ه. ر‌یز و پایه‌ی ژن به‌ ه‌و‌ی خ‌و‌یه‌وه‌ نه‌بو‌ه، به‌ل‌کو پ‌ش‌ م‌یرد کردن به‌ ه‌و‌ی باب‌یه‌وه‌ و د‌وای م‌یرد کرد‌ن‌یشی به‌ ه‌و‌ی م‌یرد‌ه‌که‌یه‌وه‌ بو‌ه. "هوم‌ید‌وارم که‌ چی دی ژن و ک‌چی ئ‌یمه‌ش له‌ حق‌و‌وقی ئ‌یج‌تمائی بَن به‌ش نه‌بن." ته‌رب‌یه‌ت له‌ با‌وه‌ش دایک‌دا، رۆژنامه‌ی کوردستان ژماره ۳۶ دووشه‌مه ۲۸ی خا‌که‌لی‌وه‌ی ۱۳۲۵، ۱۷ی ئا‌پ‌ری‌لی ۱۹۴۶. به‌ل‌ام بۆ‌خ‌وی چون‌که ب‌روای به‌ یه‌ک‌سانی ن‌ت‌وان ژن و پ‌یا‌و هه‌بو‌ه هه‌م‌یشه ویست‌و‌یه‌تی وه‌ک ژن‌یک ر‌یزی ل‌ن ب‌گ‌یری ن‌ه‌ک وه‌ک ک‌چ و ژنی ف‌لان که‌س. ئه‌وه‌شی به‌ کرده‌وه‌ سه‌لماند‌وه. که‌ باس له‌ ر‌یک‌خ‌را‌وی ژنان ده‌کا هه‌ند‌یک جار به‌ ن‌ی‌وی یه‌ک‌یتی یایان و هه‌ند‌یک جار‌یش به‌ ح‌یز‌بی یایان یاخ‌ود ح‌یز‌بی ژنان نا‌وی برد‌وه. بۆ‌م رو‌ون نه‌بۆ‌ته‌وه‌ که‌ ئایا نا‌وی ر‌یک‌خ‌را‌وه‌که‌ یه‌ک‌یتی یایان، ح‌یز‌بی یایان یان ح‌یز‌بی ژنان بو‌وه.

دایک‌م له‌ یه‌که‌م ژنه‌ مام‌ۆ‌ستا‌کانی سه‌رده‌می کۆمار‌بو‌ه. وه‌کو‌و مام‌ۆ‌ستایه‌کی په‌روه‌رده‌کار ئه‌ر‌کی سه‌ر شانی به‌ ج‌ن گه‌یان‌د‌وه. زۆر به‌ په‌ر‌ۆش بو‌ه که‌ به‌ ر‌ی‌گایه‌کی سا‌خ‌ل‌م ق‌وتاب‌یه‌کانی په‌روه‌رده‌ ب‌کات. بۆ له‌نا‌و برد‌نی نه‌خ‌و‌ند‌ه‌واری هه‌ول‌ی بَن و‌چانی دا‌وه چون‌که پ‌ی‌ی‌واب‌وه که‌ چاره‌سه‌ر کرد‌نی ک‌یشه‌ی ک‌ورد به‌سه‌را‌وه‌ته‌وه‌ به‌ پ‌له‌ی خ‌و‌ند‌ه‌واری کۆمه‌ل‌گا‌که‌مان، هه‌روه‌ها پ‌ی‌ی‌واب‌وه که‌ نه‌ته‌وه‌ی ک‌ورد بۆ گه‌یش‌ت به‌ ئامان‌جه‌کانی پ‌ی‌وی‌ستی به‌ ف‌ی‌ر بو‌ون و پ‌ش‌که‌وتن له‌ باری زان‌ستیه‌وه‌ هه‌یه. له‌ و‌تاری "ج‌ی‌ژنه‌ و شای و شیرنی خ‌ۆری له‌ لای ژنانی شاری شنۆ به‌ بۆنه‌ی سه‌ره‌خ‌و‌یی ک‌وردستان" که‌ له‌ رۆژنامه‌ی کوردستان ژماره ۳۸، ۲ی با‌نه‌مه‌ری ۱۳۲۵ به‌رانبه‌ر به‌ ۲۳ی ئا‌پ‌ری‌لی ۱۹۴۶دا ب‌لا‌و ک‌را‌وه‌ته‌وه‌ ده‌نو‌وس‌ت:

"فه رههنگ روحی به شه ره و مایه ی سهرکه و تنی میلله ت و نیشتمانه..." به تاییه ت لهو کاته دا که خویندن له فارسییه وه کراوه به کوردی، بۆ خۆ فیژکردنی کوردی به جیدی تیکۆشاهه تا بتوانی که لک به قوتابییه کانی بگه یه نی.

به شیکی تری سهرنج راکیش، لایه نی کۆمه لئاسی و تیتنۆلۆگی و بیرى وجودی ئەو نووسراوه یه. دایکم له مندالی خۆی هه تا دو سال پێش ئەوه ی کۆچی دوا یی بکا به وردی باسی کومه لگای کوردی و شیوه ژيانی کۆمه لگا ده کات. له بیناسازی خانوبه ره کان بگره هه تا جل و بهرگ و خواردن و کارو پیشه ی خه لک و بیوی ژيان و را و نه ریتی کۆمه لایه تی. له نووسینه که ی دایکمه دا بۆمان ده رده که وێ که خاوه نی بیرکی وجودیه. به درێژیی ژيانی ئەم پرسیارانه ی له خۆی کردوه : "من کیم؟ له کۆیوه هاتوم؟ مانای من چییه؟ بۆ چی هاتومه سهر ئەو دنیا یه و بۆ چی ده ژیم؟". به بیر و کرده وه له ژيانیدا هه ولێ دۆزیته وه ی وه لامی بۆ پرسیاره کانی داوه.

دایکم مروفیکی خۆ راگرو کۆلنه ده ر بوه. پیموایه به سه رهاتی تاکه کانی کورد وه ک نه ته وه یه کی ژێرده ست، تا راده یه ک له یه ک به چن چونکه ژيانی هه موویان پر له مه ترسی، زیندان، شه ر، کوژران، تیکۆشان و کۆلنه دانه. وه ک زۆربه ی خه لک، ژيانی دایکیشم تیکه لۆیکه له خۆشی و ناخۆشی و پڕ له سه روخوار. به لام شتیکی که زۆر سهرنج راکیشه، خۆپاگری و کۆل نه دانسی ئەوه له کۆمه لگایه کی پیاووه جاخیدا، بۆیه به رده وام به رانبهر به گشت یاسا و رێسا کۆمه لایه تیانه راوه ستاوه، ه ی کۆمه لگای کورده واری به تاییه تی و ه ی ئیران به گشتی. هه لۆیستی حکومه تی ئیران و شوڤۆنیسمی فارس به رانبهر به کورد، نابه رابه ری نیوان ژن و پیاو، جیاوازی نیوان ده وله مه ند وه ژار، ه یچیان نه یان توانیوه چۆکی پێ دابده ن. به درێژیی ژيانی هه میشه پشتی راستی گرتووه ته نانه ت ئەگه ر به زیانی خۆشی ته واو بووی. قه ت سه ری بۆ که س دانه نواندوه و له تیکۆشان بۆ گه یشتن به ئامانجه کانی سوور و به رده وام بوه.

دایکم نان په یدا که ری مالی بوه. هه ر له سه ره تای لاوتیه وه، دوا ی کۆچی دوا یی بابی، باری گوزه رانی مالیی گرتۆته نه ستۆ وبۆته پشت و په نا بۆ دایک و دوو خوشکی له خۆی بچوکت. ئەو نه رکانه ش له کۆمه لگای گه شه نه کردووی نه وکاتی کورده ستاندا بۆ ژن کاریکی ئاسان نه بوه. کچیکی لاوی بی باب که له ده ره وه ی مال

کار بکات نه ک هەر باو نه‌بووه، به‌لکو به چاوێکی سووکیش چاوی لێکراوه. له کاتیکدا که دایکم گیرۆده‌ی خه‌می نه‌مانی بابیتی، تووشی چهند رووداوی تالی دیکه ده‌بی، نه‌وانه‌ش وای لێده‌که‌ن که به ته‌نیا له چهند لاهه به‌ره‌نگاری کۆمه‌لگا بێته‌وه‌و پارێزگاری له که‌رامه‌تی خۆی بکا.

دایکم رای تایبه‌تی خۆی له سه‌ر حکومه‌تی ئاخونده‌کانی ئێران هه‌بووه و به راشکاوی و به بێ ترس باسی نه‌وه‌ی ده‌کا که چۆن کار به ده‌ستانی ئه‌و حکومه‌ته هه‌ر له سه‌ره‌تاوه ده‌ست به کوشتاری کورد و وێرانکردنی کوردستان ده‌که‌ن. ده‌گێڕێته‌وه که حکومه‌تی خۆینمژی مه‌لایان چۆن هه‌نگاو به هه‌نگاو کوردستان ده‌شیۆنن و کاوڵ ده‌که‌ن، کۆمه‌لکوژی ده‌که‌ن و خۆینی خه‌لک ده‌رژێنن. بۆمان ده‌گێڕێته‌وه که له‌و گێژاوه‌دا چی به‌سه‌ر هاتوه. له درێژی نووسینه‌که‌یدا ده‌رده‌که‌وی که چۆن ئه‌رکی خۆی وه‌ک ژنیک، دایکێک، هاوسه‌رو مرو‌فێکی به‌رپرس و کورد خۆشه‌ویست به جێ هێناوه.

هه‌ستی برینداربووی دایکم، هه‌ستی دایکه‌کانی تریشه. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که هه‌سته‌کانی زۆر دلته‌زێنن وه‌لێ به جوانی و رێک و پێکی ده‌ریان ده‌بێ و باسی هه‌ستی دایکێک ده‌کا که جگه‌رگۆشه‌که‌ی ده‌کوژن. هه‌ستی دایکێک که رێگه‌ی پێ نادهن ته‌نانه‌ت چاوی به ئازیزه‌که‌ی له به‌ندیخانه بکه‌وێ. ده‌زانێ که ئه‌وه ته‌نیا هه‌ستی ئه‌و نییه، به‌لکو هه‌ستی هه‌زاران هه‌زار دایک و باب و مندال و خۆشک و براهیه که ئه‌و، سه‌ره‌پای ئه‌و هه‌موو ئازار و ره‌نجه، توانیوێتی بیخاته سه‌ر کاغه‌ز.

کاتیک که سارمی کوپه‌ بیست و چوار ساله‌که‌ی ده‌گیرێ و دوايش له سێداره ده‌درێ، ئه‌و دایکه چۆکی بۆ حکومه‌تی مه‌لا فاشیسته‌کان دانا‌دا و له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو رووداوه تال و دلته‌زێنانه سه‌ری بلێند راده‌گرێ و ئه‌وه‌نده‌ی بۆی ده‌کرێ به‌رانه‌بر به دوژمنی گه‌له‌که‌ی راده‌وه‌ستێ.

له نووسینه‌کانی دایکم وا ده‌ر ده‌که‌وێ که دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ژيان له سوید ده‌ست ده‌کا به نووسینی یاده‌وه‌ریه‌کانی. بۆ ئه‌و کاره‌ش پشته‌ی به زه‌ینی خۆی به‌سته‌وه، بۆیه هێندێ جار ئه‌و رووداوانه‌ی له بیرى ماوه باسی کردون یان به کورتی باسی کردون. هه‌ندێ رووداویش که باسی لێنه‌کردون دیاره بیرى چونه‌وه. هه‌روه‌ک خۆی بۆمان باس ده‌کا له کاتی لاوێتیدا به تایبه‌تی له سه‌رده‌می کۆماری کوردستان

دا روژانه رووداوه‌کانی نووسینوهه به‌لام به‌داخهوه له کاتی روخانی کۆماردا ناچار ده‌بێ هه‌موان له‌نیۆ به‌ری.

دایکم زۆربه‌ی بیره‌وه‌ریه‌کانی به‌ کوردی نووسیون و ناو به‌ ناو فارسی به‌ کار هێناوه که من له‌ کاتی ئاماده‌ کردنیدا به‌ بێ ده‌ستکاری وه‌رمگێراونه‌ته‌ سه‌ر کوردی و هه‌ولم داوه ستایلی نووسینه‌که‌ی خۆی به‌پارێزم. ده‌بێ ئاماژه‌ به‌ ئه‌وه‌ش بکه‌م که بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ر له‌ خۆینه‌ر تێک نه‌ده‌م می‌زووی زۆربه‌ی رووداوه‌کان که دایکم به‌ هه‌تاوی نووسیوونی کردوومنه‌ زاینی. هه‌ر وه‌ها زمانی ستانداردی کوردیم هه‌لبێاردوه بۆ ئه‌وه‌ی زۆرینه‌ی کورد بتوانن که‌لکی لێ وه‌رگرن. له‌و شوێناشه‌ش که ئاخفتنی راسته‌وپراستی و به‌ فارسی له‌ناو په‌راوی‌زدا کردوومنه‌ته‌ کوردی.

بۆ ناوی ئهم کتێبه‌ چه‌ند وشه‌یه‌ک هاته‌نه‌ می‌شکم و له‌گه‌ڵ براکانم و سه‌رداری هاوسه‌رم راوی‌زم کرد و له‌ ئه‌نجامدا "مانای ژيانم؟" بۆ هه‌لبێارد چونکه له‌گه‌ڵ شیوه‌ بیر کردنه‌وه‌ی دایکم باش ده‌گونجا که تا دوا هه‌ناسه‌کانی بیرى له‌ مانای ژيانى ده‌کرده‌وه.

کاتێک که خه‌ریکی کۆ کردنه‌وه و ئاماده‌ کردنی نووسینه‌کان بووم، ئه‌وه‌نده‌ی دیکه سه‌رسامی گه‌وره‌یی ئه‌و ژنه‌ چالاک و له‌ خۆبوردوه بووم وته‌نیا کاریکی له‌ ده‌ستم ده‌هات ئه‌وه‌بوو که سه‌ری ریزی بۆ دانه‌وینم.

ئاماده‌ کردنی ئهم نووسینه‌ زۆری خایاند وتوولی کیشا. ئه‌وه‌ی راستی بێ هیندی جارده‌بوو وچانیک بده‌م و لێیگه‌پێم چونکه به‌سه‌رهاته‌کانی دایکم هینده‌ دلته‌زێن و پرله‌ تیش و ئازار بوون که نه‌مه‌ده‌توانی به‌ شیوه‌یه‌کی بابه‌تیانه‌ روو به‌ روویان بيمه‌وه. وه‌کوو کچی ئه‌و دایکه‌ وخووشکی سارم، ده‌رد و ئازاری منیش زۆر گه‌وره‌ بوو. بیره‌وه‌ریه‌کانی دایکم پاش ئه‌وه‌ی خومینى ده‌سته‌لاتی گرته‌ ده‌ست، واته‌ له‌ سالێ ۱۹۷۹ به‌ولاوه‌، به‌شیکن له‌ ژيان وله‌ به‌ سه‌ر هاته‌کانی خۆشم. قه‌له‌می دایکم ده‌یتوانی قه‌له‌می من و هه‌زاران دایک وخووشکی وه‌کوو من بێ که خۆشه‌ویستیک، یان چه‌ندین خۆشه‌ویستیان، دژ به‌ رژیمی فاشیستی ئێران له‌ ده‌ست داوه. یادی هه‌موویان به‌رز و به‌پێز هیت.

ئیمه له‌ بیرمان ناچێ وه‌هه‌مووشی ناکه‌ین. باوه‌رمان به‌ سه‌رکه‌وتنی شوێشی گه‌لان بۆ ئازادی هه‌یه و ده‌زانین که هه‌یج دیکتاتۆرو داگیرکه‌ریک هه‌تا سه‌ر نامیتێ.

سیمینی ئیفتخاری

ستۆکهۆلم، مای ۲۰۲۳

کورته باسیکی بنه‌ماله‌که‌م

تازه پایز ره‌شمالی خوی چه‌قاندبوو، گه‌لای داران زه‌رد هه‌لگه‌پابوون و ره‌نگی پایزیان لئ نیشتبوو. هیندیکیان وه‌ریبوون و هیندی‌کیش هیشتا به‌داره‌کانه‌وه مابوون و به‌ناهه‌نگی با به‌لار و له‌نجه‌خویان ده‌جوول‌اندوهه. ره‌نگه‌زه‌رد و سوور و هه‌مه‌ره‌نگه‌که‌یان له‌تابلویه‌کی جوان ده‌چوو که‌نیگارکیشیکی به‌ئه‌زموون کیشابیتی.

له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو جوانیه‌ی سروشته‌دا ئه‌من شه‌وی رابردوو خه‌و به‌چاوم دا نه‌هاتبوو. فکر و خه‌یالات سه‌ریان لیدابووم و هه‌ر بیرم له‌نه‌خۆشی بابم ده‌کرده‌وه. بیرم ده‌کرده‌وه داخوا نه‌شته‌رگه‌ریه‌که‌ی به‌باشی تپه‌ر ده‌بن. بلیتی ماوه‌یه‌کی زۆر بخایه‌نئ. داخوا زوو چاک ده‌بیته‌وه و زۆر پرسیری تری جو‌راو جو‌ری له‌وبابه‌ته. شیوه‌ی بابم ده‌هاته به‌رچاوم، گریانم ده‌هات و قوتم ده‌داوه نه‌بادا به‌ده‌نگی گریانم ئه‌وانی دیکه‌وه‌خه‌به‌ر به‌ینم. به‌ره‌به‌ری به‌یانی له‌ماندوویه‌تی چاوم له‌سه‌ر یه‌ک دانا و خه‌ۆم لیکه‌وت به‌لام زۆری پینه‌چوو به‌ده‌نگی گریانی خۆم له‌خه‌و راپه‌ریم. خه‌ونیکی ناخۆش و ئالۆزم ده‌دیت، ئیستا خه‌ونه‌که‌م وه‌بیر نایه‌ته‌وه و نازانم چ بوو. ژانه‌سه‌ریکی خراپم هه‌بوو. له‌جیگا‌که‌م ها‌مه‌ده‌ری و خرم کرده‌وه، قه‌دم کردن و له‌نیو جاجمم پێچان. پاش ده‌ست‌نوێژ هه‌لگرتن، نوێژی به‌یانیم کرد و چا و سه‌ماوه‌رم ساز کرد، ئیست‌کانه‌چایه‌کم پێدا کرد و پارۆنانیکم هه‌لگرت و به‌په‌نیرکردم به‌بابۆله‌که‌بیخۆم، به‌لام ئیشتیام نه‌بوو و هه‌رچی کردم هیچم له‌گه‌رو نه‌چوووه‌خواری. هه‌ستام خۆم ساز کرد و چوومه‌وه سه‌ر کار.

۱۹ی ئۆکتۆبری ۱۹۴۳ی زاینی، نزیک نوێژی نیوه‌پۆ، خۆره‌تاویکی که‌م تین هه‌لاتبوو. کره‌بایه‌کی ساردی پایزی ئه‌وه‌نده‌ی تر گه‌رما‌که‌ی بئ هیژ کردبوو. له‌به‌یانی زووه‌وه له‌سه‌ر کاربووم. کاژیری دوا‌زده‌دوا زه‌نگ لیدرا، کاتی پشوودان و خواردنی نانی نیوه‌پۆ بوو. قوتابیه‌کان خویان پێچاوه‌و به‌ره‌و مال چوونه‌وه. پۆله‌که‌چۆل بوو و ئه‌منیش به‌په‌له‌په‌ل و نیگه‌رانی به‌ره‌و مال وه‌پێکه‌وتیم. هه‌ر له‌به‌یانیه‌وه‌هه‌ستیکی ناخۆشم هه‌بوو، له‌ناخی دل‌ه‌وه‌هه‌ستم به‌ناره‌حه‌تی

ده‌کرد، ده‌تگوت له سەر ئەو دنیا‌یه‌ی نیم. ئەو هه‌سته ناخۆشه هەر ده‌هات و پتر پهره‌ی ده‌گرت. سهرم کاس ببوو. نازانم چۆن خۆم گه‌يانده‌وه مالت.

که گه‌يشتمه‌وه گه‌په‌که‌ی خۆمان، وه‌ک جاري جاران نه‌بوو. خه‌فته کۆلانی دا‌گرتبوو و خه‌لکی گه‌په‌ک به‌ رو‌خساري‌کی خه‌مبار‌ه‌وه له‌تيو کۆلان کۆ ببوونه‌وه. سلاوي‌کی سهرپيتم له‌ دراوسێکان کرد و خۆم گه‌يانده‌وه به‌ر ده‌رکه‌ی ماله‌که‌مان. له‌ ده‌ره‌وه را به‌ ئاسته‌م ده‌نگی گريانم گوئی لێ بوو و هينده‌ی دی هه‌ستم به‌ ني‌که‌رانی کرد، به‌لام مرو‌ف هه‌ميشه جی‌گه‌یه‌ک بو‌ هیوا ده‌هي‌لتته‌وه، منيش نه‌مده‌ويست تروسکه‌ی ئەو هيوایه له‌ ده‌ست بده‌م. که گه‌يشتمه‌ناو‌حه‌وشه‌وه، چ بي‌نم، هه‌موو خي‌زان، له‌ ژن و پیاو، له‌ده‌وری يه‌ک خپر ببوونه‌وه ده‌گريان. هەر که چاو‌م پي‌يان که‌وه‌ت تي‌گه‌يشتم که ده‌بێ کاره‌ساتي‌کی زۆر ناخۆش رووی دا‌يیت. له‌ دووره‌وه ديار نه‌بوو له‌ ده‌وری چی کۆ بوونه‌وه. که گه‌يشتمه‌پيشه‌وه تي‌گه‌يشتم ئەوه‌ی نه‌ده‌بوایه قه‌وما‌با، قه‌وما‌وه. ته‌رمی با‌هيان له‌ سەر ته‌ختي‌ک را‌کيشابوو و هه‌موو له‌ ده‌وری کۆ ببوونه‌وه و با‌وه‌پۆيان بوو. ئي‌ستاش وي‌نه‌ی سەر و وسي‌مای با‌بم له‌ به‌ر چاو‌مه. ئەو ده‌م و چاو‌ه‌ی هينده جوان بوو ده‌تگوت شه‌به‌قی تي‌دا‌يه، هي‌چ له‌ مردوو نه‌ده‌چوو. ئي‌ستاش ئەو دي‌مه‌نه‌جوانه‌ی با‌بم به‌کۆت و شه‌ل‌واری پاک و خاوي‌ن که له‌ سەر ته‌ختي‌ک له‌ حه‌وشه دريژ کرابوو له‌ زه‌يندا ماوه.

پي‌م وابوو ئەو رۆژه يه‌کي‌ک له‌تال‌ترين و به‌ ئازار‌ترين رۆژه‌کانی ژيانم بوو. خه‌م و خه‌فه‌تی ئەو دنیا‌يه دا‌يگرتبووم. هه‌موو گيانم ژانی ده‌کرد. چۆکه‌کانم بێ هي‌ز ببوون و ده‌له‌رزين. دل‌ه‌کوته‌م گرتبوو، ده‌تگوت دل‌م توند توند ده‌کوشن و دا‌ی ده‌پرووشين، چاو‌ه‌کانم ره‌شکه و پيشکه‌يان ده‌کرد. کولی گريانم هه‌ستابوو و فرميسکه‌کانم وه‌ک بارانی رۆژی سي‌لاوه‌که‌ی ده‌هاته‌ خوار. به‌هي‌چ جو‌ر پيشی خۆم پێ نه‌ ده‌گيرا و ئارام نه‌ ده‌بوومه‌وه.

هه‌ستم ده‌کرد ئەوه کۆتايی رۆژه خۆشه‌کانی ژيانمه. هەر له‌و رۆژه‌دا بوو ته‌واوی خه‌ونه خۆشه‌کانم رو‌خان. ئەو خه‌وانه‌ی با‌بم بو‌ پيشکه‌وتنم با‌سی ده‌کرد و منيش له‌ دنيای ده‌روونی خۆمدا کوت کوت وه‌ک ياری پازل وه‌سه‌ر يه‌کم خستبوون و دا‌هاتووی خۆم تي‌دا دي‌تبه‌وه. ئەوه‌نده له‌ خه‌می خۆمدا خنکا‌بووم جگه له‌ با‌بم که‌سی دي‌که‌م نه‌ده‌ديت. هه‌موو هۆش و گو‌شم لای ئەو بوو، چاو‌م

تېرپیوو و ناگام له دهورو بهری خۆم نه مابوو. گوښه کانم کب ببوون و هیچیان نه ده بیست. هەر ئهوه ندهم زانی له پریه کیک باسکی گرتم و بهرته ژوورنکی بردم. دیار بوو پیاوړتیاکان هتیاووو بایم بشوا و کفن و دفن و نوژی له سهر بکا. ئهشئ ههر له رۆژی ۲۵ی ئاپریلی ۱۹۲۵ی زایینی، که به گریان له دایک بووم، بۆ ئهچ رۆژه تاریکه گریابم. ئهمن که کوبرای عهزیمیم، کچی عهبدوللای عهزیمی و مریمی ئاغائی، له شاری سابلآخ، که ئه مپرو پیتی دهگوتری مههاباد، چاوی پر له گریانم له نیتو ئهو دنیا پان و بهرینهی پر له هه وراز و نشیو کردۆتهوه. براهیکی له خۆم گه وره ترم هه بوو و دوايش بوومه خاوهنی دوو برا و دوو خوشکان. دوو براکانم به داخه وه ههر به ساوایی وهک چراهیک هه ل ببوون و زوو کووژانه وه. ماینه وه برای گه وره م، کاک هاشم، خۆم و دوو خوشکی له من بچووکت، زارا و عیشره ت.

بایم کورپی عهبدولعهزیم، کورپی عهبدولمه جید، کورپی حاجی ره سوول، کورپی حاجی قه سیم بوو. دایکی بایم، سولتان خانم، ژننکی به پیره بهر و لیها تو بوو و له پهروه ده کردنی منداله کانیشی زۆر وریا و لیزان بوو. ئه و کاته ی من له دایک بووم مالممان له ده ربه ندی حاجی حه سه نیان به رانه بر به مهیدانی ئاردی بوه. ئیمه خیزاننکی دیندار بووین، گوزه راغمان باش بوو، کورد وته نی ده ستمان ده گه یشته ده ممان. دایکم کچی سلهمان ئاغای تاجر، کورپی عه لی ئاغای بوو که له نیوان کوردستان و چین دا بازرگانی قوماشی ئاوریشمی ده کرد. دایکی دایکیشم، سارا خاتوون، کچی حاجی برایمی مۆزی، دیتیۆکری بوو. دایکم که چاوی کردۆته وه مالیان له کۆلانی عه لیالی دابوه.

باوکم کورپی گه وره ی مالن بوو، چوار برا و خوشکیکی له خۆی بچووکتی هه بووه. به ریز له گه وره وه به پیتی ته مه ن: مامه حه مه سالج، مامه حه مه ره شید، مامه حه مه ره سوول، مامه عهبدولعهزیز و پیرۆز خانم.

بابه گه وره م، میرزا عهزیم، له گه ل دوو براکانی، میرزا مه جید و میرزا قه سیم پیکه وه له مالیک دا ژیاون که سنی بینی تیدا بووه. میرزا مه جید خاوهنی دوو کور (مه حمود و عه لی) و سنی کچ بوو. زارا خانم که مێرد به ماله حه سه نزاده کان ده کا، توبا خانم مێرد به میرزا سالجی عوسمانی ده کا و روکیا خامیش ده بیته بووکی ماله

مه‌رجانی. میرزا قه‌سیم ته‌نیا کورپیکی هه‌بووه به نیوی سمایل.
به‌لام وه‌ک ده‌زاین هیچ شتیک له‌م دنیا به‌دا تا سه‌ر نییه. له‌گه‌ل هه‌لگیرسانی
شه‌ری جیهانی یه‌که‌م بارودوخوی تیران به‌گشتی و باری کوردستانی به‌تابه‌تی
که‌وتۆته مه‌ترسیه‌وه. ئه‌و ده‌م عرووس (رووس) له‌لایه‌ک و عوسمانیه‌کان له‌لایه‌کی
تره‌وه له‌سابلاخ ده‌سته‌لاتیان هه‌بووه.

وه‌ک بابم بۆی گێراومه‌وه، باب‌ه‌گه‌وره‌م، میرزا عه‌زیم، له‌شه‌ری جیهانی یه‌که‌م به
ده‌ستی رووسان کوژراوه. گوايه له‌کیشه‌ی نیوان رووس و عوسمانیه‌کان، خه‌لکی
سابلاخ به‌هۆی موسولمان بوونیان پشتی تورکی عوسمانیان گرتوه. میرزا فه‌تاحی
قازی له‌سه‌ر فه‌توای حاجی سه‌ید باب‌ه‌ شێخ فه‌رمانی خه‌زا یان داوه. خه‌لکی
سابلاخیش به‌هۆی ئه‌و فه‌توایه‌ یارمه‌تی هێزی عوسمانیه‌کانیان داوه و له‌شکری
رووسیان تێک شکاندوه. به‌لام ئه‌و رووداوه به‌م جوړه‌ کوژایی نه‌هاتوه به‌لکو پاشان
رووسییه‌ی تیزاری هێزیکێ ژۆرت ده‌نێرتیه‌ سابلاخ و شه‌په‌که‌ توندتر ده‌بێت و دوا‌ی
چه‌ند روژ شه‌ر، رووسه‌کان سه‌ر ده‌که‌ون و سوپای عوسمانی ده‌شکێنن.
عوسمانیه‌کان ناچار ده‌بن پاشه‌کشه‌ بکه‌ن و شار به‌جێ بێلن. جا ئه‌و جار
رووسه‌کان به‌ر ده‌بنه‌ گیانی کورد و هه‌ر پیاوێکیان ده‌ست ده‌که‌وێ ده‌یکووژن،
وه‌ک باس کراوه ئه‌و پیاوانه‌یان بردوون بۆ مێشه‌ کورتان و باخه‌کانی ده‌ورو به‌ری
شار وله‌ وێ سه‌ریان به‌ شه‌مشیر بریون و له‌ چۆمیان خستون. ته‌رمه‌کانیشیان
سووتاندوون. به‌لام ئه‌وه‌ چه‌نده‌ راسته‌ نازانم. ته‌نانه‌ت به‌زه‌بیان به‌ مندا‌لانی‌شدا
نه‌هاتۆته‌وه. ئه‌و ژنانه‌ی ده‌ستیشیان که‌وتوووه‌ لاقه‌یان کردوون و پاشان بردوویان
بۆ ته‌وریز و ورمێ و له‌بازاره‌کانی وێ فروشتوویان. به‌لام ئه‌وه‌ی کورد نه‌بووبن
وازیان لێ هێناوه. گوايه ئه‌وانه‌ی کورد نه‌بوون بۆ خو‌ پاراستن ئالای سپیان له‌ سه‌ر
ماله‌کانیان هه‌ل کردووه.

ئه‌و خه‌لکه‌ی بۆی کرابێ به‌ره‌و گونده‌کانی ده‌وروپشتی شار رای کردووه.
هه‌موو خێزانی مالی باوکم، وه‌کوو ژۆربه‌ی خه‌لکی شاره‌که، بێجگه‌ له‌ باب‌ه‌گه‌وره‌م،
را ده‌که‌نه‌ دیهاتی ده‌ور و پشتی سابلاخ، به‌لام هه‌رچه‌نده‌ سولتان خامی نه‌نکم له
باب‌ه‌گه‌وره‌م ده‌پارێته‌وه له‌گه‌لیان ناچێ و له‌ مالی ده‌مینێته‌وه.

له‌شکری رووس دوا‌ی کوشتن و برین و وێران کردنی شار، مال‌ه‌کان تالان ده‌که‌ن

و ده‌گه‌پښتووه رووسیه. دواى رویشتنی رووسه‌کان، کومه‌لټیک تورکی میانداوای به نیوی قهره‌پشی دینه سابلاخ و نه‌وه‌ی دواى عرووسه‌کان له ماله‌کاندا به جی ماوه جاریکى تر تالانى ده‌کهن.

دواى چوونه دهره‌وه‌ی رووسه‌کان له سابلاخ، ورده ورده خه‌لکه‌که ده‌گه‌پښتووه شار، به‌لام چ شاریک، تالان کراو و ویران. نه‌وه‌نده‌ی رووسه‌کان بویان کراوه بردوویانه، نه‌وه‌ی دیکه‌ش وه‌بر تالانى میانداوایه‌کان که‌وتووه.

کاتیک که خیزانه‌ک‌ی تیمه ده‌گه‌پښتووه، ده‌بینن میرزا عه‌زیم له هیچ کوږ ديار نییه. ماله‌ که‌ش جگه له ئوتویه‌کی ره‌ژى ژه‌نگاوی، مقه‌ستیک وچه‌رخیکى شکاوی دروومان، چی تری تیدا نه‌ ماوه. تالان که‌ره‌کان نه‌وه‌نده ویزدانیان هه‌بوه که نه‌وه‌نده شته‌یان نه‌بردوه!

شار ورده ورده هیدی و هیمن ده‌بیته‌وه و دوکان و بازار ده‌کرینه‌وه، به لام گرانی دى و دوکاندارانیش شت زور به گران ده‌فروشن. ژنیک به نیوی خه‌جیج خیران په‌ړویه‌ک به سهر داریکدا د‌ده‌ا و فه‌قیر و هه‌ژاران کو ده‌کاته‌وه و هیرش ده‌به‌نه سهر مه‌یدان و دوکانه‌کان. دوکانداره‌کانیش له ترسان را ده‌کهن، نه‌وانیش نه‌وه‌ی بویان ده‌کرى ده‌بیهن. خه‌جیج خیران به‌م جوړه گرانفروشه‌کان ته‌نبی ده‌کا. نه‌و کاته‌ بابم له‌گه‌ل دایک و چوار برا و خوشکه‌ک‌ی و دوو مامیان له مالیک‌دا ژیاون. باوکم له لایه‌که‌وه هه‌ستی بى بابی زور نازاری ده‌دا و له‌لایه‌کی تره‌وه به هوږی نه‌وه‌ی که‌ کوړی که‌وره‌ی مالئ ده‌بن، خوږی به به‌رپرسی سى خیزان ده‌زانئ. سه‌ره‌پای نه‌و خه‌مه گه‌وره‌یه، بابم کوږ نادا و یه‌که‌م کاریکى که‌ ده‌یکا، چاک‌کردنه‌وه‌ی چه‌رخى دروومان ده‌بیټ و خاوین کردنه‌وه‌ی ئوتوه ژه‌نگاوټکه که به نه‌وت پاکى ده‌کاته‌وه. دوايه له مالئ ده‌ست ده‌کا به جلک دروونى ژنانه‌و پیاوانه. به‌و جوړه هه‌موو خیزانه‌ک‌ی زیندوو ده‌کاته‌وه و له برسیتی و هه‌نسه‌ساردی رزگارپان ده‌کا. دواى ماوه‌یه‌ک ده‌توانئ سهر له نوږ دوکانى باوکى وه‌پڅاخاته‌وه و له‌گه‌ل دووان له‌براکانى، مامه حه‌مه سالتج ناسراو به سوفى سالتج ومامه حه‌مه په‌سوول، خه‌ریکی دروونى جل و به‌رگ ده‌بن. بو مامه حه‌مه په‌شید و مامه عه‌زیزیش دوکانى که‌وش فروشى ده‌کاته‌وه. بابی دلوفان و هیمه‌ت به‌رزم ناموزاکانیشى بى به‌ش ناکا. بو مامه مه‌حمود دوکانى دانه‌ویټله و بو مامه عه‌لش

دوکانى به‌قالى داده‌ئى. ماوه‌یه‌ک که پێده‌چى و کار و کاسبى بابم به‌ره‌و باشى ده‌پړوا، نه‌نکم پتې ده‌لت: "عه‌بدو‌للا! دوو داوام هه‌یه. یه‌که‌م ئه‌و ماله‌ى تێتیدان بېفرۆشه‌ چونکه‌ تێستا که بابت نه‌ماوه‌ چاوم به‌رایى نادا له‌و ماله‌ پړ له‌ بېره‌وه‌ریان‌ه‌ى ئه‌ودا بژیم. پێم خۆشه‌ نه‌گه‌ر بۆت ده‌کړى خانوویه‌کى دیکه‌ بکړى. دووه‌م وه‌ختى هاتوه‌ که ژن بێنى. "باوکیشم که دایکى زۆر خۆش ده‌وئ به‌ دلئى وى ده‌کا. له‌ پێشدا خانووبه‌ره‌که‌ ده‌فرۆشئ و ئاموزاکانى بابم له‌ گه‌ره‌کیکى دیکه‌ مالتیکى بۆ خۆیان ده‌کړن، به‌لام بابم هه‌ر له‌و گه‌ره‌که‌، سئ مال سهروى مالتى خۆیان، خانووبه‌ره‌یه‌ک به‌ دلئى دایکى له‌ میرزا مه‌جیدى لوتفى ده‌کړئ. دوايش کچى خالى خۆى، به‌ نیتوى هاجه‌ر خانم دێنئ. به‌ره‌مه‌ى ئه‌و هاوسه‌ریه‌ بى‌راى خودا لێخۆشبووم کاک هاشم بوو. به‌لام له‌ سه‌ر زانى دووه‌م، هاجه‌ر خانم خۆى و کۆرپه‌که‌ى کۆچى دواى ده‌که‌ن.

سئ سالت دواتر بابم بۆ جارى دووه‌م ژنیک ده‌خوازئ که ده‌بێته‌ دایکى من. دایک و بابم پێنج مندالیان ده‌بن. یه‌که‌م من بووم. دواى من دوو کوپریان ده‌بن، به‌لام هه‌ر دووکیان به‌ کۆرپه‌یى ده‌مرن. که‌میک دواتر، دوو خوشکم، زارا و عیشره‌ت (خورشید)، له‌ دایک ده‌بن.

بنه‌ماله‌ى دایکم زۆر به‌ دین و ده‌سترویشتوو بوون. دایکم پێش ئه‌وه‌ى مێرد به‌ بابم بکا، خودا لئ خۆشبو سارا خاتوونى دایکى له‌ ژياندا نه‌ماوو. سارا خاتوون، کچى حاجى برايمى مۆزى دێبوکرى، مه‌ر و مالتیکى زۆرى له‌ مالتى باوکى پى برابوو. به‌لام هه‌مووى له‌ سێلاوى یه‌که‌مدا تێدا چوو‌بوو. سله‌مان ئاغای باپیریشم که مال و ملکى زۆرى ده‌بن، له‌ تاجرى که‌وتبوو و هه‌یچى وای بۆ نه‌ماوو. دایکم دوو خوشکى له‌ خۆى گه‌وره‌تر به‌ نیتوى زیده‌ خاتوون و نایشه‌ خاتوون و دوو بى‌راى به‌ نیتوى مسته‌فا و یه‌حیای هه‌به‌وه‌. دواى لێقه‌ومان، براکانى سه‌رى خۆیان هه‌لگرتوو و چوونه‌ گه‌رمین¹. خزم و که‌شیش نه‌یانزانیه‌و له‌ کام شارى ئه‌و دىو ژيان. سالتى ۱۳۴۶ى هه‌تاوى به‌رانبه‌ر به‌ ۱۹۶۷ى زاینى دایکم خاله‌ یه‌حیا

¹ گه‌رمین یاخود ئه‌و دىو به‌ باشورى کوردستان ده‌گوترئ.

دهبینهتهوه که نهوکات ژن و مندالی دهبی و له ورمی ژیاوه. خاله یه حیا بوی گیراینهوه که خاله مستهفام له گهرمینتی کوچی دواپی کردووه. خوشکی گه وری دایکم زبیده خاتون میرد به میرزا نهحمه دی قادری دهکا. به رههمی نهو ژیاوه خودا لی خوشبوو میرزا قاسمی قادری بوو. زبیده خاتوونی پورم زور بهداخهوه له تهمه نیکی کهمدا به نهخوشی typhoid (رهشه گراناتا) کوچی دواپی کردووه. خودا لی خوشبوو نایشه خاتوونیش یه کهم جار میردی به حاجی مهلا محمه دی بۆر، باوکی مام هه ژار (شاعیری میلی کورد) کردووه، به لام ژیاپی نهو دوو کهسه زوری نه خایاندووه و لیک جیا بوونهوه و دواپه میردی به میرزا هه بیبی داودی کردووه که پیکهوه بوونه خاوهنی دوو کچ و دوو کوران. نهو جوړهی دایکم بوی باس دهکردین، بابی نه هلی کتیب و شاعر بووه. به بهردهوامی دوو کوپه کانی لای خوی داناوه و فیری خوتندنی کردون. دایکم بوی دهگیرامهوه که زور جار کاتیک بابی خهریکی فیر کردنی قورنان و شاعر به خاله کانم بووه، گوتی لپی گرتوون. جا بویه دایکم فیری نهلف و بی بووه و زور نایه تی قورنان و شاعریشی له بهر بوو.

نهوان مالیان له کولانی عه لپالی دابوو، ئیستا خاوهنی نهو خانوبه ره به ناغای مازوچی یه. چاک بیرم ده که ویتنهوه که ههر جاره ی به بهر نهو ماله دا تیده په پین، دایکم چاوه کانی پر ده بوون له فرمیسک، هیندیک له ده رگا و دیواری ماله که ی دهروانی و ناخیکی له ناخی دلهوه هه لده کیشا.

نهمن یه که مجار که باپیرم دیت، وازانم تهمه نم پینچ یان شهش سال بوو. بابی دایکم له کوتایی ژیاپی له حوجره یه که له مزگه وتی هه باس ناغا ده ژیا و خهریکی خودا په رهستی بوو. جاریک دایکم ناردمی بو لای باپیرم تا جله چلکنه کانی لی وهرگرم و بیهم دایکم بیانخوا. ههر که چوومه نیو حه وشه ی مزگه وت له دووره وه پیاوکی پیرم دیت و به شیوه زانیم باپیرمه. یه کسه چوومه نزیکی و سلوم کرد و پرسم ئیوه سلهمان ناغان، نهویش له وه لامدا وتی به لی. وتم نهمن کوبرام، دایکم ناردوومی جله چلکنه کانت بهرم تا بیان خوا. دهستی به سه رمدا هیئا و نیوچاوانی ماچ کردم. پاشان جله کانی دامی و خودا حافیزیم کرد و رویشتم. نهوه یه که مین و دوا جار بوو من باپیرم دیوه، چونکه هینده ی پی نه چوو نه مری خودای کرد.

بنه ماله ی باپم مریدی شیخ حیسامه دینی نه قشبه ندی بوون و بنه ماله ی دایکم

میریدی شیخی زه‌نبیلی. دایکم که می‌ردی به بابم ده‌کا ده‌بیته میریدی شیخ
 حیسامه‌دین و له ته‌مه‌نیکی که‌مدا تۆبه‌ی ده‌کا. هه‌رچه‌ند پێ ده‌لێن که بۆ ژنیکی
 که‌مه‌مه‌نی وه‌ک وی تۆبه‌ کردن زوویه به‌لام دایکم له بریاری خۆی پاشگه‌ز
 نابێته‌وه. ئه‌من هه‌ر زۆر مندال بووم له بیرمه که دایکم رۆژانی دوو شه‌مه و پێنج
 شه‌مه بۆ خه‌تم کردن ده‌چوه خانه‌قای نه‌قشبه‌ندی. ئه‌و ده‌می خه‌لیفه زارا سه‌ر
 خه‌می خانه‌قایه بوو. بیره‌وه‌ریه‌کی زۆر ناخۆشم له‌و کاتانه هه‌یه و ده‌مه‌وی
 لێره‌دا بیگێرمه‌وه که جارێکیان له‌گه‌ڵ دایکم چووبووومه خانه‌قایه، خوشکه‌زاکی
 خه‌لیفه زاراش له‌گه‌ڵ دایکی له‌ وی بوو. ئه‌و کچه که ناویم له بیر نه‌ ماوه،
 بووکیکی ناله‌باری له‌ په‌رۆ دروستکراوی پێبوو و یاری پێده‌کرد. که خه‌تم کۆتایی
 هات نازانم بۆ بووکه‌که‌م به‌ دزی دایکم و ئه‌وانی تر له‌ کچه‌که هه‌ستاند و برده‌مه‌وه
 مالتی. بێ ئه‌وه‌ی که‌س ئاگای لێ بێ له‌گه‌ڵ بووکه‌که‌ زۆر یاریم ده‌کرد جا بۆیه
 چلکن ببوو. جاری داهاتوو که له‌گه‌ڵ دایکم چووینه خه‌تم خه‌لیفه زارا که پێی
 زانیبوو که بووکی خوشکه‌زاکی لای منه زۆرم لێ تووڤه‌ بوو و لای دایکیشم
 شکایه‌تی لێکردم و داوای بووکه‌که‌یان کرد. ئه‌منیش زۆر به‌ شله‌ژاوی بووکه
 چلکنه‌که‌م دانه‌وه. خه‌لیفه که‌ چاوی به‌ بووکه‌که‌ که‌وت، هێنده‌ی دیکه‌م لێ قه‌لس
 بوو و دوو چاوه‌ سوور هه‌لگه‌راوه‌کانی لێده‌رپه‌راندبووم و ئه‌منیش هه‌په‌سابووم.
 دایکیشم لێدانیکی چاکی لێدام. ئه‌و ده‌م و چاوه‌ قه‌لساوییه‌ی خه‌لیفه زارا و تۆقانی
 خۆم ئێستاش جار و بار دێته‌وه به‌ر چاو. که‌ گه‌وره‌تر بووم بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه
 زانیم که‌ کاریکی خراپم کردوه به‌لام نازانم ئایا شایانی ئه‌و هه‌موه‌ توند و تیزیه
 بووم.

سهردهمی مندالیم

دوای ژن هینانی بابم، ورده ورده، مامه کانیشم به یارمه تی بابم ژن دینن و ده بنه خاوهن مندال. خیزانه کان هه مووی پیکه وه له خانوو به ره یه کدا ده ژیاين. به لام هه خیزانه ی ژووری خوی هه بوو. ئیمه (دایکم، بابم، کاکم و خوشکه کانم) له دوو هوډه و خه لوه تیک و پیشخانیکدا بووین.

ئهو دهم زۆربه ی خانوو ده کان له گل دروست ده کران. بهو شیوه یه که خشتی گلی چوارگۆشه یان له قالب ده دا، قالبیکی بیست به بیست به بهر زایی پینچ سانتیمه تریان له تهخته دروست کردبوو. خۆل و ئاو یان تیکه لاو ده کرد و قورپان ده گرتوه، نه شل و نه زۆر توند و جوان ده یان شیتلا. جا ئه و جار خشتیان له قالب ده دا و پاشان له بهر تاوی ئیشکیان ده کردنه وه و دیواریان پت ساز ده کرد. پانی دیواریش مه تریک ده بوو. پاش ته واو بوونی دیواره که، به قور و کا سواغیان ده دا. ئه وه ی دهستی رویشتهبا دیواری ژوره کانینی گنچ کاری ده کرد. میچیش به دار ساز ده کرا. داره کانیان به نیوان سی سانتیک له په نای یه کتر له سهر دیواره کان داده نا، دوايه هه سیریان له سهر راده خست و سه ره که شیان به کاگل داده پۆشی. زۆر جار شه وان، مشک له نیو هه سیره کان ته راتینیان بوو، جیکه جیک و خرمه خرمان ده هات. ئیمه ش له وه ی ده ترساین به سه رماندا بهر بنه وه. به لام دوايه هیلاکی به سهر ترسه که ماندا زال ده بوو و خه ومان لیده که وت.

هیندیک جار که نهرم نهرم باران ده باری، ئارام و هیدی وه ئهرزی ده که وت به ده نگه خوشه که ی خوی که له گه ل خوشترین موسیقا پیشبرکیی ده کرد بۆ من وه کو لایه لایه وابوو، زۆر زوو به ده نگه خوشه که ی خه وم لی ده که وت. به لام به پیچه وان وه، ئه گهر باران تیک توند بار ییایه، به شوڤه شوڤه له پلوسکان ده هاته خوار ی و زۆر جار میچه کان دلۆپه یان ده کرد و زۆر ناخۆش بوو. ده بوايه هه ستین مافوو ره کان لاده یین و ته شتیک له بهر دلۆپه که دانین. ئه گهر دلۆپه که زۆر بایه، ههر بهو شه وهش، یه که دوو پیای مالتی ناچار ده بوون وه سه ر بانی که ون و هیندیک بکوتن و باگردانی له سهر بگین. بۆیه هه موو سالتی پیش پایزی، خویان به بانیدا ده کرد و باگردانیان له سهر ده گنرا، تا کو پیشی دلۆپه ی بگرن.

ماله که ی تيمه وه ک زۆربه ی ماله کانی دیکه، دوو ههوشی هه بوو، به کیان له پيشه وه و نه وه ی دیکه ش له پشته وه. ههوشی پشته وه تايهت به ژنان بوو، پياوی بنگانه نه ده بوو به چيته نه وئ. هۆده یه کی گه وه له ههوشی پيشه وه ساز کرابوو بۆ پياوه کان و ههر له وئيش خزمه تی میوانی پياو ده کرا. ژووره کانی دیکه له ههوشه ی ژنان هه لکه وتبوون. ده وراو ده وری ژووره کان بيجگه له په نجه ره و ده رکه، پر بوون له تاقه که به کاشی و چینی جوان رازابوونه وه. هه مووی یه ک ده ست بوون بۆ نمونه دوازه ده وری په ل و دوازه ی قوول و چادان و ... هتد. ده ستیکيان سووریکي شه رابی بوو، ده ستیکی دیکه ش شینی تۆخ که پتي ده گوترا لاجیوه ردی. نه من زۆرم پی جوان بوون، واده بوو به ته نی دانیشم و وهخت و زه مانم له بیر چيته وه و چاوم له سه ر هه لئه ده گرتن. جاری واش بوو ده چوومه سه ر نه سکه ملیک، تا له نزیکه وه چاویان لیبه کم. نه خش و نیگاره جوان و زه ریفه که یان ببوونه جی تپرامانی من، له میشکی خۆمدا ده مه پنا و ده مبرد و له خۆم ده پرسى چۆن نه و نه خشانه یان له سه ر نه و ده وریانه کيشاوه ته وه، به چی ره نگیان کردوون و هه زار پرسیار و خه یالی دیکه. یان ده مېژاردن و له چاو لیکردنیان تیر نه ده بووم.

جاری وابوو دایکم بۆ شتیکی پتویست یان پښ پراگه یان دنی قسه یه ک ده یناردمه ماله پووره ئایشیم. ده بوايه به کۆلانی کدا تپه پم که ماله مه حموودیانی تیدا بوو. نه وان چینی زۆریان هه بوو و منیش له بهر ده رکی هه ساره که یان راده وه ستام و له شوشه په نجه ره کانه وه به ئیشتیاوه چاوم لی ده کردن و ده مېژاردن. جا بۆیه ماوه یه کی چاکم پي ده چوو تا ده گه یشتمه مالی پوورم. که دایکم پرسیارى لی ده کردم که بۆ نه وه نده م پي چوو، بۆم ده گپراوه. له دوایدا نه گه ر بیناردمایه ماله پوورم، ده یگوت: "خۆت نه خافلینی، زۆر چاو له چینیته کانی ماله مه حموودیان نه که ئی و گورج وه ره وه."

نه و کاته ژماره ی نه ندامانی خیزان زۆر بوو ههر مانگه ی یه کییک له ژنه کانی مالن نه رکی سه ره کی چيشت لپنانی له سه ر شان بوو و یه ک دوویه کيشیان یارمه تیان ددها و نه وانی دیکه ش هه رکه س کاریکی ده کرد. له گۆشه یه کی مدبه ق چه ند ئاورگمان هه بوو که چيشتیان له سه ر ساز ده کرد. مدبه ق ژووریکي گه وه بوو له بهری هه وشه، هه ندیک دور له ژووره کانی دانیشتن. ئاوری ئاورگیان به

گوښنی (گیاهه کی ئیشک بوو که زور زوو و بی ماندوووون گپری ده گرت) ده کرده وه. ههر که گوښنی ئاوری ده گرت داریان له سهر داده نا. تهن دووریش له نیوه پاستی مدبهق دروست کرابوو. تهن دوور شکلیکی لوله یی نیو به تاله به تیره ی حه فتا سانتیمه تر و بهرزایی هیندیک پتر له مه تریک ده بی. مه تریک نه وه به رتریسی گلۆینه بوو بو نه وه ی هه وای تهن دوور بی و بپروا تا ئاوره که چاک گر بگری. گلۆینه کونیکه به تیره ی بیست سانت که چل سانتیمه تریک به ره و خواره وه له تهن دوور کراوه، له ویه به شیوه یه کی دیاگونال ده روا تا مه تریک له وه به ری تهن دوور که سهر له نه رزی دینته ده ری. میچی مدبهق کونیکه تیدا بوو پی ده گوترا روژنه یان کللوپوژنه بو نه وه ی ههم له ویه رووناکی بیته ناوه وه و ههم دوو که لی ل بچینه ده ره وه. هه فته ی جاریک یان دوو جار نانکه ر ده هات و نانی بو ده کردین. هینستا دنیا تاریک بوو که نانکه ر ده هات و هه ویری ده شتلا و پاشان دوو کارتریک لیده گه را تا هه ویره که هه لده هات و جا نه نگوتکی ده گرت. ورده ورده ئاوری تهن دووری به دار یان ده وه و کشه ل داده خست. ئینجا که ئاوره که جوان ده گه شاهه ده ستی ده کرده پان کردنه وه ی نه نگوتکه کان به تیرۆک یان به وه ردینه له سهر ته خته یه ک وله سهر رفیده ی داده نا و به دیواری تهن دووره وه ی ده دا و لیده گه را تا جوان بپری.

له سوچنکی مدبه قیشدا، شوښنیکمان هه بوو بو خو شوشتن که پینیده گوترا شوړکه. هیندیک جار، له سهر ئاورگ ئاومان گهرم ده کرد و خو مان ده شوشته.

له یه کتیک له ژووره کان سه ماوه ریکی گه وری ره ژی داندرا بوو، چای بو هه موو خیزانه که پی ساز ده کرا. خالی بابم که به مامه خه لیل بانگمان ده کرد، چاپیه زیه که ی له نه ستوی خو ی گرتوو. دوا ی چا خوارده وه، ژن و پیاو، ههر که سه وه دوا ی کاری خو ی ده که وت. پیاوه کان به ره و کاسبی و ژنه کانیش له پیس هه موو شتیکدا، خه ریکی قاب و که وچک شوشتن ده بوون. جا دوا یه کاری دیکه یان ده کرد. نه نکم که ناز ناوی دایه کاکه بوو ههر که له نوژ و خوداپه رستی ده بووه، دووگمه ی به قه یتان دروست ده کرد و ده ینارده دوکانی باب و مامه کانم. چونکه نه وکاته وه ک ئیستا له مه هاباد دووگمه نه بوو، بویه دایه کاکه خو ی بو ی دروست ده کردن. نازانم ههر له مه هاباد نه بوو یان به گشتی له شاره گه وره کانیش که مه تر ده ست

ده کهوت.

زستانان، ژنه کان دواى نه وهى له کار و بارى مالّی ده بوونه وه، خه ریکى چینی گوره وى، کلاو و دهسته وانه و نهو جوړه کارانه ده بوون. کارى هاوینانیش نه گهر پترنه با که متر نه بوو. له شیوی چۆمى، شوشتن و شانه کردن و پاشان رستنى خوریه شانه کراوه کان به ته شى را بگره تا دروست کردنى نیشاسته، مره بیا و شه ربه ت. زۆربه ی مالان مره بیا و شه ربه تی ئالوبالویان هه بوو. کارى ژنان له هاویندا، ههر نهو شتانه نه بوو به لکو روب گرتن، سرکه و ترشیات دانان، قاورمه² سازکردن، په نیر کوتان و ئاخینه وهى له کوپه و له بن نه رزی نانیشى پى زیاد ده بوو. هیشوو تریشیان له ژووریکى فینک هه لداوه سى بو زستان پیده گوترا میلاق. که خوریه که بیان ده رست، به شیکیان بو رهنگ کردن ده نارنده خمخانه. زۆربه ی جار چوار رهنگى سوورو سهوز و شین و زهرديان به کار دینا که له ماده ی سروشتى دروست کرابوون. له دوايیدا ده یانارده لای جوّلا بو ته ون کردن. نه وهى رهنگ کرابوون ده یکردن به جاجم و نهوانى دیکه ی ده کرده به رمال و پۆپه شمین.

به به هار و هاوینان، به روژ، خواردنى سووک وهک نان و په نیرو ماست، شیریز و رون، نه سپه ناخ، که نگر، بوړانى (کووله که ی سوورکراوه و ماست)، کووکى به هیلکه و پنگ و دوکلیو ... هتد ده خورا. به شهو چیشتى "قورس" لى دهنرا وهک کفته و شوړباو، شوړباو بامیه و خوړشتى که وهر ... هتد. به پایز و زستانیش ماشینه، برپویش، نیسکینه، سهرو پى، سهنگه سیر و کووله که ی شاقه باخى به سوورکراوى یان به کوّلاوى و چه وهنده رى پیشاو به تهن دووریمان زور ده خوارد. له زۆربه ی مالان، ژن و مندال پیکه وه و پیاوانیش به یه که وه نان و چاییان ده خوارد.

شهوانى سن شه مه و ههینى پلاو ساز ده کرا و فه قیکان به تاییه ت نهو دوو شه وه به مالاندا ده گه ران و چیشتیان کوّ ده کرده وه. دباره هه موو روژیکش بو نان کوّکرده وه ده هاتن و به هاوارى "نانى فه قییان، ره حمه تتان لى بى" خه لکیان له هاتنى خویان ئاگادار ده کرد. جار جاریش له هه ندیک مال را چیش ت و نان بو مالّه هه ژاره کانی گه رکه دهنیردرا.

² گوشت له روّندا سوور ده کراوه و له کوپانیان دهنّا بو وه رزی

ئەو سەردەمە، مالهەکان ئاوی خواردنەوهیان تێدا نەبوو. زۆربەیان چالۆیان لە
 حەوشەدا هەبوو کە بۆ قاب شوشتن و شتی دیکە بە کار دەهێندرا. هێندیک مالهە
 سەر چالۆهە کە توروومپیان دادەنا و هەواش هەبوون بەردیک یان شتیکی
 قورسیان لە سەر چالۆهە کە دادەنا تا کەسی تێنەکەوی، ئەگەر لە بیریان چووبا
 سەری چالۆی داپۆشن، هەمیشە جێی مەترسی بوو بۆ منداڵان. ئاوی پێویست بۆ
 چێشت لێنان، چا سازکردن و خواردنەوه لەو مالاڵە دەهات کە کاریزیان هەبوو. بۆ
 تێمە لە مالهە بابە خەلیفە ئاویان دانا.

هیچ شونتیکیش نه له کتريکي نه بوو، شهوانه چرای نهوتی و چرای تۆږ له ههموو مالان داده گیرسا. ئیواران پټش نهووی تاریک بڼ، ژن و گهوره کچه کانی مالن، چراکانیان پږ له نهوت دهکرد و شوشه چراکانیان به په پړویه کی خاوین دهسپړیوه، تاکوو شووشه کان خاوین بن و پټشی رووناکایی نه گرن. شهوانه بۆ هاتووچۆی ناو حهوشه و بۆ سهردانی یه کتريان چوونی قاوه خانه ی پیاوان فانووس به کار دههات. دیاره ته لیفونیش نه بوو. جا که دهمانه ویست سهردانی مالیک بکهین، پټشتر یه کی کیمان نه نارد و ناگادارمان دهکردن. جاری واشبوو پیاوه کان له ده رڼی به به کتريان را ده گه باند.

هاوینان ئاۋ و دۆيان له گۆزان ده كرد تا سارد بن. له بازارپيش به فريان ده فروشت. ئه به فريه هه موو روژي له چاله به فريه كاني شاخي را ده هاته شاري و ده فروشترا. هاوینان چاله به فريان له شاخي هه لده كهند و به زستانان چاله كان پر ده بوون له به فر و سهريان به كا داده پۆشي. كاتيك كه ژنان پالوودهيان ده برپيه وه، يان بۆ سارد كردني شهربه تي ئالووبالوو له بازار به فر ده كپر درا. شوتي و كاله كيش بيش ئه وه ي بيشكئنين له ئاوي ساردمان ده نا تا فتنك بنه وه.

زه‌وی حه‌وشه‌که گَل بوو، ئیواران که ئاوپرژێن ده‌کرا، شتیوه‌یه‌کی خه‌ت خه‌تی دوو ره‌نگ له‌ گَلی ته‌ر و ئیشک پێک ده‌هات که جوانیه‌کی که‌م وێنه‌ی به‌ سروشته‌که‌ ده‌دا. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، بۆتیکی خۆش بَلّاو ده‌بووه‌ که له‌ زۆربه‌ی ئه‌وه‌تره‌ گرانه‌هایانه‌ خۆشتربوو، ئه‌وه‌نه‌خش و نیگار و بۆنه‌ خۆشانه‌ تا ئێو خه‌ونه‌کانیشم ده‌هاتن.

به هاوینان، به شُک له خُزانَه که له سهر ته خت له حه سار ده نووستن که به

پۆبه‌شمین ده‌وریان گیرابوو، هیندیکیش له سهر بان. تا درنگانیک پێکه‌وه قسه‌یان ده‌کردتا هیلاک ده‌بوون و خه‌ویان لێ ده‌که‌وت.

ئه‌و شه‌وانه‌ی مانگه‌شه‌و بوو، سروشت یه‌کجار جوان بوو، هه‌وشه‌که ته‌واو روناک ده‌بوو، ئه‌ستیره‌کان چاویان ده‌ترووکاند و له ده‌وری مانگ ده‌سوورانه‌وه و سه‌مایان ده‌کرد، وا پێده‌چوو به سه‌ما کردن پارێزگاری له مانگه‌که ده‌که‌ن. مانگیش به له‌نجه و لار وێرای ئه‌ستیره‌کان ده‌سووراهه. نازانم مانگ شانازی به ئه‌ستیره‌کان ده‌کرد یان ئه‌ستیره‌کان شاییان به مانگ بوو. له وانه‌شه هه‌ر دووک شانازیان به یه‌کتر کردبێ. ئه‌و دیمه‌نه دلگیرانه ده‌بوونه هۆی رازاندنه‌وه‌ی خه‌یاڵه‌کانم. جاری وابوو، ده‌ستمان به بژاردنی ئه‌ستیره‌کان ده‌کرد، به‌لام له‌ناکاو یه‌کیکیان وه‌ک تیر ئه‌کشا. زۆرمان پێ سه‌یر بوو، وه‌ک شتیکی خه‌یاڵی ده‌هاته به‌ر چاومان. ئه‌و هه‌سته ناسک و خه‌یاڵاوییه‌ی مندالی، مخابن له گه‌وره‌ییدا به ده‌گمه‌ن بۆ مرو‌ف روو ده‌دا. به رو‌ژیش ده‌مروانییه ئاسمان و لای خۆم بیرم ده‌کرده‌وه تۆ بلیتی ئه‌گه‌ر بچمه سهر شوێنیکێ به‌رز وه‌ک کتوی داشامه‌جید، ده‌ستم بگاته ئاسمان؟ دوايه‌ش به عه‌قڵی مندالی خۆم وه‌لامی خۆم ده‌داوه و ده‌مگوت ئه‌ی چۆن ئه‌گه‌ر بچمه سهر داشامه‌جید و ده‌ستم به‌رز که‌مه‌وه، ده‌یگه‌م.

ئه‌وه‌ده‌م زستانان ئه‌وه‌نده سارد بوو هه‌مو وڵات ده‌یه‌ست و زۆر جاریش کړپوه‌ی ده‌کرد. کلو به‌فر ده‌هاته خواری و هه‌مو وڵاتی داده‌پۆشی. ده‌تگوت شاخ و داخ و ئه‌رز جل و به‌رگی سپیان پۆشیوه. پیاوان سه‌ربان و به‌ر ماله‌ خۆیان به به‌فرمال ده‌مالی، ئه‌گه‌ر خاوه‌ن ماله‌که پیر یان نه‌خۆش بایه و نه‌یتوانییا، یه‌کیکی به کرێ ده‌گرت تا بۆی به‌مالت. واش ده‌بوو که دراوسێکان یارمه‌تی یه‌کتر بدن. له کوچه و کۆلانیشت تا پیاو رچه‌یان نه‌شکاندبا، مندالان نه‌یانده‌توانی ده‌رچن. رو‌ژی واش بوو ئه‌وه‌نده به‌فر ده‌باری که رێگا و بانه‌کان به گشتی هه‌مووی ده‌گیران و پێی ده‌رچوون نه‌بوو.

بۆ گه‌رم کردنی ناوماڵ له کاتی سه‌هۆل و سه‌رمادا، کورسی و کووره‌ی دارمان هه‌بوو. کورسی وه‌ک میزیکێ چوارگۆشه وابوو و لیفه‌یه‌کی تایه‌تی گه‌وره‌ی چوارگۆشه‌مان به سهر داده‌دا که لیفه‌ کورسی پێی ده‌گوترا. بۆ گه‌رم کردنیشی مه‌قه‌لی پر له پۆلوویان له بن ده‌نا. مه‌قه‌لی وه‌ک ته‌شتیکێ خپ ده‌چێ که به

ناسته م سى، چل سانت قووله. ژنان ئاوريان به رهژى ده كرده وه و جوان ده يانگه شانده وه، سهره تا چند دهنك ره ژيان له تاوله مه ده كرد و كه ميكيان نهوت پيدا ده كرد و به شه مچه (شقارته) ئاوريان ده كرده وه. كه يه ك دوو ره ژى ئاوري ده گرت، تاوله مه يان هه لده سووراند تا خه لوزه كان بگه شيته وه. له دواييدا تيگه لى ره ژيه كانى نيو مه قه ليان ده كرد و به چاكي ده يانگه شانده وه. پاشان خو له ميشيان پيدا ده كرد و له بن كورسيان دهنه. ئه گهر ئاوره كه جوان نه گه شاباوه، ده يانگوت بوغي كرده وه و له وانه بوو مرووف بگري. به زمانى زانستى گاز كه ربونيكي دروست ده كرد و ده يتوانى بيته هوى مردن و خنكاني ئه و كه سانه ي له ژير كورسيكه دا نووستبون.

سالى دوو جارار، به هار و پايز، جل و بهرگ بو گشت خيزانى ماله كه مان ده كپر دا. له بازار پرا چند جوړه قوماش به توپ ده هاته وه، ههر كه سه به ئيشتياى خو ي ئه وه ي پويستى با هه لده بژارد. له كه وش فرو شيشه وه، كه وشى زوريان بو دهناردينه وه، تا ههر كه س به ئيشتيا و به ئه ندازه ي پتي خو ي هه لېژيري. جار و بار بابم، كه پتي له تهر ريز يا ورمى كه وتبايه، كه وشى بو من و دايه كا كه و دايكم ده هينا. بو من به تايه تي كه وشى زور جوانى هه لده بژارد. جاريكي وه بيرم دي، كه وش هاته وه بو خيزانى مالى يه كي ك له ئاموژنه كانم ههر چاويكي له پتي من بوو و چاويكيشى له كه وشه كان. وا ديار بوو هيچى به دل نه بوو. دايه كا كه پتي گوت: "ئه وه بو كه وشيك هه لئا بژيري، ناكه به ته ما بي كه وشى وه ك كوبرايه ت بو بينن". ئه وده مى كه وشيان وه ك ئه سپ نال ده كرد بو ئه وه ي زورتر بهرگه بگري. ئه من زور جار فكرم له ئه سپه فقيره كه مان ده كرده وه، كه نه كا له كاتى نال كردندا ئيشى پتي بگات.

ئيمه له ماله وه گرامافون ئيكمان هه بوو كه باسكيك و شتيكي له شيوه ي بلند گو ي پتو ه بوو. كاتي ك ده مانه هويست به كاري بينن، ده بوو باسكه كه ي چند جار بسوور بينن جا ئه و جا وه كار ده كه وت. چند قه وانكي شمان هه بوو كه جار جار گويمان ده دايه. وه بيرم ديته وه كه يه كيكيان به گو تي دايكي جه مال ده ستى پتي ده كرد. راديوش له هه موو شاره كه دا هه ر چند ماتي ك هه يان بوو. به چاكي له بيرمه كه هي نديك كه س ده چوونه ئه و مالا نه ي راديويان هه بوو بو گو ي لي گرتن.

ئەو دەمی ئەسبابی رابواردن بۆ کۆرە گەنجەکان کەم بوو، بۆ کچی لاویش جگە لە شای و زەماوەند و سەیرانی باخی چیتەر نەبوو. لە مالهووە هیچی وای لێنەبوو تا بتوانن خۆیان پێوە خەریک کەن. یە کەم خۆتێندەوار کەم بوو، ئەوانی خۆتێندەواریش بوون، کتییکی وایان لە بەر دەست نەبوو بیخۆتێنەو. جا بۆیە قاوەخانەکان ببوونە شوێنی کۆبوونەوێ کۆرە گەنج و پیاوان، لە وێ دادەنیشان، چایان دەخواردەو و قسەی خۆش و نەستەقیان دەکرد. قاوەخانەکانی ئەو کاتە تا ئەو جێیە لە بیرم ماب، بریتی بوون لە: قاوەخانەی حاجی بەهرام لە مەیدانی مەنگوران، قاوەخانەی عیمادی لە ناو گوزەرێ، قاوەخانەی شوخە لە مەیدانی حەمە خرچە، قاوەخانەی مام محە لە نێو عەلافەکانی مەیدانی ئاردی و قاوەخانەی سەر بەرداشی.

زۆربەی پیاوانی مەهاباد، شەوانی پایز و زستان دواي نانخواردنی ئێوارە لە قاوەخانەی شوخە لە مەیدانی حەمە خرچە کە تا شەودرەنگانێک ئاوەلا بوو، کۆ دەبوونەو. خاوەنی قاوەخانە کەش پیاویک بوو بە ناوی شوخە. پیاوان ئەوەندە مەراقی بیستنی شانامە و ئەسکەندەرنامە بوون هێندە هۆشیان لە چا خواردندنەو نەدەما. هەرچاوە پیاوان بوون دەست پێبکری. میرزا عەبدوللا، کە عەبدوللا شەلیان پێدەگوت، وەها بە نەقل ئەو ئەفسانەکانی دەگێرانەو، کە هەموو دەچوونە نێو ناخی حیکایەتە کە وەکوو ئەوێ بۆ خۆیان بەشێک بن لە ئەفسانە کە. ئەوێش هەمووی دەگەرێ سەر کارامەیی و لێ زانیی میرزا عەبدوللا لە گێرانەوێ حیکایەتەکان. خەڵکە کە تەمەزرۆ بوون تا حکایەتە کە دەستپێکری. لە گۆشەیهکی قاوەخانە کە دا، مێزێکی گەورە داندراو و دوو ئەسکەملی لە سەر، یەکیان بۆ میرزا عەبدوللا خۆی و ئەوێش قەند و چایەکیان بۆ لە سەر دادەنا. ئەو مێزە بۆ ئەو بوو کە میرزا عەبدوللا لە سەر بەرزایی دانیشی تا هەموو بە چاکی ببینن، لە ناوەراستی حیکایەتە کەش کە ئیشتیای لە چای دەبوو دەگوت جا لەو کاتە دا روستەم یان ئەفراسیاب چای دەخواردەو. قاوەچە کەش چایەکی تازە دەم و پەرەنگی بۆ دینا. میرزا عەبدوللا زۆر بە سۆزەو حیکایەت خوانی دەکرد، هەر خۆش بوو گوێی لێ بگری. کەس دەنگی لە بەر نەدەهات و تەواوی هۆشیان لای حیکایەتی شانامە بوو. لە نێو پراستی قاوەخانە کەش، سینییکی چکۆلە داندراو تا

پیش نهوهی خه لکه که بلاوهی بکهن، ههر کهسه به توانای خوئی هیندیک دراوی تئ بکا. پاشان میرزا عه بدوللاش ملی ریگای دهگرت به رهو مالهوه دهبوهوه که نزیک مزگهوتی سوور بوو.

ئیمه ی کیژیش، هیندیک جار، خویمان له پشت قاوهخانهی شوخهوه دهشاردهوه و به دزی گویمان له حیکایه تهکانی میرزا عه بدوللا دهگرت. به گشتیش کاک هاشمی برام، رۆزی دوايه، چیرۆکهکانی شهوی رابردوی میرزا عه بدوللای بو دهگیرامهوه.

میرزا عه بدوللا پیاوئیکی خریله و لاواز بوو، تۆزیکیش ده شهلی. خه تئیکی زۆر خویشی هه بوو، بئجگه له حیکایهت خوانی، عهریزهشی بو خه لکی ده نوووسی. به رۆژ له مهیدانی داده نیش و چاوهروانی مشتهری دهکرد.

دهربهندی حاجی ههسه نیان دهروازه به کی هه بوو شهوانه داده خرا. ههسه سهسمان هه بوو که شهوانه ده رگای له وانهی درهنگ هاتبانهوه دهکردهوه. زۆربهشی کوره لاهه کان بوون که شهو درهنگ له قاوهخانه یان مهیخانه دهگه پرانهوه. ژيانی نهو ده می ساده و به کۆمه ل بوو. دایک و باب و مندا ل، نه نک و باب ه گوره و کوپ و بووک و نهوه هه موو پئکه وه ده ژيان. کوپ که ژنی دئنا ههر له گه ل دایک و بابیدا ده ژیا به لām کچ که مئردی ده کرد ده چوو ه مالی مئرد و خه سوو و خه زوو رانی. نهو مالانهی مانگا و گامیشیان هه بایه، زۆربهی رۆژان دۆیان بو هاوسێکان ده نارد و جار و بارهش هیندیک ماست و رۆنیان به سهردا دابهش دهکردن. ههر مالتیکیش داری میوهی تئدابایه، کاتی به رهتئان، میوهکانیان به سهر مندا لهکانی گه رکه و دراوسێکاندا بهش دهکرد. کاتیک که سێک لئی ده قهوما، گشت کاسبهکان کۆ ده بوونهوه و به پئی توانایان یارمهتئان ده کرد.

زۆر جار، رهمه زانان، بابم و دوو دانه له براکانی دوا ی ئیفتار ده چوونهوه دوکان و تا پارشه و نه ده هاتنهوه و کاریان ده کرد. هیندیک شهویش له گه ل دۆست و برادر ههر جاره ی له مالتیک کۆ ده بوونهوه و به گیرانهوه ی قسه ی خو ش و خواردنی فپنی و مهشکه فی و خواردمه نی دیکه تا درهنگانی به سهریان ده برد. ژنه کانیش له مالهوه پئکه وه کۆ ده بوونهوه و شهوچه له یان ده خوارد و نه قل و نه زیله ی خو شیان ده گیراوه و له هه مان کاتیشدا خه ریکی ته شی رستن یان چینی گۆرهوی،

ده‌سته‌وانه و سه‌رکلاوه ده‌بوون. شه‌وچه‌له له کشمیش و گوێز، سنجوو، میوژ، خورما، میلاق، فرنی و مه‌شکه‌فی و شتی وا پیک هاتبوو.

مه‌نیج خاتوونی خوشکی دایه کاکه‌ی می‌ردی به پیاویکی خه‌لکی وسوکه‌ندی کردبوو جا بویه زۆر جار می‌وانی لادییمان هه‌بوو. ژنه لادییه‌کان به رۆژ له کاری مالدایارمه‌تی ژنه‌کانیان ده‌دان و شه‌وانیش تا دره‌نگانیکی حیکایه‌تیان بۆ ده‌کردین و راویژیان زۆر خو‌ش بوو. ئیمه‌ی منداڵ شه‌وانه‌مان زۆر پێخو‌ش بوو، هه‌ر بلتی یه‌ک و دوو جیگامان راده‌خست و و تیده‌خزاین، لیفه‌مان به‌ خو‌مان داده‌دا و ئاماده‌ی گوێ گرتن ده‌بووین. سه‌یر شه‌و بوو که جگه له چیرۆکی مه‌رۆکه و بزۆکه و یه‌ک دوویه‌کی تر، زۆربه‌ی حیکایه‌ته‌کان له راستیدا ه‌ی گه‌وران بوون. زۆر جاریش چیرۆکی زهنده‌قهر وه‌ک حیکایه‌تی جندۆکه و شه‌یتانیان بۆ ده‌کردین. جا به‌ تابه‌تی، شه‌وانه‌ی بای توندی هاتبا، دار و دره‌خت و شتی ناو هه‌وشه‌ی ده‌ له‌رزنده‌وه، وژه وژی با له‌و تاریکبه‌دا، شه‌وه‌نده‌ی دیکه‌ی ده‌ترساندین. شه‌وی واش بوو ده‌بوونه‌ هۆی خه‌ونی ناخو‌ش و ترسناک. به‌لام سه‌ره‌پای شه‌و ترسه‌ تا خه‌ومان لێ ده‌که‌وت گوتمان ده‌دایه‌.

ه‌یندیک جاریش، حیکایه‌تی خه‌یانه‌تی ژن به‌ می‌رده‌که‌یان بۆ ده‌گو‌تین. ژن له سه‌ر می‌رد و منداڵی خو‌ی هه‌زی له پیاویکی دیکه‌ ده‌کرد، که پێیان ده‌گوت هه‌ریف. نازانم بۆ قه‌ت چیرۆکیک نه‌بوو سه‌باره‌ت به‌ پیاو که سه‌ره‌پای ژن و منداڵ، هه‌ز له ژنی تر بکا. له چیرۆکه‌که‌شدا باس نه‌ده‌کرا که ئایا شه‌و هه‌ریفه‌ ژن و منداڵی هه‌یه‌ یا نا. هه‌رچه‌ند تێگه‌یشتنی شه‌و جو‌ره چیرۆکانه بۆ ئیمه‌ی منداڵ ه‌یندیک زه‌حمه‌ت بوو، به‌لام هه‌ر پێمان خو‌ش بوو و ده‌چووینه ئێو دنیایه‌کی خه‌یال‌لویه‌وه. ئه‌من وینه‌ی کاراکتیره‌کانی ناو حیکایه‌ته‌که‌م له می‌شکی خو‌م دا ده‌کێشانه‌وه و به‌ ئیشتیای خو‌م ده‌م و چاو‌م بۆ نه‌خش ده‌کردن و جل و به‌رگم له به‌ر ده‌کردن. ه‌یندیک جاریش، رووداوێکی راستیان بۆ ده‌گێڕینه‌وه که ئه‌ویش هه‌ر بابه‌تی گه‌وران بوو. زۆربه‌ی جاران، له نیوه‌ی حیکایه‌ته‌که‌ دا خه‌ومان لێ ده‌که‌وت. که‌م واده‌بوو که به‌ ته‌واوی حیکایه‌تیکمان گوێ لێ بووبێ. رۆژی دوایی شه‌و جو‌ره‌ی بو‌خو‌م ویستبام، باقی حیکایه‌ته‌که‌م له می‌شکی خو‌مدا ته‌واو ده‌کرد.

له ماله‌وه کو‌مه‌لیک مه‌ر و مالا‌ت و شه‌سپیکمان هه‌بوو، پایز و زستانان مه‌ر و

مانگاگانمان ده ناردن بۆ لای مه لا ره سوولئ قهره شلاغئ تا ناگای لیان بئ. ئهرکى پئراگه یشتنى ئه سپه کهش له سهر شانى میرزا همه خه لیلی خالئ باوكم بوو و له دوايشدا که کاکه هاشمى برام و کاک ره حیمى کوپى میرزا همه خه لیل گه وره ببوون، ئه و ئهرکه یان گرتبه ئه ستۆ. پاشناوى میرزا حوسین، خالئ بابم، حامیدى بوو به لأم بابم بۆ خالّه که ی تری، واته میرزا همه خه لیل به ئیوى عهزىمى ناسنامه ی وه رگرتبوو.

به گشتى پیاوه کان سواری ئه سپه که ده بوون. ته نیا ژنیک که ئیجازه ی هه بوو سوار بیت دایکم بوو ئه ویش به ده گمه ن هه ل ده که وت، کاتیک که بۆ شوئینیکى دوور ده رویشتن ئه وسامه همه خه لیل یان یه کیک له پیاوه کان لغاوى ئه سپه که ی بۆ راده کیشا. من به ئاواته وه بووم سواری ئه سپ بام، به لأم نه یانده هیشتن.

ژنیکیش، ، که ئیوه که یم وه بیر نایه ته وه، ده هات و یارمه تی ژنهکانى مالتی ده دا، کوپیکى هه بوو به ئیوى ئاغا جا نازانم ناوى خوئى بوو یان دایکى له خو شه و یستیان وای بانگ ده کرد. ئاغاش چ ئاغا، کوپیکى کز و لاواز و رزیو، فووت لئ کردبا ده ی برد. ئیمه ی مندالیش به ئاغا رزیو بانگمان ده کرد. به ته مه ن که میک له من بچوو کتر بوو. له گه ل ئاموزاکانم پیمان راده بوارد. زۆر گالته مان به و کوپه فه قیره ده کرد و پئى پئنده که نین. جار و باریش به دزی دایکيه وه تیمان ده سره واند. نازانم به چ حه قیک ریکه مان به خو مان ده دا که ئه و به سته زمانه ئاوا ئازار بده یین. ئه وه ئه گهر مندالئ خزم یان دراوسیمان بایه، برپا ناکه م ئاوا هه ل سوکه وتمان له گه لیا کردبایه. به لأم وابزانم چونکه مندالئ ژنیکى کاره کهر بوو، ئه و حه قه مان به خو مان ده دا گه پى پئ بده یین. ئیستا که بیر له و کاره ی خو مان ده که مه وه، قیزم دیته وه، پیموايه به خه لکى رابواردن، زۆر کاریکى ناشرین و ناره وایه.

دواى کۆچى دوايى بابم ئیدى من ئاغا رزیوم نه دیته وه تا کوو سه ره تاکانى ۲۰۰۰ ی زایینى. جاریکى که گه رابوومه وه مه هاباد، رۆژیکى له شه قامیک ده رویشتم. یه کیک لیم هاته پيش و زۆر به گه رمى سلّو و چاک و چوئى له گه ل کردم، ئه منیش وه لأمى سلّوه که م داوه به لأم هه رچى لیم روانى نه مناسیه وه. تیگه یشت و گوئى:

وابزانم نامناسیه‌وه، کوبرا خانم؟

نا وه‌للا بابم نات ناسمه‌وه.

ئه من ئاغا رزیوم، ئاغا رزیو.

توخودا ئاغا رزیوی؟

ئه‌ری وه‌للا، بۆخۆمم، شکور ئیستا ژن و مندال و نه‌وه‌م هه‌یه.

وه‌للاهی ئه‌گه‌ر بۆخۆت لایم نه‌هاتبایه پیشی و نه‌ت گوتبا، نه‌مده‌ناسیه‌وه،

چاوم روون بووه، چۆنی؟ چاکی شکور، ژن و مندال چۆن؟

به سایه‌ی هه‌مدی خودا، هه‌موو باشن. بۆخۆت چۆنی کوبرا خانم؟ سه‌حه‌ت و

سلامه‌تیت چۆنه‌؟

شوکری خودا باشم. هه‌ر وا ده‌بی له‌و ته‌مه‌نه‌دا.

بیستومه به ماله‌وه چوونه ده‌ره‌وه‌ی ولات.

ئه‌ری وه‌للا وایه، ئیستا له‌ ده‌ره‌وه‌ی ولات ده‌ژین.

واته به سه‌ردان هاتویه‌وه؟ توخدا فهرموو بچینه مائی و چه‌ند رۆژ میوانی ئیمه

به، خه‌یزانم خوشحال ده‌بی.

زۆر مه‌منوون، ماوه‌یه‌کی که‌م لێره‌م و فریا ناکه‌وم.

ده‌ ئیستا بۆ نه‌هارێ میوانمان به.

پیم ناکرێ، به‌ نیازم بچمه مائی خزمیکم، چاوه‌روانن. ئیشالله سه‌فه‌ریکی دیکه

که هاتمه‌وه.

خودا حافیزیم لێ کرد و وه‌ری که‌تمه‌وه. سه‌رده‌می مندالیم بیر که‌وته‌وه. ئاغا

رزیوی ئه‌وه‌دم که ئیستا پیاویکی به‌ ته‌مه‌ن و خاوه‌ن نه‌وه بوو. واش وێ ده‌چوو

شکور گوزه‌رانی خراب نه‌بی. خه‌یاله‌کانم فری بوون و گه‌راپوونه‌وه ئه‌و کاته‌ی له

بن به‌ستی هه‌سه‌نیان ده‌ژیاين. ژیا‌نی مندالیم وه‌ک فیلمیکی خه‌را هاتبووه به‌رچاو.

هه‌موو سیته‌کان یه‌ک به‌ دوا‌ی یه‌کدا ده‌هاتن و ده‌پویشتی. له‌ شوینه‌ خو‌شه‌کان

پیکه‌نینم ده‌هات و له‌ تاله‌کانیش خه‌مبار ده‌بووم. که‌ گه‌یشتمه ماله‌ خزمه‌که‌م و له

ده‌رکه‌م دا فیلمه‌که‌م پچکرا. زۆری پینه‌چوو درکه‌یان لێکرده‌مه‌وه.

هاوینان جارجاره‌ ده‌ چووینه شیوی چومی. مافوو‌ره، به‌ره، خوری و شمه‌کمان له

داشقه‌ی که‌لی بار ده‌کرد و به‌ره‌و چومی وه‌پێ ده‌که‌وتین. بۆ ئیمه‌ی مندال، هه‌ر

له سواری داشقهوه خوڅی دهستی پښ دهکرد هه تا ټیواره که خوځاوا ده‌بوو و ده که‌پاینه‌وه مالن. که ده‌گه‌یشتینه چۆمی، یه‌ک دوو ژن چیشتیان ساز ده‌کرد و نه‌وانیتریش شت ومه‌کیان ده‌شوست. نه‌وانه‌ی رهن‌گاوره‌نگ بوون به‌ئسه‌پۆن³ ده‌شوران تا رهن‌گ نه‌دنه‌وه و شته سپیه‌کانیش به‌سابوون ده‌شوران. ئیمه‌ش له هه‌لخستنی شمه‌که‌کان هیندیک یارمه‌تیمان ده‌کردن، به‌لام زیاتر خهریکی کایه‌کردن بووین. به‌جل و به‌رگه‌وه خو‌مان ده‌ئاوێ داویش تا ټیواره‌یکی درهن‌گ که ژنان له‌کار و بار ده‌بوونه‌وه. نه‌و روژانه‌ی شیوی چۆمی زۆر خوڅ بوو. هه‌وایه‌کی پاک و ئاسمانیکی شین و سافی بی‌هه‌ور. ئاوی چۆمی له‌بهر تیشکی خوځه‌تاو ده‌دره‌وشایه‌وه. هه‌تاوێکی گهرم و خوڅ ئاوی چۆمه‌که‌ی شیلوه‌ گهرم ده‌کرد، نه‌و سروشته‌ جوانه و یاری کرد‌مان له‌ نێو ئاوی روژیکي بی‌وتنه‌ی له‌ ژبانی مندالیمدا پیک ده‌هینا. ئیستاش که نه‌و کاته‌م وه‌بیر دېته‌وه، هه‌ستیکی زۆر خوڅم هه‌یه. ده‌گه‌ریمه‌وه سه‌رده‌می مندالیم و بۆ ماوه‌یه‌کی کورت ده‌چمه‌ نێو خه‌یالات و له‌ و دنیا پر له‌ هه‌وراز و نه‌هامه‌تیه‌ دوور ده‌که‌ومه‌وه. هه‌فته‌ی جاریکیش ده‌چووینه‌ هه‌مام. دياره‌ به‌شیک له‌ ئیمه‌ی مندال زۆرمان پښ خوڅ نه‌بوو و به‌ زۆری ده‌یانبردین. له‌ سه‌رده‌می مندالی مندا هه‌مامیان قوځ ده‌کرد واته‌ چهند روژیک له‌ هه‌فته‌دا تایبه‌تی ژنان و چهند روژیک بۆ پیاوان بوو. نه‌و ماله‌ی ده‌ستی رویشتا و خیزانیان زۆر با، ههر ژن و مندالی نه‌و ماله‌ و خزم و دراوسیکانیان له‌ هه‌مامی ده‌بوون. جاری واش بوو که خه‌لکی گه‌ره‌کیک پیکه‌وه هه‌مامیان قوځ ده‌کرد. زۆر جار پر ده‌بوو له‌ خه‌لک و ده‌بوو به‌ زیقه‌ و هه‌رایه‌ک نه‌وسه‌ری دیار نه‌بن، له‌ لایه‌ک هه‌راهه‌را و راکه‌راکه‌ی مندالان و له‌ لایه‌کیشه‌وه قیژه‌ی ژنان و نه‌راندن به‌ سه‌ر مندالاندا، که‌س گوئی له‌ده‌نگی که‌س نه‌ده‌بوو. می‌شکه‌ سه‌ری مروڤ ده‌چوو. هیندیک جاریش کیشه‌ و هه‌لا ساز ده‌بوو. جا نه‌گه‌ر کیشه‌که‌ له‌ نێوان ژنی کوردو عه‌جه‌م قه‌ومابا، ته‌واوی ژنه‌ عه‌جه‌مه‌کان، به‌ پێچه‌وانه‌ی ژنی

³ ئه‌سه‌پۆن گیایه‌که‌ که‌ بۆ شوستنی جل و به‌رگ و خوری و مه‌ره‌ز به‌ کاریان ده‌هینا. وایزانم ئیستاش خوری و مه‌ره‌ز هه‌ر به‌ ئه‌سه‌پۆن ده‌شۆن.

کورد، ده‌بوونه یه‌ک و له‌سه‌ر ژنه‌عه‌جه‌مه‌که‌یان ده‌کرده‌وه.

جارێک شه‌پێکی گه‌وره‌ساز بوو له‌نیوان ژنیکی کورد و یه‌کی عه‌جه‌م و بوو به‌فه‌رته‌نه‌یه‌ک ئه‌و سه‌ری دیار نه‌بۆ. سه‌رجه‌م ژنه‌عه‌جه‌می نیو‌عه‌مامه‌که‌وه‌ک له‌شکری موغۆل هه‌رشیان کرده‌سه‌ر ژنه‌کوردکه‌و به‌هه‌موان په‌لاماریان دا و له‌نه‌رزیان دا و که‌وته‌سه‌ری. له‌زۆران گرتن ده‌چو به‌و جیاوازیه‌وه‌که‌زۆران بازی تاک و تاک پێکه‌وه‌زۆران ده‌گرن که‌چی لێره‌دا به‌چه‌ند ژن که‌وته‌بوونه‌سه‌ر یه‌کیک. جا ده‌یانته‌راند و ده‌ستیان له‌مل و پرچی هه‌ڵاندبوو، وه‌ختابوو بیخه‌نکین. وه‌ها ده‌یانقیژاند هه‌موو هه‌مامه‌که‌ده‌نگی ده‌داوه‌و بێگومان ده‌نگیان تا ده‌ره‌وه‌ی هه‌مام و ناو کۆلانه‌که‌ش ده‌چوو. ئه‌و دیمه‌نه‌پر له‌زه‌بره‌ماوه‌یه‌کی زۆر درێژه‌ی هه‌بوو تا به‌جوړێک له‌جوړان لێکیان کردنه‌وه. پێم وایه‌هه‌ر بۆیه‌چوونی هه‌مام بۆ بێمه‌ی مندال وه‌ک مۆته‌که‌وابوو. له‌سه‌رده‌میکی دواتر ئیدی هه‌مام قوڕخ نه‌ده‌کرا.

سالی جارێک له‌وه‌رزی به‌هاردا ژن و پیاوه‌به‌سالاچه‌وه‌کان هه‌جامه‌تیان ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی خوێنیان پاک بێته‌وه‌و ده‌یانگوت به‌و کاره‌خوێنی پیس له‌هشیان دێته‌ده‌ر و له‌شیان خوێنی تازه‌دروست ده‌کا. هه‌جامه‌ت به‌و شیوه‌یه‌بوو که‌له‌هه‌مام ژنیکی لێزان (به‌گشتی کیسه‌کیش یان ناو کیشی هه‌مام) به‌چه‌قۆ پشته‌ژنه‌کانی به‌چه‌ند جن‌داده‌پرووشاند تا خوێنی لێ بێته‌ده‌ر. هی پیاوانیش به‌هه‌مان چه‌شنه‌پیاویکی لێزان هه‌جامه‌تی بۆ ده‌کردن. هه‌ر له‌وه‌ره‌زدا شتیکی تریش بۆ تازه‌کردنه‌وه‌ی خوێن باو بوو، ئه‌ویش به‌کار هێنای زه‌رو بوو. جا به‌شێک خه‌ڵک له‌ژن و پیاو ئه‌وه‌شیان ده‌کرد. یه‌ک دوو پیاوی خه‌ڵکی گوند هه‌بوون زه‌روی‌ان ده‌گرت و به‌کۆلاند ده‌سوڕانه‌وه‌و هه‌رایان ده‌کرد و زه‌روی‌ان ده‌فرۆشت. به‌کارهێنانی به‌م جوړه‌بوو که‌که‌سه‌که‌زه‌روه‌کی به‌شوێنێکی برینداری خۆیه‌وه‌ده‌نا یان نه‌گه‌ر بریندار نه‌بایه‌شوێنێکی خوی بریندار ده‌کرد و زه‌روه‌کی پێوه‌ده‌نا. ده‌یانگوت زه‌روه‌کان خوێنه‌پیه‌سه‌که‌ی ده‌خۆن. من خۆم هه‌رگیز به‌کارم نه‌هێناوه‌به‌لام دایکم هه‌م حاجمه‌تی ده‌گرت و هه‌م زه‌روی به‌کار دێنا. له‌ساله‌کانی ۸۰ ی زایینی سیمین و محمه‌د که‌له‌پاریس ده‌ژیان بۆیان باس کردم که‌له‌به‌رنامه‌ییکه‌بلاوکراوه‌ی ته‌له‌فیزیون بینویه‌نه‌که‌هه‌ندێک دوکتۆر له‌ئه‌مریکا لێکۆلینه‌وه‌یان له‌و

بابه ته وه کردوه و بۆیان دهرکهوتوه که زهرو خوینی پیس دهخوا و به کار هیتانی بۆ تهندروستی باشه.

ئهو سهردهمه مههاباد چه ندين هه مامی تیدا بوو: هه مامی پووتی، که له نزیک مزگهوتی عه جه مان بوو، هه مامی میرزا ره سوول که له خواره وهی مهیدانی ئاردی بوو، هه مامی هه باس ئاغا که وه بهر سیلوی سالی ۱۳۱۵ کهوت و هه مامی شو جاعه لمولک که له گهره کی رزگه یان بوو. ئاوی هه مامه کان به پهین گهرم ده کران. هه مامه کانی ئهو کات تیان (ئه ستیرکی) تیدا بوو. ئه ستیرک هه وزیککی گهره ی پر له ئاو بوو که له ژیریه وهش ئاگر به پهین ده کراوه و ئاو گهرم داده هات و خه لکیش هه موو خۆیان تیدا ده شوست. جا ئه ستیرک پر ده بوو له پیسای و میکرو ب و ده بوو به هۆی زۆر نه خو ش زایه ندی و ئهو بابته.

شو جاعه لمولک که له سهردهمی قاجاره کان حاکی سابلاخ ده بی، هه مامیک به شیوه ساختیکی زۆر جوان له پشت مزگهوتی شا ده رویش دروست ده کا که به هه مامی شو جاعه لمولک⁴ نیوبانگ دهرده کا. هه مامی شۆریشی پیده گوترا، چونکو

⁴ ناماده کار: له باره ی هه مامی شو جاعه لمولک پرسیارم له هاوړی هه سه نی قازی کرد که ئهو زانیاریه ی له کاک عه بدولای سه مه دی وه رگرتبوو و بۆی ناردم. "هه مزاغای مه نگور، بهر له شۆرشی شیخ عوبه ی دیلا و رووداوه که ی هه سه ن عه لی خانی گه پرووسی؛ چه ند جاری تریش له گه ل حکومه تی وه ختی ئیران شه ر و ناکوکی هه بووه. له یه کییک له و شه ر و تی که هه لچو و نه ده، پاشا خانی سه رتیپ (شو جاعه لمولک) هه مزاغای شکست ده دا و ناچاری ده کا خۆ له خاکی عوسمانی به او. به بۆنه ی ئهو سه رکه و تنه، ناسره ددین شا سه ره پای نازناوی پی شوو، له قه بی (موزه فقه روده وله) شی ده دا تی. عومه رئاغای عه لیار له کتی به ده ستنوو سه که ی خۆیدا به ناوی "مه اباد بر قله ی تاریخ" ئاوا باسی شو جاعه لمولک ده کا: [پاشا خان سرتیپ، فرزند فرخ خان موکری، ملقب به شجاع الملک، حمزه آقا را شکست داد و باعث فرار او به خاک عثمانی شد. به دنبال این فتح و خدمت، علاوه بر لقب قبلی، به دریافت لقب مظفرالدوله نیز مفتخر

ئاوه که ی له کانی شوړ را ده هات. ئه و هه مامه چه ند جار ئه م ده ست و ئه و ده ستی کرد تا کوو دوا جار به کیک کړی و به داخه وه هه مامه که ی تیکدا و زه ویکه ی به ش به ش کرد و به خه لکی فروشت. ئه وه ش عه قلی ئیمه ی کورده، له جیات ئه وه ی که شوینکی وا هه تا هه تابه پابگیري و پاريزگاري لن بکړي، بو نموونه ده کرا بېسته موزه خانه. به لام به داخه وه ئه و بېنا جوانه و ميژوويه ده رووختين و ده يفروشين.

سالي چه ند جار تیکش بانگ هېشتنیکي که وړه له باخی عزیز ناغا ياخود له باخی میرزا سالي مشیری ده کرا و ئیمه ش له گه ل خزم وکه سان له به يانی زوو وهری ده که وتين. که له کوچه باخه کان تېپه ر ده بوين ديمه نه سېحراو پکانيان ده چوونه ناو خانه کانی ميشکمه وه و ده يانبردمه ناو دنياي خه يالاته وه. ههر که ده که بېستينه جي، به ره کانيان راده خست، شت و مه کيان له ئه سپه که داده گرت و له شوپنیکي ته نېشت به ره کان دايانده نا و ئیمه ی مندالېش داوامان له يه کیک له که وړه کان ده کرد تا جو لانه مان بو ببه ستنه وه. جو لانه ش گوري سېکی ئه ستووری دريژ بوو که ههر سه رهيان له دوو لقي ئه ستووری ئه م سه رو ئه و سه ری دار گري ددها. روژي باخی وه ک روژي شيوی چومي يه کیک له روژه خو شه کاغان بوو، هه تا ماندو و شه که ت نه باين، وازمان له جو لانه کردن نه ده هينا. مندالی واش هه بوو که زور تاقه تی نه بوو و تووشی سه رله گيژه هاتن و رشانه وه ده بوو. ژنه کانیش که له چيشت ليتان و کار و بار ده بوونه وه، نان ده خورا و پاشان ژن و پياو تا دره نگاتیک هه لده په رين و گويان بو ده فه و گورانی مه نيچ هيران هه لده خست. له دواييدا ههر که سه ش چه ند قرانیک شاباشی ده دايه.

مه نيچ هيران ژنيکی بچکوله ی، لاوازی، ره شتالهی قسه خو ش بوو. ده نگی

گردید. نامبرده دایي حاج محمد ایلخانی بود و در سال 1295 ق [1878 میلادی] بدروود حیات گفت و بر بالای تپه ای در روستای سردارآباد حومه بوکان به خاک سپرده شد [ئهم یادداشتی عومه ر ناغا دلنیا مان ده کا که بی گومان هه مامه که بهر له 1878 ساز کرابی. یانی ئه گهر شو جاعولمولک 10 سال بهر له مردنی خو ی، هه مامه که ی ساز کردبی، ده بېته 1868 ی زایینی.]

خراب نه‌بوو و به هوۍ سهر ورووی خوښییه‌وه چټکای له نټو دلی خه‌لکی مه‌هاباد کړد‌بووه. خه‌لکی گوندی هه‌مامیانی نژیک بۆکان بوو. ههر به مندالی که به میړدی ده‌دن، به میړده‌که‌ی رازی نابې و به جټی دټلې و تیده‌دقټنې بۆ مه‌هاباد. وا وټی ده‌چوو مه‌یلی له ژنان بټت. وهک پیاوان سهر و شه‌ده‌ی ده‌به‌ست و له سهر جلی ژنانه‌وه فه‌رنجی پیاوانه‌ی ده‌کړده بهر. باوکم هه موو سالی یه‌ک یان دوو فه‌رنجی به دیاری ده‌دایه و نه‌ویش ههر که چاوی پیمان ده‌که‌وت، به شانازییه‌وه نیشانی ده‌داین.

مه‌نیچ هه‌یران بۆ هه‌موو کۆبوونه‌وه و شایې و به‌زمټیک بانگ ده‌کرا و له‌وی ده‌فه‌ی لڼ ده‌دا و گوړانی ده‌چراند و شاباشی وهر ده‌گرت. نه‌وکاته له مه‌هاباد نه‌وانه‌ی ده‌سترپویشتوو بوون حه‌وت شه‌و و حه‌وت روژ شایې و گوڅه‌ندیان ده‌کړد. جا به شاباش مه‌نیچ هه‌یران ده‌یتوانی خوۍ و ده‌وروبه‌ری پټی به‌رپوه‌به‌ری. زستانانیش به مالان دا ده‌گه‌را و ده‌یگوت: "شایې نییه و مه‌نیچ بټ پووله" ئاوا هټنډټکی دراو کۆ ده‌کړده‌وه. مه‌نیچ هه‌یران ته‌نیا له مه‌جلیسی ژنان ده‌فه‌ی لڼ نه‌ده‌دا، به‌لکو له به‌زمی پیاوانیشدا به‌شداري ده‌کړد. دواي ماوه‌یه‌ک خوشکټکی به نټوی خه‌جیج له گونده‌وه هټنا بۆ مه‌هاباد و به میړدی دا به‌میرزا خه‌لیلی سولتانی، ناسراو به خه‌لیلی قاچاقچی. مه‌نیچ چهند ده‌ستی خانوو هه‌بوو، ههم مالی خوشکی به خټو ده‌کړد و ههم بیوه‌ژنټیک به نټوی خورشید کۆسانی. دوايه نه‌و ژنه‌ی به میړد دا به خه‌لیلی قاچاقچی و هه‌وټی به سهر خوشکی خوی هټنا. خه‌جیج کورټکی له کاک خه‌لیل ببوو و ناویان نابوو عه‌لی. مه‌نیچ زۆری خوښه‌ویست و وهک کورې خوۍ ئاگای لیده‌بوو و پټی خوټند وا بزائم شه‌شی ئاماده‌یشی ته‌واو کړد.

شه‌وانی ره‌مه‌زان پیاوان ههر جاره‌ی له مالټیک کۆ ده‌بوونه‌وه و مه‌نیچ هه‌یرانیش له‌وټی حازر و ئاماده ده‌بوو. جا که نۆبه‌ی ماله‌ وی ده‌هات ده‌یگوت: " به خوځای من فرنی و ترنیم نیه، جه‌رگ و دل و گورچيله‌تان بۆ ده‌کړم". جا له سهر نه‌وه‌ی چهند به‌یتیکیشی بۆ دروست کرابوو که ئاوا ده‌ستی پی ده‌کړد: جه‌رگ و دل و گورچيله، به خټر بټی مام...هتد. به‌لام به‌داخه‌وه به‌یته‌که‌م به ته‌واوه‌تی وه‌بیر نایه‌ته‌وه.

مه‌نیج هه‌یران جگه له ده‌فه لێدان و گۆرانی چراندن، کاسپییه‌کی دیکه‌شی هه‌بوو ئه‌ویش کرپن و فروشی خانوو بوو. خانووی کۆنی ده‌کپری و نوژه‌نی ده‌کردنه‌وه و پاشان به که‌مێک گرانتر ده‌یفرۆشتنه‌وه. کاتیک لێمان ده‌پرسی بۆ وا ده‌که‌ی؟ ده‌یگوت: "مالی پێس ده‌کپرم، جلی جوانیان له به‌ر ده‌که‌م و ده‌یانفرۆشمه‌وه."

هه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌شدا ژنیکی قه‌له‌وی په‌شتاله‌ی ئاوالوی له‌گه‌ڵ که‌چه‌که‌ی له مه‌هاباد ده‌ژیان. خه‌لکی ناویان نابوو "مانگ و روژ" و قه‌ت نه‌م زانی ناوی خۆی چه‌یه، هه‌ر به "مانگ و روژ" ده‌م ناسی. ئه‌من له قوتابخانه چاوم پێ. که‌وتبوو چونکه جار و بار هاتووچۆی خات زله‌خای پێشخزمه‌تی قوتابخانه‌ی ده‌کرد. "مانگ و روژ" هیندیکی دراو هه‌بوو که به قهرز ده‌یدا به خه‌لک و ئه‌وانیش مانگێ که‌مێک قازانجی دراوه‌که‌یان ده‌دايه که ئاوا خۆی و که‌چه‌که‌ی پێ به‌پێ ده‌چوون.

ژیانی منداڵان له‌و سه‌رده‌مه‌دا، ته‌واو به یاری و گرمه ده‌گوزرا، به‌یانی زوو هه‌موو خێزان له خه‌وێ هه‌لده‌ستاین. پیاوه‌کان دوا‌ی به‌رچای ده‌چوونه سه‌ر کار و کاسبی، ژنه‌کانیش خه‌ریکی کاری مالی ده‌بوون و منداڵه‌کانیش کایه‌یان ده‌کرد. ژیا‌نی منداڵی من زۆر ره‌نگاو ره‌نگ و جوان بوو، ئه‌و کات خه‌م و خه‌فه‌ت بۆ ئیمه‌ی منداڵ مانابه‌کی نه‌بوو. ژیا‌نیکی پێ له هه‌لبه‌ز و دابه‌ز له هه‌مان کاتیشدا تیکه‌لاو ببوو له‌گه‌ڵ میژویه‌کی دژوار که گه‌وره‌کا‌مان بۆیان ده‌گێڕاینه‌وه.

ده‌ربه‌ندی حاجی هه‌سه‌نیان، که مالی ئیمه‌ی تیدا بوو، به‌رانه‌ر به مه‌یدانی ئاردی بوو. ئیمه‌ش زۆربه‌ی روژان له مه‌یدانی ئاردی یاریمان ده‌کرد، بۆیه ئا‌گامان له رووداوه‌کانی ئه‌و مه‌یدانه بوو. من به منداڵی بزۆز و وریا بووم، دایکم ده‌یگێڕاوه که نو مانگه بووم سه‌ری خۆم داخستوه و به‌ره‌و دوکانی بابم چووم و له رێگا خالی بابم تووشم ده‌پێ و ده‌مباته‌وه مالی. له کاتی یاری کردن زۆر جار ده‌غلّ فروشه‌کانی مه‌یدانی ئارديمان ئه‌زیت ده‌کرد. هینده‌مان یاری ده‌کرد تا ماندوو شه‌که‌ت ده‌بووین. واش ده‌بوو منداڵه چکۆله‌کان له کۆلانه‌کانی ده‌ورو به‌ر یان له سه‌ر تاي ئاردی خه‌ویان لێ ده‌که‌وت و خه‌لکی گه‌ره‌ک یان کاسبه‌کان هه‌لیان ده‌گرت و بۆ دایکیان ده‌برده‌وه.

له به‌ری ژووره گه‌وره‌ی ماله‌که‌مان پāl به پālێ ده‌روازه‌ی مالی، دوو خواجانه

هه‌بوون که مندالگه‌ل زۆریان کایه له سه‌ر ده‌کرد. کایه‌ی مندالان نه‌وانه بوون: دار و هه‌لووک، دار و تۆپ، نان نانین، تۆپه‌پاکردین (یاریکه وه‌ک به‌یس بالی ئه‌مریکا ده‌چێ)، دایه مه‌مه‌ده به‌گورگی، قه‌ره قه‌رین (خۆشاردنه‌وه)، خه‌سته‌کین، جگین، میشتین، گۆین، جۆرابین، مه‌زه‌رق داکوتان، پینچ به‌رده، دایه‌لین (که به‌هه‌لووچه‌ی تازه ده‌کرا). یاریکی دیکه‌ی که‌چان هه‌بوو به‌نیوی حیلانه _ به‌ده‌ست له‌ئه‌ستۆی به‌ک کردن، بازنیکه‌مان پێک ده‌هینا و ئه‌م گۆرانیه‌مان ده‌گوت:

هه‌ی ته‌خته، ته‌خته، ته‌خته
ئێواریکی بێ وه‌خته

ته‌خته له‌سه‌ری داری
گرم و هۆپی سواری

سه‌لا له‌برینداری

برینداری ده‌خۆمه
ئاوی گه‌نم و جۆمه

کاکم چوه‌ ژنی بێنی
کچی شابه‌گۆل بێنی

که‌وشی سوورم بۆ دێنی
تارای بۆ باجیم دێنی

هه‌ی ته‌خته، ته‌خته، ته‌خته
هه‌ی چه‌رمه، چه‌رمه، چه‌رمه

ئاغزی بووکیم خۆ شه‌رمه

بووکم دی، هه‌لالم دی
له‌گه‌ل و سوو لالم دی

وسوو لالی دووگردي
ده‌مه‌پتای و ده‌مب‌دی

له‌خۆم ماره‌ ده‌کردی

ماره، ماره، هه‌لبه‌زه
به‌سه‌نجاغ و به‌ته‌رزه

سه‌نجاغی من زێپینه
له‌خالانم گێپینه

چاوی ده‌نێر گزۆکی
خالی ده‌قه‌م قه‌موکی

قه‌م قه‌موکیم به‌رداوه
به‌موسلیم وه‌رداوه

یاریه‌کی زبری کورانه‌ش شه‌په‌گه‌په‌ک بوو. هیندیک جار می‌مندالان و لاوانی دوو گه‌په‌ک بریاریان ده‌دا له‌شوئینکی نێوان دوو گه‌په‌ک پێکه‌وه به‌شه‌پ بێن. جا له‌شوئنی دیاریکراو به‌گۆپاله‌وه تیک به‌ر ده‌بوون و یه‌کتریان شلوکوت ده‌کرد. جاری واش هه‌بوو یه‌کتریان زۆر خراپ بریندار ده‌کرد. جا ئه‌و گه‌په‌که‌ی به‌زیبا، له‌نیو شاری ئابرووی ده‌چوو. به‌یت و گۆرانیان له‌سه‌ر ساز ده‌کردو فیتوویان بۆ لێ ده‌دا و ئازاریان ده‌دا. پێویسته ئه‌وه‌ش بڵێین که ئه‌و کورانه‌ناسیاو و هاو‌پێی

یه کتری بوون و زۆر جار له یهک قوتا بخانهش دهیانخوێند. ئەو شەپەرە گەرەش یاری بوو و نه ده‌بوه هۆی دوژمنایه‌تی نێوان گەرە که‌کان. به‌لام یاریکی دپندانه‌ بوو، جار و بار یهک دوو که‌شیش بریندار ده‌ بوون. شتیکی تریش هه‌بوو که وه‌ک شانۆ ده‌چوو، ئەویش ئیشکه‌رن بوو. کووله‌ که‌ی شاقه‌ باخیان ناو ده‌کوڵی و پیاویک له‌ سه‌ر خۆی ده‌کرد و جلی سه‌یری له‌ به‌ر ده‌کرد، ته‌نیا جیگه‌ی لووت و چاویان بۆ ده‌هێشته‌وه. جا ته‌پلیان بۆ لێ دده‌ا و ئەویش سه‌مای ده‌کرد و خه‌لکیش لێی ده‌هه‌لان. ئەوانه‌ی ده‌بوون به‌ ئیشکه‌رن و ئەوی ته‌پلی لێده‌دا، به‌ گشتی تورکی ورمێ یان میانداوی بوون. ئەو به‌زمی کووله‌ که‌ کوڵین و ئیشکه‌رن هێندیک وه‌ک "هالۆوینی" ئەمریکا ده‌چوو. ئیستاش که‌سیک جلی سه‌یری له‌ به‌ر دا‌بێ، پێی ده‌لێن، ئەرێ بۆ خۆت کردووه به‌ ئیشکه‌رن؟

هاوینان له‌ مه‌یدانی ئاردی میوه‌ی جۆراوجور بۆ فرۆشتن له‌ سه‌ر سه‌وه‌ته و کارتۆن و ئەرزێ داده‌ندرا. کاسبه‌کانیش به‌ ده‌نگی به‌رز هه‌رایان ده‌کرد و به‌ میوه‌کانیان هه‌ل ده‌گوت. هێندیک جار شوتی و کاله‌ک فرۆشه‌کان بۆیان نه‌ده‌کرا هه‌موو ئێواران شته‌کانیان کۆ که‌نه‌وه، ناچار شه‌وانه له‌ لای شوتی و کاله‌که‌کانیان ده‌خه‌وتن. که‌ خه‌ویان لێ ده‌که‌وت، کوڕه‌ گه‌نجه‌کان ده‌چوونه سه‌ر بانی دوکانه‌کان و قولاپیان ده‌هاویشته بۆ شوتی و کاله‌ک. ئەگه‌ر دوکانداره‌که وه‌خه‌به‌ر هاتبایه، ده‌ی کرده هه‌لا و هوریا.

هه‌موو روژی، پێش ئەوه‌ی خۆر ئاوا بیت، ژنیکی لاوازی په‌شتاله هێندیکی وێنجه‌ی له‌ سه‌ر شانی داده‌نا و ده‌هاته ئێو مه‌یدانی ئاردی و له‌ شوێنیک تاییه‌تی داده‌نیشت و وێنجه‌کانی ده‌فرۆشت. نازانم کێ و بۆ چی ناوی شای ژنانیان لێنا‌بوو. هه‌ر که له‌ دووره‌ چاویان به‌ ژنه‌ ده‌که‌وت، ته‌وا‌ی مه‌یدانی ئاردی ده‌نگی ده‌داوه به‌ گوتنی "شای ژنان". وا‌وێده‌چوو که ئەو رووی خۆی نه‌دێنا و ده‌چووه شوێنه‌که‌ی خۆی. که‌ وێنجه‌کانی ده‌فرۆشت به‌رو ما‌ل وه‌پێده‌که‌وته‌وه.

ئەو ده‌مه‌م زوربه‌ی پیاوان بۆ به‌ رێوه‌ چوون و به‌ خێو کردنی خێزانیان کاسبیان ده‌کرد. هێندیک به‌رگ دروو بوون وه‌ک بابی من، وه‌ستا عه‌زیزی ماشینیچی، سید محه‌مه‌دئه‌مینێ ئیفتخاری (خه‌زوورم) و حاجی محه‌مه‌د ناسراو به‌ حاجی محه‌مه‌دی گێپه‌ی، ...هتد.

له کهوش درۆکان ئهوهندهی له بیرم بێ، مانۆک و وهستا برابرم، ههر دووکیان ههرمهنی بوون. حاجی رهحیمی حیجازیش نالی له کهوشی دهدا (ئهو کاته بوو پاراستنی پانیی کهوش ئاستنکیان له ژیرکهی دهدا و پێان دهگوت نال).

کهوشفروشهکان بریتی بوون له میرزا قاسمی مهرجانی، حاجی رهحمان ناسراو به رهحمانه چکۆل و سید رهحمانه لهج (کهوشهکانی وی به باشی نیویانگیان دهر کردبوو، به کهوشی سیدیان دهناسرا). هیندیکیش کوتالفروش بوون، وهک میرزا قادری بلوریان، حاجی عهبدووللای چهلهبی، میرزا ئهحمدهی ئهشعهری، میرزا عهبدوولکهزیمی بلووریان. دانهوێلهفروشهکانی مهیدانی ئاردیش ئهوانه بوون: مام سمایی قهرهشلاهی، میرزا رهحمانه رهش، میرزا حوسینی حامیدی، میرزا مهحمودی عهزیمی و فهقی محهمدهی عهلاف، ...هتد. بهشیکیش وهک میرزا حهمهدهمینی فهتحي دارتاش بوون.

لهگهڵ ئهوهی که گهلی کورد خاوهنی کولتوریکي کۆنه، ئاکاری ناشیرینی بهرچاوشی تێدایه. رهوشتیکی ناشیرین که زۆر باو بوو ناو و ناتۆره لێنان له خهڵک بوو، ههرچهنده کهم بۆتهوه، بهلام بهداخهوه ئیستاش ههر ماوه و روو دهدا. ئهو کاره نالهباره، هیندیک جار دهبوو به هۆی نهخۆشی دهروونی یان تهنانهت شیت بوونی ئهو کهسهی ناتۆرهی به سهردا داپرابوو. یهکیک له وانه مام رهسوولی قهساب بوو که له ئیو مهیدانی ئاردی دوکانی قهسابی ههبوو و گوشتی گای دهفرۆشت. دهیانگێپراوه که مام رهسوول لهگهڵ پیاویکی به شهریکایهتی دوکانی قهسابی گوشتی مهریان دهبن. ئهو دهم پپوهکانیان به جیا دهفرۆشت. پاش ماوهیهک کابرای شهریک ههست دهکا که پپوه کهمی کردوه و له مام رهسوول دپدۆنگ دهبیت. رۆژیک لیتی دهپرسن: "چۆنه جار لهگهڵ جارێ پپوهکان کهم دهکهن؟" مام رهسوولیش به توورپهیهوه دهلی: "تۆمهتی دزیم لێ ددهدی؟"، شهریکه که دهلی نا، ئهستهغفیرووللا، ههر ویستم بزائم ئهتۆش ههست پێ کردوه؟ گوايه مام رهسوول ههموو رۆژی هیندیک له پپوهکهی به دزی شهریکهکهی دهباتهوه مانی. شهریکهکهی تیدهگا و رۆژیک لهناکاو دهچتته ماله مام رهسوولی و دهبینی مهنجهلیکی زهلام لهوبههری ههساری له سهر ئاوریه و بونی پپو ئهو ناوهی داگرتوه. کابرای شهریک لیتی دهپرسن: "مام پهسوول، ئهوه خهریکی چی؟ ئهوه

چییه له سهر ئاگر؟" مام رهسوولیش له وهلامدا ده‌لتی: "ئه‌وه زاخم وه‌سهر ناوه". شهربیکی مام رهسوول ده‌گه‌پتته‌وه مه‌یدانی و ئه‌و رووداوه بو دراوسیتی دوکانی ده‌گه‌پتته‌وه. جا ئیدی ناوی "زاخه"ی به سهر داده‌پرئی. جار و بار که مام رهسوول له مه‌یدانی ئاردی خهربیکی که‌ول کردنی مه‌ر ده‌بوو، بو تووره کردنی له‌پر یه‌کیک له ته‌خته‌یه‌کی ده‌دا و هه‌رای ده‌کرد "زاخه". جا دوا به دواي ئه‌و، ته‌واوی بازار ده‌ی نه‌راند: "زاخه، زاخه". مام رهسوولیش وه‌ک شیتی لی ده‌هات و به چه‌قوی قه‌سابی وه‌دوايان ده‌که‌وت. تووره‌یه‌که‌ی له وه‌ی دا نه‌بوو، له وانه بوو ئه‌گه‌ر یه‌کیکی ده‌ست که‌وتبا بیکوشتایه. ئه‌وانیش وه‌ها رایان ده‌کرد که به که‌س نه‌ده‌گیرانه‌وه. ناچار مام رهسوول، ماندوو و هیلاک، به هه‌ناسه‌پرکه و ده‌م و چاویکی سوور هه‌لگه‌پراو و پر له ئاره‌قه، ده‌گه‌پراوه سهر کار و باری خوی. مام محیدین، خزمی حاجی مسته‌فای شاتری، له‌و مه‌یدانه‌ی دا قاوه‌خانه‌ی هه‌بوو. هه‌ر که مام رهسوولی له‌و وه‌زعه‌دا ده‌دیت، به‌زه‌یی پتدا ده‌هات و بو ئه‌وه‌ی هیمنی کاته‌وه، په‌رداخیک ناوی سارد و چایه‌کی پرپه‌نگی بو ده‌برد و دلی ده‌داوه تا ورده ورده ده‌هاته سهره‌ خوی. ئه‌و کاره ناله‌باره تا ئه‌و روژه‌ی مام رهسوول کوچی دوايی کرد درێژه‌ی هه‌بوو.

ئه‌وده‌م که مندال بووم، ژنیکي خزمی نه‌نکم به ئیوی ئامینه خانم هاتوو‌چۆی مالی ئیمه‌ی ده‌کرد. له‌ئیو خه‌لک به ئامینی بن ئالا به ناوبانگ بوو. ژنیکي بال‌ا به‌رزی ره‌ش ئه‌سمه‌ری که‌مه‌ر باریک و له‌ش زه‌ریف بوو، دوو چاوی گه‌وره‌ی په‌شی جوان له‌گه‌ل برۆی که‌مانی له سهر ئیو چاوانتیکي به‌رز هینده‌ی دی خوین شیرینی کردبوو. ئامینه خانم زۆر قسه‌ خوش و سهر و روو خوش بوو. نه‌نکمی به سولتان بانگ ده‌کرد و زۆر جاریش به گالته‌وه پتی ده‌گوت، حه‌یف بو عه‌زیم که عومری خوی له‌گه‌ل تو خه‌سار کرد.

جاریک له دایکم پرسی بو پتی ده‌لین "ئامینی بن ئالایه"، له وه‌لامدا گوتی ئامینیان به نابه‌دلی خوی دابوو به‌ پیاویک. ئه‌ویش روژیک به‌ری به‌یانی په‌نا ده‌باته بنکه‌ی عوسمانیه‌کان، که له سهرده‌می شه‌ری جیهانی یه‌که‌م له سابل‌اخ حوکمیان کردوه و ده‌ست به ئالا‌که‌یانه‌وه ده‌گرئ و ده‌لتی: "هاتوم حاشا له می‌رده‌که‌م بکه‌م." ئه‌وانیش له دواي می‌رده‌که‌ی ده‌نی‌رن و ته‌لاقی بو ده‌ستین. جا

بۆیه خه‌لکی سابل‌اخ ناوی "تامینی بن ئالایه"ی له سه‌ر ده‌نین. به‌ گه‌ردن کێلێش ناوی ده‌رک‌دبوو چونکه‌ ژنێکی گه‌ردن ب‌لێند بوو، ته‌نانه‌ت له‌ شیع‌ر و گورانی‌ش دا پ‌ییان هه‌ل ده‌گوت: "تامینی گواره‌کانت مه‌له‌نگینه.....". دوايه‌ که‌ ته‌لاقی وه‌رگرت، م‌ی‌رد ده‌کا به‌و پ‌یاوه‌ی که‌ بۆ خۆی هه‌زی ل‌یک‌رده‌وه‌. قه‌ت نه‌مزانی مندالی هه‌بوو یان نا چونکه‌ هه‌ر به‌ ته‌نیا ده‌هات بو لای نه‌نکم.

ده‌ستپیکي خویندن

هەر زۆر به منداڵی سهرنجم له دهستی دایکم و ژنه مامه‌کانم ده‌دا تا فێری چینی و گۆلدۆزی و دروومان بووم. هەر له سه‌ره‌تاوه وه‌کوو نه‌وان ده‌سته‌وانه و سه‌ر کلاوه‌م به نه‌خشی میرزایی ده‌چنی، به‌لام که هیندیک گه‌وره‌تر بووم، ده‌ستم کرد به چینی بلووز و ژاکه‌توو و کلاو و شتی دیکه‌به نه‌خش و نێگارێکی تازه‌و جیاواز. له قوتابخانه‌ش، به‌وردی ده‌مروانیه جله چن‌دراوه‌کانی مامۆستا‌کان و وینه‌م لێ هه‌ڵده‌گرتن و فێریان ده‌بووم.

خۆشه‌ویستیکی بێ سنوورم بۆ دایکم هه‌بوو، له‌دانیشتن و گوی هه‌ڵخستن بۆ قسه‌کانی بابیشم، که به هێمنی باسی شتی زۆر به نرخێ بۆ ده‌کردم، ماندوو نه‌ده‌بووم و زۆریشم پێ خۆش بوو. له ته‌مه‌نی میرمنداڵیوه کۆت و شه‌لوار و کراسی باوکم ئوتوو ده‌کرد و که‌وشکانیم بۆ ره‌ش ده‌کرده‌وه. نه‌و کارانه‌ بوون به هۆی نزیکیکی پتر له بابم. نه‌ویش زۆر قسه‌ی خۆشی بۆ ده‌کردم و جار و باریش باسی کار وباری خۆی و نه‌و شتانه‌ی به‌ روژ له ده‌رێ قه‌وما‌بوون بۆ ده‌گێرما‌هه‌وه. هه‌میشه ئامۆژگاری ده‌کردم و له هه‌مان کاتیشدا پێی خۆش بوو بیرو‌پرای من له مه‌ڕ رووداوه‌کان بزانن.

به گشتی یارمه‌تی دایکیشم ده‌دا هه‌رچه‌ند هه‌میشه چه‌ند کارکه‌ری ژن هه‌بوون که یارمه‌تی ژنه‌کانی مالتی بده‌ن، چێشتم لێده‌نا، جلم ده‌شوست و خه‌ریکی پاک و خا‌وینی مالتی ده‌بووم. دوا‌ی نه‌وه‌ی مامه‌کانم ژنیان هێنا و مندا‌له‌کان گه‌وره‌ بوون، هه‌ر ماله‌ی چێشت و نانی بۆ خۆی ساز ده‌کرد.

نه‌من پێنج سال‌ن بووم که کاک هاشمی برام که له قوتابخانه ده‌یخویند و کاتیک که ده‌هاته‌وه مالتی، خه‌ریکی ده‌رس و ده‌وره‌کانی ده‌بوو. له بیرمه له ته‌نیشتی دا ده‌نیشتم و چاو‌م لێ ده‌کرد. هینده‌م پێ خۆش بوو نه‌منیش روژیک له روژان وه‌کوو وی بتوانم بخوینمه‌وه و بنووسم. خودا لێ خوش‌بووی دایکم که زانی چه‌نده تامه‌زرۆی فێر بوونم، ئا‌واته‌که‌می به جێ هێنا و قه‌له‌م و کاغه‌زی دامی و خۆی ده‌ستی گرتم و سی و دوو پیتی فارسی فێر کردم. دایکم ده‌رسی نه‌خویندبوو، به‌لام که‌میک قورئانی ده‌خویند و هیندیک له نایه‌ته‌کانیشی له به‌ر بوو. هه‌ر وه‌ها له

تهمه‌نی می‌رمندا لیدا کاتیک که له ماله‌وه خه‌ریکی سیغار پیچانه‌وه ده‌بی بۆ خیزانه‌که‌یان، له په‌ناوه گوئی له‌بابی گرتووه که قورشان و شیعره‌کانی وه‌فایی و مه‌وله‌وی فی‌ری کوره‌کانی کردووه. جا به‌و جوړه نه‌ویش شیعره‌کان فی‌ر ببوو.

ئهو کاته له مه‌هاباد ته‌نیا قوتابخانه‌یه‌کی کچانی لی بوو به‌نیوی په‌رماس و ده‌که‌وته گه‌په‌کی قووله‌قه‌بران که ئیستا به‌کولانی نه‌یویان به‌ناوبانگه. مالی پوره‌نایشه‌م، خوشکی دایکم، به‌رانبه‌ر به‌وی بوو، که ده‌چوین سه‌ری پورم ده‌ین، نه‌من ماوه‌یه‌کی باش له به‌ر ده‌ره‌کی قوتابخانه‌که راده‌وه‌ستام و چاوم له کچه قوتابییه‌کان ده‌کرد. ئاخری پوژیکی دایکم ده‌ستی گرتم و بردمی بۆ قوتابخانه و داوای له مودیره‌که‌ی کرد که نیوم بنووسن. به‌لام مودیره‌که، که خامیکی فارس بوو، رووی له دایکم کرد وگوئی ته‌مه‌نی که‌مه و نا‌کری. به‌لام زوری دایکم له‌لایه‌ک و نووسینی ئه‌لف و بی من له‌لایه‌کی دیکه وای لی کرد که نیوم بنوسن و خرامه‌ پۆلی ته‌هیه (ئاماده‌کاری).

بی‌جگه له مودیره‌که (که به‌داخه‌وه نیوه‌که‌یم قه‌ت نه‌زانی)، خامیکی ته‌و‌ری‌زی به‌نیوی نادره‌خامی فه‌روخزاد مامۆستام بوو. روقیا خامی حه‌کیمزاده‌ش، که دوا‌یی ده‌بیته‌ژی خالی حاجی که‌ریمی ئاموزام، هه‌م ده‌رسی ده‌خویند و هه‌م نه‌گه‌ر مندالیک به‌چاکی فارسی نه‌زانیا یارمه‌تی ده‌کرد، واته له‌نیوان مامۆستاکان و قوتابییه‌کان کاری وه‌رگيرانی ده‌کرد.

هه‌ر که ده‌ستم به‌خویندن کرد، ده‌رگای دنیا‌یه‌کی تازه و گه‌وره‌تر به‌روومدا کرایه‌وه. ئهو دنیا‌یه‌ی که ماوه‌یه‌ک بوو له‌می‌شکی خو‌مدا ده‌م هیناو ده‌م‌برد و خه‌ونم پتوه‌ده‌دیت. بۆ من شتیکی گه‌لیک تاییه‌تی و به‌نرخ بوو. له‌کایه‌کردنی کاتی وچان له‌گه‌ل کیزۆله‌کانی هاوته‌مه‌نی خو‌م را بگه‌ر تا خویندن وفی‌ر بوونی ناو پۆل، هه‌ر یه‌که‌و خو‌شی خو‌ی هه‌بوو. پێش نه‌وه‌ی ده‌ست به‌خویندن بکه‌م ته‌نیا له‌چوارچێوه‌ی ماله‌وه‌دا بووم، بی‌جگه له‌خوشک و برا و ئامۆزا و مندالی دراوسێکان، هاو‌پتی ترم نه‌بوو. له‌قوتابخانه‌له‌گه‌ل هیندیک کچی هاو ته‌مه‌نی خو‌م بووینه ده‌سته‌خوشک، که ئیستاشی له‌گه‌ل بی‌ئه‌وانه‌ی له‌ژیاندا ماون، دۆستایه‌تی‌مان خو‌شه.

له‌سه‌ره‌تاوه هه‌م زۆرمان پێ سه‌یر بوو که ده‌بوا‌یه به‌زمانی فارسی بخوینن

ههم له بهرمان گران بوو. چونکه فارسی بۆ ئیمه زمانیکې بېگانه بوو، ده‌بوو زور هه‌وڵ بده‌ین که ټیټیگه‌ین. دیاره بۆ من، که پېش ټه‌وه‌ی له قوتابخانه ده‌ست به خویندن بکه‌م، له مالې، به یارمه‌تی کاکم و دایکم، له‌گه‌ل ټه‌لف و بې و که‌میک شتی دیکه به زمانی فارسی ناشنا بېووم، زور قورس نه‌بوو. به‌لام ده‌زانم که به‌شیک له هاوړټیکانم بۆ فېربوونی فارسی گېروگرفتیا نه‌بوو و ده‌بویه زور هه‌وڵ و ته‌قه‌لا بده‌ن. مخابن وه‌بیرم نایه‌ته‌وه چه‌نده‌ی پېچوو تا من فیری خویندنه‌وه‌ی فارسی بووم.

پایزان که وهرزی به‌هې بوو له‌گه‌ل خویمان ده‌مانبرده خویندگه و له کاتی وچان وه‌به‌ر دهرکه‌ی پوله‌که‌مان ده‌دا و ده‌مانقه‌لشانده و له ټیو خوماندا به‌شمان ده‌کرد و ده‌مانخوارد. تامی ټهو به‌هېانه تا ئیستاش له سهر زمانه و له‌بیرم نه‌چوټه‌وه. چونکه به‌هېه‌ی ټهو دهم سروشتی بوون و به‌داو و دهرمان گه‌وره نه‌کرا‌بوون، بویه وا به‌له‌زه‌ت بوون. ئی ټیستا خړ و گه‌وره و به‌شکل جوان به‌لام تامی ټه‌وه‌ی جاران ناده‌ن، وه‌کوو ټهو ژنه‌ی ده‌چن که خو‌ی به‌سوراو سپیاو جوان کردوه، ههر که سووراوه‌که‌ی لټیوه‌وه کال ده‌بېته‌وه و جوانیه‌که‌ی نامنټی. زستانانیش کشمیش و گوژمان پټیوو و جارو باریش له سهر ریگای قوتابخانه گه‌زوبرټشکه، سهرداری یان شوړمه‌زه‌مان ده‌کړی وده‌مانخوارد.

ټهو قوتابېانه‌ی که یه‌ک دوو پو‌ل له ئیمه له پېشتر بوون ټهم خانمانه بوون: توبای شه‌لماش، خه‌جیجی مه‌جدی، عیسمه‌تی شافعی، عیسمه‌تی فاتحی، روقیای عه‌لپالی، روقیای هه‌یده‌ری (خوشکی میرزا سه‌دیقی هه‌یده‌ری)، گه‌وه‌ر تاجی قازی (ناسراو به‌خانمانه خانم)، رابیعای ناهید (خوشکه‌زای قازی محمه‌ده‌د)، عه‌زیزه و بېهجه‌تی ټهرده‌لان (دوو خوشکی خه‌لکی سنه بوون)، توبای هه‌کیمزاده و شه‌وکته خانم ناوټیکیش که به‌داخه‌وه پاش ناوه‌که‌م له‌بیر نه‌ماوه.

ټه‌وه‌نده‌ی له بیرم ماوه هاو‌پوله‌کانی من ټهم خانمانه بوون: زارای حیجازی، سوغرای وه‌لیزاده، زارای نیک نه‌فس، مریمی تلوعی، عیسمه‌تی داودی، فاقه‌ی ده‌وله‌تیار، نه‌زاکه‌تی سه‌لیمی، هاجه‌ری زهن‌دی، خه‌جیجی ده‌بیری، خه‌جیجی هه‌بیب په‌نا، جه‌میله‌ی سوبحی، فاقه و مه‌عسوومی ته‌وحیدی. ټه‌گه‌ر نیوی هه‌مووانی ټیدا نیه، دیاره له یادم نه‌ماوه، داوای لټبورتن ده‌که‌م

یه کهم سروودیک له خویندگه فیری بووم نه ویه:

به به چه روزی

چه روز دلفروزی

چون شد سحر پدیدار

ما گردیم جمله بیدار

شوییم دست و رو را

شانه زنیم مو را

سلام به اهل خانه

دست ماما بابا بیوسیم

لباس خود بیوشیم

شیر و چای بنوشیم

روان شویم به مدرسه

برای کسب معرفت

ز کوشش معلمین

شویم ز عالمان مملکت.

(وهی وهی له م روژه

له م روژه دلپرفینه

ههر که به یان داهات

گشتمان له خهو هه لده ستین

ده ست و چاومان ده شورین

قره که مان دادینین

سلاو ده که ین له هه موان

ده ستی دایک و باهمان ماچ ده که ین

جلی خو له بهر ده که ین

شیر و چای ده خویننه وه

ری ده که وین بو فیرگه

بو فیر بوونی زانیاری

به هه وڵی مامۆستاكان

ده‌بینه زانای وڵات).

جاریکی مامۆستا که مان له گه‌ڵ نه‌وه‌ش که هه‌لامه‌تی بوو، هه‌ر هه‌تابوه‌ سه‌ر کار. خه‌ریک بوو نه‌لف و بیی پێده‌گوتین و ئیمه‌ش ده‌بوايه دوا به دواي نه‌و دووپاتمان کردباوه. جا چونکه هه‌لامه‌تی بوو، گن ببوو. ماوه‌یه‌کی زۆر له نه‌لفیدا مایه‌نوه. هه‌ر نه‌و ده‌یگوت من میکم "انف، شما نگویید انف بگوئید انف" (نه‌من ده‌لیم نه‌نیف، ئیوه مه‌لین نه‌نیف، بلین، نه‌نیف). ئیمه‌ش بو پیکه‌نین هه‌ر ده‌مانگوت نه‌نیف. تا دوايی مامۆستا ده‌ستی له نه‌لف هه‌لگرت و چوه سه‌ر پیته‌کانی دیکه. به پیتی "ق" ش زۆر پیکه‌نینمان ده‌هات، چونکه مامۆستا که تورک زمان بوو، پیتی "ق" ی بو نه‌ده‌هات و ده‌یگوت "گ". جا قوتابی خودا نه‌کا خالیکی لاوازی مامۆستا که ی وه‌چنگ که وی تا ده‌توانی گه‌پی پێ ده‌دا.

له‌و سه‌رو به‌نده‌دا خه‌مێکی نه‌مریکایی دلوفان به‌ نێوی میس ئاگوستا گودهارت له مه‌هاباد ده‌ژیا که خه‌لکی به‌ میس کوتات بانگیان ده‌کرد. زۆر ده‌ستی فه‌قیر و هه‌ژاری ده‌گرت. نه‌و ژنه‌ میهره‌بانه‌ کچ و کوپێکی به‌ نێوی سه‌کینه و عه‌لی له‌ دایک و بابیان کربوو و کردبوونی به‌ مندالی خۆی. وه‌ک دایکیکی باش نه‌و مندالانه‌ی به‌ خێو ده‌کرد، ده‌یناردنه‌ قوتابخانه و له‌ مالتیش ماموستای موسیقای بو‌و گرتبوون. من چه‌ند جاریک له‌ گه‌ڵ سه‌کینه‌ی چوومه‌ ماله‌ که‌یان، له‌ وێ بو‌ یه‌که‌م جار، ته‌ماته‌ی زه‌ردی چکۆله‌م دیت که به‌ قه‌د هه‌یلکه‌ کوتریک ده‌بوو. نه‌وکاته‌ نه‌مه‌دزانی چیه‌ و له‌ میس گوت هه‌رتهم پرسى، نه‌ویش گوتی که ته‌ماته‌یه‌ و تۆوه‌ که‌یم له‌ نه‌مریکاوه‌ هه‌تانه‌وه. وابزانم له‌ ساڵی ۱۹۳۹ی زایینی له‌ گه‌ڵ ده‌ست پێ کردنی جه‌نگی جیهانی دووه‌م، نه‌و خه‌مه‌ له‌ گه‌ڵ دوو منداله‌کانی، باریان کرد و گه‌رانه‌وه‌ نه‌مریکا. ئیستا شوێنی نه‌و ماله‌ کراوه‌ ته‌ فه‌رمانگه‌ی دارایی.

نه‌و ده‌م مه‌هاباد سێ مه‌یدانی تیدابوو، مه‌یدانی ئاردی، مه‌یدانی مه‌نگووران و مه‌یدانی حه‌مه‌خرچه‌ی. نێوان مه‌یدانی ئاردی و مه‌یدانی حه‌مه‌خرچه‌ی چه‌ند دوکانی خه‌رازی لێبوو. یه‌کیکیان دوکانی مام نه‌حه‌دی بوو که‌ پیاویکی ئیفلج بوو و نه‌یده‌توانی به‌ پیتی خۆی بڕوا. ئیمه‌ی خوێندکاریش نه‌وه‌ی پێویستی قوتابخانه‌ بوو وه‌ک کاغه‌ز و پێنووسمان له‌ دوکانی وی ده‌کری چونکه‌ هه‌م له‌ دوکانداره‌کانی

دیکه هه‌رزانفرۆش تر بوو هه‌میش زۆر پیکه‌نینمان ده‌هات چونکه وه‌لامی هه‌موو پرسیاریکی به نازانم ده‌داوه. که ده‌چوین شتی لێ بکړین، بۆ ئموونه لی‌مان ده‌پرسی مام ئه‌حمده ئه‌و کاغه‌زه به چه‌ندیه؟ ئه‌گه‌ر گوته‌بایه، به شای و نیوێک، ده‌مانگوت به شایه‌ک نابێ؟، ده‌یگوت نازانم. بۆیه ناومان نابوو "مام ئه‌حمده‌ی نازانم".

مام ئه‌حمده، کو‌ریکی به ئیوی مسته‌فای دام‌زانده‌بوو تا یارمه‌تی بدا و به کوڵ هاتوو‌چۆی دو‌کانه‌که‌ی پێیکا. بۆ نوێژی نیوه‌پرو و ئیواره‌ش مسته‌فا هه‌ر به کوڵ مام ئه‌حمده‌ی ده‌برده‌ مزگه‌وت و ده‌یه‌په‌ناوه. پێش بانگی شه‌وانیش ده‌رگای دو‌کانیان داده‌خست و به‌ره‌و ماڵی وه‌پێ ده‌که‌وتن. ماڵه‌که‌یان له‌ نزیک‌ی مزگه‌وت‌ی سوور بوو. ماڵه‌ پیرۆز خا‌می پو‌وری‌شم هه‌ر له‌و گه‌ره‌که‌ بوو.

ماوه‌یه‌ک دوایه‌ بیستمان مام ئه‌حمده‌ی نازانم کو‌چی دوایی کردوه و ژنه‌ چه‌رمه‌سه‌ره‌ وه‌جاخ کو‌تره‌که‌ی به‌ ته‌نی ماوه‌ته‌وه. کاک مسته‌فا ئه‌و ژنه‌ داماو‌هی که به‌ راستی جینگه‌ی به‌زه‌یی بوو، له‌ ماڵی وه‌ده‌ر نا. ماوه‌یه‌کی زۆر بی خانوو و ماڵ و ئاواره‌ بوو تا له‌و دنایه‌ ما‌لاوایی کرد و له‌و هه‌موه‌ سه‌ر گه‌ردانی و به‌دبه‌ختیه‌ رزگاری بوو. کاک مسته‌فاش جوابی خراپه‌کانی خوی وه‌رگرتوه، پاش قه‌ده‌ریکی به‌ ده‌ردی مام ئه‌حمده‌ گرفتار بوو، یانی ئیفلج ده‌ بێ، به‌لام خۆی و به‌ختی خۆی، کو‌په‌کانی زۆر به‌ ئه‌مه‌ک بوون و هه‌تا مرد خزمه‌تیان کرد.

ئه‌ه‌وکاته‌ قوتابی که‌م بوو، به‌ لام ورده‌ ورده‌ کورد و غه‌یری کورد که‌ه‌کانیان وه‌ به‌ر خو‌یندن ده‌نا. فێرگه‌ی که‌پانه‌ی په‌رماس له‌ سه‌ره‌تادا هه‌ر سێ پۆلی هه‌بوو. که‌م که‌م پۆلی چوارو پێنج و شه‌شیش کرانه‌وه‌ و ژماره‌ی ماموستاکانیش زیادی کرد. ئه‌من هه‌میشه‌ تینوی فێر بوون بووم و پێشم خو‌شبوو له‌ سه‌ر زۆر باب‌ه‌ت زانیاریم هه‌بێت، تا ئه‌و جیه‌ی بۆم کرابا، هه‌رچیم وه‌گیر که‌وتبا، له‌ پۆژنامه‌ و کتێب ده‌مخو‌ینده‌وه. هیچ پۆژیکیشم به‌ فێرو نه‌ده‌دا و هه‌ر شه‌ش رۆژی هه‌فته‌که‌ ده‌چوومه‌وه قوتابخانه‌ی. ئه‌وکات شه‌ش رۆژ ده‌چووینه‌وه قوتابخانه‌ به‌لام رۆژی پێنج شه‌مان هه‌ر به‌یانیکه‌ی خو‌یندمان هه‌بوو و هه‌ینیش رۆژی پشوودان بوو. له‌بیرمه‌ پۆژیک‌ی له‌ ماڵه‌وه‌ شایمان هه‌بوو. یه‌کیک له‌ مامه‌کانم ژنی هێنابوو. ئه‌من گو‌یم نه‌دایه‌ و چوومه‌وه قوتابخانه‌، زارا خا‌می نیک نه‌فس هه‌ر که‌ چاوی پێم

کهوت گوتی:

ئهوه بۆ هاتویهوه، ئهی ئهوپرو شاییتان نییه ؟

با بهلام حهوسهلهی شاییم نییه و خوێندهکهه پتی خوشتره.

ئهتۆ زۆر سهیری، چۆن شاییت پتی خوش نییه؟ وهللاهی که لهو سههری شار دههۆل و زورنا لی دهدری، ئهمن له جی خۆمهوه ههلهپرینم دی.

زارا خانم ههر له منداڵیهوه ئیسک سووک و قسهخۆش و دهم بهپیکهین بوو. هاوپۆلهکانی دیکه گویان له قسهکاتمان بوو و دهستیان کرده پیکهین. ئهو رۆژهمان به گهلیک پیکهینهوه برده سهر.

شیوازی پهروهرده و فیر کردن له گهڵ ئیستا جیاوازییهکی زۆری ههبوو، جاری وابوو زهبر و لیدان یان شکاندنهوهی قوتابی وهک شیوازی فیرکردن بهکار دههێنرا. بۆ نموونه، جارێک که له پۆلی چوارهه بووم، مامۆستای پۆلی شهش هات به دوامدا و بردمی بۆ پۆلهکهی خۆی. له سهر تهخته رهش پرسپاریکی ماتماتیک نووسرابوو، کچیکیش له پهناي تهخته که راههستا بوو، وا دیار بوو وهلامهکهی نهدهزانی. مامۆستا کهش ئهمنی که دوو پۆل له خوارهوهی وی بووم، بردبوو بۆ شکاندنهوهی ئهو قوتابییه بهستهزمانه. پتی گوتم ئهو پرسپاره شیکار کهوه. ئهمنیش خهریکی بووم و وهلامهکهیم دیتهوه و نووسیم. ئافهڕینتکی به من گوت و زۆریش لهو توپهه بوو. ئهو شیوازه نادروستهی پهروهرده بهداخهوه باو بوو. مامۆستا کان وهیان دهزانی بهو جوړه هانی قوتابییهکان دهدهن. بێخه بهر لهوهی که ئهو شیوازه له وانهیه قوتابییهکان ههتا ههتایه له خوێندن بێزار کا. ئهو شیوازه ناراستانه وهک شکاندنهوهی قوتابییهک بهیهکی دیکه، تا ئهوکاتهی منیش بووم به مامۆستا ههر درێژهی ههبوو. ئهمنیش مخابن له ژيانی مامۆستاییمدا لهو کاره نارهوايانهم کردوه. بهلام دواي هیندیک ئهزموون تیکهیشتووم که ههلهم کردوه و زۆریش لهو کردهوانهی خۆم پهشیانم.

تهمهنم ده سال بوو و له پۆلی چوارهه بووم. بایم، روحی شاد بێ، بۆی گیرامهوه که حکومهتی ئێران، شیخ عهبدولقادری گهیلانیزاده، باپیری حاجی سید عهبدوڵلا نهفهندی، که کهسایهتیک ئازادیخواز بوو، دوور دهخاتهوه بۆ تورکیا. ئهو رییهره گهوهرو ئازایه له خهمی دووری ولات و خاو و خیزانهکهی ئهو شیعرانهی گوتوه:

ای فلک ظالم فلک از دست ظلمت چون کنم
 حسرت حب وطن در دل خدایا چون کنم
 من که اولاد حسینم این مصیبت عار نیست
 من به غربت می روم اما صغیران تاب نیست

حکومه‌تی تورکیه‌ش که چاره‌ی کوردی ناوی و به دریژایی میژوو ده‌نگی
 حه‌قیقه‌ت ده‌خنکیتی، دوا‌ی ماوه‌یه‌ک به‌داخه‌وه شیخ عه‌بدولقادر له دار ده‌دا.
 روژنیک که قوتابی پۆلی چوارهم بووم، کاتی وچان که ده‌مه‌ویست له پۆل بئمه
 ده‌ری له‌ناکاو چاووم به‌مه‌لایه‌ک که‌وت که به رهو ژووری به‌پژوه‌به‌ری
 قوتابخانه‌که‌مان ده‌رۆیشت. چاوهریم کرد تا جه‌نابی مه‌لا تپه‌پر بیت جا بچمه ناو
 هه‌سار. که چاوی به من که‌وت هیندیکی تیی روانیم و پاشان چووه ژووری. که
 تووشی خات زله‌خای پیشخزمه‌تی قوتابخانه بووم، لیم پرسی، نه‌و مه‌لایه کئ بوو
 چوو بۆ ژووری به‌پژوه‌به‌ری؟ گوتی: "نه‌و مه‌لا نیه، جه‌نابی قازی محهمه‌ده." نه‌وه
 به‌که‌م جار بوو که من چاووم به جه‌نابی قازی محهمه‌د بکه‌وئ. تا نه‌وده‌م نه
 دیبووم و نه ده‌مناسی.

لیره‌دا که له مه‌ر په‌روه‌رده ده‌دویم، پیم خو‌شه‌ باسی عیسمه‌ت خانمی نایب
 سه‌مه‌د، پووری (خوشکی باوکی) کوبرا خانم و ئیقبال خانمی فه‌خری بکه‌م که
 خه‌لکی بیجار بوو. دواتر کوبرا خانم می‌رد به‌ئاغای سیروسی حه‌بییی ناسراو به
 "دالی" و ئیقبال خانمیش می‌رد به‌ئاغای ره‌زا شاتری ده‌که‌ن. عیسمه‌ت خانم
 خو‌پنده‌وار بوو و له‌ده‌ورانی ره‌زاشا دا هاتووچۆی ماله‌ قازی کردوه و ده‌رسی به
 فاته‌ه خانم، خوشکه چکۆله‌که‌ی قازی محهمه‌د گوتوه. هه‌ر وه‌ها عیسمه‌ت خانمی
 شافعی و نه‌فسه‌ر خانمی ده‌بیریش لای عیسمه‌ت خانمی نایب فیری خو‌پندن بوون.
 جه‌نابی قازی سئ خوشکی هه‌بوو: خه‌جیج خانم که می‌ردی به‌به‌گژاده‌ی یه‌کشه‌وه
 کردبوو و دایکی سه‌عید خانی هوما‌یون بوو، خوشکی له‌و بچوکر ئامینه‌ خانم که
 ژنی ئاغای عه‌بدوللای ناهید بوو و نه‌نجامی نه‌و په‌یوه‌ندیه‌ تاقه‌ کچیک به‌نیوی
 رابیعا خانم بوو، به‌لام به‌داخه‌وه ژبانی ژن و می‌ردایه‌تیان زۆری نه‌خایاند و لیک
 پچران. خوشکی دواتر فاته‌ه خانم بوو که به‌قووله‌ خانم به‌ناوبانگ بوو و می‌ردی
 به‌ئاغاه‌تی گهورک کردبوو و له‌گوند ده‌ژیا.

له ساڵی ۱۹۳۵ ی زایینی له ئێران رهزاشا یاسایهک به ئیوی "کشف حجاب" (لا بردنی چارشێو) ی دهکرد. به پیتی ئه و یاسایه ده بوايه ژنان به بێ چارشێو بچنه ده رێ. تێمهش که تا ئه و دم به جلی کوردی و به چارشێو ده چووینه وه قوتابخانه له وهی به و لاوه ده بوايه به قاپوت و کلاوه وه بچینه وه. بۆیه زۆر له دایک و بابەکان رییان له کچهکانی خۆیان گرتوو که بچنه وه قوتابخانه. دایک و بابی منیش له ژێر فشاری دایه کاکه و مامه کانم پێگه یان نه دام بچمه وه خوێندگه و مه جبوور بووم بۆ ماوهی دوو ساڵن له مالتی بم، به لām له ماله وهش دهستم له خوێندن هه لته گرت و به یارمه تی کاکه هاشم توانیم درێژه ی پێدهم. کاکم له زۆر باره وه کارامه بوو، ماتماتیک و ئه ده بیاتی باش ده زانی، نیگارکێشێکی باش بوو و خه تیکی زۆر خوشیشی هه بوو.

دایک و بابم که ده یاندیت چهنده بۆ فیر بوون به په رۆشم، ئیزیان دام سه ره له نوێ بچمه وه قوتابخانه. پاش تاقیکردنه وه، به بێ ئه وهی پۆلی پێنجه م بخوینم خرا مه پۆلی شهش. ئه وساته ی من له پۆلی شهش بووم، دووان له کچهکانی قازی محمه مه د له پۆلی یهک ده یانخویند. جه نابی قازی به پێوه بهری فره مانگه ی پهروه رده بوو که ئه ودهم پێی ده گوترا ره ئیسی مه عاریف، رۆژێکی ها ته قوتابخانه و دوا ی هیندیک قسه و باس له گه ل به پێوه بهری قوتابخانه سه وه یلا خا می ئازه رپور، پێشنیاری پێکرد تا مامۆستای پۆلی یهک فیری مێتۆدی باخچه بانی بکا. دیار بوو شیوازی وان ه گوتنه وهی ئه و مامۆستایه ی زۆر به د ل نه بوو. وه ها دێته وه بیرم که ها توو چۆی جه نابی قازی دوو س رۆژێکی پێچوو تا مامۆستا که ی فیری مێتۆده که کرد.

له پۆلی شه شه م مامۆستا یه کی وه رز شمان هه بوو به ئیوی ئاغای بهرام (به هرام) که خه لکی ورمی بوو، رۆژێکی کاتی وچان له گه ل ئاواله کانم له هه وشه ی قوتابخانه ده ها تین و ده چووین و قسه مان ده کرد. له نا کاو ئاغای به هرام بانگی کردم. که چومه پێشه وه گوتی:

عظیمی، میدونی من تو را دوست دارم، حاضری با من ازدواج کنی؟ (عهزیمی ده زانی خوشم ده وی، مێردم پێ ده که ی؟)
ئه منیش پێکه نیم.

چرا میخندی؟ (بو پئیده که نی؟)

نه چێزی نیست، ولی پدرم دختر به ترک و فارس نمیده. (نا شتیک نییه، به لām بابم کچ به تورک و فارس نادا).

چرا؟ (بو؟)

گوتم نازانم هه رچه ند زۆر باش ده مزانی.

میدونی من زیاده از حد دوستت دارم، اینو بهت بکم هیچکس به اندازه من نمیتونه تو را دوست داشته باشه. (ده زانی من له راده به دهر تۆم خوش دهوی، نهوهت پنی بایم هیچکس به قهد من ناتوانی خوشی بوئی).

پاشان که دیتی من هیچ نایم، به دهنگیکی پر له ئاهه وه کوتی:

آه من ترا بدبخت کند. (ئاهی من بتگری و به دبه خت بی).

ماوهیه کی کورت دوای نهوه داوای کرد بیگوینزه وه ورمی.

هه ره وهک باسم کرد، به دوای "کشف حجاب" ی ره زاشا، پیاوایش ده بوو کوټ و شه لوار⁵ یان له بهر دابی و شه بکه ی له سهر که ن و ژنانیش له جیاتی چارشپو ده بوايه قابووتیان له بهر کردبا به سهری رووت یان کلایان له سهر کردبا. جا نه گهر ژنیک سهر و پپچی له سهر بایه یان پیاوئیک شه ده ی له سهر نابا و پانتۆلی⁶ کوردی له بهر دابایه، ئاژانه کان که نه وه ده می هوکمیان زۆر ده رویشته، هه می شه مهقه ستیان پپوو، سهر پپچ و شه ده و نیفه کی خه لکیان ده بری. خه لکی لادی که بو فرۆشتنی که ل و په له کانیان به پانتۆله وه ده هاتنه شاری، زۆر کو له وار بوون. ته نانه ت نه گهر شه لوارشیان له بهر دابا، نازانم بوچی، تووشی ده مه قاله ده بوون. ده یان گیراوه که پاسه وائیکی سنه یی که له شاره بانی مه هاباد کاری ده کرد، گوايه روژیکی تووشی پیاویکی لادی ده بی. ده یه وی پپی بلی که واکه ی یان کراسه که ی بخاته سهر شه لواره که ی و به زاراوه ی سنه یی پپی ده لی: "باوکم بیخه ره بانی". له وده میوه نیویان نابوو "بیخه ره بانی". خه لکی مه هابادیش که چاره ی ئاژانیان نه ده ویست، خودا خودایان بوو تووشیان به تووشی نه و زالمانه وه نه بیست. هه ره که

⁵ له مه هاباد به چاکه ت و پانتۆل ده گوترئ کوټ و شه لوار

⁶ له مه هاباد به شه لواری کوردی ده گوترئ پانتۆل

له دوورهوه چاویان به "بیخه ره بانی" ده کهوت، خوځیان لږ لاده دا. نه و لادییه به سته زمانانه ش، هه رچی شه لواره کوڼی خه لکی سابلآخه، کړیوویان و که ده هاتنه شاری، له ترسی ئاژانان، له بهر خوځیان ده کرد.

رؤژیکي له نیوه پاستی هاوینی سالی ۱۹۳۶ ی زایینی دا، دهمه و نیوه پرو، هه ور به هه موو هیژ و قووه تی خوځی دهستی به گرماندن کرد. ورده ورده گرمه گرمی هه وره کان کهم بووه و دای دایه بارانیکی توند که بو نه و وه رزه زور نائاسایی بوو، له ماوه یه کی زور کهمدا، هه ر له چرکه ساتیکدا، له گه په کی خړی را سیلاویک به ره و شه قامی شاپووری ئیستا و قه یسه ری و گوزه ره کان دا به خوځ هاته خواری. نه و لافاوه زیان و زه ره ریکی ئابووری یه کچار زوړی له خه لکی مه هاباد دا و چه ند که سیکیش، ژن و پیاو و مندا ل خنکان و بوونه هوځی خه م و په ژاره بو بنه ماله کانیا ن. دوکانی بابیشم وه که هه موو دوکانه کانی دیکه ی ناو گوزه ره که ش وه بهر سیلاوه که که وتوو و دار و نه داری ئاو بردی. گوزه ریش و یران بوو. هه ر که هه وره که ئاوا به توندی ده گرمیتی، بایم و مامه حه مه خه لیل خوځیان ده گه ینه دوکان و ته نیا توانیان دوو ده فته ری حیسابات له ناو دوکان رزگار بکه ن.

دوای نه و سیلاوه و یرانکه ره، حکومه ت له جیگای ماله رووخواه کان شه قامی شاپووری دروست کرد. جا هیندک مال هه ر ژووریکیان بو مابوه وه که وه بهر شه قام نه که تبوو. هیندیکیش باله خانه یه کیان بو مابوه وه، یان به شیک له مدبه قه که یان وه بهر شه قام که وتبوو، به لام ته ندووره که یان بو مابوه.

له و سالانه ی پیش شه ری جیهانی دووه م، مه هاباد دوو شه قام و کومه لیک گه په کی تیدا بوو. شه قامی په هله وی له کوته لی بابی شای تا مهیدانی چوارچراه، یانی تا شه ره داری⁷ ئیستا و شه قامی شاپووریش له چوارچراه تا چوارپرتی ئازادی. له م بهر و نه و بهری شه قامه کانیش خانووی خه لک بوو. هه ر گه په که ی له چه ند کو لآن پتیک هاتبوو که گشتیان نه رزه که یان خاکی بوو. جا پایزان ده بوو به ته پ و توژیکي زور. که بارانیش ده باری، قووږ و چلپاو هه موو ولاتی هه لده گرت. گه په که کانی نه و کاته ی مه هاباد نه وانه بوون: گه په کی حاجی حه سه نیان که

⁷ له روزه ولاتی کوردستان به شاره وانی ده گوتری شه ره داری

مالى ئيمى تيدا بوو. گهړه كى ههرمه نيان، گهړه كى رزگه يان له نزيك مزگه وتى روسته م به گى ئيستا، گهړه كى قووله قهبران، گهړه كى مزگه وتى سوور، گهړه كى جووله كان له ئاست بازاری ئاسينگه رانى ئيستا، گهړه كى باخى سيسه و گهړه كى خړى.

دوا مانگى به هارى سالى ۱۹۳۸ى زايينى، له تمه نى ۱۳ سالىدا خوئندنى سهره تايم ته واو كړد. ئيمه هوت قوتابى بووین كه پولى شهشمان به سهر كه وتووى ته واو كړد: فاقى دهوله تيارى، جه ميله سوبخى، شه مسى نازه رپوور خوشكى سووه يلا خاځى نازه رپوور كه بهرپوه بهرى قوتابخانه كه مان بوو، دوو خوشك به نيوى فخرخزاد، هاجه رى زه ندى كچى ئه زيز ئه لمانى و من. دواى به ماوه يه كى كه م هاجه رى زه ندى ميردى به پياوځى خه لكى سوقيه ت كړد وچووه باكو و له وى نيسته جى بوو به لام ئيستا هاجه ر خانم له تورگيا ده ژى.

هه موومان زورمان پيخوش بوو درژه به خوئندن بدين. هيومان ئه وه بوو كه پولى ناوه نديمان بو بكه نه وه. پيكه وه بيره كانان له سهر يه ك دانا و له سهر ئه وهى ساخ بووينه وه كه نامه يه ك بنووسين و بينيرين بو وه زاره تى په روه رده له تاران. به لام خو مان نه مانده زانى چو ن نامه يه كى فهرمى بنووسين، بو يه پر يارمان دا بچينه لاي ميرزا عه بلا شه لى، وه ك پيشتر باسم كړد بوو، به شه و حكايه تى روسته م و ئه فراسيابى له قاوه خانه ي شوخه ي به نه قل ده گپراوه و به روژيش غه ريزه نووس بوو. جا چو وينه لاي ميرزا عه بلا و داوامان لى كړد به نامه يه كى جوان ئه و داواكار يه مان بو بنووسى. ئه و يش نامه يه كى باشى بو نووسين وپاشان ئيمه خو مان بهرمان كړد بو تاران.

ماوه يه كى زورى پنه چوو، له ورمى را پشكينه ريكيان نارد تا له نزيكه وه وه زه كه هه لسه نكتن. دواى چاو پيكه وتن و وتووژ له گه ل كار به ده ستانى په روه رده ي مه هاباد، گوتبوى كه به داخه وه بو يان ناگونجى خوئندگه يه كى ناوه ندى بو هوت كه س بكه نه وه. به م جوړه بهرى پيشكه وتنى ئيمه يان گرت و ئتر من نه متوانى درژه به خوئندن بده م بو يه ديسان ه وه، بو جارى دووم چوومه وه مالى. تا سالى ۱۹۴۹ى زايينى، له مه هاباد قوتابخانه ي كچان تا پولى شه شى سهره تاى هه بوو. ئه وسات كه من وه ك ماموستا كارم ده كړد، قوتابخانه ي ناوه ندى بو كچان

دامه‌زرا. ئەودەم بە خوشیەوه ژمارە‌ی قوتابی کچان زیادی کردبوو. پاش ئەو‌هی عیشرە‌تی خوشکەم و هاو‌پۆلە‌کانی پۆلی شە‌شیان تە‌واو کرد، پۆلی یە‌کی ناو‌ەندیان لە قوتابخانە‌ی پە‌روانە دامە‌زراند. دوا‌یە‌ش پۆلی دوو و س‌الە‌کە‌ی دواتریش پۆلی سی‌یان بۆ کردنە‌وه. مامۆ‌ستا‌کانی خو‌ی‌ندنی ناو‌ەندی هە‌مووی پیاو بوون چونکە بە‌داخ‌ه‌وه ه‌یچ ژنە مامۆ‌ستا‌یە‌ک ئە‌وه‌ندە‌ی نە‌خو‌ی‌ندبوو کە ب‌توان‌ێ لە پۆلە‌کانی ناو‌ەندی وانه ب‌ل‌ێ‌تە‌وه.

سه‌ره‌تای کاری مامۆستاییم و وانه‌گوتنه‌وه

له سه‌ره‌تای شه‌پری جیهانی دووه‌م، ۱۹۴۱ی زاینی، سۆفیه‌ت و ئینگلیس که له‌ناو هیژی ولاتانی هاو‌په‌یماندا بوون له‌ ئێران حوکمیان ده‌کرد. له‌و نێوه‌دا ناوچه‌ی موکریان که‌وتبوه ژێر چاوه‌دی‌ری سۆفیه‌ت و له‌ سنه و ده‌ورو به‌ریشی ئینگلیسه‌کان حوکمیان به‌ ده‌سته‌وه گرتبوو. ئه‌و سه‌رده‌مه ده‌سته‌لاتی پرژیمی شا له‌ مه‌هاباد زۆر بێ هیژ ببوو.

هه‌ر له‌و سه‌رو به‌نده‌شدا کاک سولیمانی ئامۆزام له‌ دایک بوو. وه‌رزی هاوین داها‌ت و شکۆف خا‌می ئامۆژنم ئالێرژێ به‌ ته‌ماته هه‌بوو و نه‌خۆش که‌وت. زۆر تاقه‌تی نه‌بوو به‌ کۆرپه‌که‌ی رابگا. جابۆیه‌ ئه‌من ته‌ر و ئیشکم ده‌کرد و زۆربه‌ی کات ئاگام لێی ده‌بوو. هه‌ر کاتی شیر خواردن ده‌م‌برده‌ لای دایکی. زۆر شه‌وانیش له‌ ژووری خۆمان ده‌م نواند، جا بۆیه‌ خووی پێوه‌ گرت‌بووم و ئه‌منیش زۆرم خۆش ده‌ویست. که‌ زمانی کرده‌وه به‌ منی ده‌گوت عه‌به. شه‌وانه‌ش له‌ سه‌ر کۆشی من خه‌وی لێده‌که‌وت و دایکی ده‌یه‌ه‌ویست ببیا‌ته‌وه سه‌ر جێگای خۆی، جاری وا بوو خه‌به‌ری ده‌بۆوه و نه‌یده‌ویست بچێته‌وه ژووری خۆیان. دایکیشم به‌ ئامۆژمی ده‌گوت لێگه‌ری با سولیمان لای ئێمه‌ بخه‌وێ. زۆر شه‌وان لای خۆمان جێگه‌مان بوو راده‌خست و ده‌مانواند.

له‌و ده‌ورانه‌دا ده‌نگۆی ئه‌وه‌ش هه‌بوو که‌ ئێرانیش تووشی شه‌ر بێت. جا ئه‌وه‌ی غه‌یره کورد بوو، مامۆستا‌کانیشی له‌گه‌ڵ بێ، له‌ ترسان مه‌هابادیان به‌جێ هێشت و چوونه‌وه‌ شاره‌کانی خویان. بۆیه‌ قوتا‌بخانه‌کان پتووستیکی زۆریان به‌ مامۆستا بوو. ئه‌و ده‌م به‌رپرسی فه‌رمانگه‌ی فێرگه‌و په‌روه‌رده که‌ پێی ده‌گوترا که‌فیل، دۆستی نزیکی بابم خودا لێ خوش‌بوو ئاغای ره‌حیمی له‌شکری بوو، گۆرپه‌که‌ی پر له‌ نوور بێت. جار جار سه‌ری دو‌کانی با‌می ده‌دا و یه‌کیک له‌و جارانه که‌ ده‌کاته‌ سالی ۱۹۴۱ی زاینی ده‌چێته‌ لای بابم و سه‌باره‌ت به‌ ئه‌وه‌ی من بچم وه‌ک ماموستا ده‌ست به‌ کار بکه‌م قسه‌ی کرد‌بوو. گوت‌بووی "زۆربه‌ی مامۆستا‌کان سابل‌آخیان به‌جێ هێشتوه‌ و چوونه‌ته‌وه‌ شاره‌کانی خۆیان. زۆر ئیحتیاج‌مان به‌ مامۆستا هه‌یه‌. پێم باشه، ئه‌گه‌ر ئیجازه‌تان له‌ سه‌ر بێ، کوبرا‌خانم وه‌ک مامۆستا یارمه‌تیمان بدا.

وه‌لێ ده‌بی ئه‌وه‌ش ب‌لێم که ناتوانین دا‌یمه‌زینین و حقوقی ده‌ی‌نی، چونکه ته‌مه‌نی ۱۶ سا‌له‌". ئه‌وه‌ده‌میش هه‌ر وه‌ک ئیستا له‌ ته‌مه‌نی ۱۸ سا‌لیدا خه‌لکیان به‌ ره‌سمی داده‌مه‌زراند، چ به‌ مام‌وستا و چ هه‌ر پ‌یشه‌یه‌کی تر با. بابم به‌ ئاغای له‌شکری ده‌لی: "ئه‌من پ‌یم خ‌ۆشه و له‌گه‌ڵ کوبرا و دا‌یکیشی قسان ده‌که‌م و پاشان جوابتان ده‌ده‌مه‌وه‌".

کاتی‌ک باوکم هاته‌وه‌ مالی، باسه‌که‌ی ب‌ۆ گ‌یرا‌ینه‌وه‌، من و دا‌یکم، هه‌ر دوو‌کمان پ‌یشنیاره‌که‌مان ز‌ۆر به‌ د‌ل بوو. هه‌ستم به‌ خ‌ۆش‌یکی فره‌ ده‌کرد و د‌لم پ‌ر له‌ هیوا و ئۆم‌ید بوو. وا و‌یده‌چوو ئه‌ست‌یره‌ی به‌خت رووی ب‌ۆ ه‌یناوم. له‌ خ‌ۆشیان فرم‌یسکه‌کانم هاته‌ خوار‌ی. د‌لم خ‌ۆش بوو که ده‌که‌وه‌مه‌ ن‌یو چالاکی کۆمه‌لایه‌تی‌هوه‌ و ده‌متوانی خ‌زمه‌تی خه‌ل‌کی شاره‌که‌م بکه‌م. ئه‌وه‌ی راستی ب‌یت، له‌و کاته‌وه‌ که عه‌ق‌لم پ‌ی شکاوه‌ تا ئیستا ئه‌من بیرم له‌و پ‌رسیاران‌ه‌ کردوته‌وه‌: من ک‌یم؟ له‌ کو‌ئ‌وه‌ هاتوم؟ مانای من چ‌یه‌؟ ب‌ۆ چی هاتومه‌ سه‌ر ئه‌و دنیا‌یه‌ و ب‌ۆ چی ده‌ژ‌یم؟ به‌ در‌ژ‌ایی ژ‌یانم هه‌ول‌ی ف‌یربوونم داوه‌. ئه‌و ر‌ۆژه‌ی که نه‌متوانیب‌ی ش‌تی‌کی تازه، چ له‌ باری زانستی، هونه‌ری و ئه‌ده‌بییه‌وه‌ ف‌یر ب‌م ب‌ۆ من ت‌ا‌ترین ر‌ۆژ بوو.

له‌گه‌ڵ بابم چ‌وینه‌ دیداری ئاغای ره‌حیمی له‌شکری که هه‌م وه‌لامه‌که‌ی ب‌ۆ به‌رینه‌وه‌ و هه‌م بزانی‌ن چ‌ۆن و که‌ی و له‌ کام قوتابخانه‌ ده‌ست به‌ کار ده‌که‌م. ئه‌و‌ی ر‌ۆژ‌ی ز‌ۆرمان باسی چ‌هند و چ‌ۆنی کاره‌که‌ کرد و ئاغای له‌شکری گوتی که هه‌رچی زووتر ده‌ست پ‌ن‌بکه‌م باش‌تره‌. ئاوا بوو که وه‌ک مام‌وستای خ‌ۆبه‌خش چ‌وومه‌ ناو کارو باری کۆمه‌لایه‌تی‌هوه‌. له‌ راستیشدا ز‌ۆر گر‌ینگ نه‌بوو که ب‌ن مووچه‌ کار بکه‌م چونکه‌ تا باوکم زیندوو بوو پ‌یویستم به‌ دراو نه‌بوو.

سه‌ره‌تا ناردیانم ب‌ۆ قوتابخانه‌ی په‌هله‌وی کو‌ران و تا ماوه‌یه‌ک له‌ پ‌ۆلی دووهمی سه‌ره‌تایی ده‌رسم ده‌گوته‌وه‌. دواتر بابم داوا‌ی له‌ جه‌نابی له‌شکری کرد که ب‌م‌ن‌رنه‌ قوتابخانه‌ی کچان. ئه‌وکات نه‌مه‌زانی بابم ب‌ۆ ئه‌و داوا‌یه‌ی ل‌یک‌رد‌بوو، به‌لام ئیستا که بیری ل‌یده‌که‌مه‌وه‌، پ‌یم وایه‌ ه‌و‌ی ئه‌و داوا‌یه‌ ئه‌وه‌ بوو که قوتابخانه‌که‌ کو‌ری وای ت‌یدا بوو که هاوته‌مه‌نی خ‌ۆم بوون، ره‌نگه‌ بابم ن‌یگه‌رانی ئه‌وه‌بووب‌یت که نه‌کا له‌گه‌ڵ ئه‌وان تووشی گ‌یروگرفت ب‌م. ه‌ینده‌ی پ‌ینه‌چوو گو‌ست‌یاغه‌وه‌ ب‌ۆ قوتابخانه‌ی کچان.

ئەوێ راستی بێت، ئاواتی بابم ئەوێ بوو کە من درێژە بە خۆیندن بدهم، تەنانهت بیری لەوێ دەکردهوێ کە بێ ئێرتتە ورمی، بەلام داخه کەم مەرگ مهوادی نه‌دا کە به‌ئاواتی خۆی بگا و منیش له به‌رده‌وامی خۆیندن بێبه‌ش بووم. هاوکات له‌گه‌ڵ من خه‌جیج خاڤی بابه‌سووریش خۆبه‌خشانه مامۆستا بوو. ئەو دووسالهی کە ئاوا کارمان ده‌کرد، یه‌ک دوو جارێک بۆ سوپاسگوزاری پینج شه‌ش مه‌تر قوماشیان داینی. هه‌ر ئەوده‌می خه‌جیج خاڤی مه‌جدی (ژنی میرزا سه‌دیقی حه‌یده‌ری) و ویلمه‌ خاڤی سه‌یادیان، مامۆستای به‌مووچه‌ بوون. ئەو کاته عیسمه‌ت خانم، کچی گه‌وره‌ی جه‌نابی قازی محهمه‌د له‌ پۆلی چوار قوتابی من بوو. کیژیکێ ئارام، دلۆفان و بیر تیژ بوو، هه‌ستان و دانیشتنی کورده‌واری به‌ چاکی ده‌زانسی و ریزی بۆ خه‌لک داده‌نا. یه‌ک دوو سال دواي تیک چوونی کۆماری کوردستان، داخی گرانم، چاره‌نووس ناچاری کرد کۆتایی به‌ ژيانی خۆی بێتی.

هه‌موو مامۆستاکانی فێرگه‌ی کچان ژن بوون. ماوه‌یه‌ک خانم مه‌جدی ده‌رسی قورئان و شه‌ریعاتی به‌ قوتابییه‌کان ده‌گوت و ماوه‌یه‌کیش ئەو ئه‌رکه‌ که‌وته سه‌ر شانی من. به‌لام ئەو کارم له‌ به‌ر گران بوو، چونکه‌ پێم وابوو قوتابییه‌کان به‌ بێ ده‌ست نوێژ ده‌ست بۆ قورئان ده‌به‌ن، یان به‌ هه‌ڵ ده‌یخوینه‌وه. جا بۆیه‌ وازم له‌ گوتنه‌وه‌ی وانه‌ی شه‌ری هێنا. پاش ماوه‌یه‌ک، مامۆستا مه‌لا گلۆلانیان بۆ ئەو وانه‌یه‌ هه‌لبژارد کە تهنیا مامۆستای پیاویش بوو له‌ قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی کچان.

زۆربه‌ی کچه‌ قوتابییه‌کان کورد نه‌بوون، چونکو مخابن خێزانی کورد که‌متر کچه‌کانیان ده‌ناردنه‌ قوتابخانه. تا ئەو کاته‌ش یه‌که‌رگی بۆ کچی قوتابی له‌ گۆرێدا نه‌بوو. هه‌ر که‌سه‌و به‌ ئیشتیای خۆی جل و به‌رگی له‌ به‌ر ده‌کرد، قوتابی کورد به‌ گشتی جلی کوردیان و ئه‌وانیتریش به‌ ئیشتیای خۆیان جلیان له‌به‌ر ده‌کرد.

هه‌ر وه‌ک پێشتر باسم کرد، له‌گه‌ڵ ده‌ستپێکردنی شه‌ری جیهانی دووهم، قوتابی و مامۆستاکانی غه‌یره کورد مه‌هابادیان به‌جی هێشتبوو و گه‌رابوونه‌وه‌ شه‌ره‌کانی خۆیان. ئەوه‌ش بپوه‌ هۆی که‌م بوونه‌وه‌ی ژماره‌ی قوتابییه‌کان و مامۆستاکان. جا بۆیه‌ ئێمه‌ چه‌ند پۆلی جیاوازان تیکه‌لاو ده‌کرد و ده‌رسمان پێ ده‌گوتن.

ئیدی خه‌لک هێنده‌ ترسی شایان له‌ دلی دا نه‌ماوو و ورده‌ ورده‌ ده‌یانوێرا قسه‌ بکه‌ن و بیروپرای خۆیان ده‌ر پرن. هه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌شدا کۆمه‌له‌یه‌کی نه‌هێنی به‌

نټوى ژ- ک دامه زرابوو و چه ند که سټکيش بېوونه نه ندامى.

رؤژنیک میرزا حوسټنى میکایلى، که له گهل بابم خالوژا و پوورزا بوون، هاته مالمان و هټنډنیک بابمى دواند و پاشان روښت. دوايه بابم گوتى: "کوبرا نه وه ناپرسى میرزا حوسټن بؤ چى هاتبوو؟" پټويسته نه وه ش بلټيم که من لای بابم ريزيکى تاييه تيم هه بوو و له باره ی زور گيروگرفتان بؤچوونى منى ده پرسى. نه منيش گوتم جا بؤ چى هاتبوو؟ وه لامى دامه وه: "هاتبوو باسى کومه له يه کى ده کرد که تازه دروست کراوه و نټوه که شى پټ نه گوتم. جا ده يوښت بېم به نه ندامى کومه له که وسويندې بخوم که خه يانه تې به يه کترى نه که ين و گيان و مالمان فیدای کوموله که بکه ين." نه منيش له بابم پرسى، "جا چت جواب داوه؟" بابم گوتى: "پټم گوت من جار به جارنیک نيسټيکانتیک نارقه ده خومه وه و له وانه يه نه توانم سوينده کهم راگرم، بويه ناتوانم سويندې بخوم، به لام به گيان و به مال له گهلتن ده بېم، نه گهريش کارنکتان به من بى ناماده م بؤ يارمه تيتان"

کوچی دوايي بایم

قه‌ده‌ریک بوو بایم هاواری زگی بوو. هیچ نیشتیای نه‌مابوو و هیچیچی پینه‌ده‌خورا. روژیکی ئیش و ژان و ئازاره‌کی هینه‌ده‌ زور ده‌بی، که ده‌یه‌نه‌ لای دوکتور جورج یونه‌تان. ئه‌ویش دواي پشکین ده‌لی ریخوله‌ گه‌وره‌ی تووشی گرفتی (ئاپان‌دیسیت) بوه‌ و له‌ مه‌هاباد چاره‌ سه‌ر ناکړی. ده‌بی هه‌رچی زووتر نه‌شته‌رگه‌ری بو بکړی. ئه‌و کاته‌ نه‌خوشخانه‌ی مه‌هاباد نه‌ ئامیری نه‌شته‌رگه‌ری و نه‌ دوکتوری نه‌شته‌رگه‌ری هه‌بوو. ناچار دووان له‌ مامه‌کانم، ئوتوموبیل‌یک به‌ کړی ده‌گرن و به‌ په‌له‌، باوکم ده‌گه‌ینه‌ مه‌راغه‌ی.

لیره‌دا به‌ پتویستی ده‌زانم که هینه‌دیک سه‌بارت به‌ دوکتور جورج یونه‌تان بدویم که سالانی زور خزمه‌تی خه‌لکی مه‌هابادی کردوو و تا بلتی پیاوړکی دلوفان و خه‌لک خوشه‌ویست بوو. ئه‌گه‌ر نه‌خوشیک فه‌قیر و هه‌ژار بایه‌، به‌بی پول و پاره‌ چاره‌سه‌ری ده‌کرد، ده‌وا و ده‌رمانیشی ده‌دایه‌ و دوايه‌ش ده‌ی نارد‌ه‌ ماله‌ خو‌ی تا هاوسه‌ره‌که‌ی خواردنی بداتی. جا بو‌یه‌ لای خه‌لکی مه‌هاباد خوشه‌ویست بوو و زوریش ریزیان لیده‌گرت. دوکتور یونه‌تان له‌گه‌ل بایم دوستایه‌تیا‌ن خوش بوو و ئه‌گه‌ر که‌سیکمان نه‌خوش بایه‌، هه‌ر زوو خو‌ی ده‌گه‌یان‌دینی.

سالی ۱۹۴۳ی زاینی، له‌ روژیکی ساردی پایزدا که تیشکه‌ تاوړکی بی هیز هه‌لاتبوو، ته‌رمی باهمیان له‌ مه‌راغه‌ را هیناوه‌ بو مه‌هاباد. ئیمه‌ چاوه‌پوان بووین که بایم به‌ لانی که‌مه‌وه‌ هه‌فته‌یه‌کی پینچ و دواي نه‌شته‌رگه‌ریه‌که‌ به‌ ساخی بگه‌رپته‌وه‌. به‌لام مه‌رگ موله‌تی نه‌دابوو و پینش ئه‌وه‌ی بیبه‌نه‌ ژووری نه‌شته‌رگه‌ری روحی ده‌رچوو‌وو و به‌ مردنی خو‌ی داخکی گه‌وره‌ی به‌ جه‌رگمانه‌وه‌ نا. ئیمه‌ یانی دایکم، براکه‌م و دوو خوشکی له‌ خو‌م بچوو‌کتر ماینه‌وه‌ له‌گه‌ل دنیا‌یه‌ک خه‌م و خه‌فت.

گوايه‌ ده‌ورو به‌ری چیشتانان ده‌بی که مامه‌کانم له‌گه‌ل ته‌رمی بایم به‌ کو‌لی هه‌مبالی‌ک وه‌ژوو‌ر ده‌که‌وه‌نه‌وه‌. دایکم ده‌یگتپراوه‌ که هه‌ر له‌گه‌ل ته‌قه‌ی ده‌ره‌کی، دلی داخو‌رپابوو، ده‌تگوت دلی خه‌به‌ری دابوو که ئه‌و ته‌قه‌یه‌ خه‌به‌ریکی زور ناخو‌شی پتیه‌. پاشان باهمیان له‌ سه‌ر ته‌ختیک له‌و سه‌ری هه‌ساردا‌ دزیژ کردوه‌ و

هه موو خیزانی مالن مات و خه مناک له دهوړی خر بوونهوه و چاوه پړوانی سؤفی نه حمه دی مجپوریان کردوه تا بئ بابم بشوا و کفن و دفنی بکا. ئه من که له قوتابخانه گه پامه وه مالن، به سهر ئه و کاره ساته دا که وتم. ته وای خیزان و دراوسپکان شیوه نیان بؤ بابم ده گیرا. چاوم به چاوی پر له فرمیسکی سوور هه لکه پړاوی مامه کانم که وت، نازانم چوډ ده یان توانی به ری باراندنی بگرن، دیار بوو بؤ نه وهی دل دایکیان بده نه وه، پیس نه وهی فرمیسکیان بیته خوارئ ئیشکیان کردبووه.

دهمه و نیوه پؤ له قوتابخانه بؤ نان خواردن گه پامه وه مالن که به سهر شین وگریانی خیزان دا که وتم، به و پهری ناؤمیدییه وه تیگه یستم که کار له کار ترازواه. گویم لیوو ده یانگوت نه وه تهرمی باوکمه. ئیستاش نه و دیمه نه م به چاکی له بهر چاوه.

تیگه یستم که نه وه دوا دیدارمانه، نه ویش دیدارنکی یه گ لایه نانه. به لام که له بابم ده وړانی، روخسارنکی جوان، به زه رده خه نه یه ک سهر لیوان، ده تگوت چرایان له نیوچاوانیدا هه لکردوه و نه ویش له خه وینکی نارام دایه. وهک هه میشه، کوټ و شه لوارنک (چاکهټ و پانتولنیک) ی ریکو پیک و خاوین له بهر دا.

له و کاته دا بیرى مندالیم هه لمه تیان بوهی تابوو. هیژ له نه ژنومدا نه مابوو. نه و روژه رونا که م لی تاریک ببوو. له تاریکه شه وینکی بی نه ستیره ده چوو. ده تگوت دنیا به سهر سهرمدا روخواه. فرمیسکه کانم وهک بارانی به هاری به سهر و دم و چاومدا شوپر ده بوونه وه خوار. بیرى نه مانى بابم بؤ قوت نه ده درا. زورم بؤ زه حمهټ بوو قه بوولی که م که ئیدی بابم نه ماوه تا ناموژگاریم بکا. له گه ل کوچی دواى بابم رشته ی خه یالاتم برابوو، تووشی راماننکی قولی خه ماوی ببووم وهیچ شه وقم نه مابوو.

نه و کاته ی که من له قوتابخانه گه رابوومه وه بؤ ماله وه ، دیار بوو که یه کیکیان ناردوه به دواى سؤفی نه حمه د، مجپوری خانه قای شیخی ته ویله که بئ بابم بشوا. ههر زور زوو، سؤفی نه حمه د به لوقاوه گه وره کانی خو ی گه یاندى. یه کیک بن قولی منی گرت و به ره و ژوورنکی پر له ژن و مندالی بردم. ههر دهنکی شیوه و گریان ده هات. ئه من له بهر خه می خو م نه مده زانی له کویم و ناگاشم له که س

نه‌بوو. هینده‌ی پینه‌چوو، له‌و هه‌را هه‌رایه‌دا، گوتم له‌ ئه‌للا ئه‌للای پیاوان بوو که تهرمی بامیان ده‌برد بۆ ناشتن.

خوایځو‌شبووی بابم مروفتیکی روو‌خو‌شی پاک و خاوین و کۆک بوو. سه‌خواهت و میوان دۆستیکه‌ی وای لێ کردبوو که که‌متر به‌ بێ میوان له‌ سه‌ر سفره‌ دانیشی. زۆربه‌ی رۆژان له‌ گه‌ڵ دۆست و ناسیاو ده‌هاته‌وه‌ مالت. بابم کۆت و شه‌لوار (چاکه‌ت و پانتۆل) ی له‌ به‌ر ده‌کرد به‌لام شه‌ده‌ی کوردی ده‌به‌ست. نه‌ زۆر بالابه‌رز و نه‌ کورته‌ بالا بوو. له‌ گه‌ڵ خوشک و براکانی میهره‌بان و له‌ خو‌بردوو بوو و به‌ باشیش پێنویی ده‌کردن. ئه‌ وه‌نده‌ی له‌ تواناشی دابا له‌ گه‌ڵ خزم و که‌س، بگه‌ره له‌ گه‌ڵ دووره‌ ناسیاوه‌کانیش چاکه‌ی ده‌کرد. زۆر جار میوانی لادێمان ده‌بوو و دایه‌کاکه‌ش دیار بوو زۆر تاقه‌تی میوانداری نه‌بوو. تازه‌ عه‌قلم پیتی ده‌شکا گویم لیبوو که بابم به‌ دایکی ده‌گوت، "ئه‌و خه‌لکه‌ خزم و که‌سی خوشکی خو‌نن، دنیا خراب نابێ، هه‌تا ئیش و کاریان له‌ شاری ته‌واو ده‌بیت با لێره‌ بن و به‌سه‌ینه‌وه‌".

بۆ نوێ جێژنه‌ی بابم، که‌یه‌که‌مین جێژنی دوا‌ی مردوه‌، هیشتا هه‌ر له‌و هه‌وشه‌یه‌دا بووین که‌ مامه‌کانیشمی تیدا ده‌ژیا‌ین. زۆر به‌ هه‌ناسه‌ساردی له‌ ژووری خۆمان دانیشتبووین و له‌ سه‌ر چوار ماله‌ مام، دراوسێکی خۆشه‌ویست، خودا لی خۆشبوو، دایه‌ حاجی، ژنی حاجی سید ره‌حمانی سه‌یدی، مه‌جۆعه‌یه‌کی⁸ (سینی) به‌ چیشتی جێژنی رازاندبووه‌ و بۆی ناردين. وه‌ بیرم نایه‌یه‌ته‌وه‌ که‌ ئایا خۆشی نانی له‌ گه‌ڵ خواردین یان نا. هه‌رچه‌ند ئیمه‌ له‌ به‌ر خه‌م و خه‌فه‌ت هه‌یچمان شتیکی وامان پێ نه‌خورا، به‌لام هه‌تا ماوم ئه‌و کاره‌ جوانه‌ و میهره‌بانی دایه‌ حاجیم له‌ بیر ناچێ.

ورده‌ ورده‌ له‌ حاله‌تی شۆک هاتبوومه‌ ده‌ری و دنیای واقه‌یم ده‌دیت. که‌ ئاو‌رم داوه‌ دیتم قه‌لای پشتم روو‌خواه. تیگه‌یستم که‌ چ ئه‌رکیکی گه‌وره‌ که‌وتۆته‌ سه‌ر شانم و چه‌نده‌ باره‌که‌م قورس و گرانه‌. ده‌مزانسی که‌ ده‌بوا‌یه‌ هه‌م جیگه‌ی

⁸ مه‌جۆعه‌ سینیکی خری گه‌وره‌ی له‌ مس یان فافۆن دروستکراو بوو که‌ له‌ جیاتی سفره‌ به‌کارده‌هیندرا و خوارنیا‌ن بۆ دوو سێ که‌س له‌ سه‌ر داده‌نا.

خۆشه‌ویستی بابم بۆ دایک و خوشکه‌کانم پڕ که‌مه‌وه و هم له باری ئابووریه‌وه مائێ به‌پرتوه به‌رم و کاریکی واش بکه‌م له هیهچیان که‌م نه بێت. ئه‌وه‌ش به زار خۆش بوو تا به‌کرده‌وه.

دوای کۆچی دوایی بابم، کۆمه‌لیک خزم و ناسیو که تا ئه‌وده‌می هاتووچۆیان ده‌کردین، ئاوریان لێ نه‌داینه‌وه و له هیهچ جێهه‌ک سه‌ر و شوێنیان نه‌ما‌بوو، ده‌تگوت بوون به‌هه‌لم و به‌ره‌و ئاسمان چوون. له هه‌مان کاتدا به‌شیکی تریان پشتیان به‌ر نه‌دا‌ین و ئه‌وه‌ش زۆر دلگه‌رمی ده‌کردین.

سالی ۱۹۴۳ی زایینی، چهند مانگ پێش ئه‌وه‌ی بابم مائئاواییمان لێ بکا، ئه‌من هه‌ژده‌ سالییم پڕ کردبووه و به‌ په‌سمی دامه‌زرا‌بووم به‌لام هیشتا مووچه‌م وه‌رنه‌گرت‌بوو. به‌ یارمه‌تی جه‌نابی ره‌حیمی له‌شکری، که‌ دراوی به‌ قه‌رز دا‌ینی، توانیمان هه‌رچۆنیک بێ ژیان به‌رینه‌ سه‌ر. به‌که‌م مووچه‌م که‌ وه‌رگرت، پێش ئه‌وه‌ی ده‌ستی بۆ به‌رم له‌ پێش مه‌رحومی له‌شکری م دانا و داوام لێ‌کرد قه‌رزه‌که‌ی خۆی هه‌لگرێته‌وه. به‌لام ئه‌و مرو‌فه‌ به‌رز به‌و په‌ری میهره‌بانی باوکانه‌وه‌ گوتی: "پوله‌کان هه‌لگره‌وه. هه‌ر مانگه‌ی چه‌نده‌ت پێکرا ئه‌وه‌نده‌ی بده‌وه، به‌ شه‌رتیکه‌ی زیان له‌ گوزه‌رانی مائیتان نه‌دا". به‌لام چونکه‌ ده‌مزانێ ئه‌و قه‌رز به‌ سندوقی فه‌رمانگه‌ی په‌روه‌رده‌ دراوه، پێم خۆش بوو که‌ هه‌رچی زووتر بیده‌مه‌وه. خودایه‌ له‌ که‌وره‌یی خۆت داوای به‌خشیش بو ئاغای له‌شکری و گشت بنه‌ ماله‌ی ده‌که‌م.

باوکم که‌ کۆچی دوایی کرد، مه‌رحومی عه‌بلاً ئاغای جه‌لدیانێ که‌ دۆست و براده‌ری کۆنی بابم بوو، مانگیه‌کی بۆ نارد‌بووین. تا که‌ژ و هه‌وا ساردی کرد پامان گرت. ده‌ماندۆشی و زۆر به‌ به‌ره‌که‌ت بوو. دوایی به‌ سوپاسه‌وه‌ مانگامان نارد‌ه‌وه‌ بۆ عه‌بلاً ئاغا. وه‌لامی بۆ نارد‌بووین که‌ بۆ چی مانگامان نارد‌وته‌وه، ئه‌وه‌ دیاری بووه. له‌ وه‌لامدا دوای سوپاسی بێ پایان، گوتمان به‌ زستان له‌ناو شار ئاگاداری له‌ ئاژه‌ل هیندیک زه‌حمه‌ته.

کیشه له گهل مامه کانم و هاتووچوی مه حکمه می قازی

ئهو دهم له مه هاباد، ئهوخه لکه ی کیشه ی هه بوايه، تکایان ده برده مه حکمه می قازی. ئیمهش دوا ی مه رگی بابم، تووشی هیندیک ناکوکی بووین له گهل مامه کانم. مامه کانمان بو ئه وه ی له میرات بیبه شمان که ن ده یانگوت گوايه بابم قهرزداره. نازانم قهرزی چی له پاش به جیی مابوو، چونکه ئه وه نده ی ئیمه ناگادار بووین، بابم نهک ههر قهرزدار نه بوو، به لکو کار و کاسییکه ی زور باش بوو و روژ به روژیش باشت بووه.

به داخه وه دوا ی مردنی بابم، مامه کانم له بری ئه وه ی پشتمان بگرن، دژایه تیان ده کردین. ئیواره یه یک که له قوتابخانه ده گه پامه وه مالت، به مهیدانی ئاسینگه راندا تیده په پریم. له نا کاو مامیکم به ده نگیکي به رز هاواری کرد و گوتی: "کوبرا، له بری وه ی ناردویانی بو مه دره سه تا فیری خویندن و نووسین بی، ده بوايه زمانیان بریایی". ئهو قسه ناخوشانهش له بهر ئه وه ی بوو که داوا ی میراتمان ده کرد که مافی خویمان بوو. ئه من ههر چه په سام به لام وه پرووی خویم نه هیتا و سه ری خویم داخست و تیه پریم. ده لئین له کومه لگای کورده واریدا ژن و مافیان نه گوتوه. ئه گه ر ژنیک داوا ی مافی خو ی بکا ده لئین ناشکوره.

زۆرم هه ول له گهل دایکم دا که ده ست له میراتی بابم هه لگرین و وبه تاییه تی که من به په سمی دامه زرابووم و ده مانتوانی هه رچۆتیک بی پتی بژین. به لام دایکم ئه وه ی به مافی خو ی ده زانی و چه ند جاریک من و عیشره تی خوشکمی نارده مه حکمه می قازی تا به لکو جه نابی قازی به کیشه که مان رابگا و چاره سه ریکمان بو بدوژیته وه. پیتشت چاو م به جه نابی قازی که وتبوو، هه م که قوتابی بووم و دوایش له کاتی ماموستانیم دا. ئه وسه رده مه می که جه نابی قازی به په یوه به ری فه رمانگه ی په روه رده بوو و سه ردانی قوتابخانه کانی ده کرد.

جاریک که من و عیشره تی خوشکم چوینه مه حکمه مه، سه یفولقوزات له گهل جه نابی قازی دانیشتبوون و ئهو شیعه ی فایه ق بیکه سیان ده خوینده وه:

نه سرین ده میکه داخه له دلمه

هقوقت غه سه ژیانته زولمه

هه‌سته تیکۆشه تا خوینت گهرمه

چارشێو فرۆ ده چ واده‌ی شهرمه

جاریکی، له‌و هاتۆ و چۆی مه‌حکه‌مه‌دا، جه‌نابی قازی داوای لیکردم می‌ردی پی بکه‌م. ئه‌من به‌ بیستنی ئه‌و قسه‌یه‌ واقم و پرما که چۆن جه‌نابی قازی سه‌ره‌پای ژن و چه‌ند منداڵ ئه‌و داوایه‌م لیده‌کا. گهرچی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ نااسایی نه‌بوو که پیاو دوو ژن بێنن، به‌لام من ئه‌و پێشنیاره‌م به‌ جیدی نه‌گرت و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کم کرد بێ ئه‌وه‌ی وه‌لامیک بده‌مه‌وه. له‌ لایه‌ک ئه‌و داوایه‌م پی سه‌یر بوو، له‌ لایه‌کی دیکه‌وه، هه‌ستم به‌ سه‌ربه‌رزی ده‌کرد که که‌سایه‌تیکێ وا به‌ریز و خوشه‌ویست منی په‌سه‌نده و به‌ شایانی خۆیم ده‌زانن.

وادیار بوو جه‌نابی قازی منی وه‌به‌ر دڵ که‌وتبوو و له‌ وانه‌شه‌ جوړیک زیره‌کی و وشپاری له‌ مندا دیتبێ، که ببووه هۆی خولقاندنی فکهره‌یه‌کی وا له‌ میتشکیدا. چونکه قازی محمه‌د مروڤێکی پێشکه‌وتووخواز بوو و هه‌میشه‌ش هه‌ولێ ده‌دا که ژنی کورد هان بدا بۆ خویندن تا پێشکه‌ون و بتوانن له‌ باری کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی وه‌هه‌موو بارێکه‌وه روێی به‌رچاویان هه‌بێت. ئه‌وه‌ش له‌ هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ڵ ژن و که‌مه‌کانی خۆی به‌ جوانی ده‌رده‌که‌وت.

ئه‌من و عیشره‌تی خوشکم ئه‌و باسه‌ی جه‌نابی قازیمان بۆ که‌س، ته‌نانه‌ت بۆ دایکیشمان نه‌گیراوه. به‌لام تکام له‌ دایکم کرد که‌چیتر وه‌دوای ئه‌و کێشه‌یه‌ نه‌که‌وێ و ده‌ست له‌ میرات بشوا و ئێمه‌ نه‌تیرێته مه‌حکه‌مه‌ی قازی. وابوو ئیدی نه‌چوینه‌وه وێ و وه‌دوای کێشه‌که نه‌که‌وتین.

هێنده‌ی پێ نه‌چوو، روژێکی هه‌ینێی دوای بانگی ئیوارێ، له‌گه‌ڵ دایکم و دوو خوشکه‌کانم پێکه‌وه دانیشتبووین و قسه‌مان ده‌کرد. نانی نیوه‌پویه خورابوو و قاب و قاچاخ شورابوو. تازه له‌ نوێژی ئیواره ببووینه‌وه، چاوه‌پوانی میوانیش نه‌بوین. له‌ناکاو له‌ ده‌رکه‌یاندان. زارای خوشکم چوو ده‌رکه‌ی بکاته‌وه، خات زله‌خای فه‌پاشی قوتابخانه له‌ پشت ده‌رکه‌ی بوو، لێی پرسیبوو: "دایکت له‌ ماله‌؟"، زاراش گوتبووی: "به‌لێ، فه‌رمو وه‌ره‌ ژوورێ". خات زله‌خا هاته‌ ژوورێ و سلّوی کرد. دایکم چاک و خوشی لیکرد و گوتی: "ده‌ وه‌ره‌ دانیشه". به‌لام خات زله‌خا گوتی: "مریمه‌ خاتوون، جاری وه‌ختی وه‌ی نیه‌، ئیشالا جاریکی دیکه‌". دایکم گوتی: "ده‌ وه‌ره‌ بپیک

ماندووویه تی ریگایهت دهرکه. خیره خات زله خا، بو وا به تالوکهی؟" خات زله خا وه لّامی داوه: "مریمه خاتوون ههر هاتوم بلّیم که جه نابی قازی به دواى دا ناردوی، ئیستا له قوتابخانه چاوه پوانته ". دایکم هیندیک سه رسام بوو، له بهر خوویه وه گوتی: "ده بّی جه نابی قازی چ کاریکی به من بّی؟" چاویکی له من کرد و پرسى مه سه له چیه؟ وتم نازانم. به لّام دایکم ههستی به شتیک کردبوو و گوتی: " ساز به پیکه وه بچین". به دواى خات زله خایه دا وه پیکه وتین.

که گه یشتینه جّی، به پیزه وه سلّو و چاک و چۆنیمان کرد. جه نابی قازی پرووی له دایکم کرد و فهرموی: "به پتویستی نازانم زۆر ئهم بهر ئه وه بهرئ بکه م، به ئیجازه ی ئیوه پیم خۆشه کوبرا مێردم پّ بکا".

دایکم له وه لّامدا کوتی: "قوربان ئیوه ژن و مندالتان ههیه و بو کوبرایه زهحمه ته هه وّی هه بّی".

جه نابی قازی: "کوبرایه نابه مه ئه و ماله ی مینا و منداله کانی لّی ده ژین، به لّکو ههرچی ئیوه پتشیار بکه ن قه بوولمه. چۆنوو پّ باش بّی واده که م، ئه گه ر ده لّین، له مه هباباد خانووی بو ده کرم، یان ده تیه مه یه کیک له ده تیه کانم".

دایکم وتی: "ئهن گولته ندانم خاھی دایکی مینا خاھی ده ناسم و ده ترسیم که به لّایه کی به سه ر کوبرایه بّی".

قسه کان ناوا کۆتاییان پّ هات و بو کورته ساتیک بیده نگیه ک هۆده که ی داگرت. پاشان به م جوړه مالاواییمان له جه نابی قازی کرد. ئیدی چاوم به جه نابی قازی نه که وته وه تا روژی راگه یاندنی کۆماری کوردستان له چوارچرایه. وه کوو هه مو خه لّکی مه هباباد، قوتابییه کان و مامۆستا کانیش له و جیژنه پیروژه دا به شدار بووین. دواى ئه وه نه مانزانی له بهر چی جه نابی قازی خو ی له گیر و گرفته که مان وه رنه دا. تا کوو حاجی بابه شیخ که له کۆماری کوردستاندا کار به ده ست بوو، هه قیکی بو هه ستان دین.

هه رچه ند ئه من و دایکم، قه ت ئه و نه هینیمان لای که س نه درکاند، تومه ز به جوړیک له جوړان به گو ی خودا لی خو شبو مینا خانم که وتوه. مینا خانمیش له بوختان و قسه ی ناخۆش سه باره ت به من و جه نابی قازی راوه ستانی نه بوو. جا درۆ و ده له سه و حیکایات ساز کران و بونه بنیشته خو شه و که وته سه ر زاری خه لّکی

شار. هه لښه تېگه یشتن له ناره حه تی ژنیک که مېرده که ی خوښه ویستی بو ژنیکي دیکه ده رپړیوه، ئاسانه. به لأم روخاندنی که سیک به و جوړه له ده روونه وه، تېگه یشتنی بو من زه حمه ته.

هیشتا ئیش و ئازاری کوچی دواپی بابم به روکی به رنه دابووم، تووشی خه میکی تر بووم که بوو به برینیک له سهر دلَم. نه و برینه ش له ژيانی مندا قهت ساریژ نه بووه و تا ده مرمر ئازارم دده. ئازاری ده روونیش وه که ئازاری له ش وایه، ههر که ده ست له سهر دانا ده کولیته وه و ژانه که ی تازه ده بیته وه.

روژنیک که له کاری قوتابخانه ته وایو بووم، ده ستم دا به چارشپوه که م تا بیکه مه سهرم و بچمه وه مالن، دیتم په لښه کی پیوه یه و بوگه نیویکی ناخوښی لی دی. گومانم له یه کیک له هاوکاره کانم کرد و ههر واش بوو. گوتم فلانی پرساریکت لی ده که م، پتم خوښه راستیکه م پی بلتی. گوتی: "باشه. لیم پرسی، نه ری نه و شته بوون پیسه ی به چارشپوه که ی منه وه یه، چیه! کاری تویه؟ له وه لأم دا وتی: "نه ریوه لالا". ده رکه وت که نه و خامه یان راسپارد رابوو تا نه و سحره به جله که مدا بکا، نه ویش کاره که ی به جی که یان دبوو وه لی وادیار بوو که به چارشپو داکردنکه دا ئاسانتر بووه تا جل و به رکه که م. به لأم زور داوای لی بووردنی لی کردم و نه منیش به خشیم و لیفه یه که م به سهر نه و رووداوه دا.

جا خوښه ری هیژ! بیپینه بهر چاوی خوټ له سالانی چلی زایینی، بو کچیکي هه ژده ساله ی بن بابی وه که من، له شاریکي بچوکی وه که مه هاباد دا که پله ی خوښنده واری زور نرم بوو. ده توانین به راشکاوی بلین که خه لک له سه دا هه شتا تا نه وه ده نه خوښنده وار بوون، بوختانیکي وا گه وړه چه نده به ئیش و ئازاره! که له ده ری تووشی خه لک ده بووم، هه ندیکیان خو یان لی لاده دام، یان چاویکی سه یریان لیډه کردم، فارس گوته نی: "نگاه عاقل اندر سفیه"، یان ته شه ریکیان داویشته. له و کاتانه دا ئاواته خواز بووم نه رز ده م بکاته وه و قووتم دا و له و هه مووه مه ینه تیه رزگارم بیت.

له کومه لگایه کی ئاوا پاشکه و توودا، ده بی کچی فلان که س یان ژنی فلانی بی تا ریزت لی بگیری. ئیمه ی بی پشت و په نا به داخه وه باهمان مردبوو و لیمان قه و ما بوو. جا هیندیک که س هیچ بانیکیان له بانی ئیمه نه ویت نه دیتبوه وه و رییان

به خوځان ده‌دا، چيان پټخوښه پټمان بلټن و قسه و باسی ناپره‌وامان وه‌دواخه‌ن. نه‌گهر بام زیندوو با، که‌س نه‌یده‌توانی و نه‌شی ده‌یوټرا نه‌و ریگه‌یه به خوځی بدا. به‌لام سهره‌رای نه‌و هه‌موو نه‌گبه‌تیانه، شاره‌که‌ی خوځم خوځ ده‌وی و پټم وایه به‌هه‌شتی سهر زه‌وییه و به هه‌موو دنیای ناگۆپمه‌وه.

نه‌و کاته هه‌مام گشتی (عمومی) بوو، له‌وئ، ههر که‌سه فوټه‌یه‌کی^۹ (په‌شته‌مال) له‌که‌مه‌ر به‌ره‌وخواره‌وه به‌خوځیه‌وه ده‌گرت و له‌که‌مه‌ر به‌سهره‌وش رووت بوو. که‌له‌گه‌ل دایکم و خوشکه‌کانم ده‌چوینه ژووری هه‌مام، زۆربه‌ی ژنان چاویان لټ بز ده‌کردمه‌وه و سه‌یریان ده‌کردم، ده‌تگوت ئینسانیان نه‌دیوه، هیندیکیشان ده‌ستیان به‌پچه‌پچ ده‌کرد و به‌شکی تریش له‌و په‌ری بی‌شهرمی و بی‌حه‌یاییه‌وه به‌چاو لټ کردن قه‌ناعه‌تیان نه‌ده‌کرد و لټم ده‌هاتنه‌ پټشه‌وه و ده‌ستیان بۆ مه‌مکم ده‌برد که‌گوايه من زگم پره. منیش به‌چاویکی فرمیسکاویوه به‌بټ جوله‌وه‌ک جیسیمکی بټ روح له‌به‌ر ده‌ستیان راده‌وه‌ستام. پاش نه‌وه‌ی به‌چاکی ده‌یانپشکنیم، به‌ناهۆم‌یده‌وه لټم ده‌کشانه‌وه. ئیستاش روخساری نه‌و ژنانه که‌وه‌ک عیفریته‌وا بوون، دټنه‌وه به‌ر چاوم، له‌میشکم نه‌چوونه‌ته‌ده‌ر و پاک نه‌بوونه‌وه. تټناگه‌م بۆ هیچم پټنه‌ده‌گوتن، بۆ رټم پټه‌ده‌دان به‌ئیشتیای خوځان له‌گه‌لم بجو‌لټنه‌وه. به‌لام له‌گه‌ل هی‌وا روودام‌ال‌راو ده‌لټی چی؟ له‌وانه‌شه‌و یستووومه‌ پټیان نیشان ده‌م نه‌وه‌ی له‌میشکیان دایه‌و بیرى لټ ده‌که‌نه‌وه هه‌له‌یه و پایه‌و نه‌ساسی نییه. به‌دریژایی نه‌و سالانه‌له‌خوځم ده‌پرسی که‌ئایا نه‌و ژنانه‌تیده‌گه‌یشتن که‌به‌هه‌لسوکه‌وتی خوځان، چه‌نده‌یان نازار ده‌دام و له‌ده‌روونه‌وه ده‌یانروخاندیم؟ تۆ بلټی نه‌وان به‌ویژدان‌تیکى ئاسووده‌وه سه‌ریان خستبټته‌سهر سه‌نیر؟ تۆ بلټی له‌دوایدا هیچ هه‌ستیان به‌گونه‌و شه‌رمه‌زاری نه‌کردبټت؟ له‌وانه‌شه‌به‌پټچه‌وانه‌هه‌ستیان به‌خوځی کردبټت، نه‌گهر مرؤف عه‌قلى گه‌شه‌ی نه‌کردبټ، له‌وه‌زیاتری لټ چاوه‌رپى ناکرئ. له‌کاتیکدا که‌خه‌لکی دنیا له‌هه‌ولئ فټر بوون و تو‌ژینه‌وه له‌سهر بابته‌زانسته‌کان بوون، کۆمه‌لټیک ژن و پیاوی کورد خه‌ریکی قسه‌و قسه‌لۆکی بټمانا بوون.

^۹فوته قوماشیکى سورى به فورمى لاکټشه‌یه

نازانم چۆن توانیم به‌رانبهر به‌و وه‌زعه‌ خو راگرم و کۆتایی به‌ ژيانم نه‌هینم. ئیستاش که‌ ئه‌و قسه‌ رووخینه‌رانه‌م بیر ده‌که‌وێته‌وه‌، داده‌هێزم و هه‌موو گیانم دیشی. ئه‌و کاته‌ هه‌ستم به‌ ته‌نیا به‌کی یه‌کجار زۆر ده‌کرد، ته‌نانه‌ت له‌ ماله‌وه‌ش، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ نه‌مه‌دووست دایک و خوشکه‌کانم نیگه‌ران و ناره‌حه‌ت که‌م، ددانم به‌ جه‌رگی خۆم داده‌گرت و باسی هه‌یچم نه‌ده‌کرد. نه‌مه‌د توانی ئه‌و په‌ژاره‌م له‌گه‌ڵ که‌س به‌ش که‌م. هه‌ر له‌ دلی خۆمدا زیندانیم کردبوو. ئه‌وه‌ش چاره‌نووسی من بوو. وه‌ک شاعیریکی فارس ده‌لی:

این سخن با آب زر باید نوشت

گر رود سر برنگردد سرنوشت

ته‌نیا به‌که‌م به‌و مانایه‌ نه‌بوو که‌ ده‌وره‌م چۆل بێت، به‌لکو له‌نیو خه‌لکیش هه‌ستم به‌ ته‌نیا به‌ ده‌کرد. ئه‌گه‌ر مرو‌ف نه‌توانی پریسکه‌ی دلی بو‌ که‌سێک بکاته‌وه‌، قسه‌ی دلی خۆی پێ بلی و ده‌رد و ئازار و ژانی خۆی بو‌ هه‌لپێژی، یان ده‌ور و به‌ره‌کانی لێی تینه‌گه‌ن، هه‌ر وه‌ک وه‌ی وایه‌ ئه‌و مرو‌فه‌ ته‌نیا بێت. راسته‌ ته‌نیا به‌ پرله‌ خه‌می نادیاره‌، پر له‌ ئازاره‌ و مرو‌ف له‌ ژیان بێزار ده‌کا. ته‌نیا به‌ خه‌میکی تیدا به‌ هه‌رچی زه‌وق و شه‌وقه‌ تیدا ده‌کوژی. به‌لام به‌ خۆشیه‌وه‌ توانیم ئه‌و ته‌نیا به‌م به‌ کتیب خۆینده‌وه‌ و نووسین پر که‌مه‌وه‌.

به‌شێک له‌خه‌لکی مه‌هاباد چۆن خۆیان له‌ گوول ده‌پاراست ناوا لیما دوور ده‌که‌وته‌وه‌. ته‌نانه‌ت له‌ نیو خزمه‌کانی شماندا، هه‌ندێکیان له‌ ژن و خوشک و که‌چه‌کانیان قه‌ده‌خه‌کردبوو که‌ له‌گه‌ڵ ئیمه‌ په‌یوه‌ندیان هه‌بێت. به‌لام به‌ خۆشیه‌وه‌ ژماره‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی پشتگریان ده‌کردین زۆر زۆرتر بوون. ئه‌وان قه‌ت پشتیان به‌ر نه‌داین، هه‌ر ئه‌وه‌ش بوو به‌ پالپشتیک بو‌ من که‌ توانیم به‌رامبه‌ر به‌و هه‌مووه‌ تۆمه‌ت و هه‌لبه‌سته‌ ناپه‌وايانه‌، خۆراگرم. جگه‌ له‌ ژنه‌ مامۆستاكان بو‌ ئه‌وه‌وه‌ له‌گه‌ڵ خاڤه‌ خاڤی شافعی، سوغرا خاڤی وه‌لیزاده‌، زارا خاڤی ژنی میرزا سه‌عیدی پیرانی و دولبه‌ر خاڤی بابانزاده‌ و ... هه‌تد قه‌ت لێک دانه‌براین و هه‌میشه‌ یار و خۆشه‌ویستی یه‌کترین و ئیستاش که‌ ده‌چمه‌وه‌ مه‌هاباد چاوم به‌ دیداریان روون ده‌بێته‌وه‌. هه‌ر وه‌ها، دۆستایه‌تی و خۆشه‌ویستیمان له‌گه‌ڵ راببع‌ا خاڤی ناهید و که‌وه‌ه‌رتاج خاڤی سه‌دری قازی، ناسراو به‌ خاڤه‌ خانم، هه‌ر به‌ر ده‌وامه‌. له‌گه‌ڵ

ره‌حمه‌تى وه‌جيه‌ها خانى جاويد، ژنى دووهه‌مى جه‌نابى سه‌يفى قازى نيوانمان زورخوش و په‌يوه‌ندىكى نزيكمان هه‌بوو.

جار و بار دواى ئه‌وه‌هه‌موه تۆمه‌تانه و عه‌زىت و ئازاره له دلى خۆمدا ده‌مگوت ده‌بوايه ميتردم به جه‌نابى قازى محهمه‌د كردبايه تا گوتم له وه‌هه‌موه قسه سووكانه نه‌بايه و ئه‌و هه‌موه ناره‌حه‌تيشم نه‌چيشتابايه. به‌لام هه‌ر له به‌ر خۆمه‌وه وه‌لامى خۆم ده‌داوه و ده‌مگوت له‌وانه‌ش بوو تووشى نه‌هامه‌تى و ئازارىكى زورتر بووبام چوونكو بپروا ناكه‌م هيچ ژنيك هه‌وي‌سارى پى خوش بيت. كورد گوته‌نى: "بو ژن نانى نيشكى خوشتره له پلاوى په‌نا هه‌وى".

جوړه ژن و پياويكىش بو داپوشىنى عه‌يبى خويان، بوختان و تۆمه‌ت بو خه‌لكيتر ساز ده‌كه‌ن و به‌ره‌ى پي‌ده‌ده‌ن. وه‌ك فارس ده‌لتن: كافر همه را به كيش خود پندارد. روژنيك، به‌و كوژانه‌ى كه ماله سه‌يد قادري قه‌نادى لى بوو، تپه‌ده‌په‌ريم. به‌رانبه‌رم ژنيك كه ده‌ستى كچىكى مندالى شەش حەوت سالى گرتبوو له ژيللاوه ده‌هات، خه‌ريك بوو ليك نزيك ده‌بووينه‌وه و چه‌ند هه‌نگاويكمان مابه‌ين بوو، چاويكى لى كردم و رووى كرده منداله‌كه و گوتم: "ئه‌وه‌يه قازى زگى پى كرده". به‌و قسه‌يه ته‌واو تيك چووم، لاقه‌كانم سست بيوون، له ناخه‌وه هه‌له‌ته‌كام و له هه‌مان كاتدا قه‌لس و تووړه بووم. له تووړه‌يان گه‌رمايه‌ك له ملم را ده‌ستى پيكرد و به‌ره‌و سه‌ره‌وه بو لاي كولمه وگويه‌كانم و له ويشه‌وه هه‌له‌گه‌را بو نيوچاوانم. هه‌ستم ده‌كرد دهم و چاووم وه‌ك ئاورى سور هه‌له‌گه‌راوه و دلۆپ دلۆپ ئاره‌قه‌ى لى ده‌تكاوه. له داخان ده‌مه‌ويست به هه‌موو هيزى خۆم دوو تفى ده‌روو كه‌م، به‌لام عه‌قلم پيشى پيگرتم و ددانم به جه‌رگى خۆم داهيئا و لى دوور كه‌وتمه‌وه. جا ئيسته كه خه‌ريكى نووسينه‌وه‌م وه‌بهر ئه‌و شيعه‌ى مولانا (مه‌ولانا) ده‌كه‌ومه‌وه كه ده‌لتن: "گر تو با بد، بد كنى پس فرق چيست؟" (ئه‌گه‌ر تۆ وه‌لامى خراپه‌كاران به خراپه‌ بده‌يته‌وه جياوازي‌تان چيه؟)

چاك وه‌بهرم نايه‌ته‌وه، چه‌نده به سه‌ر ئه‌و روژه‌يدا تپه‌پريوو، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ى ده‌زانم هه‌ر دوو سى سالى به سه‌ردا رابواردبوو، له گه‌په‌كى قووله قه‌بران كريرگه‌ته‌ى مالى پووره نايه‌شم بووين. له‌گه‌ل دايكم و پوورم له هه‌وشه‌كه نزيك ده‌رگاي ده‌ره‌وه راوه‌ستابووين. له‌ناكاو هه‌را و هوريباه‌كى گه‌وره هه‌موو كوژانى

داگرت. که چووینه ده‌ری دیتمان کۆمه‌لێک کۆری لاو چه‌ند ئاوال کراسی (ده‌رپتی) ژنێکیان پیه و ده‌لێن ئه‌و ژنه‌مان (ناوی ناهێتم) له‌ باوه‌شی فلان پیاو (ناوی ناهێتم) له‌ باخی دیتو و ئه‌وه‌ش ده‌ به‌ین بۆ بابی ژنه‌ی. ماله‌ بابی ئه‌و ژنه‌ هه‌ر له‌و کۆلانه‌ی مائی پورم دا بوو. ئیمه‌ش هه‌ر سێکمان گوتمان ئه‌سته‌خفیرو لّلا و چووینه‌وه‌ ژووری. ئه‌و ژنه‌ هه‌مان ژنه‌ موخته‌ره‌مه‌که‌ بوو، که‌ ماوه‌یه‌ک له‌وه‌پێش، ده‌ستی که‌چه‌ منداله‌که‌ی له‌ ده‌ستدایوو و بوختانی به‌ من و قازی محهمه‌د ک‌ردبوو. هیوادرم کاتێک که‌ ئه‌و نووسراوه‌ دیته‌ ده‌ر ئه‌و ژنه‌ زیندوو بیت و بیخونیته‌وه‌ و بیکومان خۆی ده‌ناسیته‌وه‌. جا ئه‌ گه‌ر هێندیک ویژدانی هه‌بێ له‌ قسه‌ و ره‌فاره‌ی خۆی په‌شیمان ده‌بیته‌وه‌.

ئهم‌ن له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی داوێنپاک بووم، زۆر به‌غیره‌ت به‌رانبه‌ر به‌و هه‌مووه‌ بوختانانه‌ راوه‌ستم. ده‌بوو وه‌لامی ئه‌و مرۆفه‌ دواکه‌وتوو، نه‌زان و بێ ویژدانانه‌م چۆن دا‌باوه‌؟ وه‌ک فارس ده‌لێن: جواب ابلهان خاموشی است، واته‌ بیده‌نگی باشرین وه‌لامه‌ بۆ نه‌فامان.

ئه‌و شاره‌ی که‌ بۆ من به‌هه‌شتی سه‌ر زه‌وی بوو و ئیستاش هه‌ر پێم وایه‌، وه‌ک دۆزه‌خی لیها‌ت‌بوو. ژیانان لێ تال ک‌ردبووم، ب‌پ‌را به‌ خۆبوونم تیدا لاواز ببوو یان به‌ راشکاوی ده‌توانم ب‌ل‌پ‌م هه‌ر ب‌پ‌روام به‌ خۆم نه‌ما‌بوو. وه‌ها له‌ ناعه‌داله‌تی کۆمه‌لگه‌که‌مدا نقوم ک‌رابووم که‌ له‌ باری ده‌روونیه‌وه‌ به‌ ته‌واوی تیکشکا‌بووم. ئه‌ی خۆ ئه‌و پالنه‌وانه‌ش نه‌بووم له‌وه‌ زیاتر به‌رگه‌ی ئه‌وه‌مه‌وه‌ بوختان و ئازاره‌ بگرم و به‌داخه‌وه‌ به‌زیم و ب‌پ‌یارێکم دا که‌ ئه‌ویش هێنده‌ی تری روخاندم.

رۆژێک کولسوم خامی ژنی میرزا مسته‌فای سولتانیان که‌ له‌ سه‌رده‌می کۆماری کوردستاندا ده‌بیته‌ سه‌رۆکی یایانی گه‌په‌کی هه‌رمه‌نیان، هاته‌ خوازی‌بیتیم بۆ میرزا ره‌حمانی ب‌رای. جا ئه‌منیش بۆ ب‌پ‌رنه‌وه‌ی ئه‌و قسه‌ و با‌سانه‌، له‌ رووی ناچاری می‌ردم پیک‌رد، وه‌ک ده‌لێن: له‌ ترسی ئاورێ که‌وتمه‌ ناو ده‌می گورگ. له‌ هه‌یج باریکه‌وه‌ لێک نه‌ده‌چووین و دوو دنیای جیا‌وا‌زمان هه‌بوو، وه‌ک مۆته‌که‌ که‌وت‌بوه‌ سه‌ر سینگم. ئه‌و رووداوه‌ش یه‌کیک له‌ به‌سه‌رهاته‌ هه‌ره‌ تاله‌کانی ژیانم بوو. هه‌لبه‌ت زۆر زوو وشیار بوومه‌وه‌ و لێی جوێ بوومه‌وه‌. ئه‌وه‌ش شکستیکی گه‌وره‌ی دیکه‌ی رووحی بوو له‌ ژیانمدا. به‌ گوته‌ی سویدیان: به‌ده‌ب‌خ‌تی که‌ هات به‌ ته‌نی‌ نایا، به‌ل‌کو به‌

کۆمهڵ و یهک به دواى یه کدا دى. ئهوه به پراستی له باره ی منهوه پشتراسته. دواى ئه وه مووه چاره په شیه ئیتر لای خۆم وام بریار دابوو که قهت میترد نه که مه وه. دواى جیا بوونه وه، نه ته نیا کۆتایی به گیر و گرفته کانم نه هات، به لکو پتر بوون. خودای گه وه هیندیك جوانی پێبه خشیبووم که ببوووه دوژمنی گیانم. له لایهک، هیندیك ژن وهک دوژمنیك چاویان لایى ده کردم و ده ترسان و وایان ده زانی به سهریان ده چم. له لایهکی تره وه، به شیک له پیاوان، جوړه خه یالکی خاویان ده سه ری دا په روه راند بوو. جا ئه و شتانه بوون به هو ی ئه وه که ورده ورده بېم به مرۆفیکى مړچ و مۆر و تا ئه و جیه یش بۆم کرابا دووریم له خه لکی ده کرد و ته نیاییم هه لده بژارد.

جار به جاريش گردهبونهوه و کوپونهوه له چوارچرايه ده کړا و څه چې ځای مه جديش به شداری تېدا ده کړد. روژیک پیکهوه قسه مان ده کړد پلم گوت بو ئیمه ووقتایسه کان له گه ل خوټ ناهي. له درته ی قسه کا هدا ؟ وم بریا زانېام نهو

هه‌لپه‌ر هه‌لپه‌ره چی لێ په‌یدا ده‌بن. دواتر پێم زانی که خه‌جیج خانم به و قسه‌یه دلی لێم ئێشا بوو، به‌لام ئه‌ده‌م وه‌سه‌ر خۆی نه‌هێنا و هه‌یچی نه‌گوت. دوا‌یی که کۆماری کوردستان دامه‌زرا، خه‌جیج خانم رووی تیکردم گوتی: "ئه‌تۆ رۆژێکی پرسیارێکت له من کرد، ئه‌مما من جوابم نه‌دا‌یه‌وه، ئێستا جوابت ده‌ده‌مه‌وه، ئه‌و هه‌لپه‌ر هه‌لپه‌ره، ئه‌وه‌ی به دوا‌وه بوو، دیتووته بووینه خاوه‌نی ولاتی خۆمان و قازی بۆته پێشه‌وا." ئه‌منیش گوتم، جا بۆ پێتوا‌یه ئه‌من پێم ناخۆشه. وه‌للای به‌قه‌ده هه‌موو دنیا پێم خۆشه، جا چ له وه‌ی خۆش‌تره که کوردستان سه‌ربه‌خۆ‌بێ.

یه‌که‌م چالاکی سیاسی به ئاشکرای ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی کۆمه‌له‌ی ژک، شانۆی دایکی نیشتمان بوو که له ساڵی ۱۹۴۵ زایینی دا له شه‌قامی په‌هله‌وی له سه‌هربانی مالی حاجی شیخ برایمی پێشکیش کرا و خه‌لکیش له سه‌هربانی ماله‌کانی ده‌ور و پشت چاویان لێ ده‌کرد. عه‌بدوللای نه‌هری له رۆلی دایکی نیشتماندا چارشیوێکی ره‌شی به سه‌ر خۆی دادا‌بوو و سێ چوار مندالی له باوه‌شی خۆی گرت‌بوو و چه‌ند تفه‌نگ داریش له ده‌ور و به‌ری راوه‌ستا بوون و ده‌یانه‌ویست مندا‌له‌کانی لێ بستێن. ئه‌ویش ده‌گریا و ده‌پاراوه و مندا‌له‌کانیش وێ‌پرای دایکیان ده‌گریان. دایکه‌که به پچه‌ر پچه‌ر توانی مندا‌له‌کانی پرگار بکا، پاشان به هه‌ماسه‌وه، هه‌ندێک شیعری نیشتمانی خۆ‌ن‌دوه. ئه‌وه‌نده‌م له بیره‌ فاقه‌ خاتوون ژنی میرزا هه‌مه ره‌سوولی مه‌حموودیان که له په‌نای من دانیش‌ت‌بوو، له خۆشیان ده‌ستی به گریان کرد و گوتی: "خودایه زۆر شوکر، له ده‌ست عه‌جه‌مان رزگارمان بوو."

با قسه‌ی خۆشیش ون نه‌بن. هه‌ندێک به‌ر له کۆمار، شه‌ویکی مانگی ره‌مه‌زان بۆ ئیفتاری خا‌مه‌ خا‌می سه‌دری قازی، شازده خانم و هه‌مه حوسێن خانی سه‌یفی قازی میوانی ئێمه بوون. دوا‌ی ئیفتار کردنه‌وه، پێمان زانی که مانگیان دیتوه و رۆژی داهاتوو جێ‌زنه. به په‌حمه‌ت بێ هه‌مه حوسێن خان گوتی: "ئۆخه‌ی شوکور ئه‌وه په‌مه‌زان خه‌لاس بوو." ئه‌منیش گوتم ئا‌غا جا خۆ ئه‌تۆ هه‌یچت نه‌گرت‌وه. خا‌مه‌خا‌میش گوتی: "ئا‌خر نازانی ئه‌وه‌ی رۆژی ناگرێ له هه‌موان ماندوو‌تره."

له نێو قسه و با‌ساندا، هه‌مه حوسێن خان رووی له من کرد و فه‌رمووی:

ئه‌رێ کوبرا خانم ئه‌تۆ ئه‌و چارشیوه بۆ فری نادە‌ی، ئا‌خر ئه‌تۆ له کنه‌ خۆی

خوئنده‌وار و پیشکه‌وتوو؟

گوتم، نه‌ی بو شازده خانم له مه‌جلیسی پیاوان چارشئیوی به سهره‌وه‌یه و له ژیر چارشئیوه‌که‌یدا قسان ده‌کا؟ ئیستا نه‌گهرنه‌من چارشئیوه‌که‌م فری ده‌م، خه‌لک پیم ده‌لین ژنی حه‌مه‌هوسین خان چارشئیوی له سهره، نه‌تو بو چی بئ چارشئیوی؟
ئاخر شازده خانم به‌خوی و به‌و دمه‌گه‌یه‌وه‌ه چۆن بئ چارشئیو ده‌بئ.

جا له‌و ده‌مه‌یدا شازده خانم مرد بوو له‌ به‌ر پێکه‌نینی و رووی له‌ من کرد و گوئی: "نه‌تو گسه‌ی وا ده‌که‌ی، مه‌مه‌د هوسین خان ئاوا به‌ من بلێته‌وه." شازده خانم له‌ شازده‌کانی قاجار و خه‌لکی ته‌وریز بوو، کاتیک که‌ به‌ کوردی ده‌دوا، له‌هه‌جه‌یکی شیرنی تورکی هه‌بوو.

له‌ سه‌روبه‌ندی کۆماری کوردستان، کۆمه‌لێک شکاک بو‌ پشستگی کردنی کۆماره‌اتبوونه‌ مه‌هاباد. به‌ رێوه‌به‌رانی کۆماریش بریاریان دا‌بوو به‌ سه‌ر ماله‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کاندا دا‌به‌شیان که‌ن. مائی حاجی سألحی مه‌که‌یی که‌ به‌ حاجی سألحی که‌وگیری ده‌ناسرا، وا بزانه‌م ده‌ پیاوی شکاکیان وه‌ به‌ر ده‌که‌وی.

ماله‌ حاجی سألحی خانووبه‌ریکی گه‌وره‌ بووله‌ گه‌په‌کی حاجی هه‌سه‌نیان، هه‌ر له‌ کۆلانه‌که‌ی که‌ مائی باه‌می تیدا بوو. نه‌و کاته‌ من و دایکم و خوشکه‌کانم کرێ گرتی مائی نه‌وان بووین. خو‌یان له‌ لایه‌کی خانووکه‌ دا ده‌ژیان و لایه‌که‌ی دیکه‌ش ئیمه‌ی تیدا بووین.

ئێواره‌یه‌ک نه‌من له‌گه‌ل ژن و که‌چه‌کانی حاجی دانیشتبوو‌م که‌ له‌په‌ر حاجی سألح زۆر به‌ ناره‌حه‌تی و توو‌په‌یی وه‌ ژوور که‌وت، رووی له‌ من کرد و پێی گوتم: "تکات لی ده‌که‌م بچو حیزبی و پێان بلێ که‌ من کو‌ری گه‌وره‌م له‌ مالدیدا نییه‌ و خوشم زۆر جار بو‌ شت کرین له‌ سه‌فه‌ری ته‌وریز و زه‌نجانم. دوو ژن و هه‌وت که‌چیشم هه‌یه‌ و ناتوانم پیاوان له‌ مائی راگرم. به‌لام نه‌وه‌ی بلێن به‌ پوول یارمه‌تیان ده‌که‌م. با نه‌و شکاکانه‌ی وه‌به‌ر مائی من ده‌که‌ون، بیان به‌نه‌ مسافیرخانه، نه‌من پۆلی خواردن و مسافیرخانه‌یان بو‌ ده‌ده‌م."

گه‌رچی زه‌رده‌ی ئێواره‌ و دره‌نگ وه‌خت بوو، له‌ به‌ر تکی حاجی سألحی چوومه‌ بنکه‌ی حیزبی که‌ له‌ جێگه‌ی شه‌هره‌ داری (شاره‌وانی) نه‌پو‌وی مه‌هاباد دا‌بوو. میرزا سه‌دیقی حه‌یده‌ری له‌گه‌ل میرزا عه‌بدولپه‌رحمانی ئیمامی که‌ تا نه‌پو‌وژه‌ قه‌تم

نه دیبوو و یه کهم جار بوو چاوم پټ ده کهوت له وټی بوون. له پشت میزیکیش پیاوټیک به جلی سهر بازی دانیشتیوو که نه مزانی کټیه. میرزا سه دیق لټی پرسیم: "کوبرا خانم چونه ریت لټره که وتوو؟"، منیش مه سه له کهم بټو باس کرد. میرزا عه بدولپره حماني نیمامی که گوټی دابوه قسه کانی من، گوټی: "خانم عهزیمی، ده نووسی به مال و به گیان حازرین یارمه تی کۆمار بکهین، ئیستاش هاتوی ده لټی حاجی سألحی که وگیرئ ناتوانئ ټهو شکاکانه پرابگری". له میرزا سه دیق پرسی من ټهو ناغایه ناناسم، گوټی میرزا ره حماني نیمامیه. جا ټه وهش بلټم که ټه من له رۆژنامه ی "کوردستان" دا چهند نووسینیکم بلآو کردبووه، به لآم نه که ټه وهی جه نابی نیمامی ده یگوت. ټه منیش گوتم وه لآ من شتی وام نه نووسیوه و حاجی سألحیش خوټنده واری نیه تاکو شتی وا بنووسی. منی مامۆستاش به خوټم و مانگئ سه د ټه نه وه شتی وا نالټم. چونکه نه مالټیکی وام هه یه و نه پوول و پاره یه کی وا که بتوانم شکاکان به خټو کهم. حاجی سألح نه دژئ کۆماره و نه پوول خو شه ویسته و حازریشه یارمه تی مالئ بدا. به لآم پیاوټیکه له دین دایه و ته نانه ت پیخو ش نیه ژن و کچه کانی به بټی پیاو بچنه دهره وه، ته نیا له که ل من ئیزیان ددها وه دهر که ون. ئیستاش دوو ژنه کانی حاجی سألح (نازه نین خانم و عیسمه ت خانم) و هه وت کچه کانی، دایکم و ئیمه ش سټ خوشکی بټ پیاو، جوان نیه له که ل پیاوی شکاک له مالټیکدا یین. دوا ی ټه وهی که میرزا سه دیقی هه یده ری جوان گوی لټیگرتم گوټی: "جا خانم عهزیمی بټو زیاد له هه موو که س تټو چاوت جوانه، شکاک وه بهر ئیوه نه که وټی؟" منیش به پټکه نینه وه گوتم ټه رټوه لآ میرزا سه دیق چاوم جوانه، فرموو چاو له چاوم که، بزانه جوانه یان نا؟

دیاره به داخه وه داوا که یان قه بوول نه کردم و وابزانم ده پیاوی شکاک وه بهر مالئ حاجی سألح کهوت. خانوو به ره که دوو دهر گای هه بوو. شکاکه کان به دهر که یه کدا هاتوو چۆیان ده کرد و ئیمه و هه موو خټزانی حاجی سألحیش، به دهر که که ی دیکه دا. له بهر ټه وه ئی حاجی زۆر له مال هه وه نه بوو، نازه نین خانم که ژنی گه وره ی مالئ و له هه مووان به ته مه ن تر بوو، مه جو عمه (سینی) ی چټشت و نانی بټو شکاکان دهر بد و خزمه تی ده کردن. سه ماوهر و قهند و چایه کی زۆریشی له ژووهره که بټو دانا بوون. ټهو شکاکه کانه ټه گهر قسه یه ک یان کارټیکیان هه با به نازی

ئەو سەردەمە فەرمانگەي پەرورەدە كۆيۈنەوھي پىك دىنا و قوتابىيەكانى قوتابخانەي كورانيان دەبردە خوڭپىشاندان و سرووديان پى دەگوتن. ماوھەك دواتر كچە قوتابىكانىشان وڭراي كورەكان دەبردن. سروودەكانىش برىتى بوون لە: ئەي پەرەقىب، خەوئ غەفلەت بەسە ھەستەن لە خەوئ. دروشمى كۆيۈنەوھەكانىش ئەوانە بوون (زۈۈبىن ھەلەكن ئالايە _ ئاۋى كەۋسەرە، خاكى گەۋھەرە، پىر لە گول و نەسرەنە).

دامهزراندن و راگه یاندنی کۆماری کوردستان

دووی رێبه نندانی سالی ٢٦٤٥، بهرامبهه به ٢٢ی ژانویهی ١٩٤٦ی زایینی، که شو ههوایهکی خوشی ههبوو، له لایه ن سهزکرده سیاسیه کانه وه دهستنیشان کرابوو بۆ جاپاردانی کۆماری کوردستان. دهتوانم زۆر به دڵنیا به بلیتم، گرینگترین و گهورهترین و خوشترین روژی ژیاغان بوو. لهو روژه دا پیمانابوو که سهربه خۆیی کوردستان و رزگاری نه ته وه که مانه و وامانده زانی کۆتایی به بن دهستیمان دیت و سهربه خۆ ده بین. پیمانابوو، خهونی سه دان سالی نه ته وه ی کورد وه پراست گه پراوه و ئاوا ته که مان وه دی هاتهوه.

هه ر له به یانی به وه، له مهیدانی چوارچرایه دهنگی سروود و گۆرانی دههات. زۆربه ی دانیشتوانی مه هاباد به ژن و پیاو و گه وه و به چو و که وه، وێرای هۆزه کانی ده ور به ری شار به دڵیکی خوش و روویه کی گه شه وه لهو مهیدانه کۆ ببو وینه وه. له هه موو شو ئینکی شار دهنگی خوشی موسیقا ده بیسترا. ژماره ی خه لکه که نه وه نده زۆر بوو، هه ر له وه ی دا نه بوو، ده رزیت هه لاویشتا، نه ده که وته سه ر نه رزی. قوتا بییه کان، له کچ و کوپ، به ئۆنیفۆرمی جوانه وه ریز ببوون و دهنگی خوشی سرووده کانیان هه موو که شو هه وای شاری پر کردبوو. هه موو خه لکه که، به تامه زرۆوه، چاوه پروانی وتاری پێشه وا بوون. نهو روژه، هه موان هه ستیان به سهربه رزی و سهربه ستی ده کرد. شانازی مان ده کرد، که بۆ یه که م جار له میژووی کورد دا، ده بی نه خاوه نی کۆمار و حکومه تی خۆمان و ئیتر له وه ودوا خۆمان ده توانین بپرای بۆ چاره نووسی خۆمان بده ئین.

نه منیش وه ک نهو خه لکه، به دڵیکی زۆر خوشه وه، لهو جیژنه گرینگه دا به شدار بووم. می شکم له هه موو خه م و خه فه تیک ره ها ببوو و هه ستم به قورسای له شم نه ده کرد، ده تگوت پێم له سه ر زه وی نه و وام ده زانی به سه ر هه ورا ندا ده پۆم، ده تگوت با لیم گرتوه و ده فپرم. به داخه وه نه مه ده زانی نهو روژه خوشانه ته مه نیان زۆر کورت ده بێ. به خه ونیش نه مه ده دیت که یازده مانگ دواتر تووشی نهو روژه ره شه ده بین، روژگار یکی وه ها تال و ره ش که ده تگوت به رد یکی قورسیان له سه ر دال دانای و به زه حمه ت دلت لیده دا و ریکه ی هه ناسه کیشانی شیان لیتی بریوی.

نهمدهزانی ئەو کۆرپەیه هەر به ساوایی سەر دەنێتەوه. به عه قلمدا نه دههات که رۆژێک له رۆژان هەر لهو جێگهیهی لێی راوهستابووین و ههستمان به گهشه و بهختهوهری دهکرد، دهبنته شوێنی شین و گریان و له سێداره دانی ئەو کهسایهتیه بهرزو بهریزانه.

ورده ورده، دهنگی تۆپ، که بۆ ماوهی ده خولهکیک له تۆپخانهی را دهتهقاندرا، بێدهنگی کردین و چاوهڕێ دهسپێکی وتار بووین. مامه غهنی خوسرهوی که ئەوکاته سهروکی شههره‌داری (شاره‌وانی) مه‌هاباد بوو، گرده‌بوونه‌که‌ی به‌ نیوی خودای گه‌وره و ناوی پێشه‌وای خۆشه‌ویست ده‌ست پێکرد، پاشان پێشه‌وا وتاریکی شایسته‌ی ئاراسته‌ی خه‌لک کرد، که‌س ده‌نگی له‌ به‌ر نه‌ده‌هات، هه‌موو گوێمان بۆ پێشه‌وا شل کردبوو، هه‌رچه‌ند به‌ چاکی ده‌قی وتاره‌که‌ نه‌ده‌بیسترا چونکه‌ ده‌نگی بلێندگۆکان زۆر باش نه‌بوون و خه‌رخه‌ریان ده‌هات چاک گوێمان لێ نه‌بوو. به‌لام من ئەوه‌نده‌ تێگه‌یشتم که به‌ گشتی باسی جوگرافیا و میزوی کورد و کوردستان و مافی نه‌ته‌وه‌که‌مانی بۆ ده‌کردین. له‌ لایه‌ن کۆمیته‌ی به‌ری‌وه‌به‌رایه‌تیه‌وه‌ چه‌ند که‌سێک، که له‌ نێو ئەواندا دوو خاگی مامۆستاش، خه‌جیج خاگی مه‌جدی و وێلمه‌ خاگی سه‌یادیان هه‌لبژێردرابوون تا وتار پێشکیش که‌ن. عیشره‌تی عه‌زیمی خوشکیشمیان دیاری کردبوو که ئالای کوردستان پێشکیشی پێشه‌وا بکا و سه‌روود به‌چرێ.

ئەو ئالای سێ رهنگه‌ی کوردستان که ئەمن بۆخۆم گۆلدۆزیم کردبوو و له‌ناوه‌راستیدا رۆژ، پینووس و دوو گۆله‌ گه‌میش به‌ ده‌وری دا بوو، عیشره‌تی خوشکم که ده‌ سالانه‌ بوو، به‌ ده‌سته‌کانی خۆی برديه‌ خزمه‌ت پێشه‌وا. نازانم تێستا ئەو ئالایه‌ له‌ لای کچه‌کانی پێشه‌وايه‌ یان لای کورپی ره‌ش ماوه‌ته‌وه‌، یاخود ئەو ئالایه‌ بوو که له‌ کاتی روخانی کۆماردا درایه‌ ده‌ستی مه‌لامسته‌فای بارزانی. پاشان میرزا سه‌دیقی حه‌یدهری دوو میزی له‌ سه‌ر به‌ک دانابوو بۆ ئەوه‌ی عیشره‌ت له‌ سه‌ری راوه‌ستێ تا پێشه‌وا و خه‌لکه‌که‌ بتوانن ببینن. دوا‌ی پێگوتبوو ده‌ست پێیکا ئەو سه‌رووده‌ی بخوێنێته‌وه‌.

ئەو ئالای سێ رهنگی کورد

ئەو مایه‌ی بلێند و سه‌ر به‌رزی نیشتمان

ئاماده‌ین له‌ ژێر سییه‌رتا، بۆ مانه‌وه‌ی تۆ خوێنمان به‌ریژین

تا گيان له گيان دابن، نه هيلين نهوى بى

نهى جىگهى سهرفراسى گهلى كورد

نه گهر نهو دهستم بشكن، به دهسته كهى دىكه بهررت ده كه مه وه

نه گهر ههر دوو دهستم نه ما، به ددانه كانم راتده گرم

بژى قازى محمه ده، پيشه وای كورد

بژى كورد و كوردستان

جیژنى راگه یاندنى کۆمارى کوردستان دواى چهند کاژیر به باشى وخوشى
گه يشته کوتایى خووى و خه لکه که ورده ورده بلأوه یان کرد و ههر که سه چووه وه
مالى خووى. له زۆربهى مالان جیژن دريژه ی پیدرا و دهنگى موسیقا ده بیسترا.

له سهرده مى کۆمارى کوردستاندا، ژن به ژنه، ژن هه لگرتن و ره دوو که وتن و
کارى ناحه زى دىکه یاساخ کران. به پیتی یاسا نه گهر پیاویک ژنى هه لگرتبا بۆ غموونه
چهند سال زیندانى بۆ ده بردراوه، نه گهر ژنى به میردى هه لگرتبا تاوانى قورستر
بوو. له گه ل نه وه شدا، وا ده بوو که نهو کاره دزیوانه ههر رووى ده دا. له لایه کى
سویندیان ده خوارد که به یه کتر خه یانه ت نه که ن و به چاوى خراپ نه روانه ژن و
کچى یه کتر، له لایه کى دىکه وه مخابن هیندیک له سویند خویان لا ده دا و کارى
ناپه وایان ده کرد.

نه من پیم وایه وه ختیک که سویندى وه فادارى بۆ کۆمارى کوردستان ده خورى
بۆ نه وهى خه یانه ت به یه کترى نه کرئى و مالى یه کترى تالان نه کرئى، ده بى په پره و
بکرئى. بۆ غموونه مالى یوسف خانى مهحمود جغت تالان کرابوو، نه وانیش به خاو و
خیزانه وه هاتبوونه مه هابادئى، له ماله حاجى سالحى شاترى دابوون. دۆسته کانى
هه میشه یى و خوشه ویستم، خامه خامى سه درى قازى و وه جیهه خانم ژنى
سه یفى قازى، ناگیان لى بوون و زۆریشیان حورمه ت ده گرتن. نه وده مى من
ده رسم به وه جیهه خامئى ده گوت. دوو کچى ماله یوسف خانیش، که یه کیان تیوى
روقا خانم بوو و ناوى خوشکه کهى دىکه م وه بیر نایه ته وه، که دیتیان من ده رس به
وه جیهه خامئى ده لیم، داویان لى کردم تا نه وانیش فیترى خویندن که م. نه منیش
قه بوولم کرد و ده رسم پى ده کوتن.

کارىکى باشى سه رو به ندى کۆمارى کوردستان دامه زراندى چاپخانه یه ک له

مه‌هاباد بوو که میرزا محهمه‌دی شاپه‌سهن‌دی کاری تیدا ده‌کرد. رۆژنامه‌ی "کوردستان" و گوڤاری تر له وی چاپ ده‌کران. مه‌لا قادری موده‌پرسی، سه‌ید محهمه‌دی حه‌میدی، میرزا هاشمی خه‌لیل زاده و چه‌ند که‌سیکی دیکه‌ش رۆژنامه‌ی "کوردستان" یان به‌پۆه‌ ده‌برد.

هه‌ر له‌گه‌ل دامه‌زرانی کۆماری کوردستان، خویندن له‌ فارسیه‌وه‌ کرا به‌ کوردی، ئەو گۆرانیکاریه‌ کاریگه‌ریکی زۆر باشی هه‌بوو. له‌ لایه‌که‌وه‌ پتی دلخۆش بووین، له‌ لایه‌کیتره‌وه‌، نیگه‌ران بووین نه‌کا له‌و ئه‌رکه‌ گه‌وره‌ و گرینگه‌دا سه‌ر نه‌که‌وین. به‌لی ئەو هه‌له‌مان بۆ ره‌خسا تا به‌ زمانی خۆمان بخوینین، قه‌ت به‌ خه‌ون و خه‌یاڵماندا نه‌ده‌هات که‌ زه‌مانیک بتوانین به‌ زمانی خۆمان بخوینین و بنووسین. ئەو هه‌سته‌ گه‌لیک خۆشه‌ که‌ له‌ سه‌ره‌تای فێر بوونی خویندن و نووسین، ئەو زمانه‌ به‌کار بێنی که‌ له‌ وه‌تی له‌ زگی دایکتدا بووی، گویت لیبوه‌ و دوا‌ی له‌ دایک بوونیشدا فێری بووی قسه‌ی پێکه‌ی. زۆر گرینگه‌ که‌ مندا‌ل به‌ زمانی زگماکی خۆی ده‌ست به‌ خویندن بکا، پاشان ده‌توانی هه‌ر وه‌ها زمانی بیگانه‌ش فێر بیت بۆیه‌ ئیمه‌ له‌گه‌ل خویندنی کوردی زمانی فارسیشمان به‌ قوتابییه‌کان ده‌گوت.

ئهن و زۆری وه‌ک منیش تا ماوه‌یه‌کی که‌م پیش کۆمار، نه‌ کتییی کوردیمان دیو و نه‌ خویندبووشمانه‌وه‌. ئهن، ته‌نیا، هتیندیک به‌یان و نووسراوه‌ی کورتم به‌ زمانی کوردی دیوو که‌ پێم وایه‌ له‌ لایه‌ن کۆمه‌له‌ی ژیا‌نه‌وه‌ی کورد، ژک وه‌ ب‌لاوکرا‌به‌وه‌. زۆربه‌ی مامۆستا‌کان له‌ ژن و پیاو به‌ منه‌وه‌، خویندن و نووسینی کوردیمان نه‌ ده‌زانی. ئه‌منیش وه‌ک زۆر که‌سی دیکه‌ هه‌و‌لم ده‌دا هه‌رچۆتیک بی، خۆم فێری کوردی که‌م.

هه‌رچه‌نده‌ کتییی کوردیمان نه‌بوو که‌ قوتابییه‌کان له‌ سه‌ری بخوینن به‌لام بۆ ده‌رس گوته‌وه‌ له‌و رۆژنامه‌ و گوڤاره‌ کوردیا‌نه‌ی که‌ ده‌رده‌چوون که‌لکمان وه‌رده‌گرت. چه‌ند مامۆستاش وه‌ک عوسمان دانیش، محهمه‌د ته‌وفیق، ئه‌نوه‌ر د‌ل‌سۆز، جه‌میل به‌هائ‌ه‌دین و د‌ل‌شاد ره‌سو‌ول که‌ له‌گه‌ل مه‌لامسته‌فای بارزانی هات‌بوونه‌ مه‌هاباد، زۆریان یارمه‌تی ده‌داین. مامۆستا عوسمان دانیش کۆرسی کوردی بۆ مامۆستا‌کان کرده‌وه‌ و سه‌ره‌تا هه‌موو رۆژی کارێریک و هه‌ندیک دواتر کردی به‌ دوو کارێر. ئیمه‌ی مامۆستاش هه‌و‌لمان ده‌دا به‌ چاکی فێری بین و پاشان فێری

قوتابییه کانی بکهین. ئیمه‌ی مامۆستاش هه‌ولمان ده‌دا به چاکی فیری بین و پاشان فیری قوتابییه کانی بکهین. ئه‌وده‌م سه‌رجه‌م مامۆستاکانی قوتابخانه‌ی کچان ژن بوون به‌لام ناو به ناو مامۆستا عوسمان دانیش ده‌هاته پۆلی ئیمه‌ ده‌رسی به قوتابییه‌کان ده‌گوت و ئیمه‌ش وێپرای ئه‌وان گوتمان لێیده‌گرت.

هیندیک له‌و پیاوانه‌ی له‌گه‌ڵ مه‌لامسته‌فا هاتبوونه هاریکاری کۆمار، له‌گه‌ڵ کچی مه‌هابادی هاوسه‌رگریان کرد. مامۆستا عوسمان دانیش کچی میرزا که‌ریمی خواست. که‌ کۆماری کوردستان تیک چوو، له‌گه‌ڵ باب و دایک و براکه‌ی چوونه باشوری کوردستان. محهمه‌د مه‌حموودیش ناسراو به‌ محهمه‌د قذوسی میسری حه‌سه‌نزه‌ده، کچی فه‌راشی قوتابخانه‌ی خواست. ئه‌وانیش دوا‌ی روخانی کۆمار رویشته‌ باشوری کوردستان. مخابن محهمه‌د مه‌حموود و هیندیکتر له‌ وانه‌ی که‌پانه‌وه‌ باشور، که‌وتنه‌ ده‌ست حکومه‌تی ئێراق و له‌ سێداره‌ دران. پاشی ئه‌و رووداوه‌ دله‌زێنه‌ ژنه‌که‌ی که‌پراوه‌ مه‌هاباد.

مامۆستا ئه‌نوه‌ر دلسۆز که‌ له‌ سیاسه‌تدا ئه‌زموونی هه‌بوو، کۆرسی بۆ کردبووینه‌وه‌ و که‌ره‌کی بوو ئیمه‌ له‌ سیاسه‌ت تێبکه‌ینی. رۆژیکێ لێم پرسى، ئه‌رق کاک ئه‌نوه‌ر سیاسه‌ت چیه‌؟ له‌ وه‌لامدا گوتی: "من حه‌فده‌ سال‌م سیاسه‌ت خوێندوه‌، به‌لام ئێستاش نازانم یانی چی." گوتم که‌ وابوو ئه‌منیش نایه‌م بۆ کۆرسه‌که‌ و گوتی لێناگرم.

ئهو کاته‌ میرزا برایمی نادری هاتبوه‌ مه‌هاباد و کار و باری په‌روه‌رده‌ی گرتبوه‌ ئه‌ستۆ. گوايه‌ له‌وه‌و پێش ئه‌فسه‌ری سوپای ئێران بوه‌. خۆی وه‌ک خه‌لکی کرماشان به‌ ئیمه‌ ناساند، به‌لام هیندیک ده‌یانگوت که‌ له‌ ئه‌سلدا خه‌لکی خانه‌قینه‌. پایزی ۱۹۴۵ی زایینی که‌ قوتابخانه‌کان دوا‌ی پشوی هاوینه‌ تازه‌ کرابوونه‌وه‌، یه‌که‌م رۆژ میرزا برایمی نادری هاته‌ سه‌ردانی قوتابخانه‌که‌مان که‌ له‌ ماله‌ میرزا حامیدی حه‌میدی دا بوو. که‌ هات ئه‌من ده‌ستی عیشره‌تی خوشکم له‌ ده‌ست دابوو و له‌ به‌ر درکی قوتابخانه‌ راوه‌ستا‌بووین. سلّوی کرد و خۆی ناساند. پاشان پرسایری کرد من کیم. گوتم نێوم کوبرای عه‌زیمیه‌ و مامۆستام. لێی پرسیم ئه‌وه‌ که‌پته‌، مه‌به‌ستی عیشره‌تی خوشکم بوو، منیش له‌ وه‌لامدا گوتم هه‌م که‌پمه‌ و هه‌م که‌چم نییه‌، به‌ یکه‌نینه‌وه‌ گوتی یانی چی؟ گوتم خوشکمه‌، به‌لام وه‌ک که‌پمه‌.

میرزا براین پیاویکی زۆر لێزان و کارامه بوو. ئەمن له مهر په‌روه‌رده‌وه زۆر شتی لێ فێر بووم. زۆر چالاک بوو، هه‌ولێ ده‌دا تا له‌و به‌اره‌وه مه‌هاباد بگه‌یتێته‌ ناستیکی به‌رزتر. به‌ به‌رده‌وامی خه‌ریکی رێک و پێک کردنی قوتابخانه‌کان بوو. ئە‌گه‌ر رۆژنامه و گو‌ف‌ار و نووسراوه‌یه‌کی کوردی به‌ تاییه‌ت سه‌باره‌ت به‌ په‌روه‌رده‌ی له‌ به‌ر ده‌ست با، به‌ میرزا براینی که‌ریمی دا بۆی ده‌ناردینه قوتابخانه. به‌داخه‌وه په‌رتووکی کوردیمان بۆ خوێندن نه‌بوو، ماوه‌یه‌ک به‌ سه‌ر کۆماری کوردستاندا تێپه‌ریبوو که‌ مۆهنه‌ی په‌رتووکی کوردی بۆ خوێندن له‌ قوتابخانه‌ دا ئاماده‌ی چاپ کرا، به‌لام فریای ب‌لاو کردنه‌وه نه‌که‌وت و داخی گرانم کۆمار رووخا.

به‌کیک له‌و گو‌ف‌ارانه‌ که‌ نێوی "گروگالی مندا‌لانی کورد" بوو که‌ هه‌م وه‌ک حکایه‌ت و هه‌م بۆ دیا‌لوگ نێوان دوو قوتابی که‌ لکمان لێ وه‌رده‌گرت. بۆ ئە‌وه‌ش هه‌ر جاره‌ی دوو قوتابیمان هه‌ل‌ده‌بژارد تا حکایه‌ته‌که‌ بخوێنه‌وه و قوتابییه‌کانی تر گو‌یتی لێ بگرن. هه‌ر مامۆستایه‌کیش به‌ گو‌ژه‌ی توانا و کارامه‌یی خو‌ی بۆ وه‌باره‌یتانی خوێندکاره‌کان هه‌ولێ ده‌دا. ئە‌و مامۆستایانه‌ خه‌جیج خا‌می مه‌جدی، زارا خا‌می نیک نه‌فس، خه‌جیج خا‌می باب‌ه‌سووری و ئە‌من له‌ قوتابخانه‌ی په‌رماس خوێندبو‌مان. وه‌جیه‌ا خا‌می شو‌جاعی که‌ دایکی مه‌هابادی و بابی خه‌لکی ته‌ورێز بوو، له‌ ته‌ورێز خوێندبووی. ره‌عنا خا‌می داودی، له‌ لای باوکی له‌ ماله‌وه‌ هیندیکی خوێندبوو، دوا‌ییش له‌ قوتابخانه‌ی په‌رماس درێژه‌ی به‌ خوێندن دا‌بوو. وێلمه‌ خا‌می سه‌یادیان له‌ دایکه‌وه نه‌وه‌ی دوکتۆر یونه‌تان بووکه‌ ئاسۆری بوو و باوکی هه‌رمه‌نی بوو. ماوه‌زه‌ر خا‌می به‌زاده نه‌وه‌ی رو‌قیا خانم بوو، جووله‌که‌ بوون (ئه‌وانیش له‌ قوتابخانه‌ی په‌رماس خوێندبو‌یان). ئە‌وه‌ی راستی بێت ئە‌و مندا‌لانه‌ش که‌ تووشی چاو‌تیشه‌ش ده‌ بوون هه‌ر ئە‌و رو‌قیا خا‌مه‌ ده‌رمانی ده‌کردن. ماوه‌زه‌ر له‌گه‌‌ل رو‌قیا خا‌می نه‌نکی ده‌ژیا و خا‌لیشی نازانم پزیشکی ددان یان ددان‌ساز بوو. سه‌لته‌نه‌ت خا‌می داودی که‌ ئە‌ویش جووله‌که‌ بوو، کچی میرزا بابای به‌زاز بوو، ئە‌م له‌ فه‌رمانگه‌ی په‌روه‌رده‌ وه‌ک چا‌پ‌نووس (مونشی) کاری ده‌کرد و به‌ ده‌گه‌من هه‌ل‌ده‌که‌وت بێته‌ قوتابخانه‌ و وانه‌ ب‌لێته‌وه. خانم مو‌عینی ژنی ئا‌غای سه‌میعی، که‌ خه‌لکی ورمی بوون، درو‌مانی فێری قوتابییه‌کان ده‌کرد.

پاشان خوێندگه‌ی کچانی په‌رماس ناوی گو‌را بوو به‌ په‌روانه و ئە‌وه‌م له‌ مانی

حاجی حامیدی حه میدی دابوو. قوتابی کچ زۆر نه بوون، هیشتا دایک و بابەکان خۆتندنی کچه کانیان به لاهه گرینگ نه بوو، ته نانهت پێشان سوکایهتی بوو که کچی خۆیان وه بهر خۆتندن بنێن. به شیک له دایک و بابەکانیش چاره ی کو ماریان نه ده ویست، بۆیه بهرگریان له کچه کانیان ده کرد و نه یانده ناردنه قوتابخانه. بۆ نموونه پۆله که ی من ههر چارده قوتابی تیدا بوو که نیوی ئه و خانمانه م له بیر ماوه: ئاسیه و جهواهیری مه موودیان، گۆلێ سۆفیزاده، خورشیدی فه می (کچی ماله چاره شان)، فامی موعینی (کچی میرزا حه مه ده مینی موعینی) که دواتر می رد به میرزا له تیفی که ریمی ده کا، دوو کچه کانی ئاغای ئه سحابی ئه شرف و خورشید، شه رقییه و غه ربیه ی بارزانی، هاجه ری مه ردانی و عیشره تی خوشکم،... هتد.

له پۆلی یه کیش ئه و خانمانه م وه بیر دێ: قه یسه ر، کچی میرزا ره سوولی باخچه یی ژنی کاکه شینه، فامی ئیقبالێ ژنی ئاغای قه زاق، مریمی کچی مه لا دربه که ی که دواتر می ردی به سه ره نگ فه تاحی کردوه،... هتد.

چه ند کیژکی بارزانی که له گه ل بنه ماله که یان هاتبوونه مه هاباد، ده هاتنه فیرگی که چان و ده یانخوێند. له نیو ئه واندا شه رقییه و غه ربیه خاهی بارزانی که خوشک بوون له پۆلی من ده یانخوێند و زۆر زیره ک بوون. پێم وایه کچی خودا لێی خۆشبوو شیخ ئه حمه دی برا که و ره ی مه لامسته فای بارزانی بوون. ئه وان له نیو خۆیاندا به زاراوه ی بادینی ده دوان، ئیمه چاک لێیان تینه ده گه یشتین و بۆمان زه حمه ت بوو، به لام ئه وان زۆر زوو فیری زاراوه ی موکریانی ببوون. شه رقییه و غه ربیه خانم دوو کچی رووگه ش، جوان، میهره بان و قسه خۆش بوون. زۆر زوو له گه ل قوتابییه کانی دیکه تیکه لاهو بوون و جیکه ی خۆیان له نیو دلی ئه واندا کردبووه. مآلیان له په نا مالی خانمه خاهی سه دری قازی بوو، له و بینایه ی خات خه جیجی خانیسی تیدا بوو. یه ک دوو جار له گه ل شه رقییه و غه ربیه خانم چوو مه ماله که یان. هیندیک وینه و جل و به رگی خۆیان پێ نیشان دام، که له گه ل جلی ئیمه که می ک جیاوازی هه بوو. باسی بارودۆخی باشوری کوردستانیان بۆ ده کردم و ده یانگێراوه که چه ند نه گبه تی و ده رده سه ریان کیشاوه و چه ند ه حکومه تی ئێراق زولمی لێ کردوون و ئازاری داون. بۆمن ئه و باسانه زۆر به نرخ بوون، بۆم گرینگ بوو بزانه م هالی کوردی ئه و دیو چۆنه، چونکه تا ئه و کاته هێچ زانستیکم له و باره وه

نه‌بوو. هەر ده‌یانگوت فلانی چۆته‌ئو دیو یان چۆته‌گه‌رمینن و له‌وێ جێگر بۆه و نه‌هاتۆته‌وه، ئیدی نه‌مانده‌زانی له‌وێ چ‌باسه. نه‌له‌کتیبی قوتابخانه‌باسیک له‌سه‌ر باشوری کوردستان نووسرابوو، نه‌ئهو خه‌لکه‌ی نه‌ختیک ئاگاداریان هه‌بوو ده‌یانوێرا باسی بکه‌ن.

شه‌رقیه‌خانم کچیکی هیمن و له‌سه‌ره‌خۆ و له‌خوێندن دا‌سه‌رکه‌وتوو بوو. ده‌ستگیرانی مامۆستا جه‌میل به‌هائه‌دین بوو. ئه‌منیش به‌مامۆستا جه‌میل ده‌گوت، ده‌بێ قه‌دری ده‌ستگیرانه‌که‌ت بزانی، زۆر کیژیکێ ژیر و عاقله‌، وه‌للا هه‌موو دنیای دیتن، ئه‌ویش بزه‌یه‌کی ده‌هاتن و چی نه‌ده‌گوت. مخابن دوا‌ی تیکچوونی کۆمار ئه‌وانیش مه‌هابادیان به‌جێ هێشت و ئاگام لێیان پرا و نه‌مزانی چیان به‌سه‌ر هات و له‌کوێ گیرسانه‌وه.

هەر له‌وه‌سه‌رده‌مه‌شدا، ماوه‌یه‌ک، میرزا عه‌لی خوسه‌روی که‌پشکینه‌ری فه‌رمانگه‌ی په‌روه‌رده‌بوو، زوو زوو سه‌ردانی قوتابخانه‌ی ئێمه‌ی ده‌کرد، هه‌م بۆ کار و هه‌م بۆ ئه‌وه‌ی چاویکی به‌سوعدا خاھی شافعی که‌وێ که‌حه‌زی لێده‌کرد، هه‌م زیاره‌ت و هه‌م تija‌ره‌ت. له‌دوا‌یشدا به‌خۆشیه‌وه‌پێک گه‌یشتن.

کارێکی باشی تر له‌سه‌رده‌می کۆماری کوردستان دامه‌زرانی قوتابخانه‌یه‌کی دیکه‌بوو بۆ کورپان به‌نیوی گه‌لاوێژ و مه‌لا عه‌بدوڵلای داودیش بوو به‌به‌ریوه‌به‌ری ئه‌و قوتابخانه‌یه‌.

ورده‌ورده‌، خوێندن بوو به‌زۆره‌ملی. بۆ ئه‌مونه‌، هیندیک کۆری بێ دایک و باب یان فه‌قیر و هه‌ژار هه‌بوون که‌له‌بازاردا کاریان ده‌کرد، هه‌موویان کۆ کردنه‌وه‌و بردیان بۆ قوتابخانه‌ی گه‌لاوێژ تا مام مه‌لای هه‌جوکن ده‌رسیان پێ بلێ و فێری خوێندنیان بکا. مه‌لا جارێکی بۆ رۆژنامه‌ی "کوردستان"ی نووسیوو که‌به‌لێنی به‌خۆی دا‌بوو ئه‌گه‌ر کوردستان سه‌ر به‌خۆ بێ، له‌به‌ر مائی دوکتۆر یونه‌تان بیکه‌ینه‌قوربانی. ئاوا درێژه‌ی به‌نووسینه‌که‌ی دا‌بوو، جا‌تێستا که‌به‌ئاواتی خۆی گه‌یشتوو، ئاماده‌یه‌به‌لێنه‌که‌ی به‌جێ بێت. رۆژنامه‌ش له‌وه‌لامدا زۆر سوپاسی هه‌ستی مام مه‌لای کردبوو و نووسیوو‌ی هه‌ر س‌لامه‌ت بێ و پێویست نا‌کا بیکه‌نه‌قوربانی.

له‌سه‌رده‌می کۆماری کوردستان، جار و بار به‌هۆی جێژن یان هه‌ر بۆنه‌یه‌کی

دیکه کچ و کورپ قوتابی، کورپه کان له پېشه‌وه و کچه‌کان له دواوه به رېژه (ریز) ده‌پوښتن و ټیکرا سروودی "که‌س نه‌لئ کورد مردووه، کورد زیندووه،...." یان ده‌چرې و دروشمی "ستالین پېشه‌وايه، بۆ کوردان وهک باب وایه" یان ده‌دا که له‌و سه‌رده‌مه‌دا زۆر باو بوو. مامۆستا‌کانیش له‌ پشت‌ نه‌وانه‌وه‌ده‌پوښتن هه‌تا ده‌گه‌یشینه‌ شوینی کۆبوونه‌وه‌که، که زۆر جارار له‌ مه‌یدانی چوارچراوه وه‌پښه‌خرا. ده‌بئ‌ئاماژه به‌ نه‌وه‌ بکه‌م که له‌ غایشته‌کاندا میرزا عه‌لی خوسره‌وی که به‌رپرسی لاوان بوو، هه‌ندیک مه‌شقی ریز روښتنی به‌ قوتابییه‌کان ده‌کرد. له‌وشوینه‌ماوه‌یه‌ک راده‌وه‌ستاین و گوتمان له‌ وتاری پېشه‌وا قازی و که‌سه‌کانی تر ده‌گرت تا کۆتایی کۆبوونه‌وه‌که. جارټکیان جیژنی قوربان و یه‌کی مانگی مای که‌وتبوونه‌یه‌ک روژو له‌ چوارچرايه‌ خوږیشاندان ساز کړا. ئیمه‌ی مامۆستا و قوتابییه‌کانیش نه‌رکی سه‌ر شاغان بوو که له‌وی بین. وتار ده‌خوښدرانه‌وه‌ و پیرۆز بابی جیژنیان ئاراسته‌ی پېشه‌وا ده‌کرد. وه‌بیرم دئ که میرزا سه‌دیقی حه‌یده‌ری وتاره‌که‌ی به‌ خوښنده‌وه‌ی نه‌و شيعره ده‌ستپکړد:

"هه‌ر زه‌مان ده‌رچووم له‌ دیلی بووم به‌ پیاو

جیژنی من نه‌و روژه‌یه نه‌ک جیژنی قوربان و پلاو"

هه‌ر له‌و سه‌روبه‌نده‌دا کۆمه‌لټک ژن ناگاداریان کردم که پټیان خوښه‌ فیری خوښدن و نووسین بن، بۆیه‌ نه‌منیش له‌گه‌ل میرزا برایمی نادری که به‌رپرسی فه‌رمانگه‌ی په‌روه‌رده‌بوو، باسم کرد. نه‌ویش نه‌و بیروکه‌یه‌ی پټ باش بوو و به‌ جه‌نابی پېشه‌واي راگه‌یاند. جا بۆ جټیه‌جټی کردنی کۆرسی نه‌کابیر (خوښدن بۆ گه‌وره‌سالان) هه‌ولمان دا و به‌ فه‌رمانی پېشه‌وا روژی پینجشه‌مه‌ ۲۱ی مارس ۱۹۴۶ ده‌ستمان به‌ نټو نووسینی ناوی نه‌و کچ و ژنانه‌ی که ئاماده‌ی خوښدن بوون کرد.

له‌ هه‌مان کاتدا بیروکه‌یه‌کی دیکه‌شم هه‌بوو، نه‌ویش پرۆژه‌ی دامه‌زراندنی باخچه‌ی مندالان بوو که به‌ جوانی رټک و پټکم کرد و خسته‌مه‌ سه‌ر کاغه‌ز و ناردمه‌ خزمه‌ت پېشه‌وا. نامه‌که سه‌ره‌تا ده‌چټه‌ به‌رده‌ستی میرزا حه‌مه‌ده‌میني خاته‌می. که نامه‌که‌ی منی خوښدبووه‌وه، چه‌ند پرسیارټکی هی‌نابوه‌ گوړی، وه‌ک بوچی و له‌ به‌ر چی باخچه‌ی مندالان دروست کړئ؟ مه‌به‌ست له‌ دامه‌زراندنی باخچه‌ی مندالان چیه‌؟ و هټندیک پرسیارټی به‌گومانای دیکه‌ش که ئیستا وه‌بیرم

نايه ته وه. ئەمنیش له وه لأمدا گوتم: ئاوا مندا لآن له ته مه نی که مه وه دینه نیو ژینگه ی فیرگه و کۆمه لگا و باشت و ه بار دین، چاویان به شتی زیاتر ده که وه ی و بیریان کراوه و ئاواله تر ده بی جا ده توانن چاکتر شت لیک ده نه وه. ورده ورده ش له گه ل دنیا ی کتیب و خویند نه وه ئاشنا ده بن. ئەوانه ش هه موو ده بنه هۆی پیشکه وتنی مندا لآن و ئاسانکاریش ده بی بۆ کاتی ده ست پیکردنیان له قوتابخانه. جا به گشتی ئەو مندا لآنه له خویندن که متر تووشی زه حمه ت ده بن. دوا ی ئەوه ی که وه لآمه که ی منیان پێ گه یشته وه، به نامه یه کی فه رمی وه لآمیان بۆ نارد مه وه که پیشنیاری دامه زران دنی باخچه ی مندا لآنیان پێ باشه و قبولیان کرد وه و ژنی مسته فا خوشناو ده بیته به رپۆه به ری پرۆژه که. ئەو پر یاره زۆر له دلم گران هات. پیم وابوو که ئەوه مافی منه پرۆژه که به رپۆه به رم، چونکه ئەوه فکر و بیر ی من بوو که چی که سێکی تریان هه لبژارد، له بهر ئەوه ی که ژنی فلان که س بوو. لهو به ئینه دا منیان هه ر له بیر چوو. دیسان لێره دا جار یکی تر ده بی دووپاتی که مه وه که هۆی ئەو چه شنه پر یارانه ئەوه بوو که من نه بابم هه بوو و نه پشتیوان یکی دیکه، نه ژنی فلان که سێکیش بووم تا قسه م بر وا و ریم پێ بدن ئامانجه کانم به رمه پیشه وه. کۆرسی خویندن بۆ ژنانی گه وره سال ده ستی پیکرد. رۆژانه دوا ی ته واو بوونی پۆله کان، له قوتابخانه ی په روانه به رپۆه ده چوو. هه موو ئیواران، که پۆلی مندا لآن ته واو ده بوو، بۆ ماوه ی دوو کا ژیر ده رسم به ژنان ده گوته وه. بۆ ئەو کاره ش مانگی سی ته نم وهر ده گرت.

وانه کانیشم له سه ر رۆژنامه ی "کوردستان" پیده گوتن. دیاره بۆ خو شم هه ول م ده دا په ره ی پیده م و شتی دیکه ی لێ زیاد که م. وهک پێشتریش با سم کرد، میرزا برایمی نادریش له رۆژنامه و گو فآر هه رچی ده ستی که وتبا بۆی ده ناردم.

لهو سه ر و به نده شدا میرزا برایمی نادری خوا زینتی مریم خا نه ی کچی میرزا جامیدی حه میدی ده کرد. ئیمه ش له سه ر داوا ی میرزا حامید له باره ی میرزا برایمه وه ده ستمان به لیکۆلینه وه کرد. بۆ ئەو کاره ش پر سیارمان له ژنی ئاغای مدبر (موده بیر) که خه لکی رشت (ره شت) بوو کرد. ئەو خا نه هه م هاتوو چۆی ئیمه ی ده کرد و هه م له گه ل ئاغای نادری هامووشویان هه بوو. لی مان پرس ی میرزا برایم ژنی هه یه یان نا. ئەو خا نه له وه لآم دا گوتی نه ته ی. به لآم دوا یی ژنی ئاغای

دهبىرى وینەى ژنیکى پټنیشان داین و گوتى ئەوه ژنى ئاغای نادریه. ئیدى دواقسەى میرزا حامید ئەوه بوو که چونکه باش میرزا برایمى نادری ناناى کچى خۆى ناداتى. ئاغای نادریش که له مریم خانم ناؤمىد بوو، به تەمای سەلتەنەت خانمى داودى بوو، بەلام لهو گىرمە و کىشەیهدا بوو که بەداخهوه کۆمار تىک شکا و ئەویش له گەل کۆمەلێک خەلکى تر کهوتنە زیندانى ورمى. ماوهیهک دواتر له زیندان بهربوو و هاتهوه مههاباد و سەرى لیداین. گوتى دهگەرتهوه کرماشان. پاشان بیستمان که چووته سووریا و دواتر له وى کۆچى دواى کردوه.

له سەرەتادا کۆرسى خویندن بۆ ژنانى گەورهسالى داواکاری زۆر بوو و به چاکیش بهرپۆه دهچوو. وابزانم، چل ژنیک نىویان نووسیبوو. هیندیکیان به تامهزرۆوه دههاتن و زۆر به تیکۆشانهوه هەولیان دەدا فێرى خویندن بن. بەلام زۆرى پى نهچوو ورده ورده ژماره‌ی ژنه‌کان کهم وکه‌متر بوونهوه، تا وای لێهات کهس نه‌دههات. وه‌ک زۆر کارى دیکه‌ی کوردان که له پێشه‌وه زۆر به گرمى و په‌له په‌له، پێشوازی له هه‌موو شت ده‌که‌ین، وه‌لێ مخابن زۆر زووش سارد ده‌بینه‌وه. ئەوه‌ش یه‌کیک له خه‌وشه هه‌ره گه‌وره‌کانه که هه‌میشه تووشى زیانیکی زۆرمان ده‌کا. سەرته‌نجام کۆرسه‌که‌مان کۆتایى پى هات. میرزا برایمى نادری ماوه‌یه‌ک دواى داخستنى کۆرسه‌که، به داویدا ناردم بۆ فه‌رمانگه. ئەمنیش که قه‌ت به ته‌نیا بۆ هیچ شوێنیک نه‌ده‌چووم، ده‌ستى عیشره‌تى خوشکم گرت و چوینه‌ ئه‌وى. که گه‌یشینه‌ جێ دواى سلاو و چاک و چۆنى نامه‌یه‌کى له پێش دانام و قسه‌شى ده‌کرد وداواى لێ بووردنى کرد که ئەو به‌شه مووچه‌یه‌ی بۆ کارى وانه‌ گوتن به گه‌وره‌سالان بوه‌ ده‌بێ بپرێ. له هه‌مان کاتدا گوتى که ئەوه سی‌هه‌مین نامه‌ی مینا خانمى ژنى پێشه‌وايه که داواى پرینى ئەو مووچه‌یه ده‌کا. له درێژه‌ی قسه‌کانیدا گوتى له‌وه و پێش زۆر گوتى نه‌داوه‌تى چونکه مووچه‌که شتیکی زۆر نه‌بوه. ئەمنیش هه‌م گوتیم بۆ میرزا برایمى راگرتوو، هه‌م چاوم له سەر نامه‌که بوو، تا ئەو جێیه‌ی بیرم پر ده‌کا له نامه‌که‌دا ئاوا نووسرابوو: "له سەر ده‌ستوورى یای مینا قازى چونکه کلاسى ئەکابیر داخراوه، ده‌بێ حقوقى ماموستاکه بپرێ". که قسه‌کانى میرزا برایمى نادری ته‌واو بوو، گوتم ئاغای نادری، ده‌بوايه هه‌ر که نامه‌ی یه‌که‌مت گه‌یشته ده‌ست، مووچه‌که‌ت بریام! ئەمن پرسى و رۆزى خۆم، نه‌ له

جه نابت دهوی و نه له مینا خانم، به لکو له خودای گه وره دهوی. وهک قه دیمیان گوتووینانه، خودا له سولتان مهحموود گه وره تره. نهوهی راستی بئی، زور خوم به سهر بهرز ده زانم چونکه دایکم ئیمه ی وا په روه رده کردبوو که نهفس بهرز و راست و دروست و به ئیمان بین و بو هیچ مه به ستیک له پیش هیچکس سهر دانه نویتین. فیری کردبووین که سوجه ته نیا بو خودای گه وره هاتوه و بهس. بویه ئهم چه شنه رووداوانه نه یانتوانیوه فلهسه فهی ژيانم بگوړن. ئه من قهت شهرم له نه داری نه کرده و نایکه م، به لکو شهرم له پی هه لکو تنی خووتو خورایی به خه لک ده که م.

چه ند مانگ دواي دامه زرانی کوماری کوردستان، له سالی ۱۹۴۶ی زایینی، بریار درا که هیندیک له کوره گه نه کهان بنترنه باکو له سؤقیهت تا له زانکووی نیزامی سالیانسکی، که له ژیر فهرانندی مالچانوف و سهرههنگ حوسینی حاجی ئوف بوو، دریزه به خویندن بدهن. شش سهد کهس ناویان نووسیوو، نازانم چه ند کهسیان هه لبارد و نارد، به لام ئه وانه ی رویشتن له ریگای ته ورزوه به ره و باکو به یری کران. به داخوه هیشتا چه ند مانگیک زیاتر له خویندیان تینه په ریبوو که کومار رووخوا و سوپای ئیران هیرشی کرده وه سهر شاره که مان. جا بویه به شیک له لاوه کان گه پرانه وه که ناوی هیندیکیانم له بیره وه کوو ناغایان (خه لیلی سه دیقی، رهحمانی قازی، هاشمی نانه وازاده گان، جه لیلی گادانی، هاشمی فیدایی، عهزیزی فهراناد، و قادری حه میدی و غه نی بلووریان و ... هتد).

له سه روبه ندی کوماری کوردستان، کاک خه لیلی سولتانی، ناسراو به خه لیلی قاچاقچی، له گه ل میرزا حه مه ده مینی موعینی، میرزا که ریمی ئه حه مه ده یین و میرزا عه لی ریحانی له لایه ن کوماره وه هاتوو چووی ته وریزیان ده کرد. کاک خه لیل، به قه ولی فارس گوته نی، فیلس یاد هندوستان کرده بود، له وی کچیکی تورکی جوان و هه رزه کار به نیوی فخری ماره ده کا و ده یه یتیه وه بو مه هاباد. دیاره ئه و ده می ژنه که ی خووی، که خوشکی مه نیچ جه یران بوو، کوچی دوايي کردبوو. جا مه نیچ جه یران بووی ده گیرامه وه: "وه لاهی میرزا کوبرا، له ترسی نه وه ی ژنه عه جه م (مه به ست فخری خانم بوو) سیحر و جادووم لی نه کا و پیکمان هه ل نه پرژینتی، بوخوم چای ده م ده که م و ده یخومه وه و پاشان میزیان بو له چادانی ده که م"

(هیندیک کهس پتیا و ابو، میز، سیحر و جادووی هه‌ل ده‌وه‌شینتته‌وه).

فه‌خری خانم و کاک خه‌لیل دوو‌کچیان بوو، نووسره‌ت خانم که دوایی می‌ردی به دوکتور کریمی مشیری پوورزام کرد و دوو‌ه‌میان سوره‌یا خانم، که نه‌وه‌نده‌ی نه‌من له بیرمه، می‌ردی به پیاویکی عه‌جه‌م کرد. نه‌وکاته‌ی که کچه‌کانی فه‌خری خانم مندا‌ل بوون، نه‌من له قوتا‌بخانه‌یه‌کی نزیک مائی نه‌وان کارم ده‌کرد. ئا‌وابوو که فه‌خری خانم ناسی و زور جاریش له کاتی وچان ده‌هاته قوتا‌بخانه و پیکه‌وه به تامه‌زروه باسی شت چنین و نه‌خش و نیگاری تازه‌مان ده‌کرد. قسه‌ی خو‌شمان ده‌کرد و که‌میک پیده‌که‌نین وه‌یندیک جاریش فه‌خری خانم داخ و حه‌سره‌تی هه‌لده‌پشت. دوایی نه‌و ده‌چووه مائی و منیش ده‌چوومه‌وه پۆل و ده‌ستم به وانه‌گوتن ده‌کرده‌وه.

له‌و دواییانه‌دا مه‌نیج حه‌یران ده‌نگی نه‌مابوو، دوو کوری لای خه‌لکی گوندی پا‌گرتبوون و گۆرانی پی ده‌گوتن و بو‌ خو‌شی ده‌فه‌ی لیده‌دا. یه‌کیک له‌و کورانه برایم هه‌لامه، نه‌وی تریش قادر جۆلا بوو. له‌ ساله‌کانی په‌نجای زایینی مه‌نیج حه‌یران به نه‌خو‌شی ئاسما (هه‌ناسه‌ته‌نگی) کۆچی دوایی کرد.

دامه زرانندی په کیتی یایان

چهند مانگ دواى راگه يانددنى کۆمارى کوردستان، واته روژى ۱۳ى ئاپرېلى ۱۹۶۶ى زايىنى په کيتى يايانى کوردستان به سهروکايه تى مينا خامى ژنى پېشه واکازى محمهد دامه زرا. ههر له سهره تاي دامه زرانديه وه واکوبرار درابوو که ههر گه په کهى سهرۆکى خوئى هه بېت. له په کهم کۆبوونه وه دا پرسىارى "تهرى ژنه ده و له مهندي فلانه گه په که کييه؟" هاته گوړئ. به شداربووه کانى ناو کۆبوونه وه که ناوى يايانى ده سترپوشتووى گه په که کانيان په که به دواى په کدا هه لده دان. بهم جوړه، ئهم خامانه ي که له خواره وه ناويان دېنم، له لايهن مينا خامه وه، وه که سهرۆکى گه په که، داندان.

زيبا خانم، ژنى سهيد عه بدوللای ته هازاده، سهرۆکى گه په کهى قولقه بران، ئامينه خانم، ژنى حاجى مسته فای داودى سهرۆکى گه په کهى قبيله، کولسوم خانم ژنى ميرزا مسته فای سولتانيان سهرۆکى گه په کهى ههرمه نيان، خورشيد خانم ژنى حاجى سالحى شاترى، سهرۆکى گه په کهى بازار، خه جيچ خامى قازى سهرۆکى گه په کهى چۆمى، سهيد ئايشه خانم، ژنى حاجى مسته فای شاترى سهرۆکى گه په کهى حاجى حه سه نيان، سهديقه خانم، ژنى ميرزا مه حمودى وهلى زاده، سهرۆکى گه په کهى خړى، زارا خانم، ژنى ئاغای مه وه لوى، سهرۆکى گه په کهى رزگه يان، پيروژ خانم، ژنى ميرزا عه زيزى مشيرى سهرۆکى گه په کهى مزگه وتى جومعه، ماوزه رى بله زاده سهرۆکى گه په کهى جووله کان. کارى سهرۆک گه په که کان له سهره تادا، ئاگادار کردنه وه ي ژنه کانى گه په کهى خويان له کۆبوونه وه کان و جيژنه کان بوو. ئهو سهرۆک گه په کهانه ته نانه ت جارى وابوو هه په شهيان له ژنه کان ده کرد: "ئهو که سه ي نه يه ت بو کۆبوونه وه که، جهريمه ده کړئ و ده بئ غه رame بدا".

جگه له مامۆستاکان و سهرۆک گه په که کان، کۆمه لتيک ژنى زورى دیکه ش ئه ندامى په کيتى يايان بوون. هوئى ئه ندامه تى به شيکيان دياره خو شه ويستيان بو گهل و خاک بوو و به دل ده هاتن. هينديکيشيان له لايهن ميرده کانيانرا هان ده دران بو ئه وهى بتوانن شوئتيک له کۆماردا بو خويان مسۆگه ر بکه ن. ته نانه ت به شيک له ژنانى مه هاباد ده هاتنه ئهو کۆبوونه وانه که ميرده کانيان زور چاره ي

کۆماریان نه ده ویست به لّام بۆ خۆیان له کۆبونه وه کاندای به شدار ده بوون و جاری واش بوو یارمهتی مایشیان ده دا. جا نازانم ئه وه بۆمه بهستی پاراستنی مآل و مآلک و داراییه که یان بوو یان شتیکی دیکه ی له پشته وه بوو. ههر ئه ندامهش ده بوایه مانگانه دوو قران¹⁰ حه قی ئه ندامه تی به ریک خراوه که بدایه. یه کیتی یایان خه زیندار و ده فته ردار ی هه بوو. سه ره تا، سه روک گه ره که کان مانگانه کانیان کۆ ده کرده وه و ده یاندا به خه زینه دار و ده فته ردار یش ده ینووسی. هی وا هه بوو مانگی دوو قرانه که شی نه ده دا، کاریشی به فه قیر و ده ولّه مه ندی وه نه بوو. بۆ نموونه روژیک خامێک له خیزانیکی نێودار هاته مآلمان و تکی کرد که مانگانه که ی لێ وه رنه گرین. ئه و کاته زۆر پیم سه یر بوو و ته نانه ت که میک حه په سام، به لّام تیتستا که بیر ی لێ ده که مه وه له دلی خۆم دا ده لیم به لکو ئه و ژنه له مآله وه ده سه لآتی نه بووبێ و میرده که ی ئیزنی نه دابیت و ئه وه نده ی له بهر ده ستدا نه بووبیت که بتوانی مانگانه که ی بدا. ئه و درا وه ش که کۆ ده کراوه، به شیکی بۆ کۆبونه وه کان خه رج ده کرا و ئه وه ی ده شماوه وابزانم بۆ قوتابییه هه ژاره کان ده درا به جل و به رگ و پێویستی قوتابخانه.

له و خیزانانه ی له گه ل مه لامسته فای بارزانی هاتبوونه مه هاباد، ژنی مسته فا خۆشناو ئه ندام بوو، به لّام ژنه کانی مآلی مه لامسته فا نه ندام بوون و نه بۆ کۆبونه وه کانیش ده هاتن. جار و بار ژنی مسته فا خۆشناو دوو کچه کانیشی له گه ل خۆی ده هینا بۆ کۆبونه وه کان. یه کیکیان ئه و شیعه ی خواره وه ی ده خوینده وه :

تیمه منالی کور دین

مه پروانه چه نده وردین

بۆ دوژمن حه قی بردین؟

کاتیک زانیم زوو به زوو

تیرمان له که وان ده رچوو

دوژمنمان کوشت یه ک و دوو.

¹⁰ ناماده کار: به پێی روژنامه ی "گوردستان"، ژماره ۲۵، لاپه ره ی ۳، تمه نیک تا ده تمه ن حه قی ئه ندامه تی یه کیتی یایان بوه.

ئەو شیعەرە وەک سروودی بەیانانی قوتابخانەی لێ هاتبوو. قوتابییه‌کان پێش
دەستپێکردنی پۆله‌کان ئەو سروودەیان دەخوێندەوه.

له‌ سه‌ره‌تادا حیزبی یایان باره‌گایه‌کی تایبه‌تی نه‌بوو و زۆر جار له‌ یه‌کتیک له‌
مرگه‌وته‌کان یان له‌ فه‌رمانگه‌ی په‌روه‌رده‌ که‌ ئه‌وکات له‌ خانووی سه‌ید عه‌لی
حوسینی دابوو، کۆ ده‌بوینه‌وه. دواتر ژووره‌که‌ی مالی حاجی شاتری که‌ له‌ سه‌ر
دالانێ بوو و پێان ده‌گوت وه‌تاگی ده‌ری، کرا به‌ بنکه‌ی حیزبی یایان. که‌ بووینه
خاوه‌ن شوێنی تایبه‌تی خۆمان، خات ئایشی ناسراو به‌ "ئایشی پالاگی" مان
دامه‌زراند. ئەو هه‌م به‌ پاک و خاوینی بنکه‌که‌ی راده‌گه‌یشته‌ و هه‌م ده‌ چه‌وه‌ مالان
و ژنه‌کانی له‌ کۆبوونه‌وه‌کان ئاگادار ده‌کرد. تابلۆیه‌کیشمان له‌ سه‌ر درکه‌ی دابوو،
به‌لام چاک له‌ بیرم نیه‌ ئایا له‌ سه‌ری نووسرا‌بوو، حیزبی ژنان، حیزبی یایان یان
کۆمه‌له‌ی ژنان.

روژێک به‌ من و شاسولتان خانم که‌چی میرزا وه‌هابی قازی (ژنی میرزا خه‌لیلی
فه‌تتاه‌) یان راگه‌یانده‌ که‌ فلانه‌ روژ جلی کوردی له‌ به‌ر که‌ین و زی‌ری له‌ خۆمان
ده‌ین چونکه‌ نیگارکیشیکی رووسی گه‌ره‌کی بوو بێته‌ قوتابخانه‌ تا نیگاری من و
شاسولتان خانم بکێشی. ئەو روژه‌ هه‌ر دووکه‌مان جل و به‌رگی جوانان له‌ به‌ر کرد و
به‌کلاو و قه‌تاره‌ (ژێرچه‌نه‌) وه‌ دانیشتين. هه‌نده‌ی پێنه‌چوو پیاویکی رووس به‌ کاغه‌ز
و قه‌له‌مه‌وه‌ وه‌ژوور که‌وت. سلّوی کرد و ئیمه‌ش به‌ کوردی وه‌لامان داوه‌.
ماوه‌یه‌کی زۆر دانیشتين و ئەو خه‌ریکی نیگار کێشانی ئیمه‌ بوو. له‌ دوا‌یدا
وێنه‌یه‌ک له‌و نیگاره‌ له‌ یه‌کتیک له‌ ژماره‌کانی روژنامه‌ی "کوردستان" دا بلاو کرایه‌وه.
ئهو‌هی په‌یوه‌ندی به‌ چالاکی ژنانه‌وه‌ هه‌بوو، کۆبوونه‌وه‌که‌مان بوو که‌ هه‌فته‌ی
جاریک پێکده‌هات. له‌و کۆبوونه‌وانه‌دا چا و قه‌نداو ده‌خوراوه‌، شیرینی و میوه‌
ده‌خورا و قسه‌ و باسمان ده‌کرد، به‌لام پله‌ی گه‌فتگو‌کان له‌ راده‌یه‌کی به‌رزدا نه‌بوون
و به‌داخه‌وه‌ که‌م بایه‌خ بوون. هه‌لسوو‌پاندنی کاروباری یه‌کتیتی یایان زیاتر ئه‌رکی
سه‌ر شانی ژنه‌ خوێنده‌واره‌کان بوو. مخابن له‌ لایه‌ن ژنه‌کانی دیکه‌وه‌ پێشنیاریک،
پرسیاریک یان داوایه‌ک نه‌بوو تا بپێته‌ هۆی بیر کردنه‌وه‌ و وتووێژ. زۆربه‌ی کات له‌
لایه‌ن ژنه‌ خوێنده‌وار و مامۆستا‌کان وتار ده‌خوێندراوه‌ و کیژه‌که‌مان فێری شیعەر و
سروود و شانۆ ده‌کرد. وابوو که‌ یه‌ک دوو جاریش له‌و کۆبوونه‌وانه‌دا که‌چه‌کان

توانیان شانۆچکه به کی کورت پیشکیش کهن. که بۆنه به کیش ده بوو، له پیشه وه له ئیمه ی مامۆستا داوا ده کرا و تار پیشکیش که یه. ئه وانه نموونه ی چالاکیکانی یه کیتی یایان بوو. خو ئه گهر که سیک هه ولی چالاکیکی زۆرتری دابا و له سنوور تپه پرپیا، پیش هه موو که س هه رله لایه ن ژنانی ئه ندای یه کیتی یایانه وه ده رفه تی نه ده درا و پیشی ده گیرا.

له گه ل ئه وه شدا که به گشتی ژنانی مه هاباد راسته وخۆ له کارو باری کۆمه لایه تیدا رۆلێان نه بوو، به لām له باری ئابووریه وه هیندیک یارمه تیده ر بوون. بۆ نموونه خوریان چۆ ده کرد، ده یانپرست و به رمال و جاجمیان لای جۆلا به کردن ده دا، گۆره وی و سه رکلاوه و که ل و په لی تریان ده چنی و پاشان ده یاننارده بازار بۆ فرۆشتن. دواپی دراوه که یان وه ک یارمه تی ده دا به حیزبی یایان. جار و باریش گۆره وی، ده سه ته وانه، زهنگال و سه رکلاوه یان ده چنی و کۆیان ده کرده وه بۆ پیشمه رگه کان.

ئه وه ده م، قوتابی کچ زۆر نه بوون، ژنی خۆتنده واریش، هه ر زۆر که م بوون. ژنه کان ئه وسا، زۆربه ی وه خت خه ریکی کار و باری ماله وه و به ختو کردنی مندال بوون. جار و باریش بۆ شای، سه ره خووشی، بانگ هیشتنیکی باخی، یان سه ردانی خزم و که س، ده هاتنه ده ره وه، وه کیت، نه له مال ده چوونه ده ره وه و نه له کاری کۆمه لایه تیدا به شداریان هه بوو، ئه وه ی چالاکی سیاسیش بێت، هه ر هه یج. به و زانیاریانه وه، ده توانم بلیم، ئه وه نده چالاکیه ی ژنان له یه کیتی یایان دا هه یان بوو، بۆ سه رده می خو ی هه نگاوێکی گه وه بوو. ئه گهر کۆمار شکستی نه هینابا، پێده چوو، یه کیتی یایان بیتوانیبایه یارمه تیده ری به رزکردنه وه ی ئاستی خۆتنده واری و زانیاری ژنان بایه.

ئه وه ی راستی بێ، ئیمه ی ژن، نه ئاگاداری مافی خۆمان بووین، نه هه لۆتستان هه بوو، نه ده شمان توانی بریار بده یه. له به ر ئه وه ی که هه تا ئه و ده می، ژن نه ته نیا، مافی دیاریکراوی نه بوو، به لکو هه یج حیسابیکی بۆ نه ده کرا. جا کوتوپ، ریگایان دابووین که ریکخراوی خۆمان هه بێت، تا بێینه مه یدان ی سیاسیه وه و بتوانین بیروپرای خۆمان ده ربهرین. ده توانم زۆر به راشکاوی بلیم که نه ده کرا چاوه پوانی ئه وه بین که ژنانی ئه و ده می مه هاباد بتوانن به ریک و پیک

رێکخراوی خۆیان به‌پێوه به‌رن و چالاکێ ئه‌وتۆیان هه‌ بێت. ئه‌وه هێندێک دوور له‌ واقع بوو.

له‌ کۆمه‌لگای کورده‌واری ئه‌و کاتدا، له‌ بنه‌په‌تدا ژن بوون یانی عه‌یبه‌، ئاوا رو‌یشتبای عه‌یب بوو، وات گوته‌بایه‌ عه‌یب بوو، هه‌ر که‌ قسه‌ت کردبایه‌ عه‌یب بوو.... ژن بۆی نه‌بوو خاوه‌نی بیرو‌پرای تایبه‌تی خۆی بێت. به‌ قسه‌ ده‌گوترا زۆر باشه‌ که‌ ژن هاته‌وته‌ مه‌یدانی تیکۆشانه‌وه‌ و زۆر جاریش له‌ بۆنه‌کاندا پێشه‌کی ژن وتاری پێشکێش ده‌کرد و دوا‌ی نۆره‌ی پیاو ده‌هات. یان باس ده‌کرا که‌ چه‌نده‌ گرینگه‌ ژن سه‌باره‌ت به‌ کار و با‌ری کۆمه‌لایه‌تی یان رووداوه‌کان بۆچونی خۆی هه‌بێت، به‌لام که‌ رای خۆت ده‌رده‌پری، با‌یه‌خیان پێنه‌ده‌دا، جاری واش بوو پێشیان پێده‌گرتی و وایان ده‌کرد که‌ بێده‌نگی هه‌لبژێری. جا نه‌ک هه‌ر له‌ لایه‌ن پیاوه‌کانه‌وه‌، به‌لکو زۆر جار ژنه‌کانیش به‌ردیان ده‌خسته‌ پێش پیتی ئه‌وانه‌ی بیر و بۆچوونی خۆیان ده‌رده‌خست. بۆ ئه‌مونه‌، جاریکی مامۆستا‌کان و قوتابییه‌کان به‌ بۆنه‌یه‌که‌وه‌ چووبوینه‌ بنکه‌ی حیزب، له‌ وی، که‌سیک وه‌ک رێپێشاندهر (guide) به‌ ژووره‌کان دا ده‌یگه‌ران‌دین و

بۆی باس ده‌کردین که‌ ئه‌وه‌ ژووری پێشه‌وا‌یه‌، ئه‌وه‌ ژووری فلانییه‌ و ...هتد. له‌ یه‌کیک له‌ دیوه‌کان بووین، له‌ نا‌کا‌و هێمن و هه‌ژار وه‌ژوور که‌وتن. ئه‌وه‌ یه‌که‌م جار بوو، ئه‌من ئه‌و دوو شاعیره‌ که‌وره‌یه‌م له‌ نزیکه‌وه‌ ده‌دیت. به‌خێره‌اتیان کردین و زۆر رێزیان لێ گرتین. دوا‌ی ده‌ستیان کرده‌ قسه‌ کردن و گوته‌یان زۆر دلخۆشن و هه‌ست به‌ سه‌ربه‌رزی ده‌که‌ن که‌ ژنی کوردی مامۆستا‌مان هه‌یه‌ که‌ له‌ کار و با‌ری کۆمه‌لایه‌تیدا به‌شدارن. که‌ قسه‌کانیان ته‌واو بوو، ئه‌منیش وتم، سوپاسگوزارین که‌ ئێمه‌تان قه‌بووله‌ و پێمان خۆشه‌ بزانه‌ن که‌ ئێمه‌ش شانازی‌تان پێوه‌ده‌که‌ین و هیوادارین که‌ له‌ داها‌توودا ئه‌مونه‌تان زۆر بێت، بۆ روژی دوا‌یی، ئه‌و ژنانه‌ی قسه‌که‌میان بیستبووه‌وه‌ زۆر ره‌خنه‌یان لێده‌گرتم، واته‌ نه‌ده‌بوا‌یه‌ من سه‌ربه‌خۆ قسه‌م کردبا. نازانم خراپی ئه‌و گوته‌ی من چی بوو. بۆ ده‌بوو بۆ قسه‌یه‌کی ئاوا مۆله‌ت له‌ یه‌کی‌تی یایان وه‌رگرم! ئه‌منیش له‌ وه‌لامدا وتم جا له‌مه‌و دوا ده‌ممان به‌هه‌ستی با قسان نه‌که‌ین.

پێش ئه‌و کاته‌، له‌ مه‌هاباد، ژنان خاوه‌نی رێکخراوی خۆیان نه‌بوون و کاری

رېکخراوه یی کومه لایه تیان نه کړدبوو وبو مافی خوښیان هه ولیان نه دابوو. بویه نه مانده زانی بو چی رېکخراو ټیکمان هه یه و چوڼ ده توانین به پړوهی به رین. مه به ست له و کوښوونه وانه چ بوو و به دوی چی دا ده گه پراین و ئامانجمان چی بوو.

نه وهی راستی بئ، به هوئی نه و گرفتانه ی کومه لگا که مان که له وه پېش باسم کرد، رېکخراوی یه کیتی یایان له ناخی دلئ ژنانه وه هه ل نه قولیبوو. دروستکردنی نه و رېکخراوه به گشتی بیري پیاوان بوو و به تاییه تی هی پېشه و قازی محمه ده. نه وه ژن نه بوون که به پړوه یان ده برد، به لکو له پشت نه و ژنانه، پیاوان به پړوه یان ده برد. نه و انیش ناگاداریه کی قولیان له چهند و چوونی بارودوخی ژنان نه بوو، یان نه گهریش هه یان بایه، زور بایه خیال پېنه ده دا. نه وه پېشه و بوو که وه ک مروفتیکی پېشکه ووتوو، ئاواتی نه وه بوو که ژن پېش که وی و بتوانی له کار و باری کومه لایه تی و سیاسیدا به شدار بیت و بیتته نیو ریزی تیکوښانه وه. بویه له دامه زرانندی یه کیتی یایان هه ولتیکي زوریدا. به لام ئیمه وه کو ژن، به راستی له باری سیاسیه وه ته قه ی سرمان ده هات. به هوئی نه خوینده واری یان کهم خوینده واریه وه، یه کیتی یایان کاریکی زوری له ده ست نه ده هات، نه گهر به پړوه ری نه وړو یه کیتی یایان هه لسه نگینین، نیوه که ی له ناوهر وکه که ی زور گه وهره تروو.

له سهره تاي دامه زرانى کومارى کوردستان و به تاييه تی دامه زرانى یه کیتی یایاندا، سهره پای نه و هه موه تومه تانه، به دل و گیان چوومه پېشه وه و پیم خوش بوو له پېشکه ووتی نه ته وه که مدا به شدار بم. له بهر نه وهی که باوهرم به و ئیدیا له هه بوو بو به پړوه بردنی کار و باری نه و رېکخراوه یه هه ولم ده دا. له من و ابوو، به هوئی نه وهی که ماو هیه ک به سهر نه و قسه و باسه ناړه وایانه دا روښتوه، خه لک ده ستیان له ته وس و ته شهر هه لگرتوه و خه ریکی کاری گرینگرتن، به لام به داخه وه، زور زوو، له بهر هه لسو که ووتی ناشیرنی هیندیک له نه دمانی یه کیتی یایان به رانبه رم، بئ هیوا بووم.

جاریکیان له کوښوونه وه ټیکدا، ههر که وه ژوور که وتم و سلوم کرد، دوو سئ ژن له ئاماده بوان به لالووتیه وه و لامیان دامه وه، چاوټکیان له یه کتری کرد و سرتیه سرتیکیان کرد. وه سهر خوځ نه هیئا له گه ل نه وهش که نه و کاره ناله باره کاری

تیکردبووم وهلن زۆر توپه بووم و ههموو ئهو تووپه ییهش ببوو به ئارهقه و پیمدا دههاته خواری، به چاکی ههستم به تهپایی جل و بهرگه کهم دهکرد. دواى نیستیک که رقه کهم به ئارهقه رشتی نیشتهوه، هاتهوه سهرخۆ و به سهه خۆم دا زال بوومهوه. له وانه شه ئهو ژنانه، به گه مژه م تیکه یشتن، وایان زانیی، تینه گه یشوم. هیندیک خه لک جگه له خویان ههموو کهس به زهین کویر تیده گهن. بریا میتشک و دلّی مروّف وهک شوشه بایه، تا دیترا با بیر له چی دهکاتهوه، دلّی بو چی لیده دا و خهریکی چیه. خۆزگه دیترا با چ له دلّی ئهو کهسانه دایه که سینگی خویان دههینا پێشهوه و واپێشانیان دهدا که له ههموو کهس پتر دلّیان بو کورد و کوردستان دهسووتی. که هه ناری دهنگ ده کهم، بو خۆم به خۆم ده لیم بریا دلّی خه لکیش وهک ئهو دهنکه هه نارانه دیترا بایه، خۆزگه دیار بایه ههر کهس چهنده بو رزگاری کوردستان به پهروشه. به داخهوه ئهو ههموه خۆزگانه ده چنه ژیر گلّه وه. ههر چهنده، ئیستا که من ئه وهی دهنووسم، نزیکه ی 60 سال به سهه ئه ودهمه دا دا تپه پیه و میژوو هیندیک شتی بو روون کردووینه وه.

که ئهو تۆمه تانهم وه بیر دههاته وه، ههموو ئازاره کانم لى زیندوو ده بوونه وه، گیانم ژانی ده کرد. دلّیان شکاندبووم وههر له سهه ری ده رویشتن. ئه وان ژنه ده و له مه ند بوون و ئه منیش بى باب و بى مێرد. تیکه یشتم که له و ریک خراویه دا، نه ک ریکام نادهن هیه کاریکى بکه م و هیه جیگایکیشم نیه، به لکو خه ریکن سووکایه تیشم پیده که ن و به ته مان له ده روونه وه بم روو خینن. به راستی نه خۆتنده واری گه وره ترین دوژمنی مروّفه. بو ئه وهی پێشی روخانم بگرم، ده بویه ههمو هیژ و توانای خۆم به کار بێنم تا خۆم له لیدانی ده روونی بپاریزم. بویه به نا ئۆمیدیکى له راده به ده ر و به دلّیکى پیر له سه سه ته وه، وام پى باش بوو که سه نگه ر بو ئه وانه ی که خویان به تیکۆشه ر ده زانن چۆل که م و له جیاتی به شداری له و کۆبوونه وانه دا، یان له جیاتی ده سه ته و ئه ژنۆ دانیشتن، له مالى خۆمان دانیشم و خه ریکى خۆتنده وه ی کتیب و نووسین بم و تاعه تی خودا به جی بێنم و وه ختی خۆم له گه ل دایک و خوشکه کانم، که پیر له ریز و حورمه ت بوون، به سه ره برم. ئیدی جگه له و بۆنانه ی که له لایه ن قوتابخانه وه ده بوو بچووبام، بو هیه کۆبوونه وه یه کی تر نه ده چووم.

ئیدی، دەستم کرد به نووسینی هیندیک بابەت که پیم گرینگ بوون. ئەو نووسینانەم جار و بار دەنارد بۆ روژنامەی "کوردستان"، که تەنیا روژنامەی ئەو کاتە بوو. دەبێ ئاماژە بە ئەوە بکەم که ئەو نووسینانە ی که بۆ روژنامەی "کوردستان" م دەنارد هەموویان بۆ ئەوە کرانەووە. ئەگەر بابەتە که یان ناوەڕۆکە که یان بە دڵ نە بایە، چاپیان نەدەکرد. جاری واشدەبوو، بەشیک لە نووسراوە که یان بە دڵ نەدەبوو، جا سانسوریان دەکرد و سەر و گوێلاکیان دەشکاند. ئەوەندە دیته‌وه‌بیرم، چەند لە نووسینەکانی منیان هەر قەت بۆ نەکردەووە. بۆ نموونە وتاریکم سەبارەت بە خەنەبەندان و قوماڕ کردن نووسیوو. لەویدا ئاماژەم بە زەرەر و زیانی قوماڕ کردبوو. نووسیووم که ئەو کارە بۆتە هۆی بەدبەختی و چارەپەشی ئەو پیاوانە ی خەریکی قوماڕکردن. کاتیک که گوڤاری "کوردستان" هاتە دەری و وتارە که ی خۆم خۆیندەووە دیتم که بەشیکیان لێ پەراندووە. لەیەکیک لە نووسینەکانی دیکەم دا باسی ئەوەم کردبوو که کوردایەتی بە جل و بەرگی کوردی، پشیتندی زل و ئەو شتانە نییە، بە لکو دەبێ بیرمان فراوان بێت و توانایی ئەوەمان هەبێ چاک و خراپ لیک جوێ کهینەووە. بتوانین لە بارە ی بابەتی بە نرخ بدوین و لیک دانەووەمان هەبێ و لەسەری بنووسین. کەسی واش هەیه که جلی کوردی دەبەر ناکا، بەلام نەتەووە و نیشتمانی خۆی خۆش دەوێت و هەول دەدا کۆمەلگاکە ی بەرەو پێشەووە بەری. نووسیووم بۆ چی دایک و بابەکان کچه‌کانیان ناوێرنە قوتابخانە ی تا فیری خۆیندن بن. لە جیات ئەوێ که لە بەر دەرکە ی دانیشن، گۆلەبەرۆژی بقرتینن و بنیشتن بجون، یان کلۆیک بچنن و بە پینچ قرانان بیفرۆشن باشتەر نییە فیری خۆیندن و نووسین بن. ئەگەر بخوینن، دوا ی تەواو کردنی خۆیندە که یان دەتوانن چەند بەرابەری ئەو پینچ قرانە مووچە وەرگرن و یارمەتی خێزانەکانیان بدەن.

دوا ی ئەوێ که ئەو نووسراوە بۆ کراوە، ژنان زۆریان رەخنە لێگرت. دەیانگوت که گوایه سووکایەتیم پیکردوون و گوتومە پشیتندەکانیان گەورەیه هیندیک بەشیشیان سانسور کردبوو و بۆلایان نەکردەبوو. ئەمن راستیەکانی کۆمەلگاکەم نووسیوو و بە تەما نەبووم سووکایەتی بە هیچ کەس بکەم. پیم وابوو لە جیات رەخنە ی رووخینەر و دژایەتی لەگەڵ ئەو جوړە نووسینانە، دەبوايه گشتمان پیکەووە هەوێ دۆزینەوێ چارەسەریک بۆ ئەو گێروگرفتانه‌مان دابا.

دواى ئه‌وه‌ی که چه‌ند نووسینێکیان بۆ بلاو نه‌کردمه‌وه یان سانسۆریان ده‌کرد، له‌و لاشه‌وه ژنان ئه‌و نووسینه‌یان به خراپ لێک ده‌داوه، هیندیک پشتم سارد بووه و هه‌یچترم نه‌نووسی. نه‌ ئه‌وه‌ی که ئیدی نه‌نووسم، نا ده‌ستم له‌ نووسین هه‌ڵنه‌گرت، به‌لام هه‌یچ نووسراویه‌کی دیکه‌م بۆ روژنامه‌ی "کوردستان" نه‌نارد.

روخانی کۆماری کوردستان

روخانی کۆماری کوردستان شایانی وتو ویژیکى دوور و درێژه. پێداچوونهوه و لیکۆلینهوهیهکی بنه‌په‌تی ده‌وی، که به‌داخه‌وه له توانای مندا نییه. زانستی سیاسیم ئه‌وه‌نده بر ناکا تا بتوانم لێکی ده‌مه‌وه. ئه‌من وه‌کو مامۆستایه‌ک هه‌موو هی‌ز و توانای خۆم بۆ پێش خستنی په‌روه‌رده و فێرکردنی قوتابیه‌کان ته‌رخان کردبوو، نه‌ک بۆ سیاسه‌ت که هه‌یچم لێ نه‌ده‌زانی.

به‌داخه‌وه کورد فریوی به‌لێنه‌کانی سۆفیه‌تی خوارد و کۆماری کوردستان سالیکی ته‌واوی نه‌خایاند و هه‌ر به‌ کۆرپه‌یی سه‌ری نایه‌وه. به‌رپرسانی سۆفیه‌ت له پێناوی به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان کورد و تورکی ئازهربايجانيان کرده قوربانی و له‌گه‌ڵ قوام السلطنه (قه‌وامولسه‌لته‌نه)، سه‌رۆک وه‌زیری ئه‌وده‌می ئێران رێک که‌وتن. رێکه‌وته‌که‌ وا بووکه سۆفیه‌ت هی‌زه چه‌کداره‌کانی خۆی له مه‌هاباد و ئازهربايجان به‌رێته ده‌روه‌وه و له یارمه‌تیدانی سیاسي و سه‌ربازی کورد و تورک ده‌ست هه‌لگرێ و ئێرانیش نه‌وتی باکوریان بدات.

دیاره، ستالین، وه‌ک سه‌رۆکی سۆفیه‌ت، به‌رژه‌وه‌ندی ولاتی خۆی لا گرنه‌ک بوو، نه‌ک سه‌ر به‌خۆیی کوردستان و رزگاری نه‌ته‌وه‌ی کورد. ئه‌من ئه‌و پرسپاره‌ی له خۆم ده‌که‌م که ئه‌گه‌ر خۆمان ئاوا به‌ ته‌واوه‌تی به‌ سۆفیه‌ته‌وه نه‌ به‌ستباوه، بلیی هه‌ر وامان به‌ سه‌ره‌تابیه‌؟ باشت نه‌بوو ده‌سته‌لاتداران و سیاسه‌تمه‌داره‌کانی کورد، له حیاتی پشت به‌سته‌نه‌وی ته‌واو به‌ ستالین و ته‌واوه‌ له ژێر چه‌تری سۆفیه‌ت، بناغه‌ی رزگاری کوردستانیان له سه‌ر هه‌ز و قوه‌تی کورد دانابا و هه‌ولیان دابا که باری په‌روه‌رده، ئابوری، سیاسي و سه‌ربازی وه‌پێش خه‌ن؟ بلیی بۆمان کرابا له هه‌مان کاتدا که یارمه‌تی سۆفیه‌تمان وه‌رده‌گرت توانیامان خۆمان گه‌روه‌یان نه‌کردبا و بناغه‌ی ئاوات و ئامانجی خۆمان له سه‌ر یارمه‌تی سۆفیه‌ت دانه‌پشتبا؟

دیاره ئێمه‌ ده‌بێ هه‌ڵه و خه‌تاکانی خۆشان له‌و نێوه‌یدا ببینین. وه‌کو کورد زۆر زوو باوه‌ر به‌ په‌یمانی بیگانه ده‌که‌ین و به‌رز ده‌پوانینه‌ بیگانه، پشتی یه‌کتری ناگرین. زوو به‌ دراو و مالی دنیا فریوده‌خوین، له نێو خۆماندا ناتهباین و خه‌یانه‌ت به‌ یه‌کتری ده‌که‌ین. وه‌ک قه‌دیمیان وتویه‌انه: "دار هۆره‌ی له خۆی نه‌بێت

کۆمه‌لیک خه‌لکیش بۆ ئه‌وه‌ی نه‌که‌ونه ده‌ست حکومه‌تی ئێران، په‌ره‌وازی باشووری کوردستان بوون. له‌ وانه‌یه‌کیکیان میرزا سه‌دیقی حه‌یده‌ری بوو. خانم مه‌جدی زۆر په‌رێشان بوو. روژێکی به‌ خه‌میه‌وه‌هه‌ چووم لێم پرسی به‌ ته‌مایه‌ چ بکا. ده‌مه‌ویست بزانم چۆن ده‌توانم یارمه‌تی بده‌م و نه‌گه‌ر پتویست بێ و بتوانم کارێکی بۆ بکه‌م. ده‌گریا و خه‌مبار بوو. له‌ کاتێک دا که فرمێسکه‌کانی وه‌ک باران ده‌رژانه‌ خوارێ گوتی: "قه‌تاره‌که‌م (ژێرجه‌نه) به‌ براهه‌م (بانی ئاغای محه‌مه‌دی

مه جدی) فرۆشتۆ و پوله که ی هیشتا نه داومی و ئەمنیش ئیستا پوله که م لازمه چونکه سه یئێ ده چمه گهرمینن وه دوا ی میرزا سه دیقی ده که وم. "پاشان گوئی: " له بیرته لیت پرسیم ئەو تهقه تهقه چی لێ په یدا ده بێ، ئەمنیش له گهڵ ئەوه ی که ئەو دم زۆر له دلم گران هات هیچم نه گوت و دوا ی دامه زرانی کۆماری کوردستان جوابم دایه وه و گوتم ئەوه ی به دوا وه یه، به لام ئیستا به دبه خت بووم، ئەوه ده بێن بچم به دوا ی میرزا سه دیقی دا پرۆم."

زۆر سأل دواتر ئەو جار کاک سالاری کوپی خانم مه جدی چوو بووه باشوری کوردستان، چوومه سه ردانی خانم مه جدی تا دلی بده مه وه، تا به لکو هیندیک له خه مه کانی که م بنه وه. زۆر به خه م و خه فه ته وه گوئی: "له لایه ک ده بێ به دوا ی کوپی دا بچم، له ولا شه وه به دوا ی بابی کوپی." وتم کار نییه خودا چاکی نه کا خانم مه جدی گیان، چاک ده بێ ئینشالا و کاره کانت جییه جێ ده بن.

حکومه تی ئیرانیش خۆی دامه زراندبوو. له لایه که وه سوپای خۆی هینابوو و هیزی سۆفیه تی وه ده ر نابوو و له و لاشه وه نیتوانی له گهڵ هیندیک هۆزی کورد خۆش کردبوو. جا ئەو جار، که کۆماری کوردستان بێ پشت و په نا مابوو، که وته گیتانی خه لکی. به گرتنی پێشه و، محمه مد حوسین خان و سه دری قازی و چه ند که سی دیکه خه لکیان چاوترسین کرد. که متر له مانگیک پاش گرتنی ئەو به پرێزانه، تاریک و روونی به یانی رۆژی ۳۰ی مارس ۱۹۴۶، به داخه وه، به خه به ری ناخۆشی له سیداره دانی پێشه و، محمه مد حوسین خان و سه دری قازی له خه وه هه ستاین. که له و روودا وه دلتەزینە ئاگادار بووم، وه ها گێژ ببووم ده تگوت کوته گیان له سه رم داوه. دلم پرېبو له خه فه ت. هه رچی ئاوات و خه ونی خۆشی بۆ کوردستانم دیبوو، له و رۆژه دا روخان. رێژیمی شا به له سیداره دانی ئەو به پرێزانه وازیان لێ نه هیناین، به لکو ماوه یه ک دواتر ئەو چوار که سه ش (عه بدوللای ره وه شه ن فکر، ره سوولێ نه غه ده، حامیدی مازووچی و محمه دی نازمی) له سیداره دران. کۆمه لیک خه لک زیندانی کران و هیندیکیش له ناوچه ی کوردستان دوور خرا نه وه و به شیکیش هه لوه دای باشووری کوردستان بوون. هه تا ماوین، ئەو رۆژه ناخۆشه و شیوه و سیمای ئەو به پرێزانه مان له مهیدانی چوارچرایه له بیر ناچێته وه. نه وه کانیشمان ئەو میژوویه فه رامۆش ناکه ن. هه تا ماوین ئەو رۆژه تالانه که ژماره شیان له میژووی

کوردي دا کهم نین له بیر ناچنهوه.

هه‌ر که کۆماری کوردستان تیک چوو و له‌شکری ئێران به‌سه‌ر شاره‌که‌مان و ناوچه‌ی ده‌ورو به‌ریدا زāl بوو، له‌ورمێ را کابرایه‌که به‌نیوی کاظم ته‌هرانه‌چیان (کازمی ته‌هرانه‌چیان) هات و کرا به‌به‌رپرسی فه‌رمانگه‌ی په‌روه‌رده. هه‌ر هات و نه‌هات ده‌ستی کرد به‌ئازاری مامۆستاکان و ئه‌و که‌سانه‌ی له‌و فه‌رمانگه‌ کاریان ده‌کرد. تا بلیلی پیاوێکی سووک و ده‌م شپ‌بوو. له‌جێو زی‌ده‌تر چی له‌ده‌م نه‌ده‌هاته ده‌روهه. زۆر سوکایه‌تی پێده‌کردین و قسه‌ی ناخۆش و نا‌ره‌وای به‌پیشه‌وا قازی محمه‌د و نه‌ته‌وه‌که‌مان ده‌گوت. ئه‌و سوکایه‌تیه‌ش بۆ هیچکامان ته‌حه‌مول نه‌ده‌کرا. ده‌یه‌ه‌یست هه‌موومان له‌ناخه‌وه‌پروخینی و پرسیا‌ری نابه‌جیی لێ ده‌کردین. بۆ ئه‌مونه له‌منی ده‌پرسی:

چرا در زمان قاضی محمد معلم بودی؟" (بۆ چی له‌سه‌رده‌می قازی محمه‌د مامۆستا بووی؟)

من قبل از به‌ریاست جمهوری رسیدن جناب قازی محمد معلم بودم و در دبستان کار میکردم، بعد هم به‌کار خودم ادامه‌دادم. (پێش ئه‌وه‌ی جه‌نابی قازی محمه‌د بێ به‌پیشه‌وا ئه‌من مامۆستا بووم و له‌قوتابخانه‌ کارم ده‌کرد و دوا‌یش درێژه‌م به‌کاری خۆم داوه).

می‌بایستی در زمان قاضی محمد استعفا میدادی! (ده‌بوا‌یه له‌سه‌رده‌می قازی محمه‌د ده‌ست له‌کار هه‌ل‌گرتبا).

پس چطور و با چه‌درآمدی زندگی میکردم؟ (ئه‌ی چۆن به‌پێچوو‌بام؟)

ئیدی هیچ قسه‌ی پێنه‌ما و ئاوا کۆتایی به‌قسه‌ و باسه‌که‌مان هات. به‌لām هه‌ر وا وازی لی‌مان نه‌هیتنا و روژێکی له‌دوای ماموستا‌کانی نارد بوو بچینه‌فه‌رمانگه‌ی فێرگه‌ و په‌روه‌رده و به‌زۆر ده‌یویست لیستی‌کمان پێ ئیمزا‌کا. ئه‌و لیسته‌نیوی هیندی‌ک له‌هاوکاره‌کامانی تیدا بوو که‌گوا‌یه‌ دژ به‌حکومه‌تی ئێران. ده‌یانه‌ویست به‌زۆری له‌کوردستان دووریان خه‌نه‌وه. ئه‌من ئیمزام نه‌کرد چونکه‌ پێم وابوو ئه‌وه هه‌لوێستی‌کی نا‌عادلانه‌یه و هه‌میشه‌ش تا ئه‌و جێیه‌ی بۆم کراوه سه‌رم له‌به‌رانه‌به‌ر ناحه‌ق دا دانه‌نواندوه. زۆری نه‌خایاند، هه‌موومان، له‌مامۆستا‌کانه‌وه‌بگه‌ر تا ئه‌وانه‌ی له‌فه‌رمانگه‌ی په‌روه‌رده‌کاریان ده‌کرد به‌دژایه‌تی

تیهرانچیان ئیمزaman کۆ کردهوه و توانیمان به ده‌رکردنی بدهین. جا ئه‌وسا ناردیانه‌وه ورمی که بوخۆشی خه‌لکی ئه‌وئ بوو. پاشان بیستمان گوايه روژیکی که مه‌ست (سه‌رخۆش) ده‌بئ له سه‌ر بانی به‌رده‌بیته‌وه خواری و یه‌کسه‌ر ده‌مرئ.

له پاش روخانی کۆماری کوردستان، پینج که‌س له ئه‌فسه‌ره‌کان که له‌گه‌ل مه‌لامسته‌فای بارزانی هاتبوونه مه‌هاباد، مسته‌فا خۆشناو، محهمه‌د مه‌حموود ناسراو به‌محهمه‌د قودسی، نوری ئه‌حمه‌د ته‌ها، خه‌یروللا عه‌بدولکه‌ریم و عیزه‌ت عه‌بدولعه‌زیز، چوونه‌وه ئه‌ودیوی، مخابن هینده‌ی پینه‌چوو که‌وتنه‌ ده‌ست حکومه‌تی ئیراق و له به‌غدا چواریان له سیداره دران. ته‌نیا نوری ئه‌حمه‌د ته‌ها له سیداره نه‌درا و له زیندان به‌ر بوو و رزگاری بوو.

مێردکردنی خۆم و خوشکه‌کانم

خوشکه‌کانم، زارا و عیشره‌ت، هه‌ر دووکیان مێردیان کرد. زارای خوشکم مێردی به‌ میرزا سه‌عیدی قادری کرد، که خه‌زمی خۆمان بوو. که به‌ بویان ده‌برد، ویلمه‌ خاخی سه‌یادیان جوانی کرد و رازاندیوه‌. له‌ دواییدا، عیشره‌تیش شوی به‌ میرزا مسته‌فای نه‌هه‌م کرد، که تازه‌ زانکۆی نه‌فسه‌ری ته‌واو کردبوو، پاشان ده‌ستی به‌ خۆبێندنی دوکتۆری کرد.

نه‌منیش وام بریار دا‌بوو که ئیدی مێردی نه‌که‌مه‌وه‌، به‌لام بریاره‌که‌م سه‌ری نه‌گرت و ماوه‌یه‌ک دوا‌ی مێردکردنی خوشکه‌کانم به‌ زۆری دا‌یکم، مێردم به‌ سه‌ید قادری ئیفتخاری کرد که له‌ خه‌زانیکه‌ی دیندار و موخته‌په‌م بوو. بابی، ئاغا سید هه‌مه‌ده‌مین ئیفتخاری دوکانی به‌رگ دروونی هه‌بوو و جیرانی دوکانی بایم بوو. تا خودا هه‌زی ده‌کا مروفتیکه‌ی چاک، دلپاک و کوردپه‌روه‌ر بوو. خه‌سووشم، خودا لێ خوشبوو حاجی مریم خاخی نه‌سووری، که‌چی شێخ‌زاده‌ ره‌عنا خاتوون ناسراو به‌ شێخ‌زاده‌ یاسین، ژنیکه‌ی عاقل، لێهاتو، مودیرو به‌رێز بوو. قه‌ت باسی که‌سی به‌ خراپه‌ نه‌ده‌کرد و زۆر رووخۆش و میهره‌بان و سه‌خی بوو. جیاوازی له‌ نێوان که‌چ و کوپه‌کانی له‌گه‌ڵ بووک و زاواکانی دانه‌ده‌نا، ته‌نانه‌ت جاری واش بوو به‌ لانی بوک و زاواکانی دا‌یده‌شکاند. له‌ باشی خه‌سوم هه‌رچه‌ی بێتم که‌مم گوتوه‌. تا بێتی پاک و خاوین و جلی جوانی ده‌کرده‌ به‌ر. نه‌و خاغه‌ کۆلنه‌ده‌ره‌، به‌ ته‌مه‌نی نزیک شێست سالی، خۆی فێری خۆبێندن و نووسین کرد. هه‌میشه‌ و دا‌یم که‌تێب و ده‌فته‌ر و قه‌له‌مه‌که‌ی له‌گه‌ڵ خۆی ده‌گیرا. هه‌ر که‌ ده‌رفه‌تیکه‌ی بۆ هه‌ڵ ده‌که‌وت، خه‌ریکه‌ی خۆبێندن ده‌بوو. زۆریش عاشقه‌ گۆل بوو، هه‌وشه‌که‌ی پڕ له‌ باخچه‌ و گۆلی جو‌راوجۆر بوو. یه‌کیک له‌ هۆده‌کانی خواره‌وه‌ی کردبوو به‌ گۆلخانه‌ و به‌ زستان گۆلدانه‌کانی لێ داناده‌نا. هه‌موو جاری که‌ ده‌چو بۆ تاران بۆ سه‌ر دانی جه‌واهێر خاخی که‌چی، تۆوی گۆلی تازه‌ی له‌گه‌ڵ خۆی دێناوه‌.

سه‌ید قادری هاوسه‌رم چوار خوشک و سێ برای هه‌بوو: ئامینه‌ خانم، زیبا خانم، جه‌واهێر خانم و هه‌لیمه‌ خانم، کاک نه‌حمه‌د، کاک حوسین و کاک هه‌سه‌ن. ئیستا که‌ من نه‌وه‌ی ده‌نووسم زیبا خانم و ئامینه‌ خانم و کاک نه‌حمه‌د کوچی

دوایان کردوه، به خوښهوه نهوانی تر له ژياندا ماون.

به پټوښتی دهزانم باسی جهواهیر خامی بکهه که له چاکی و خزمهت به گهلی کورد ښوونهی کهمه. نهو خامه سهرهتا له شپرو خورشیدی مههاباد و دوايي له نهخوښخانهی فیروزگهري تاران په رسته ستار (سیسته) بوو و نهوهی بوې بکرایه بو نهخوښهکان، به تایهت بو نهخوښی کوردی دهکرد و ههرچی له دهستی هاتبا دریغی نهدهکرد. سالی ۱۹۷۴ی زایینی گهراوه مههاباد و له ئیداره ی بیهداشت دهستی به کار کرد. جهواهیر خانم بو دایک و باب و خزم و کهس و کاری ښوونهی مرؤفیکي دل گهوره و سهرهبرزه.

پاش پیکهوه نانی ژيانی هاوسه ریم، له گهل دایکم تا نهو کاته ی که مالمان له مههاباد بوو، ههر پیکهوه ده ژيان. سهدقادی هاوژینم زور حورمه تی دایکمی له بهر بوو، دایکشم به راستی وهک کوری خو ی هه لسوکه وتی له گهل دهکرد.

نهو کات که سهلاحی کوپم تهمه نی یهک سالان بوو، کرېگرتی مالی خودا لی خوښوو حاجی که ریمی قازی و حاجی هاجهر خامی بوین. زوربه ی روژان حاجی هاجهر خانم به میرزا عهبدولای کوری دا، نانی گهرمی بو دهناردین و ههر کاتیش میوه یان له گوندهوه را بو هاتباوه، بهشی ئیمهشی دهنارد.

له سالی ۱۹۵۱ زایینی را تا ماوهی چهند سالیک، سالانه، یان ههر دوو سال جارېک، نهو ماموستانه ی پټیان خوښ بوو لهباری په روه رده زورتر کارامه بن، دهیان توانی هاوینان له هیندیک کورسی تایه تی که بو ماموستانان سازده کرا به شدار بن. نهو کورسانهش له شاره گه وره کان بوون بو ښوونه له ورمی. یهک دوو هاوینیش چوینه تاران، له ویش وهکوو ورمی ماموستان گه لیک به نه زموون وانه یان پیده گوتین و ئیمهش زورمان که لک لی وهرده گرتن. یه کتیک لهو هاوینانه، که سهلاحی کوپم سی سال بوو و زگیشم به سیمینی کچم پر بوو بو به شداریکردن له کورسیک به نیوی "اصل چهار ترومن" چووبوینه ورمی. له نیو به شداره کاندان خامیکي تورکی هاوینوی خو می تیدا بوو، جاریک له کاتی وچاندان که هه لی بو هه لکه وت لی پرسیم :

راستی کبری اهل کجایی؟ (نهری به راست کوبرا خه لکی کوی؟)

اهل مهابادم (خه لکی مههابادم).

هەر وا که قسه‌و باس‌مان ده‌کرد، گو‌تی:

میدونی من زن بهرام هستم که در مهاباد معلم ورزش و موسیقی بود. حتما یادت میاد. (ده‌زانی من ژنی به‌هرامم که له مه‌هاباد مامۆستای وه‌رزیش و موسیقا بوو. بئی گومان له بیرته).

بله درسته، معلم ما بود. (به‌ئێ وایه، مامۆستامان بوو).

به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه گو‌تی:

عاشق تو هم بود. نه؟ (ئاشقی تۆش بوو. وا نیه؟)

نه‌خیر، اینطور نیست، عاشق من نبود. (نه‌خێر، نا شتی وا ئێ، ئاشقی من نه‌بوو). به پێکه‌نینه‌وه گو‌تی:

بله‌بله عاشقت بود. (با با ئاشقت بوو).

پێیگوتم که مێرده‌که‌ی بۆی باس کردوه که عاشقی کچی‌کی مه‌هابادی بوه به ئێوی کو‌برا. دوایی گو‌تی یه‌کی‌ک له هۆیه‌کانی که به‌هرام ئه‌وی به هاوسه‌ری هه‌لبژاردوه، ناوه‌که‌ی بوه. قسه و باسه‌که‌مان ئه‌و رۆژه به پێکه‌نین ته‌واو بوو چونکه ده‌بوايه چوباینه‌وه ناو پۆله‌که‌مان. دۆستایه‌تی من و کو‌برا خا‌می ورمی هه‌ر ده‌هات و قول‌تر ده‌بوو و هه‌ر کات سه‌ری له باخه‌که‌یان دا‌بایه له هه‌موو جو‌ره میوه‌یه‌کی بۆ دینام. ئه‌و دنیا‌یه زۆر سه‌یره، شتی وا روو ده‌دا که قه‌ت بیرت لێ نه‌کردۆته‌وه. راسته که ده‌لێن کێو به کێوی ناگا، ئاده‌م به ئاده‌م ده‌گات.

گوټزانه وه بو ټوکان

سالی ۱۹۵۴ ی زایینی بوو که من و سید قادری هاوسهرم وهک هیندیک ماموستای تر گواستمانه وه بو ټوکان و له قوتا بخانه یه کی نهوئ دهستان به کار کرد. دایکم له گه لمان نه هات و پتی خوش نه بوو له مه هاباد دوور که ویتته وه. مابه ره خامی کچیشمان که مندال بوو لای خه سوم مایه وه.

نه ودهم ئاغای مه حمودی سیدقی له وئ به پتوه بهری فه رمانگه ی په روه رده بوو. زارا خامی نیک نه فس و میرده که ی، ئاغای نه حمه دی مه نگوری (حوسین زاده) ش له وی ده ژیان. جار و بار پاش کار، پیکه وه کو ده بووینه وه و کاتیکي خوشمان به سهر ده برد. زارا خانم ژنیکي زور خوین شیرین، شوخ و شنگ و قسه خوشه، مروف قهت له دانیشتن له گه لی وهره ز نابیت. ههر له مندالیه وه تاکوو تیتستاش که ههر دوو کمان پیر بووین وازی له قسه ی خوش نه هیناوه. له بیرمه تازه سوپای عه لادین که بو گهرم کردنی ناو مال له زستاندا به کار ده هیندر، هاتبوه ټوکان و زور باو بوو. ههم ئیمه و ههم مالی زارا خانم سهر و دانهمان هه بوو. روژیک ئاغای مه نگوری و هاوسهره کهم چوو بوون نهوت بکرن. ئاغای مه نگوری له دوکانداره که ده پرسئ: "نهوتی عه لادین تان هه یه؟" تا ماوه یه کی جفه نگمان لیده دا و پتی پی ده که نین و ده مانگوت جا بو نهوتی عه لادین له نهوتی تر جیاوازه؟ هیندیک جار ئاغای مه نگوری پتی تووره ده بوو، به لام هینده ی پینه ده چوو، هیمن ده بووه، ده یزانی ههر بو خوشیمانه و هیچ مه به ستیکی ترمان نیه.

ټوکان بچوک و پر ئاو بوو. له شار بچوکر و له دئ گه وره تر بوو. نه و ده می به شار حیساب نه ده کرا و پیمان ده گوت قه سه به (شاره دئ). تاقه یه ک شه قامی تیدا بوو، سه ریکي ده چوو بو ریگای میانداو و سه ره که ی تریشی بو سه قز. له په راویزی نه و شه قامه نزیک بهری سه قز، هه وزیکي گه وره له سه ر کانی دروست کرابوو که ئاوه که ی زور ساردو خاوین بوو و بو خواردنه وه ده بوو. خه لکی ټوکان له بهری هه سابوونه وه. نه و ئاوه به هیندیک له ماله کانیشدا ده پویشتن.

مالی حاجی توبا خامی کچی حاجی سألحی مه که یی، ناسراو به حاجی سألحی که وگیری و میرزا عه لی هه له بی، له ټوکان بوو. ئاوی هه وزه گه وره به هه وشه ی

ئه‌وانیش دا ده‌رۆیشت و زۆر ئاوه‌دانى کردبوو. حاجى توبا خانم و میرزا عه‌لى ناسیاوى له‌مێژینه‌مان بوون به‌ تايه‌تى حاجى توبا خانم هه‌ر له‌ زووه‌ ناسیاوى دێرینه‌مان بوو، ئیوانمان خۆش و لێک نزیک بووین. وه‌ک له‌ پێشه‌وه‌ بۆم باس کردون له‌ کاتى لێقه‌وماندا مالى حاجى سالى کیه‌وگيرى به‌ خاو و خیزانه‌وه‌ پشتیان به‌ر نه‌داين و زۆر به‌ ریز و حورمه‌ته‌وه‌ له‌گه‌لمان ده‌جوولانه‌وه‌. له‌گه‌ڵ هه‌موو کچه‌کانى حاجى سالى ده‌سته‌خوشک بووین، و یه‌کترمان زۆر خۆش ده‌ویست، جا بۆیه‌ هاموشۆیه‌کى گه‌رممان هه‌بوو. زۆربه‌شیان دواى مێردکردنیان له‌ بۆکان نیشته‌جێ بوون. میرزا عه‌لى خاوه‌نى سه‌لیقه‌یه‌کى چاکى بازرگانى بوو. چاک ئاگادارى داواکاریه‌کان و پێویستیه‌کانى خه‌لکى بۆکان و ده‌وروو پشتم بوو، بۆیه‌ش توانی له‌ کار و کاسبى خۆى دا زۆر سه‌رکه‌وتوو بێت. پیاویکى سه‌ر و پرووخۆش بوو جا ئه‌وه‌ش هێنده‌ى دیکه‌ له‌ سه‌رکه‌وتنى دا له‌ کار و پێشه‌کەى یارمه‌تى دا‌بوو.

له‌ بۆکان توانیم به‌و ئاواته‌م که‌ فێر بوون و ختمى قورئان بوو بگه‌م. لای مه‌لایه‌ک ده‌رسى قورئانم خوێند که‌ زۆر جار له‌ فاتحها بێ به‌شى ناکه‌م. هیوادارم جێگای به‌هه‌شت بێت که‌ منى له‌و عیلمه‌ به‌هه‌ره‌دار کرد. له‌ دوايشدا له‌گه‌ڵ خوێندنه‌وه‌ى ته‌فسیره‌کانى خوا لێ خۆشبوو مه‌لا عه‌بدولکه‌رىمى موده‌رێس توانیم زیاتر په‌ره‌ به‌ زانیاریکانه‌م له‌و بابه‌ته‌وه‌ بده‌م.

من ئه‌و کاته‌ زگم به‌ سیمینى کچم پڕ بوو. کاتى له‌ دایک بوونى مامانێکیان بۆ هێنام که‌ ژنێکى به‌ سالاچوو بوو، خه‌لک به‌ نه‌نه‌ بانگیان ده‌کرد، ئیویم له‌ بیر نه‌ماوه. ئه‌و ده‌مى باو نه‌بوو ژنان بۆ زان بچنه‌ خه‌سته‌خانه‌، هه‌ر له‌ ماله‌وه‌ به‌ یارمه‌تى مامانێک منداڵیان ده‌بوو. ده‌توانم بڵێم که‌ ئه‌و ژنانه‌ هه‌موویان به‌ کار فێرى مامانى ب‌بوون نه‌ک به‌ خوێندن.

نه‌نه‌ى ره‌حمه‌تى یارمه‌تى دام و کچێکم بوو. هه‌ر که‌ چاوى به‌ کۆرپه‌که‌م که‌وت، به‌ ماتى گوتى کچت بوه، ئه‌من به‌ خۆشحاله‌وه‌ شوکرى خودام کرد، ئه‌ویش زۆر پێى سه‌یر بوو و لێى پرسیم: "تو خوا ناره‌حه‌ت نى که‌ کچت بوه؟" منیش گوتم نا، به‌ پێچه‌وانه‌وه‌، زۆرىشم پێخۆشه‌. پاش چه‌ندین رۆژ، هێندێک دۆست و ناسیاومان بانگهێشتن کرد و مه‌لایه‌کیشمان هێنا تا بانگ به‌ گوێى سیمینى دا‌بدا. که‌چى بۆ منداڵه‌کانى ترم، ته‌نانه‌ت بۆ سه‌لاحى کوریشم که‌ منداڵى نۆبه‌ره‌م بوو،

نه جیژغان بۆ کرت نه بانگیان به گوئی دادا.

لهو سهردهمه دا باخچهی مندالان نه بوو تا بتوانین مندالی لی دانین. دیاره به دهگمن ژن کاری دهرهوهیان دهکرد. نهو خیزانانهی ژن و پیاو هر دووکیان له دهرهوه کاریان دهکرد، دهبویه بۆخویان چارهسه ریک بۆ ئاگا لی بوونی مندال کانیان بدۆزنهوه. بهلام باشیه که نهوه بوو که نهوده می یه که وهجبه له قوتابخانه کارمان دهکرد، یان له بهیانیه تا کوو نیوه پۆ، یان دواى نیوه پۆه تا کو ئیواراه. جا بویه له گه ل هاوسه ره که م وامان پریار دا که یه کمان به یانیان دهچوه سهر کار و نهو تیش دواى نیوه پۆیان. هه رچه ند نهو کاته زۆر که م هه لده که وت پیاو خویان خهریکی مندال کانیان بن. بهلام به خوشیه وه ئیمه به م جۆره توانیمان کاری دهره وه له گه ل گه و ره کردنی مندال کاهمان پیکه وه بگونجینین.

ماوه یه که له بۆکان کرێگرتهی مالى خوشکی هونه رمه ندی به ریز، هه سه ن زیرهک، بووین. خوشکه که ی جار و بار دههاته لام و زۆر به شانازی وه باسی براکه ی بۆ ده کردم. ده یگوت دهنگی کاکی هینده هینده خوشه. روژیکیان له نیتوان قسه و باسه کاندای گوئی:

دهزانی کاک هه سه نم به ته مایه به و زوانه بێته وه و سه رمان لێدا.

نیشالا به خیر و سلامت دهگاته وه و چاو و دلتان روون ده بێته وه.

زۆر مه منوون. جا داواى لی ده که ئین گۆرانیمان بۆ بلی، دهنگی زۆر خوشه.

هینده ی پی نه چوو کاک هه سه ن زیرهک، نازانم له تاران یان کرماشان یان له که رمینه وه، گه پراوه بۆ بۆکان، دایک و خوشکی زۆری پین دلخۆش بوون. جا خوشکی پی گوتبوو که چه نده باسی دهنگ خوشی وی بۆ کردوون. روژیک هه موومان کو ببووینه وه، داوامان له کاک هه سه ن زیرهک کرد گۆرانیمان بۆ بلی. کاک هه سه نیش دهستی به گورانی گوتن کرد و مه جلیسه که ی به دهنگی خوشی خوی گه شانده وه. خوشکیشی له په ناوه زۆر که یفی پینده هات. پاشان دواى چه ند روژیک که هه سه ن زیرهک رویشته وه، خوشکی لیتی پرسم دهنگی کاک هه سه نم پین چۆن بوو. منیش به شوخی گوتم دهنگی نه وه ندهش خوش نیه که تۆ باست دهکرد. وای زانی به راستیمه و گوئی: "کوبرا خانم، چۆن دلت دی وابلیی؟" گوتم نا نا گالته م کرد، دهنگی یه که جار خوشه، خودا راوه ستاوی کا.

گه‌پانه‌وه‌مان بۆ مه‌هاباد

گه‌پانه‌وه بۆ مه‌هاباد و خانوو‌یه‌کمان له نێو بازار له کاکه ره‌زا به کرێ گرت. نه‌وه‌می ناوی شاره‌که‌مان پيس بوو و بۆ خواردنه‌وه نه‌ده‌شیا. نه‌وانه‌ی سه‌ر به سوپا بوون، له پادگان‌پا به‌تانک¹¹ ناوی کارێزبان بۆ ده‌هێنان. ئاغا سید عه‌لی حوسینی هاوشاریمان که دامه‌زراوی نه‌وی بوو، هه‌موو رۆژی له‌گه‌ل مائی خۆیان، ناوی خواردنه‌وه‌ی بۆ تێمه‌ش دینا. قه‌ت تێمه‌ی له بیر نه‌کرد. چاکه‌ی نه‌و پیاوه به ریزه‌م قه‌ت له بیر ناچێته‌وه.

له سه‌ره‌تای کاری مامۆستایم دا که ده‌رسم ده‌گوته‌وه، هه‌له‌یه‌کی زۆرم له باری شیوازی فێرکردنه‌وه ده‌کرد. پێم وابوو نه‌گه‌ر قوتابییه‌ک به باشی ده‌رس نه‌خوینێ، ده‌بێ سزا بدرێ، دیاره له سه‌رده‌می کۆندا زۆربه‌ی مامۆستانان ئاویان بیر ده‌کرده‌وه. بۆ ئه‌وونه، جارێکی، پۆلی دووهم ده‌بوو جه‌دۆلی زه‌رب (خشته‌ی لێکدان) یان له به‌ر زانابیه، نه‌وانه‌ی فێری نه‌ببوون، بۆ ماوه‌ی پێنج خوله‌ک له سه‌ر لا‌قێک، به ریز راموه‌ستاندبوون. یان جار و بار، نه‌گه‌ر قوتابییک ده‌رسه‌که‌ی نه‌زانیا، به خه‌ت‌کێش له ده‌ستیم ده‌دا. له دوا‌یدا بۆم ده‌رکه‌وت که نه‌و شیوازه فێر کردنه، هه‌له‌یه و نه‌نجامیکی پێچه‌وانه‌ی هه‌یه. نه‌و سا که تێگه‌یشتم چه‌نده‌م هه‌له‌ کردوه و بیرم له‌وه‌ ئه‌سۆکه‌وته‌ی خۆم ده‌کرده‌وه، لای خۆم زۆر شه‌رمه‌زار ده‌بووم. له خۆم ده‌پرسی داخوا چه‌ندین قوتابیم له خوێندن بێزار کردبێ. له وانه‌یه نه‌گه‌ر شیوازیکی دروستم بۆ فێر کردن به کار هێنابا، به‌شیک له‌وه‌ قوتابیانه زۆر سه‌ر که‌وتوو بان. به‌لام به‌داخه‌وه زه‌مان ناگه‌رپێته‌وه دواوه وه‌ک ده‌لێن: ناوی رویشتوو نا گه‌رپێته‌وه ناو جو‌گه‌ی. هه‌رچه‌ند که‌میک دره‌نگ، وه‌لێ جێی خوش‌حالیه که به هه‌له‌ی خۆم زانی وه‌ه‌و‌ل‌م‌دا راستی که‌مه‌وه. وه‌ک پێشینان گو‌تویانه: "هه‌ر کات ماسی له ناوی بگری هه‌ر تازیه".

چه‌ند سالی‌ک به سه‌ر هاتنه‌وه‌مان بۆ مه‌هابادی تێپه‌ریوو، هاوکارێکی تازه‌مان بۆ هات. یادی به‌ خێر بێت، خانم امیر لطیفی (ئه‌میر له‌تیفی)، که عه‌جه‌م بوو،

¹¹ ئۆتۆمۆبیلیکی تاییه‌تی ئه‌رته‌ش که تانکیان پێی ده‌گوت.

رۆژێكى هه‌ر من و ئه‌و له ژوورى ماموستاكان دانىشتبوین گوتى:

خانم عظیمى افسوس خىلى بد گو دارى، قبل از اینكه من به‌این دېستان بیايم، شما را خىلى بد به من معرفى كرده بودند. اما در این چند ماه كه با هم همكاريم غير از انسانيت چيز ديگرى از شما نديده‌ام. (خانم عهزیمى به‌داخه‌وه نه‌يارت زۆره، پيش ئه‌وه‌ئى بيمه ئه‌م قوتابخانه‌يه، تۆيان به خراپى به من ناساندبوو. به‌لام له‌و چه‌ند مانگه‌ئى كه پي‌كه‌وه هاوكارين جگه له مروڤايه‌تى هيجى ترم لى نه‌ديتوو.)

ئه‌منيش گوتم خانم امير لطيفى خدا همه ما را بهتر ميشناسد. همچنانكه سعدى شاعر ميگويد: "سياه سيم زراندود چون به بته¹² برند، خلاف آن بدر آيد كه خلق پندارند." (خانم ئه‌مير له‌تيفى خودا بۆ خۆى هه‌موومان باشت ده‌ناسى. وه‌ك سه‌عدى شاعير ده‌لى: "ئه‌گه‌ر تىلى ره‌شى زۆركفتراو بتوئنه‌وه، ئه‌و شته‌ناپى كه‌خه‌لك پيى وايه). له‌گه‌ل خانم ئه‌مير له‌تيفى له‌سه‌ر چه‌ند بابيه‌تى سه‌ره‌كى ليك نزيك بووين. يه‌كيك له‌وانه بابيه‌تى په‌روه‌رده و فيركردن بوو، كه‌زۆر جار له‌ سه‌ر چۆنيتى په‌روه‌رده وشۆوازي بۆچوون قسه‌مان ده‌كرد. جگه له بارى فكري، له درومان و چينيش هاوكاريان هه‌بوو. جار و بار كه كارمان له قوتابخانه ته‌واو ده‌بوو، پي‌كه‌وه جلمان ده‌دروو. ئه‌و له برين و درووماندا وه‌ستاكارى كى باش بوو، ئه‌منيش وه‌ك ميراث له بابم بۆم به جى مابوو و هينديكم دروومان ده‌زانى.

هه‌ر له بنه‌ره‌ته‌وه مووچه‌ى مامۆستا زۆر كه‌م بوو. بۆيه له‌سالى ١٣٣٩ى هه‌تاوى، مامۆستاكانى تاران، به رېبه‌رايه‌تى ئاغاي محمد درخشش (محهمه‌دى دره‌خشيش)، بۆ زياد كردنى مووچه و هينديك هۆى تر مانيان گرت و سه‌ريش كه‌وتن. پاش ماوه‌يه‌كى پۆستى وه‌زيرى په‌روه‌رده‌شان دايه.

ماوه‌يه‌ك له فيركه‌ئى مه‌هناز كه له گه‌ره‌كى هه‌رمه‌نيان له ماله ميرزا قاسمى په‌نجه‌وى دابوو، كارم ده‌كرد. خودا لى خۆشبوو ميرزا قاسمى قادري، كه له‌وه‌پيش به‌پيوه‌به‌رى قوتابخانه بوو، هينده له ميژ نه‌بوو، خانه‌نشين ببوو. خانم مه‌عريفه‌ت، ژنى سه‌ره‌هنگ موده‌پتسى، سه‌رۆكى روكنى ٢٢ ساواك، كه‌خه‌لكى سنه بوو، جىگاي گرته‌وه.

¹² بته (بۆته) قابى زيپى تواننده‌وه‌يه.

روژیکي زور گهرم، له کوټايه کاني جوړه رډان، نه و نه دهی نه ما بوو بڼو پشوی
 هاوین، ماوه یه کیش بوو نازانم بڼوچی ناوی خوار دنه وه مان له قوتابخانه نه بوو،
 نه منیش زورم تینوو بوو. داوام له کچی خات فامی فپاش کرد تا بچی ناوی
 خوار دنه وه له مائی نوسره ت خانی ناوژام که مائی ریک به رانبه ری قوتابخانه
 بوو، بڼو بڼی. خودا بت حه سینتته وه به خوئی و تونگه سه هولاو یوه هاته وه و نه من
 و هه موو ماموستا کانی دیکه شی له تونیان رزگار کرد. به لام نه و کاره نه نجامیکي
 ناخو شی هه بوو. بڼو روژی دواپی ناغای ره حمانی موده ریسی، که نه و کاته
 پشکینه ری په روه رده بوو، هاته قوتابخانه ی. تازه هاتبونه پوله وه، نه منیش
 چاوه ریم ده کرد قوتابییه کان له سهر جیی خویان دانیشن و دهرس ده ست پی
 بکه ی. هه رنه وه ندم زانی خات فامی فپاشیان به دوا دا ناردم تا بچمه ژووری
 به رپوه به ره که مان. هیشتا هه ر پیته کم ده ژووره نابوو، کاک په حمان، بی نه وهی
 دهر فته تی سلوا کردنم بداتی، له بهر چاوی خانم مه عریفه ت قامکی لی
 راده وه شاندم و زور به توند و تیژی قیزانندی:

ناغای محسن (موحسین، به ریوه به ری فهرانگه ی په روه رده) فهرموویانه له
 کاری مه دره سه دا نیخلالگه ری ده که ی (کار و باری قوتابخانه تیکده ده ی).

نه منیش به موره و گوتم

نه من و نیخلالگه ر (تیکده ر)؟

به لی جه نابت، خه ریکی نه زمی مه درسه (سیستیمی قوتابخانه) تیکده ده ی.
 نه گه ر بیتوو جار یکی دیکه خات فاتم یان که که ی بنیری بڼو شت هینان، بریاریکی
 توند و تیژت دهر باره ده دن.

نه من کچی خات فاتم بڼو ناوی خوار دنه وه ناردوه. له قه ولی منه وه به ناغای
 موحسین بلی چون ده بی قوتابخانه ناوی خوار دنه وه ی تیدا نه بی؟

نه وه نه من قسه ی ناغای موحسینم پی گوتی کوبرا خانم.

نه منیش به مهنديه وه و به زهر ده خه نه یه کی پر له ته وسه وه به و جوړه وه لامم

داوه :

نه گه ر ناردنی کچی فپاشی قوتابخانه بڼو ناوی خوار دنه وه له مائی دراوستیکان
 تیکدان ی نه زمی مه درسه یه (سیستیمی قوتابخانه یه) ، نه و کاره ی هه ر ده کم و

نه‌وه‌نده‌ی ده‌شتوانم له‌ سه‌ر خۆم ده‌که‌مه‌وه. هه‌ر ئیستا، ئاغای موده‌پرسی، ده‌ست رامه‌گره‌ و برۆ له‌ قه‌ولی منه‌وه‌ به‌ ئاغای مو‌حسین بۆی هه‌رچی بۆی ده‌کرتی سه‌باره‌ت به‌ من بیکا، ده‌زانی‌م هه‌یچی‌شی پتی نا‌کرتی. جه‌نابی موده‌ریسی وادیاره‌ چوونی پشت ئه‌و میزه‌ زۆر خه‌ته‌ره‌، هه‌رک‌ه‌س ده‌چینه‌ پشتی، پتی وایه‌ خۆی له‌ ئاسمانه‌ و خه‌لکه‌که‌ی دیکه‌ش له‌ رێسمان.

که‌ قسه‌کانم ته‌واو کرد ده‌رگای ژووره‌که‌م پێک دادا و به‌ره‌و پۆل چوومه‌وه. ئیستاش بۆم ده‌رنه‌که‌وت که‌ ئایا ئه‌وجاره‌ به‌ راستی ئاغای ره‌حمانی موده‌ریسی نێردراوی ئاغای مو‌حسین بوو یا‌ن نا. به‌لام دوایی بۆیان گێرامه‌وه‌ که‌ ئه‌و کاره‌ ناله‌بارانه‌ هه‌مووی له‌ بن سه‌ری فاته‌مه‌ خانمی په‌نجه‌وی دابوو‌ه که‌ ئه‌وکات بریکاری به‌پویه‌به‌ربوو، بۆ خۆ شیرن کردن و خۆ بردنه‌ پێشه‌وه‌، ده‌چوه‌ فه‌رمانگه‌ی په‌روه‌رده‌ و ماستاو ومه‌رایی ده‌کرد و قسه‌ی دێنا و ده‌برد. ئیستاش که‌ ئیستایه‌ قه‌تم به‌ روویدا نه‌داوه‌. به‌ ته‌مای شوینی خانم مه‌عریفه‌ت بوو. بۆی خه‌به‌ر له‌وه‌ی که‌ تا ئه‌و خاته‌ له‌ قوتابخانه‌ به‌پویه‌به‌ر بۆ، نه‌ ئه‌و و نه‌ که‌سی دیکه‌ ناتوانی وه‌لای بونی و بچینه‌ شوینه‌که‌ی. ماوه‌یه‌ک دواتر که‌ خانم مه‌عریفه‌ت ئه‌و قوتابخانه‌ی به‌ جێ هێشت، باش بوو، ئه‌و لاله‌ لاله‌کردنه‌ی فاته‌مه‌ خانمی به‌ زایه‌ نه‌چوو، خه‌ونه‌که‌ی وه‌دی هات و بوو به‌ به‌پویه‌به‌ری قوتابخانه‌.

له‌ ژياندا بۆ وه‌پێش خستنی خۆم و کاره‌کانم نه‌ سه‌رم بۆ که‌س دانه‌واندوه‌ و نه‌ مه‌راییم بۆ که‌س کردوه‌ و نه‌ پاشه‌مله‌ش باسی هاوکاره‌کانم کردوه‌. به‌لکو هه‌میشه‌ حیسابم له‌ سه‌ر توانایی خۆم کردوه‌ و به‌ دڵ و گیانی‌ش کارم کردوه‌. جا بۆیه‌ شه‌وانه‌ که‌ سه‌رم له‌ سه‌ر سه‌نیر داناوه‌ به‌ وێژدانێکی ئاسووده‌ خه‌وم لێکه‌وتوه‌. فه‌لسه‌فه‌ی ژيانم ئه‌وه‌بووه‌ که‌ قه‌ت ئیحترامی زیاده‌ له‌ سنور بۆ که‌س دانه‌نیم. نه‌ خۆم به‌ بچووک بزانی‌م و نه‌ که‌شیش به‌ چاوی سووک چاوی لێ که‌م. ریزی هه‌ر که‌شیشم به‌ قه‌ده‌ر خۆی گرتوه‌وه‌.

قه‌ت بوه‌ فێرکه‌یه‌ک ئاوی خواردنه‌وه‌ی تیدا نه‌بیت؟ چۆن ده‌بن قوتابی و مامۆستا پێنج شه‌ش کاژێر توونیایه‌تی بکێشن؟ که‌ هات و داوامان له‌ فه‌راشیش کرد بچێ ئاوی خواردنه‌وه‌مان بۆ بێت، پێمان بۆین تیکه‌در. له‌ نێو هاوکار و ده‌ور و به‌ره‌کانی کاره‌که‌م، که‌م که‌س چاره‌ی ده‌ویستم، ئه‌وه‌ش گوناھی ئه‌وان نییه‌ به‌لکو

من به گوناھی خۆمی دهزانم، له بهر ئه وهی که من بیر و بۆچوونی خۆم هه بوو، هه لۆتستی خۆم هه بوو و قسه شم له پروو بوو. له ماستاو و مه رایێ کردن و خۆ نۆاندنیش بێزار بووم و سه ریشم بۆ که س دانه ده نواند. ئه و جوړه هه لسوکه وته ش به گشتی زۆر به دلی خه لک نه بوو و تا ئیسته ش نییه و له وانه یه قه تیش نه بێ. ئه وانه ی پله یه ک له سه ره وهی تۆن، پیاو خۆشه به گه وریان بزانی و سه ریاو بۆ دانه وێنی، ئه وه ش به منی که هه میشه دژی پێهه لگوتن و هه لپه رستی بووم، نه ده کرا. پێم وایه هه ر که سیش ریزی خۆی و خه لکی گرت، شایسته ی ریز لێگرته. دوا ی پشووی هاوینی هه ر له قوتابخانه ی مه هناز کارم ده ست پێکرده وه. ده رکه ی قوتابخانه که ده که وته سه ر دالانیک که دوو پۆلی تیدا بوو، به کتیکیان له ده ستی راست بوو و ئه وی دیکه ش له ده ستی چه پ. له دالانه که پرا به دوو پلیکان ده چوینه خوارێ بۆ ناو حه وشه که. پۆله کانی تر و ژووری به رپوه به ر له و سه ری حه وشه که بوون. بۆ ئه وه هه موه مامۆستا و قوتابیانه ش لام وایه، دوو یا سێ سه رپێشاوی تیدا بوو. ئه و وه رزه پۆلی دووی سه ره تایی به شتست قوتابییه وه وه به ر من که وتبوو. پۆله که م له ده ستی راستی دالانه که هه لکه وتبوو. بۆ ئه و هه موه قوتابییه هۆده یه کی بچوکی لاکتیشه یی ته رخان کرابوو. که مێکیش تاریک بوو. په نجه ریکی مام ناوه ندی نه زۆر گه وره و نه زۆر بچوکی تیدا بوو که ده پروانیه حه وشه که، به لام شوشه کانی له میژ بوو خاوین نه کرابوونه وه و ریکه ی به رووناکی نه ده دا بێته ژووره وه. ئه وه ی راستی بێ هه ر چل قوتابی له و ژووره جیگایان ده بووه. که له ده رگای پۆله که وه وه ژوور ده که وتی، له لای راست، ته خته په ش به دیواریوه هه لوه سه رابوو. میژیکی بچوک له گه ل ئه سکه ملیک بۆ من له ده ستی چه پی ده رکه وه داندرابوو. مه ودا ی ئیوان ته خته په شه که هه تا ریزی به که م هه ر مه تریک ده بوو. که نووسینی سه ر ته خته په شه که مان پاک ده کرده وه، تۆز و خۆلی گێچه که هه مووی ده هاته ناو ده مو چاو و زارمان. نازانم له دوا ییدا قوتابییه کانم له باری سلامه تیه چیاو لێ به سه ر هاته وه به هۆی ئه وه هه مووه تۆزه ی چووبوه ئیو سینگیان. هیوادارم که سیان تووشی ئاسم یاو نه خۆشی دیکه نه بووبن. قوتابییه کان وه ک مریشکی ناو کولانه یه ک له سه ر یه ک دانیشتبوون. میژ و ئه سکه ملی قوتابییه کانیش که به فارسی "نیمکت" ی پێده گوترا، به یه که وه نووسابوو و له

تهخته دروست کرابوون. وا ساز کرابوو که جیگه‌ی سټ قوتابی ده‌بووه، به‌لام له رووی ناچاریه‌وه له سهر هټندیک له نیمکه‌ته‌کان چوار قوتابی داده‌نیشن. نه‌وه به‌سته‌زمانانه ته‌نانه‌ت به باشی جیگه‌ی ده‌ستیان بۆ جوولانه‌وه و نووسین نه‌ده‌بووه. نازانم کام پټداگوگ، نه‌وه‌ی ههره باش، ده‌یتوانی یارمه‌تی نه‌وکومه‌له قوتابییه به‌سته‌زمانانه‌ی دابا تا شټیک فټر بن و وه‌پیش که‌ون. له‌وانه‌یه، نه‌گهر ژان ژاک رووسۆ که خو‌ی خاوه‌نی تټئوری تایبه‌تی سه‌باره‌ت به پټداگوگیه، زیندوو بایه‌وه، به زه‌حمه‌ت توانی‌یای یارمه‌تی شټست مندالی حه‌وت هه‌شت سالانه‌ی دابا و فټری خو‌یتندن کردبان، نه‌ویش به زمانیکی جیاواز له زمانی زگماکی خو‌یان. ههرچو‌نیک بی، بۆ من کاریکی زه‌حمه‌ت بوو، خراپیش نیه، پی له خاله لاوازه‌کانی خو‌م بنټم.

ههر له سه‌ره‌تاوه به به‌ریوه‌به‌ری قوتابخانه‌م راگه‌یاند که وانه گوتن و فټر کردنی شټست قوتابی له توانای مندا نیه و له باری پټداگوگیشه‌وه، هه‌له‌یه. گوتم، خو‌ نه‌مه کونفرانس بۆ گه‌وره سالان نیه، نه‌وانه مندالی حه‌وت هه‌شت ساله‌ن و نه‌وه دووهم ساله ده‌خو‌ینن، نه‌ویش به زمانی فارسی که هټنده له مټریش نیه له‌گه‌لی ئاشنا بوون. ئیوه چاوه‌پروانی نه‌وه مه‌بن که من بتوانم یارمه‌تیاں بده‌م، ههر ده‌توانم به‌وه‌ی رابگه‌م له پۆله‌که‌دا بټده‌نگیاں که‌م. پټده‌چوو کار به ده‌ستانی قوتابخانه نه‌وه قسه‌یان زۆر به دل نه‌بن. سهر له نو‌ی کارمان که‌وته فه‌رمانگه‌ی په‌روه‌رده. له‌گه‌ل ئاغای محمد محسن (محهم‌ده‌ی محسین) به‌پ‌توه‌به‌ری فه‌رمانگه‌ی په‌روه‌رده قسه و باس‌مان کرد. نه‌من له سهر نه‌وه‌ی سوور بووم که پۆله‌که ده‌بن بکرتیه دووبه‌ش و نه‌ویش ده‌یگوت بۆیان ناگو‌نجټ. ئیدی هه‌موو نه‌وه قسانه‌ی من وه پشت گو‌ی خرا وه‌یچ هه‌ولټیک نه‌ده‌درا تا چاره‌سه‌ریک بۆ نه‌وه جو‌ره کیشانه بدۆزنه‌وه. نه‌من مامه‌وه و پۆله‌که به شټست قوتابییه‌وه. تا نه‌وه جټیه‌ی بۆم ده‌کرا هه‌ولم له‌گه‌ل ده‌دان، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی که کاژیری وانه‌گوتن په‌نجا خوله‌ک بوو، ههر قوتابییه‌ک خوله‌کټیکشی وه به‌ر نه‌ده‌که‌وت. جا نازانم نه‌وه به‌پ‌توه‌به‌رانه چو‌ن چاوه‌پروانی گه‌شه‌کردنی نه‌وه قوتابیانه‌یان ده‌کرد.

ماوه‌یه‌کی کورت دوا‌ی پشوی هاوینه و ده‌ست پټکردنی خو‌یتدن، هه‌موو روژی دوا‌ی نیوه‌رۆ، ماوه‌ی کاژیری‌ک مه‌شقیان به پۆله‌کانی پټنج و شه‌ش ده‌کرد بۆ نه‌وه‌ی

که له روژی چواری تابان که روژی له دایک بوونی شا بوو، بتوانن به جوانی و ریک و پیک به ریز پرۆن. نه وهش ببوو به کیشیهک که بهری دهرس گوتنی مامۆستای پۆله کانی ترو فیر بوونی قوتابییه کانی ده گرت. هه رکه پۆلی پینج و شەش ده ستیان به راهیتان ده کرد، دهنگی ته په ته پی پینان ده هاته ناو پۆله کانی ئیمه و هوشی قوتابییه کانی بۆ لای خوێ راده کیشا. نهو کیشیهش نزیکه ی مانکیکی ده خایاند تا کوو روژی جیژنی له دایک بوونی شا، نهو روژهش هه ر له به یانیه وه قوتابی کچ و کوپ، ده بویه هانبردبانه مهیدانی وه رزشی ناسراو به مهیدانی ئابیار. له وێ دهسته ی موسیقاچی نه پرتەش موزیک و باله بانیان لیده دا و قوتابییه کان به ریز ده پویشتن و سروودیان ده خوینده وه. به شیک له قوتابییه کانیش ئاماده کرابوون تا به رنامه ی جوړاجوړ پیشکیش بکه ن. ئیتر نهو به زمه تا ئیوارنکی درهنگ درێژه ی هه بوو.

زستان داها ت. به فربارین دهستی پێ کرد. سوڵ و سه رما له وهیدا نه بوو. زۆربه ی روژ کرپوه ی ده کرد و چاو چاوی نه ده دیت. پۆله که مان به کووره ی نه وتی، که له ته نیشته نه سه که مه له کی من داندرا بوو، گهرم ده کرا. کووره ش دیاره به حال ژووره که ی گهرم ده کرد. هه ر نه ختیک له هه لمی زار گهرم تر بوو. نه گهر هانویستبا هیندیک گهرم تر بێ، پله یه ک به رزمان ده کرده وه، به لām له بهر گهرمه گرمی کووره که ی، که س گوێ له دهنگی که س نه ده بوو. به ناچار ی پله یه ک نزممان ده کرده وه و ده بویه له گه ل سه رما که ی بسازین.

منداله کانیش هه تا ده گه یشتنه قوتابخانه ی، ده ست و پل و قاچ و قولیان له سه رمان چوو بوو. چونکه که س جل و بهرگی وای له بهردا نه بوو که بهرگی سه رما ی زستان بگرێ. زۆربه ی قوتابییه کان به زستانان چه که مه ی لاستیکیان له پێ دابوو، که نهویش زۆر جار ان کۆنه چه که مه ی خوشکی له خوێان گه وهره تر بوو. نه وهنده له پێ کرابوو، شپوڤر ببوو و هیندیک جار کوون بوون و پر ده بوو له بهفر و هه موو لاقیان ته ر و سه رما بر دوو ده بوو. جا به و حاله وه نه ده کرا یه که سه ر ده ست به وانه گوتن بکه ی. هه ر که قوتابییه کان ده گه یشتنه جی، پێش هه موو شتیک ده بویه مۆله تیان بدریتی تا له بهر کووره که خوێان ئیشک و گهرم که نه وه. دوا ی نه وه ی که گهرم ده بوونه وه، جا نه وسا ده ستمان به خویندن ده کرد نهو ده میش چی

وای نه ده ما بۆ کاتی وچان.

گرفتگی تریش برسیایه تی کۆمه لێکی بهرچاو له قوتابییه کان بوو، کاژیری به کهم به شیکیان له بهر برسیه تی و قۆره قۆری زگیان ناگیان له خوێندن نه بوو. باش بوو که کاتی وچان له لایهن قوتابخانه وه شیریان ده دانئ و به وهی قوووه تیکیان ده هاته وه بهر و ده بوه هۆی وه کار خستنی میشکیان و توانایی فیربوونی ده دانئ. ههر که سه قروۆشکه ی (دۆلکه ی) خۆی له مالتیرا دینا تا شیر ی پێپهواته وه. ئه و قروۆشکانه له رووکیش (چینکۆ) بوون و نه ده شکان.

چهنه سالتیک دواتر گواستیاغه وه بۆ فیرگه ی په روانه، وه ک بریکاری به ریوه بهر ده ستم به کار کرد. به ریوه به ره ی ئه و قوتابخانه یه ژنتیکی خه لکی ورمی به نیوی خانم فهرجی که ژنی ئاغای هه کیمزاده ی خه لکی مه هابادی بوو. ژنتیکی ته پرپۆش بوو و دايم هه ولئ ده دا جلی جوان له بهر کا. خوین شیرن و خریله بوو، بۆیه هه میشه که وش ی پانیی زۆر به رزی ده پئ ده کرد که نه ده بایه که مته له ده دوازه سانت بایه. جا زستانان که کۆلانه کان هه مووی قوړ وچلپاو بوو و قوړه کهش له ژیر پندا فله فله ی ده هات و به که وشه کانه وه ده نووسا، ئه وه ی بۆ ببوو به کیشه یه کی گه وره چونکه به که وش ی پانی به رز دهر نه ده چوو. به لام چاره سه ری بۆ دۆزیووه. له مالتیرا چه که مه ی ده پئ ده کرد و که وشه پانی به رزه که شی ده دا به مێرده که ی یان به قوتابییه ک که دوا به دوا دا بۆیان دینا قوتابخانه ی. سه یر ئه وه بوو نه هاوسه ره که ی و نه قوتابییه کان له په نای نه ده رویشتن، ده بوایه له دواوه ی پرۆن. جا ههر که ده گه یشته جئ، چه که مه کانی داده که ند و که وشه کانی ده پئ ده کرد. له م قوتابخانه یه جگه له وه ی که بریکاری به ریوه بهر بووم، دوا ی ته واو بوونی پۆلی کیژه کان دوو جار له هه فته دا وانهم به ژنه گه وره ساله کان ده گوته وه. ئه و کاره م پئ خۆش بوو به تاییه تی که ده م دیت ئه و ژنانه به چ په رۆشییه وه ده یان خویندن.

گه رچی خانم فره جی مێردی به پیاویکی کورد کردبوو، حیسابی بۆ نه ده کردین و کوردی به هیچ نه ده زانی. له جیاتی وت و وێژ له سه ر بابته ی په ره ده یی، ههر باسی دوا که وتویی کوردی ده کرد. به لام ئه و قسه ناخۆشانه به سه ر مندا تیه پر نه ده بوون و وه لامم ده داوه و لیمان ده بووه ده مه قالتی. هه رچه ند به ده گمه ن، به لام جار و باره ش هه ل ده که وت قسه یه کی ریک و پیک بکا. بۆ نموونه جارێک

باسی پیاوونکی ده کرد که خاوهن ههستیکی ناسک بوو به لام ژنه که ی به پتجه وانه ی نهو له دنیا یه کی دیکه دا ده ژیا. ده ی گوت نه گهر نهو دوو که سه له قه راخ چومی مه هابادی پیاسه ی بکه ن، پیاوه که ده چیتته نیتو دنیا یه کی خه یال هوه و بیر له شیعری رومانیک ده کاته وه، له وانه شه شیعری کیش بژنه که ی بلیت، له هه مان کاتدا ژنه که ی ده لئ: "نهو ناوه مالی جل شوشتنه، ئیتستا ته شتیکت پتیا و شیوت کردبا."

ههر لهو سهر و بهنده دابوو پرۆزه یه ک له قوتابخانه کانی کیژان دامه زرا نهویش بریتی بوو له پتشانگه یه ک له کاری ده سستییه جوانه کانی قوتابییه کان. نهو پتشانگه یه پتی ده گوترا غورفه که له مانگی گه لاوژدا بو ماوه ی دوو ههفته له سالونی شه هره داری (شاره وانی) به رتیه ده چوو. کاره ده سستییه کان له دۆلابی شوشه ییدا داده ندران. ههر قوتابخانه یه کیش غورفه ی خوی هه بوو. هه مووو روژی ئیواران که دوا زهنگ لئ ده درا، دوو ماموستا ده چوینه نهوئ و له پشت غورفه کان راده وه ستاین و خه لکی شاری ده هاتنه ته ماشایه و نه گهر پرسیارکیان هه بایه وه لآهمان ده دانه وه. کردنه وه ی پتشانگه له چهند باره وه بیرکی باش بوو بهو مانایه که، ههر چهند که، به لآم هتندیک له دایکه کان له گه ل کیژه کانیان ده هاتن و چاویان له غورفه کان ده کرد. نهو هه ده یتوانی هانده ریکی باش بئ بو کیژه کانیان. یان نه گهر به شیوه یه ک په ره ی پتدرا با، ده یتوانی بیتته بناغه یه ک بو نهو قوتابیانه ی له باری هونه ریه وه توانایی و کارامه ییان هه بوو و ده کرا له دوایشدا هان درابان بو په ره پتدان به کاره هونه ریه که یان. به لآم نهو هنده ی من ناگام لیبوو، نهو پرۆزه یه له ناستیکی سهره تاییدا مایه وه و په ره ی نه سهند.

زۆربه ی کات ههر نهمن و خانم فه ره جی له ژووری به رتیه بهر پیکه وه بووین، چونکه ماموستا کان له پۆل بوون. جا بۆیه نهمن زیاتر گوتم له قسه ناخۆشه کانی ده بوو و به ته نیایی روو به رووی ده بوومه وه. جارکیان نهو هنده ی قسه ی ناخۆش کرد ئیدی سنووری تپه پراند و نهمنیش نهو هه ی شایسته ی نهو بوو پتیم گوت. دوا ی یه ک دوو روژ له دوا یان ناردم بو فه رمانگه ی په ره ورده، ده شم زانی هوکاره که ی چیه. که چوممه ژووره وه، دیتم ناخایان محمه دی مه جدی، محمه دی حه بیبی و ره حمانی موده رییسی دانیشتبوون و گوتیان خانم عه زیمی بو چی نهو هنده خانم فه ره جی نازار ده دت. نهمنیش گوتم من جوابی بئ رتیه کانی خانم فه ره جی به

کورد و قسه ناخۆشه‌کانیم داوه‌ته‌وه. ئه‌وانیش به سێ قۆلی که‌وتبونه پارێزگاری کردن له خانم فهره‌جی و قسه‌کانی منیان زۆر له لا گرینگ نه‌بوو. دوا قسه‌م ئه‌وه بوو گوتم ئه‌گەر ئه‌منیش عه‌جهم بام جوړیکی دیکه معامله‌له‌تان ده‌کردم. ئیدی خودا‌حافیزیم کرد و رویشتم.

له دوو سێ سال پتر بۆم نه‌کرا گوێ له قسه‌کانی خانم فهره‌جی که به گشتی سووکایه‌تی به کورد بوو بگرم. که دیتم واز له قسه‌ ناشرینه‌کانی ناهیتی، داوام له به‌رپۆه‌به‌ری فهرمانگه‌ی په‌روه‌رده کرد تا بمگوێزنه‌وه قوتا‌بخانه‌یه‌کی تر. هه‌ر نه‌متوانی لێکی ده‌مه‌وه و بۆشم نه‌چوو سه‌ر یه‌ک که ئه‌و خا‌مه به‌م هه‌مووه ره‌شبینیه‌ی سه‌باره‌ت به‌ گه‌لی کورد هه‌یه، چۆن مێردی به‌ پیاوێکی کورد کردوه.

هێنده‌ی پێ نه‌چوو، له سه‌ر داوا‌ی خۆم، منیان گواسته‌وه بۆ قوتا‌بخانه‌یه‌ک به‌ ناوی محسن (موحسین) که به‌ ئێوی ئاغای محمد محسن (محمه‌د موحسین) کرابوو، که له دوو ده‌وره‌ی جیا‌وا‌زا به‌ریوه‌به‌ری فهرمانگه‌ی په‌روه‌رده‌ی مه‌هابادی بوو. خودا‌لی خۆش‌بوو ساحتیب خا‌می که‌رباسی، ژنی ئاغای محمه‌دی حه‌بیبی، به‌ریوه‌به‌ری ئه‌م قوتا‌بخانه‌یه‌ بوو. له ویش وه‌ک بریکاری به‌رپۆه‌به‌ر درێژه‌م به‌ کاره‌که‌م دا.

ماوه‌یه‌ک پێ چوو، روژیک مامۆستای پۆلی شه‌ش و ساحتیب خانم داوا‌یان لێ‌کردم وانه‌ی مامتا‌یکی ئه‌و پۆله‌ وه‌ ئه‌ستۆ بگرم. پێم گوتم که با‌شته‌ داوا له‌و مامۆستایانه‌ بکه‌ن که نو‌یان دوا‌ژه‌ پۆلیان خوێندوه، نه‌ له‌ منی که هه‌ر شه‌ش پۆلم خوێندوه. به‌را‌ستیش له‌ خۆم را نه‌ده‌دیت، چونکه‌ زۆر له‌ مێژ بوو خه‌ریکی مامتا‌یک نه‌ببوم. به‌لام وادیار‌بوو وه‌لامه‌که‌ی من رازی نه‌کرد‌بوون و ئه‌و قسه‌ و با‌سه‌یان به‌ گوێ ئاغای مدیری (مودیری) که‌یان‌د‌بوو، که ئه‌و ده‌می به‌رپۆه‌به‌ری فهرمانگه‌ی په‌روه‌رده‌ بوو، ئه‌ویش روژیکی ها‌ت‌بوو سه‌ردانی فێرکه‌ بکا، ئه‌و داوا‌یه‌ی تازه‌ کرده‌وه. ئه‌منیش دی‌سان هه‌مان وه‌لام‌ داوه‌ و گوتم ئه‌وه‌ زو‌لم‌یکی گه‌وره‌یه‌ له‌ قوتا‌بییه‌‌کان ده‌کرێ، چونکه‌ ئه‌من زۆر ده‌م‌یکه‌ له‌ دنیا‌ی مامتا‌یک دوور که‌وتومه‌ته‌وه و پێم وایه‌ که هێ‌زم به‌ سه‌ری‌دا نا‌شکێ. ئاغای مودیری نه‌ک هه‌ر لێ‌م نه‌په‌نجا، به‌ل‌کو زۆر قه‌دری روو‌را‌ستی و شه‌ها‌مه‌تی منی گرت.

مامۆستایه‌تی هه‌م خۆشی خۆی هه‌بوو هه‌م ناخۆشی. مامۆستا کاتیک

خۆشحاله و خۆی به سهرکهوتوو دهزانن که قوتابییهکانی به چاکی فیری وانهکان دهبن و بیرى لێدهکهنهوه و وهک تووتی دووپاتهی ناکهنهوه. ئهو کاتهی قوتابییهکی ههنگاوێک زیاتر لهو شتهی که بۆی باس کراوه وهپیش دهکهوێ، ماموستاکی دڵخۆش دهبێ. هیندیک جار ناخۆش بوو چونکه وا دهبوو که بهپێوهبهری قوتابخانه داوای لێدهکردی تا زۆرتر هۆشت به قوتابییهکهوه بێت و نمره ی باشی بدهیهی لهبهر ئهوهی که بۆ نموونه بابی سهرههنگی ئهپهشه یان مندالی دهولهمندیکه. ئهو کارانه جوان نهبوون و له من نهدهوهشاوه. بۆیه جار و بار لهگهڵ بهپێوهبهر تووشی گهروگرفت دهبوین. لای من توانایی و ههولدانى قوتابی گرینگ بوو نه پله و کاری باوکی.

هیندیک جار دایک و بابی قوتابییهکان دههاتن و سوپاسیان دهکردین. جاری واش بوو دواى چهند ساڵ تووشی قوتابییهکی کۆن دهبووین که یان دهرسی ماموستا یان دهپۆشینه یان چووبوونهزانکو بۆ خوێندنی بالتر، زۆر بهپێزهوه دههاتنه پیش و سلاویان دهکرد. دواى ئهو ههمووه سالانه، ئیستا که خانهنشیم و له سوید دهژیم، هیندیک له قوتابییه کۆنهکانم که ئهوانیش وهک من، ئاوارهى ههندهران بوون، تهليفونم بۆ دهکهن و ههواڵم دهپرسن. زۆری پێ خۆشحالم که دهبینم سهرهپای ئاواره بوون توانیویانه خۆ بگرهنهوه و سهر کهوتوون.

با نموونهیهکیش له بهسهرهاته ناخۆشهکان بگێرمهوه. جارێکیان که قوتابییهکان له کاتی وچان له ههوشه ههلبهز و دابهزیان دهکرد، دیتم یهکیکیان سهر و پرچی نهویتی به ههموو هیژ و تاقهتی خۆی رادهکێشا. ئهمنیش لیان چوومه پیشهوه و لیکم کردنهوه و خهت کیشیکم له تاوانبارهکه سهرواند. بۆ روژی دواى دایکی هات بۆ شکایهت. گوتی کهچکهم دهلێ که لێدراوه، گوتم راست دهکا. مۆلهتی نهدام بۆی بگێرمهوه بۆچی لێمداوه، گوتی: "مهعه لیمهکان ههمووتان کلفهت و نوکهری منداله کاغان" و هیندیک قسهی ناحهزی دیکه و ههپهشه ی لێ کردم. ئهمنیش گوتم زۆر مهمنوون بۆ ئهوه ههمووه قسه خۆشانهت، بهلام ئهو گوێی لینهگرتم و پیش ئهوهی قسهکانی من تهواو بێت، تێی تهقاند و رویشت.

قسهی خۆشیش نابێ ون بێ، جارێکی ماموستایهکی تورک تازه هاتوه مههابادی، ناردبوویانه ئهو قوتابخانهیهی من کارم لێ دهکرد و روژیک گوتی:

ما شېها خواهمان نمی بره از ترس اینکه مبادا کرد ها مارا بکشند. (تیمه شه‌وانه له ترسی نه‌وه‌ی که کورد نه‌مانکوژن خه‌ومان لی ناکه‌وئی).

نه‌منیش به پیکه‌نینه‌وه‌ گوتم:

پس چطوره که تا بحال زنده‌اید؟ (ئه‌ی چۆنه تا تیتستا زیندو؟)

نمیدانم، شاید هم ترس بیخودیست. (نازانم، له وانه‌شه ترسیکی خورایی بیت).

نه، نترسید هیچکس شما را نمی‌کشد. (نانا، مه‌ترسن که‌س ناتانکوژی).

میدونی از بچگی به ما گفته‌اند که هیچوقت منزل کردها نخواهیم چون عمری هستند و انسان کش. (له مندآلیوه پنیان گوتوین له مآله کوردان مه‌خه‌ون، چونکه کورد عومه‌ری¹³ و مروّفی کوژن).

اینها همش از تبلیغات نادرست و نادانی است. الان شما چند هفته‌ایست که در مهاباد زندگی میکنید کار نادرستی از مردم این شهر دیده‌اید؟ (ئه‌وه هه‌مووی له نه‌زانی و له پرۆپه‌گاندی درۆوه سه‌رچاوه‌ی گرتوه. تیتستا ئه‌تۆ چه‌ند هه‌فته‌یه‌که له‌م شاره ده‌ژیت، چ خراپه‌یه‌کت له کورد دیتوه؟)

در واقع برخورد نادرستی از کسی ندیدم. فقط یک عمر از بچگی با این فکر زندگی کرده‌ایم، به همین دلیل مشکل است و زمان زیادی لازم دارد تا این افکار را از مغزمان بیرون کنیم. (ئه‌وه‌ی راستی بیت هه‌لۆتستیکی نارێکم له که‌س نه‌دیوه. به‌لآم له مندآلیوه‌وه وا په‌روه‌رده کراوین، بۆیه بۆمان زه‌حمه‌ته و کاتیکی زۆریش پیویسته تا کو ئه‌و بیرانه له میشکمان ده‌ر که‌ین).

¹³ شیعه‌کان به سوننه ده‌لێن عمری (عومه‌ری)

خانوو دروستکردن

نزیکه‌ی هه‌شت ساڵان له‌گه‌ڵ هاوسهر و منداله‌کانم له خانووی کرێدا ژیاين. له‌و ماوه‌یه‌دا پتر له دوو سێ جار، مالمان گوێزایه‌وه. هیندیك جار به‌خت یارمان ده‌بوو و تووشی خاوه‌ن مالی زۆر باش ده‌بووین وه‌ك ئه‌وكاته‌ی کرێگرته‌ی حاجی هاجر خانم و حاجی که‌ریمی قازی بووین که‌ بو‌خو‌یان له‌ به‌شیکی خانووه‌که‌ دا و ئیمه‌ش له‌ به‌شه‌که‌ی دیکه‌ داده‌ژيان. چاکه‌ی ئه‌و خیزانه‌م قه‌ت له‌ بیر ناچێ. کاتی واش بوو، به‌خته‌که‌مان نه‌یده‌هینا. جارێکیان، چهند ژووریکمان به‌ کرێ گرتبوو که‌ خاوه‌ن مال له‌ به‌ریکی چه‌وشه‌دا ده‌ژیا و ئیمه‌ش له‌ به‌ره‌که‌ی تریدا. خاوه‌ن ماله‌که‌مان باش نه‌بوو، بو‌ غوونه، ده‌رگای ئاوده‌ستی به‌ قفل داده‌خست و به‌ مو‌ل‌ه‌ت بوی ده‌کردینه‌وه و ریی نه‌ده‌داین میوا‌غان هه‌بێت. به‌ گشتی، ژیا‌نی کرێگرته‌یی ئازادی بو‌ نه‌هیشتبووینه‌وه. ئه‌و جو‌ره رووداوانه زیاتر هانی ده‌داین که‌ له‌ هه‌ولێ مال سازکردندا بین، هه‌رچه‌ند له‌ با‌ری ئابووریه‌وه، تووشی زه‌حمه‌تیکی زۆر بووین به‌لام ده‌ستمان به‌ دروستکردنی خانوویه‌ک کرد.

دوا جار خانوویه‌که‌مان له‌ حه‌مه‌دی وسێ کووتکه‌ی به‌ کرێ گرت که‌ ده‌که‌وته سه‌ره‌وه‌ی کو‌لانی ئه‌یوبیان. که‌ که‌میک هه‌ل‌ده‌کشای و هه‌ر له‌ ریزی خانوه‌که‌ی خو‌یان به‌رانبه‌ر به‌ مالی حوسێن ئاغای مفتی بوو. ئه‌وه‌ی راستی بێ، خانووه‌که‌ ته‌نیا چهند ژووریک به‌کار ده‌هات و بو‌ ئه‌وه‌ی ده‌بوو مرو‌ف تیدا ژیا‌با، ئه‌وانیتر پتر له‌ که‌لاوه‌ ده‌چوون تا ژوور. چهند مانگیك زیاتر له‌ ویدا نه‌بووین، گو‌زاما‌نه‌وه خانووبه‌ره‌که‌ی خو‌مان که‌ هیشتا نیوه‌ته‌واو بوو.

میرزا حه‌مه‌د بو‌ خو‌ی و ژن و مندالی هه‌ر نزیك ئه‌وی له‌ بنه‌ستیکدا ده‌ژيان. دوو سێ خانووی دیکه‌ش ده‌رکه‌یان به‌ سه‌ر ئه‌و بنه‌سته‌وه‌ بوو. له‌و خانوانه‌دا هه‌ر ژوور و دوو ژوور درابوه‌ خیزانیک به‌ کرێ. یه‌کیک له‌و خیزانانه‌ی له‌ وی دابوون کو‌رێکیان هه‌بوو که‌ ئه‌و کاته ته‌مه‌نی هه‌ر ده‌ دوا‌زده سا‌ل، ره‌نگیشه‌ که‌مه‌تر بوو بێ، به‌ بابه‌ گو‌لان بانگیان ده‌کرد و زۆر سه‌گ خو‌شه‌ویست بوو. رو‌ژ تا ئیوارێ خه‌ریکی سه‌گه‌ به‌ره‌ل‌لاکانی گه‌په‌ک بوو. له‌ ئاو بگه‌ره تا وردکه‌نان و ئیسک و ئه‌وه‌ی ده‌ستی که‌وتبا ده‌یدانی ناگای لێیان بوو. ئه‌وه‌نده له‌گه‌ڵ سه‌گان به‌ کو‌ل‌ل‌ندا

پياسه‌ى كړدبوو كه له لای مندالو وردكه‌ى گه‌ړه‌ك به بابى سه‌گان به‌ناوبانگ بېوو. به‌لام‌ ټو لايه‌نه‌ى باش نه‌بوو كه جار جار شه‌ړه سه‌گى پيښه‌كړدن و جا وه‌ړينى سه‌گ به‌ره و ټاسمان ده‌چوو و چاويان ليكت‌ر ده‌رده‌په‌راند و تا په‌كريان شپ‌رود‌ر نه‌كړدبا وازيان له يه‌كت‌ر نه‌ده‌هيتا. يه‌كجار ديمه‌نيكى ناخوش بوو و ټه‌منى ده‌خسته‌وه بيري منداليم كه هيتن‌ديك جار كو‌مه‌له سه‌گيكي برسى به تاييه‌ت له زستاندا پي‌كه‌وه بوون و مو‌ړه‌يان لى ده‌كردم و منيش زو‌ر به ترس و له‌رزوه لتيان تي‌په‌ر ده‌بووم. شتيكى دي‌كه‌ش له‌و باب‌ه‌ته شه‌ړه كه‌له‌باب بوو كه هه‌ر كه‌سه‌و كه‌له‌بابى خو‌ى دي‌تا و به شه‌ړيان ده‌دان. ټو دوو كه‌له‌بابه ټه‌وه‌نده به يه‌ك هه‌ل‌ده‌پ‌رژان تا په‌كريان له‌ت وكوت ده‌كرد.

ټو كاته‌ى كه كر‌يگ‌ره‌ى ميرزا حه‌مه‌دى سى كووتكه‌ى بووين، ژنيكى خه‌لكى گونديش به ني‌وى خات زي‌يد، به خو‌ى و چوار مندالى، ژوور‌يكيان له‌وى به كر‌يگ‌رتېوو. ټو ژنه زه‌حمه‌ت‌كي‌شه ژيانتيكى زو‌ر تالى هه‌بوو. گوايه پياوه‌كه‌ى به‌ران‌به‌ر به ژن و مندالى زو‌ر توند و تي‌ژ بوه و به‌رده‌وام ده‌ستى له سه‌ر هه‌ل‌تيان و دار‌كاري كړدون. دوا‌جاريش ژني به سه‌ر هيتاوه و ټه‌وانى به‌ړه‌لا كړدوه و هيچ يارمه‌تية‌كيشيان نادا. ټو شپ‌ره‌ژنه‌ش هه‌ر چوار مندالى هه‌ل‌گرتېوو به دزى مي‌رده‌كه‌ى هه‌ل‌تبوو و هاتېوه مه‌هاباد. به نان‌كردن و كاري مالان ژيانيان به كو‌پ‌ره‌وه‌رى به‌ړپ‌وه ده‌برد. مندالى نو‌به‌ره‌ى كچيكي دوا‌زده سيزده سالانه بوو هه‌ تا بل‌تي ته‌نبه‌ل و ته‌وزه‌ل بوو. هيچ كار‌يكي له خو‌ى نه‌گرتېوو. ټو دا‌يكه شه‌و و رو‌ژ هه‌دادانى نه‌بوو كه‌چى ټه‌م كه‌چه ياريد‌ه‌يه‌كى ټو دا‌يكه به‌دبه‌خته‌ى نه‌ده‌دا. له‌و بچو‌كت كو‌ر‌ي‌ك بوو كه له به رپ‌وه‌بردنى مال‌ه‌وه يارمه‌تيد‌ه‌رى دا‌يكي بوو. كر‌ي‌كاري ده‌كرد و ټه‌وه‌ى ده‌ستى ده‌كه‌وت ده‌يدا به دا‌يكي بو‌ خه‌رجى. رو‌ژنيك هه‌ر ټه‌ونده‌مان زانى كه كه‌چه گه‌وره‌كه له مالى هه‌ل‌اتووه. ماوه‌يه‌ك به دواى دا گه‌ران، به‌لام بى سه‌ر و شوين چوو، تا سى چوار سال دوايى له‌گه‌ل ژنيكى عه‌جه‌م گه‌را‌بووه، گوايه خه‌سويه‌تى. هاتېوه‌وه سه‌ري‌ك له دا‌يك و

خوشك و براكه‌ى بدا. پاشى چه‌ند رو‌ژان خودا‌حافيزى كړدبوو و رو‌يشته‌بووه. ټي‌ر هه‌ر ټو رو‌يشته‌نه بوو كه رو‌يشته، قه‌ت نه‌گه‌راوه و نه‌مانزاني چى به سه‌ر هاتوه. كوپ‌ه‌كه‌ى ته‌مه‌نى له كاتى قوتا‌بخانه چوونى تي‌په‌رېبوو، به‌لام دوو كه‌چه‌كاني ترى

هېشتا بچوک بوون. که کاتي قوتابخانه چوونيان هات من زورم ههول له گهل دان که وه بهر خوئندنيان بنين وناويشم له قوتابخانه نووسين به لام به داخه وه ههوله کم سهری نه گرت چونکو نهو دوو کيژانه مهراقی خوئندنيان نه بوو و زور زوو وازيان له قوتابخانه هينا. ده دوازه ساليک پېچوو ههتا نهو شپره ژنه هينديکي دراو وه سهرهک نا و تواني پارچه زهويکي به قيست له گهړه کي مهحموودکاني بکړي و دوو ژوور و حهوشه يه کي بچوکي لي دروست کا. کچه کاني ميرديان کرد و ههړخوي و کوره کي پيکه وه ده ژيان. به لام ژيان له گهلي زور ميهره بان نه بوو. ههړ که هات که ميک به سيته وه، تووشي نه خووشي بوو و هه ميشه له بهر ژاني له شي دهی نالاند. تووشي هه لمساني زک ببوو و له بهر ژانه زک هه داداني نه بوو. ده فتری بيمه ي ده رماني نيمه ي به کار ده هينا و سيمين نه وکاته چهند جار برديه لاي دوکتور و ده رمانه کاني ده دايه، به لام کار له وهی ده رچووبوو و ده رمانه کان زه بريان به سهر نه خو شيه که دا نه ده شکا. دواي تیکچووني حکومتی شا، کوره کي ببوو پيشمه رگه ي کومه له. خات زييد له دوا روژه کاني ژياني زور نه خو ش و کلول بوو و له شير و خورشيد که وتبوو و نه من نه وهنده ي بوم ده کرا، سهرم ده دا و ناگام ليی ده بوو تا روژيکي نهو دنيا پر له مهينه تي به جي هشت و ههزار حه سهره تي برده ژير گل وه. نه وهنده ش به سهر کوچي دواي خات زييد دا تينه په ريبوو که بيستم کوره کهي له پيشمه رگايه تي گياني شيرني به خت کردوه.

باخي شيخي به ش به ش کرا و زهويه که يان به ماموستاکان و کارمه نده کاني به شي په روه رده و ... هتد فروشت. ههړ به شه ي ٤٥٠ مه تر دوو جا بوو. نيمه ش به شيکمان کړي و وامان دا نا که من بير له دارشتني پلاني ماله که بکه مه وه. له فکري خومدا نه خشه که يم دارشت، که بو سهرده مي خوي خراپ نه بوو و تا نه ندازه يه کيش مؤدپرن بوو. له گهل وه سټاکه باسمان کرد که خانويه کي بهو جوړه مان ده وي. به کوپره وهري و قهرز خانوومان لي ساز کرد. بوخوشمان گه وره و بچوک يارمه تي وه سټا و کريکاره کامان ده دا، چونکه، ده مانه ويست هه رچهند زووتر ته واو بيت. نهو کاته ي که خهريکي سازکردني خانوو بووين، وهک پيشتر باسم کرد، کريگرته ي ميرزا حه مه دي سي کووتکه ي بووين، که ماله که له ويوه دوور نه بوو. هشتا خانووک به ته واوي ساز نه بووبوو، گويزامانه وه. نه وده م، نيمه سي

مندالمان هه‌بوو، سه‌لاح، سیمین و سارمی جوانه‌مه‌رگ.

نه‌خشه‌که وابوو که له ده‌رگای ده‌ره‌وه را ده‌هاتینه نێو‌ه‌ساریکی گه‌وره، له لای راسته‌وه مدبه‌ق (سه‌ر ته‌ندوو‌ر) بوو و هه‌ر وه‌ها جار و باریش چیشتمان تیدا لیده‌نا. که‌میک له‌ولاتر ئاوده‌ست بوو. له ده‌ستی چه‌پیش ژێرخانی‌کمان دروست کردبوو بۆ شت پاشه‌که‌وت کردن بۆ نموونه کوپه‌ په‌نیرمان له ژێر زه‌وی ده‌نا. ئەو ژێرخانه به‌ هاوینان زۆر فینک بوو. به‌شی زۆری هه‌وشه‌که‌مان به‌ باخچه‌ی پر له گولی جۆراوجۆر رازاند‌بو‌ه‌وه. له په‌نای دوو دیواره‌کانرا تاپیش بینای ماله‌که‌ دوو باخچه‌ی درێژکۆله‌مان به‌ پانایی نیو مه‌تر دروست کردبوو. دوو باخچه‌ی چوارگۆشه‌ش له له لای راست و به‌ هه‌مان شێوه‌ دووی دیکه‌ش له لای چه‌په‌وه. هه‌وزیکی نه‌ زۆر گه‌وره و نه‌ زۆر بچوو‌کیشمان له نێوه‌پراستی هه‌وشه‌که‌دا به‌ موزاییکی شین دروست کردبوو، له‌ناوه‌پراستیدا فیشه‌یه‌ک ئاوه‌که‌ی به‌ سه‌ما ده‌پشته‌ ناو هه‌وزه‌که. که له هه‌یوانه‌که‌وه ده‌هاتینه ناو هه‌سار له لای راسته‌وه چالاو (بیر) مان لێ‌دابوو تورمپامان له سه‌ر دانابوو بۆ روژی خو‌ی، نه‌وه‌کو ئاو به‌ردری یان له زستان لووله‌کان بیه‌ستی.

هه‌ر که ئێواره داده‌هات و هیندیک فینک ده‌بووه، باخچه‌کا‌مان ئاو ده‌دا. بۆنی گولی گولاو و گوله‌کانی تر له‌گه‌ڵ بۆنی ریحانه‌و سووسه‌مه‌ر تیکه‌ڵ ده‌بوون و ته‌واوی هه‌وشه‌که‌یان پر ده‌کرد له بۆنی خو‌ش. شو‌په‌ شو‌پری ئاوێ له‌گه‌ڵ بۆنی خو‌شی گولان و ئاسمانی پر له‌ ئه‌ستیره‌ پێکه‌وه دیمه‌نێکی بی وێنه‌یان پیک ده‌هیتا. تا شه‌و دره‌نگانێکی له هه‌یوان داده‌نیشتين بۆ ئه‌وه‌ی چێژ له‌و جوانیه‌ وه‌رگرین و پێمان هه‌یف بوو که ئەو هه‌ممه‌ سروشته‌ جوانه به‌جێ بێلین و به‌جینه نێو دنیای بێهۆشی و خه‌وتن.

بینا‌که‌شمان وا ساز کردبوو که دوو ژوور و پێشخانه‌یه‌ک له لای راست بێ و دوو ژوور و پێشخانه‌یه‌کی‌ش له لای چه‌پ، له‌ناوه‌پراستیشدا، نێوان دوو به‌شه‌که ژووریکی گه‌وره‌ی به‌ دوو ده‌رکه‌وه تیدا بوو که هه‌ر یه‌که ده‌که‌وته‌نه سه‌ر پێشخانه‌یه‌کیان. هه‌ر دوو به‌شه‌که ده‌رکه‌یان ده‌که‌وته‌نه سه‌ر هه‌یوانه‌که که که‌میک له هه‌ساره‌که به‌رزتر بوو. ئەو دوو به‌شه‌ دیانتوانی سه‌ربه‌خۆ بن و بۆ ئه‌وه‌ی ده‌بوو له کاتی پێوستی، لایه‌کی به‌ کری بده‌ین. به‌شه‌که‌ی ده‌ستی راست ده‌چوه‌ ناو پێشخانه‌یه‌ک

که دوو ژووری دوازده مهتری دهکهوته سهر و لهو سهری پیشخانهکەش دەرکهیهک
بۆ ههوشه چکۆلهکە پشتهوه دهچوو. ئەوهی دهستی چهپیش به ههمان شتیه.
ژووره گهرهکەش درژایهکە پینج مهترو نیو و پانایهکەشی سێ مهترو نیو بوو.
یهکیک له هۆدهکانی بهشی چهپی بیناکه دهچوو بۆ چیشتهخانه و لهویشهوه
دهچوو بۆ ههمام و ئاودهستی دووهم. پیشخانهکەش لهو سهریهوه دهچوه ناو
ههوشه بچووکه که باخچهبهکی مام ناوهندیشی تیدا بوو. له ویدا سهوزهی
خواردن، تهماته و خهیار و کالهک و شوتیمان چاندبوو. لهو ههوشه دا له وهزی
پایز و زستان کوپه ترشیات و مرهباشمان لێداهنا.

من جگه له کاری مامۆستایی، لهگهڵ سروشت و ئاژەل ژۆر ههستم به نزیکي
دهکرد و لهگهڵ لیبان دهچوممه نێو دنیایهکی خهپالی و رۆحی ژۆر جیاباز له
پهتوهندی لهگهڵ مروڤ دا. سروشت توانایی و ئینتېرژیکي بێ وینهی دهدامن. بۆیه
دوای کاری قوتابخانه، ژۆر لهگهڵ باخچهکان خهریک دهبووم به تاییهتی به بههار
و هاوین ههر که له قوتابخانه دهگهڕامهوه ئیدی خهریکی باخچهکان دهبووم. ژۆر
جار تۆوی گولێ جوانم له خهسووم و کاک عوسمانی یوسفی وهر دهگرت و
دهمچاندن. کاک عوسمان جگه له وهی که تۆوی گولێ دهدامن، لیشی فیری
پهپوهند و قهڵم لیدان بووم. هینده خهریکی باخچهکان دهبووم که جاری وابوو
دایکم وهئامان دههات و پی دهگوتم: "ئهتۆ دهبو کچی باخهوان بایه. ئاخو ئهتۆ
چی و باخچه چی." سێ چوار پشیلەش له ههساردا دههاتن و دهچوون و دایکم
خواردنی دهدانی و ئاگای لیبان بوو. مریشک وکەلهبابیشمان له مالهوه راگرتبوو.
کولانهی تاییهتیشمان لای دارتاش بۆ به دروست کردن دابوون، بهلام دوایی بۆم
دەرکهوت که ههزبان پتر له مدبهقهکەیه تا خانوچکهکە خۆیان. له وانهشه له
مدبهق جینگهیان فراوانتر بووبن، بۆیه ئهویان پێ خوشتر بوو. جا بههاران هیندیک
له مریشکهکان کورک دهبوون و ئهوهدهم جینگهم بۆ له ژیرخانهکه جیبهجی دهکردن
تا دوای سێ ههفته جوجکهیان ههڵدینا. سهههتا پرپۆلهم بۆ جوجکهکان دروست
دهکرد تا کهمیک گهوره دهبوون و دهیانتوانی شتی دیکه بخۆن. به رۆژ له نێو
ههساریان کۆلان دا دهگهڕان. جاری واش بوو دهبوونه گرفت بۆ گۆلهکان،
دهکهوته نێو باخچه و گۆلهکانیان لێ دهشکاندم. که له کۆلانیشت دهبوون، مهترسی

ئوه هه‌بوو که بیان دزن. کورپکی گهنج ئه‌ودهم به ناوبانگ بوو که مریشکی ده‌دزی و ئیستا ئیوه‌که‌م له بیر نه‌ماوه.

بیجگه له وه، به گشتی ئیستاشی له‌گه‌ل بئ زنجیره درامای پۆلیسیم زۆر پئ خوشه. ماوه‌ی چهند سال، شه‌وانی هه‌ینی دره‌نگانیک، کانالی رادیوی تاران چیرۆکیکی به نیوی جانی دالێر بلاو ده‌کرده‌وه. چیرۆکه‌که به موسیقایه‌کی سامناک ده‌ستی پێده‌کرد. هه‌ر له درێژه‌ی ئه‌و موسیقا ترسناکه، ته‌لیفون دوو زه‌نگی لێده‌دا و پۆلیستیک وه‌لامی ده‌داوه و ده‌یگوت "ارادتمند جانی دالر". له وه‌رگێرانی چیرۆکه‌که‌دا ده‌نگی ئه‌و مرو‌فانه‌ی بۆ کاراکتیره‌کانیان هه‌لبژارد رابوون زۆر باش ده‌گونجان و رۆله‌که‌یان به چاکی ده‌بینی. شێوه‌ی قسه‌کردنه‌که‌شیان ده‌یبرده ناو چیرۆکه‌که‌وه و ده‌بوومه به‌شیک له چیرۆکه‌که. زۆربه‌ی کات رۆلی پۆلیسه‌که‌م هه‌لده‌بژارد و به درێژایی چیرۆکه‌که به دوا‌ی تاوانباره‌که‌و چاره‌سه‌ریدا ده‌گه‌ڕام. به راستی چێژم لێ وه‌رده‌گرت. خۆبێنده‌وه‌ی شیع‌ر و کتیبی میژوویشم زۆر پێخۆشه هه‌ر وه‌ها کتیبی پۆلیسی ده‌مباته نێو فکر و خه‌یاڵیک خوشه‌وه و تووشی خرۆشانم ده‌کا. به درێژایی خۆبێنده‌وه‌ی ئه‌و جو‌ره چیرۆکانه به دوا‌ی کابرای تاوانباردا ده‌گه‌ڕێم و هه‌ست به چالاکی ده‌که‌م. هێندیک جاریش له‌گه‌ل دایکم پێکه‌وه گوتمان له شوکرو‌للا بابان ده‌گرت که شیع‌ری وه‌فایی و هی شاعیری تری له رادیوی کرماشان ده‌خوێنده‌وه.

چهند سال دواتر که گۆژامانه‌وه بۆ تاران، زنجیره‌ی فیلمی Columbo (کۆلۆمبۆ) له ته‌له‌فیزیون بلاو ده‌کراوه و زۆر هه‌زم پئ ده‌کرد. کۆلۆمبۆ هه‌م ناوی فیلمه‌که‌یه و هه‌م هی پۆلیسه‌که‌یه که رۆلی سه‌ره‌کی ده‌بینی. شێوه‌ی بۆچوونه‌که‌ی بۆ پشکنین و هه‌لسه‌نگنده‌که‌یم به‌ دل بوو. فیلمی کۆلۆمبۆ ده‌یبرده ناخی رووداوه‌که، هه‌موو ورده‌کاریه‌کان و هه‌لسوکه‌وت و شێوازی بۆچوونی زۆر سه‌ره‌نجیان راده‌کێشام.

یه‌ک دوو سال دوا‌ی ته‌واو بوونی خانه‌وه‌که‌مان، قوتابخانه‌ی فه‌ره‌ه‌نگیان له سه‌د مه‌تری مائی ئیمه‌وه ساز کرا. ئاغای موبه‌له‌غی بوو به به‌ریوه‌به‌ری قوتابخانه‌که و هاوژینه‌که‌ی منیش له سه‌ر داخوازی خۆی گویژراوه بۆ ئه‌و خۆبێنده‌یه. چهند سالی‌ک هه‌وشه‌ی ئه‌و قوتابخانه‌یه بئ دیوار بوو، دیار بوو فه‌رمانگه‌ی په‌روه‌رده

ئه‌وه‌نده‌ی بوودجه نه‌بوو تا دیواری بۆ ساز کات. بۆیه مندالان له کاتی وچاندا ده‌هاته نه‌یو ده‌شتی ده‌وروبه‌ری خوێندگه‌که. ئه‌وکاته هه‌ر دوو سێ مأل له‌و ناوه ساز کرا بوو و باقیکه‌ی ده‌شت بوو. جا له‌و به‌ینه‌دا مندالی سه‌ره‌هه‌نگیکی ژاندارمه‌ریش که له‌ وێ ده‌یخویند ده‌هاته ده‌روه و گیرفانی پڕ له‌ به‌رد ده‌کرد و به‌ره‌و مألێ ئیمه‌وه ده‌هات. یه‌ک به‌ یه‌ک به‌رده‌کانی له‌ گیرفانی ده‌رده‌هینا و فێر ببوو به‌ په‌نجه‌ره‌ی مألێ ئیمه‌ دادا و تا شوشه‌یه‌کی نه‌شکاندا وازی نه‌ده‌هینا. به‌م جوړه چهند شوشه په‌نجه‌ره‌ی لێشکاندین. گوماشته‌یه‌ک¹⁴ نیوه‌پۆ و ئیواران، دوا‌ی ته‌واو بوونی قوتابخانه ده‌هات به‌ دوا‌ی کوپه‌که‌دا و روژیک پێشم پێگرت و گوتم ئه‌و کوپه‌ هه‌موو روژیک شوشه په‌نجه‌ریکمان لێ ده‌شکینی، به‌ دایک و بابی بلێ تا فێری کوپه‌که‌یان که‌ن به‌رد نه‌هاوی و شوشان نه‌شکینێ. کابرای گوماشته‌ش نه‌ هینایی و نه‌ بردی گوتم: "به‌ پسر جناب سه‌ره‌نگ ته‌مت نزن، اگر نه‌ ازت شکایت میکنیم." (تۆمه‌ت به‌ کوپه‌ی جه‌ناب سه‌ره‌نگ مه‌که‌ ئه‌گینا شکایه‌ت لێده‌که‌ین.) منیش له‌ سه‌ری نه‌پۆشتم و هه‌یچم پێنه‌گوتم، به‌لام لای خۆمه‌وه گوتم جا وه‌ره کابرای نۆکه‌ری سه‌ره‌هه‌نگیش له‌ سه‌رمان بۆته سه‌روک. سارمی کوپم که له‌و قوتابخانه ده‌ی خویند له‌گه‌ڵ برادره‌کانی هه‌ره‌شه‌یان له‌ کوپه‌ کردبوو، ئیدی به‌و جوړه ده‌ستی له‌ شوشه‌شکاندن هه‌لگرت. هه‌ر جاره‌ی چاو له‌و فیلمه‌ی چارلێ چاپلین ده‌که‌م که کوپه‌کی مندالی فێر کردبوو شوشه په‌نجه‌ره‌ی خه‌لک بشکینێ تا خۆی بچێ بۆیان تیبگریته‌وه و کاسبی پێوه ده‌کرد، ئه‌و کوپه‌م ده‌که‌وێته‌وه بیه‌ر. هه‌رچه‌نده‌ وا پێده‌چوو ئه‌وه‌ی ئه‌و کوپه‌ یاریکی مندالانه‌ بێ، به‌لام هه‌ی چارلێ چاپلین له‌ هه‌ژارییه‌وه بوو.

سارمی کوپم هه‌شتا ته‌مه‌نی نه‌بوو به‌ شه‌ش ساڵ، داوا‌ی ده‌کرد ناوی له‌ قوتابخانه بنووسین و ئیمه‌ش له‌گه‌ڵ ئاغای موبه‌له‌غی که به‌پێوه‌به‌ری قوتابخانه بوو، قسه‌مان کرد و ناویان نووسی. روژیک دوا‌ی قوتابخانه هاته‌وه مألێ و به‌ پێکه‌نین و سه‌یره‌وه پرسیاری کرد:

ئه‌و سه‌ربازه‌ی که له‌ جیاتی خزمه‌ت له‌ پادگان وه‌ک نۆکه‌ر له
¹⁴ مألێ نیه‌زامیک کار ده‌کا، پێی ده‌گوترێ گوماشته

دایه حهسەن گۆنجیشک کییه؟

رۆله بۆ چی دهپرسی؟

ئاخر ئه‌ورۆ مامۆستا یه‌ک له‌ یه‌کیک له‌ کۆپه‌کانی پرسی: "پسر- کی هستی؟"
(کۆری کی؟)، پێش ئه‌وه‌ی کۆپه‌که‌ جواب بداته‌وه‌، کۆپه‌کانی دیکه‌ گوتیان: "آقا
پسر حسن گنجشکه" (ئاغا کۆری حه‌سەن چۆله‌که‌یه‌).

وتم رۆله‌ گیان تۆ کارت به‌م شتانه‌ نه‌ بێ.

به‌لام سارم هه‌ر وازی لێ نه‌هێنام تا بۆم باس کرد که‌ حه‌سەن چۆله‌که‌ کییه‌.
کاک حه‌سەن پیاویکی تورک، شۆفێری لۆری فه‌رمانگه‌ی شه‌هره‌داری (شاره‌وانی)
بوو که‌ هه‌موو رۆژی خۆله‌کانی شاری کۆ ده‌کرده‌وه‌ و پاک و خاوینی شاره‌که‌
ئه‌رکی سه‌ر شانی بوو. مرۆفێکی باش و له‌نیۆ خه‌لکدا خۆشه‌ویست بوو. به‌ هۆی
به‌چکۆله‌یی و لاوازییه‌وه‌، خه‌لکه‌که‌ ناوی چۆله‌که‌یان لێنا بوو. مخابن له‌و جۆره‌ شتانه‌
جار و بار له‌ قوتابخانه‌کان رووی ده‌دا. منداڵ بیریان له‌وه‌ نه‌ده‌کرده‌وه‌ که‌ له‌وانه‌یه‌
به‌و قسانه‌ هه‌واله‌که‌یان ئازار بده‌ن، یان جاری واشه‌ له‌ خۆیندن بێزاری بکه‌ن.

هه‌شتا مانگێک له‌ چوونی سارم بۆ قوتابخانه‌ رانه‌بوردبوو، محهمه‌دی کۆپیشم
به‌زمی چوونی قوتابخانه‌ی پێگرتین. بابی ناچار بوو له‌گه‌ڵ خۆی ده‌یبرده‌ قوتابخانه‌.
محهمه‌د قێری خۆیندن بوو، ئه‌و ئه‌رکانه‌ی که‌ به‌ قوتابییه‌کان ده‌درا، ئه‌ویش له‌
ماله‌وه‌ خه‌ریکیان ده‌بوو. به‌ وه‌ش رازی نه‌ده‌بوو، به‌لکو له‌گه‌ڵ سارم ده‌که‌وته
پێشپڕکێ و به‌ پاندانیش نه‌با نه‌یده‌نووسی. ئه‌و ده‌م پاندانی مارکی لامی بۆ جوان
نووسین به‌ ناو بانگ بوو. هه‌ر له‌و سه‌ر ده‌مه‌شدا شیخ مسته‌فای نه‌قشبهن‌دی
سه‌ردانی مه‌هابادی کرد و به‌ دیاری پاندانێکی لامی دا به‌ سه‌لاحی کۆپم. زۆرترین
کات محهمه‌د به‌کاری دێنا و له‌ دواییدا بوو به‌ هی خۆی. ئه‌و پاندانه‌م بۆ یادگار
هه‌ر هه‌لگرتبوو، به‌لام ئه‌و کاته‌ی که‌ حکومه‌تی ئیسلامی ده‌ستی کرد به‌ شه‌ر پێ
فرۆشتنمان و هێرش بۆ سه‌ر ماله‌ کامان له‌نیۆ چوو.

سارم له‌ پۆلی یه‌ک ده‌رچوو و دوای پشوی هاوینه‌ ده‌بوو له‌ پۆلی دوو ده‌ست
به‌ خۆیندن بکا، به‌لام ئاغای موبه‌له‌غی گوتی که‌ فه‌رمانگه‌ی په‌روه‌رده‌ رێ ناده‌ن له‌
پۆلی دوو بخوینێ و ده‌لێن به‌پێی یاسا ده‌بێ منداڵ له‌ ته‌مه‌نی جه‌وت سالی
ده‌ست به‌ خۆیندن بکا، له‌ درێژه‌ی قسه‌کانی پێی راگه‌یان‌دین که‌ سالیکی دیکه‌ش

سارم ده بڼ پۆلی یه کهم بخوښتته وه. که چی کوپه که ی خویان رڼی پندرا که به ته مهنی کهم ده ست به خوښندن بکا. له و جوړه ولاتانه نه و یاسایانه هه ر بۆ به شیک له خه لکه.

وابوو سارم دیسان سه ر له نوڅ پۆلی یه کی خوښنده وه. نه و سا له که ل نه مر جه مالی مفتی هاو پۆل بوون. گوږی هه ر دووکیان پر له نوور بیت. تازه ته لیفون ها تبه مه هادی و ئیمه ش کړیو ومان. به لام نه و ده م راسته وخو له که ل کهس په یوه ندی نه ده گیرا. به لکو له ریگه ی شوښتیک که "مه رکه ز" ی ناو بوو کاره که جیبه جی ده کرا. نه و شوښتی ده مانه و یست په یوه ندی له که لدا بکه ین داوامان له "مه رکه ز" ده کرد و نه وانیس ده یان به ستین. هه ر له و ساوه سارمی کوپم له که ل کاک جه مال براده ریته تیان خوښ بوو و زور جار دوا ی قوتا بخانه به ته لیفون پیکه وه په یوه ندیان ده گرت. زور جار یس دوا ی قسه کانیا ن سارم داوا ی له جه مال ده کرد که گوږانیکی بو بلتی. نه و یس به ده نگه خوښه که ی خو ی ده ستی پیده کرد. دوا ی ماوه یه ک وای لیته اتبوو که پش نه وه ی سارم داوا ی گوږانی له کاک جه مال بکا ، نه وانه ی له مه رکه ز کاریان ده کرد داوایان لښ ده کرد. هه ر له مندالیه وه شه هید جه مال ناویانگی به ده نگ خوښی ده رکرد بوو.

نه بوونی کتبخانه کیشه یه کی که وړه ی هینا بوه گوږی. له ته وایو شاری مه هادی دا بۆ موونه تاقه کتبخانه یه کی تیدا وه گیر نه ده که وت که مرو ف بتوانی کتیب به نه مانه ت وه رگری. ته نانه ت قوتا بخانه کانیش له وه بیبه ش بوون. له وانه یه زور کهس ناواته خواز بووبن په رتو وکیکیان ده ست که و ی و بیخوښنه وه به لام به داخه وه به شیک له خه لکی له باری ئابوریه وه توانایی نه و هیان نه بوو په رتو وک بکړن و نه و ناواته یان به جی نه ده که یشت.

مه هادی نه وکات سن کتیب فروشی لیوو به ناوی "کتابفروشی خامی" (کتیبفروشی خاته می)، "کتابفروشی سیدیان" (کتیبفروشی سه یدیان) و "کتابفروشی موفقی" (کتیبفروشی مؤفه قی). دوو گوږاری مندالان به نیوی "کیهان بچه ها" و "اطلاعات کودکان" هه فته ی جاریک له سه رانسه ری ئیران ده رده چوون. ئیمه له هیندیک شتمان ده گیرا وه تا بتوانین نه و گوږارانه بۆ منداله کاغان بکړین. که ته و او ده یان خوښنده وه، چه ند مندالی ناسیاو و دراوسیش به نه مانه ت وه ریانده گرت و

نهوانیش دهیانخویندنهوه. ته نیا نهو دوو گۆقاراننه بۆ خویندنهوه له بهر دهستی منداله کاغاندا بوون. له بیرمه که محهمهد ته مهنی ببوه چوار سال و دهیتوانی بخوینتیهوه له ماوهیهکی زۆر کورت سه رجهم گۆقاره کی ده خویندنهوه و دواپی که له بیکاری وه پهرز ده بوو، له نه بوونی شتی تر بۆ خویندنهوه، ده چوهوه سه ر گۆقاره کۆنه کان بۆ جاری سیتهم و چواروم دهیخویندنهوه. ده بی نه وهش بلیم که به داخهوه گۆقار و په رتووی کوردی نه بوون و هه موی به زمانی فارسی بوون.

نهو ده م وه ک ئیستا نه بوو که خه لک زۆر سه فهر بکا. ئیمهش به ده گمه ن هه لده کهوت که چووباینه شویتیک، نهویش زیاتر بۆ به شداری کردن له کۆرس له مه ر په روه رده بوو. هاوینی سالی ۱۹۶۲ ی زایینی، هاوکاریکم که میرده که ی نیزامی بوو پیشیاری کرد نه گهر پیمان خو شه له گه لیان بچینه زه ریاجه ی ورمی. نه منیش له ماله وه باسم کرد و دیار بوو هه موو پیان خو ش بوو سه فهر بکه ن. زارای خوشکیشم که به میوانی هاتبووه مه هابادی له گه ل خو مان برده مان. زه رده ی ئیواره گه یشتینه جی، تاو په ریوو، به لام هیشتا تاریکایی دا نه هاتبوو. چه ند ره نگیتی زه رد و پرته قالی و په مبه یی که وتبوونه سه ر نهو چه ند بینایانه ی له وی دروست کرابوون و دیمه نگی جوانی پیک هینابوو. له و ناوه شارۆچکه یه کی به چووی ریک و پیکیان بۆ نیزامیکان دروست کردبوو که چادریکی زۆری لته لدرابوو و یه ک دوو دوکانی خواره مهنی و چیشته خانه یه کیشی تیدا بوو. هه ر خیزانه ی، به پیی ژماره یان، یه ک یا دوو چادریان ده درایه. له هه ر چادریدا، هیندیک دۆشه ک و په تووی لی داندرا بوو. میزدی هاوکاره که م، چادریکی وه رگرتبوو بۆ من و هاوسه ر و منداله کانم و زارای خوشکم، نهو شه وه، دوا ی نان و چا، له چادره که چووینه ده ری و هیندیکمان پیاسه کرد. ئاسمانیکی پر له نه ستیره شه وه که ی رووناک کردبوو. نه ستیره کان ده جریانه وه و ترووسکه یان ده هات. ده تگوت پوه له که و نقیم له سه ر پارچه یه کی شینی توخ دوراوون. لیمان دوورو نزیک ده بوونه وه و چاوپرکینه یان له گه ل ده کردین. هه رچی له جوانی نهو ئاسمانه و نه ستیره کانی بدویم، که مم گوتوه. ناو و هه وایه کی فتنک، شنه بایه کی خو ش مروقی ده لاوانده وه و زه ریای وه شه پۆلیکی ئارام خستبوو. هاژه ی شه پۆله کان نه وهنده ی تر که یفی ساز کردبووین و ئارامیه کی ده رونی پیبه خشیوویین. نهو شنه بایه نه رم و نیانه بوئی

خوښی زه‌ریای به‌هه‌موو شوئینکدا بلّاو ده‌کردوه. نه‌تنده‌زانی گرینگى به‌کټه‌یان بده‌ی، له‌و ئاسمانه‌ جوانه و نه‌ستیره‌کانی ب‌روانی، یاخود ته‌ماشای زه‌ریاکه‌ بکه‌ی یان گوږی له‌ ده‌نگی خوښی شه‌پوله‌کان که وه‌ک سه‌مفوئیه‌ بگری. هه‌ر ده‌پویش‌تین و ده‌مان‌پوانیه‌ زه‌ریا و ئاسمان و سروشتی ده‌ورو به‌رمان. چاومان له‌ دیتنی ئه‌م هه‌موه‌ جوانیه‌ تیر نه‌ده‌بوو. جار و بار، چاوه‌کانم ده‌ قوچاند تا هه‌م باشتر گوږم له‌ ده‌نگی شه‌پوله‌کان ب‌ و هه‌م بتوانم ئه‌و زه‌ریا و دیمه‌نه‌ جوانانه له‌ می‌شکم دا راگرم. دواى پیاسه‌یه‌کی دوور و درێژ، ورده‌ ورده‌ ماندوویه‌تی په‌لاماری داین و گه‌پاڼه‌وه‌ نیو چادره‌که‌مان و جیگا و باغمان راخست و هه‌رکه‌سه‌ له‌ لایه‌کی درێژ بووین. نه‌زمانی که‌نگی خه‌وم لیکه‌وت، ئه‌ونده‌ی ده‌زانم زوری پی نه‌چوو. خه‌وه‌که‌م ئه‌ونده‌ خوښ بوو تا به‌ری به‌یانی وه‌ئاگا نه‌هاشمه‌وه. له‌گه‌ل کازیوه‌ی به‌یانی له‌ خه‌و هه‌ستاین و چوینه‌ ده‌ره‌وه‌ی چادره‌که‌مان. دیمه‌نیکى ئه‌فسووناوی، ئاسماننیکى شینی و سامال، هه‌وایه‌کی خوښ و زه‌ریایه‌کی گه‌وره‌ که‌ تیکه‌لاوێک بوو له‌ چه‌ند جوړه‌ رهنکی شین. خوړه‌تاو تازه‌ هه‌لا‌توو و بالی به‌ سه‌ر زه‌ریادا کټشابوو. ئاوی زه‌ریاکه‌ش له‌ ژېړ خوړه‌تاوکه‌ دا ده‌دره‌وشاوه. تا چاو ب‌ری ده‌کرد، هه‌ر زه‌ریا بوو تا ئه‌و شوئنه‌ی که‌ له‌گه‌ل شینایی ئاسمان تیکه‌ل ده‌بوون. به‌ر چایمان به‌رانبه‌ر به‌و دیمه‌نه‌ جوانه‌وه و له‌گه‌ل ئاوازی مه‌له‌کان خوارد. که‌ له‌ نان خواردن بووینه‌وه، به‌پټیان وه‌پ‌ئى که‌وتین تا ئه‌و هه‌موه‌ جوانیه‌ی سروشت له‌ روناکایی روژیشدا ببین. به‌ پټخواسی به‌ سه‌ر لمی قه‌راخ زه‌ریادا ده‌پویش‌تین، ئه‌ونده‌ نهرم و خوښ بوو، ده‌تگوت به‌ سه‌ر قوماشی مه‌خمه‌ر دا ده‌پوین و مه‌ساجی پټه‌کانی ده‌کردین.

پاشان چووین خو‌مان له‌ ئاوه‌که‌ به‌اوین که‌ له‌ به‌ر خوړه‌تاوه‌که‌ شله‌تین ببوو. له‌ سه‌ره‌وه‌ ئاسماننیکى ساف و شین به‌ خوړه‌تاوه‌وه له‌ خواره‌وه‌ش زه‌ریا دیمه‌نیکى پ‌ر له‌ جوانیان پټک ه‌ینابوو. ئه‌و سروشته‌ جوانه‌ هه‌ستیکى خوښی به‌ مرو‌ف ده‌به‌خشی و منی خستبه‌وه‌ ب‌یری مندالیم که‌ له‌ چۆمى مه‌هاباد دا له‌گه‌ل خوشک و برا و ئاموزاکانم یاری و شلپه‌ شلپمان ده‌کرد. ئه‌ونده‌ له‌ناو ئاودا جوولاینه‌وه‌ تا ماندوو بوین و ئه‌وسا هاتینه‌ ده‌ره‌وه‌ و چووینه‌ شوئنی خو‌ شوشتن تا به‌ ئاوی شیرن و خاوین خو‌مان بشوین. به‌شیک له‌ دووشه‌کان پیس بوون. ژنیکیش له‌ به‌ر خو‌یه‌وه‌ به‌ فارسی قسه‌ی به‌ کورد ده‌گوت، واته‌ ئه‌وه‌ کاری کوردانه، کورد هه‌ر پیسو پۆخلن

و پاک و خاوینی نازان، نهو هتا ئیره‌شیان پیس کردوه و ...هتد. ئەمنیش هیچ خۆم نه‌شله‌ژاند و نه‌وه‌ندهم مه‌ودا دایه تا قسه‌کانی ته‌واو کرد، نه‌وسا گوتم ئەمن کورد، ئەتۆ چۆن به‌بێ ئەوه‌ی بزانی کی ئیره‌ی پیس کردوه، به‌سه‌ر کوردی دا دینی و ئەو قسه‌ ناره‌وایانه ده‌که‌ی. ژنه‌که له شه‌رمه‌زاری سه‌ری داخستبوو و نه‌یده‌زانی کاره‌ ناشیرینه‌که‌ی چۆن پینه‌ کا، هه‌ر ده‌ی هینا و ده‌ی برد و پاشان زۆر داوای لی‌یوردنی کرد. به‌لام ده‌بێ بلی‌م نه‌وه‌ یه‌که‌م جار و دوا جاریش نه‌بوو گویم له‌و جووره‌ سووکایه‌تیانه به‌ کورد ده‌بوو، له‌ ژيانمدا زۆرجار تووشی رووداوی له‌و باب‌ه‌ته‌ بووم و هه‌میشه‌ش وه‌ده‌نگ هاتوم و نه‌مه‌یشتوو به‌ سه‌رمدا تی‌یه‌ر بێ.

بۆ ئیواره‌که‌ی، زارای خوشکم که‌ دوو گیان بوو، ژان گرتی و ئیمه‌ش که‌ به‌ ته‌ما بووین چه‌ند روژی دیکه‌ بمیننه‌وه، ناچار به‌ په‌له‌ به‌ره‌و مه‌هاباد گه‌راینه‌وه. ولات تازه‌ تاریک ده‌بوو که‌ گه‌یشتینه‌وه. هه‌ر له‌ پێوه‌ چووین له‌ دوا‌ی میس دال خانم و له‌ گه‌ل خۆمان بره‌مانه‌ مالت. چی وای پێنه‌چوو، زۆر به‌ سووک و ئاسانی، زارا کو‌پێکی سوورکه‌لانه‌ی بوو. کورد گوته‌نی ده‌ستی میس دال خانم به‌ راستی سووک بوو. میس دال خانم وه‌ک میسیونێر هات‌وه‌ مه‌هاباد و له‌ وێ می‌رد به‌ می‌رزا حوسینی حه‌یبی ده‌کا و ده‌میتیته‌وه‌ و له‌ شێروخورشید که‌ ته‌نیا خه‌سته‌خانه‌ی ئەوه‌کاتی مه‌هه‌باد بوو ده‌ست به‌ کار و خزمه‌ت به‌ خه‌لک ده‌کا. تا بلی‌ی له‌تێو خه‌لکدا خۆشه‌ویست بوو. ئیستا دوا‌ی ئەوه‌ی کوچی دوا‌یی کردوه‌ یه‌کیک له‌ شه‌قامه‌کانی مه‌هابادیان به‌ تێو کردوه. میس دال خانم و می‌رزا حوسین ده‌بنه‌ خاوه‌ن کو‌پێک به‌ ناوی سیروس که‌ دایکی هه‌ر به‌ دالی بانگی ده‌کرد و بۆیه‌ له‌ تێو خه‌لکیشدا زیاتر به‌ دالی ده‌ناسرا.

ناوه‌راستی شیتسه‌کانی زایینی، کو‌په‌ بچکۆله‌که‌مان محمه‌د تووشی برۆنشیت (bronchitis) ببوو، بۆیه‌ برده‌بوومه‌ لای دوکتۆر جه‌عفهری شافعی، ئەویش پاش پشکنین ئامۆژگاری ئەوه‌ی کردین که‌ بیه‌ینه‌ ورمی لای دوکتۆری پسپۆر. بۆیه‌ ده‌بوو سالی یه‌ک دوو جار محمه‌دمان ب‌بردايه‌ته‌وه‌ لای ئەو دوکتۆره‌ بۆ نوێ کردنه‌وه‌ی پشکنینه‌کانی. هاوسه‌ره‌که‌م له‌ کۆتایی هاوینی‌ک دیسان محمه‌دی برده‌وه‌ بۆ ورمی. پێش ئەم سه‌فه‌ره‌ هاوسه‌ره‌که‌م و خه‌زورم مافوره‌یه‌کیان وه‌به‌ر دال که‌وتبوو و کری‌یویان که‌ به‌ قه‌د ژووره‌ گه‌وره‌که‌مان بوو. به‌لام که‌ ئەو سه‌فه‌ره‌ی

به سهردهات فریا نه که وتین رایخه یین. ههر نهو روژهی که نهوان رویشقت بۆ شهوه که من و سئ مندا له کانم له یه کتیک له هوڊه کان خه وتین و دایکیشم له هوڊه کهی خوئی. به یانی زوو نزیك بانگی به یانی، سهلاحی کوپم وه خه بهر هاتبوو به نه سپایی بانگی کردم و گوتی خه ونی به دزه وه دیتوه. نه منیش که میک لاواندمه وه و گوتم هیچ نیه، مه ترسه، نه من و دایکیشم هه ستاین بۆ نووژی به یانی، ههر که له په نجه ره وه روانیمه هه ساره که دیتم نه ردیوان به دیواره وه یه، نیت زانیم خه ونی سهلاحی کوپم وه راست گه پراوه. یه کسه ر چوو مه ژووره گوره که، وام زانی مافوره تازه که یان بردوه. چونکه مافوره که مان ههر وا به قه دکرای له گو شه یه کی هوڊه که دانابوو و نه منیش سئ چوار ته لیسم پیدادابوو و دامپوشیوو، ده ستیان بۆ نه بردبوو به لام هوڊه که یتریان گه سک لیدابوو و مافوره به کیشیان بردبوو. نزیکه ی مانگیک دوا ی نهو رووداوه، هاوسه ره که م له دهر وه را هاته وه مالی و گوتی مافوره دزرا وه که مان دیترا وه ته وه. پتکه نینم به قسه که ی هات و وتم شوخی ده که ی؟ گوتی وه لالا، گالته ناکه م، به راستیمه. بوی گتپرامه وه که دزه کان چۆن مافوره که یان بردوه و له نیو خهرمانی مالی حاجی که ریمی قازی دا شار دیوانه ته وه. کاتیک که خهرمان به با ده کرئ مافوره که وه دهر ده که وئ و ههر که کوپه کانی حاجی کریم چاویان پی ده که وه لاین: "ته وه مافوره ی مالی کوپرا خا نه". ئاوا بوو که مالی دزراو به خاوه نی خوئی گه شته وه. وه که ده لاین: مالی هه لال ون نابیت.

وه بیرم دئ که کاتیک رادیوی مه هاباد له سالی ۱۹۶۳ ی زایینی دا دامه زرا، خه لکه که وه که رووداوئکی گه وه پتسوازیان لئی کرد. دیاره ده نگی نهو رادیویه ههر له نیو شارو دهورو بهری نزیکی ده بیسترا. له سه رتاوه، ئاغایان سید ره حیمی قوره یشی، برایمی نه فخرمی و بیوکی خانباغی به رنامه کانیا نئاماده ده کرد. له نیوان به رنامه کانیشدا شیعر و گۆرانی خو شیان بلأو ده کرده وه. یه کیک له به رنامه کان گۆرانی داوا کراو بوو و ههر که سه بۆی هه بوو ته لیفون بکا و داوا ی گۆرانیان لئ بکا.

پایزی سالتیک له شیسته کانی زایینی، تازه قوتا بخانه کان کرا بوونه وه، زه ماوه ندی کاک جه عفه ری ئامۆزام له گه ل ره خشه نده خا می بلوری بوو، ئیمه ش بانگ کرابوین. سیمینی کچم نۆ سالانه بوو، له گه ل خو م بردبووم. شاییکی تا بلئی خو ش و ریک و

پێک بوو. بهشی زۆری خه‌لکی شار بانگ کرابوون. له‌م سه‌ر ئه‌و سه‌ری حه‌شه ره‌شه‌له‌ک گیرابوو، کێژ و کۆره‌ لاوه‌کان چووبوونه‌ ناو دنیایه‌کی خه‌یالی خۆشه‌وه و ده‌ستی هه‌له‌په‌رکییان به‌رنه‌ده‌دا. کۆرپیکیش سه‌رچۆپیکیی جوانی بۆگرته‌بوون. کێزه‌کان به‌ جلو به‌رگی ره‌نگاوپه‌رنگی خۆیان دیمه‌نێکی جوانیان پێک هێنا‌بوو. مه‌لا حوسێنی عه‌بدوللازاده‌ش به‌ ده‌نگ و هۆنراوه‌ی خۆشی خۆیه‌وه، خه‌لکه‌که‌ی دله‌خۆش ک‌رد‌بوو. ئه‌من قه‌ت هه‌له‌نه‌په‌ریوم، که‌ هه‌له‌په‌رکێ ده‌ستی پێک‌رد دانیشتبووم و چاوم له‌ خه‌لک ده‌کرد و به‌ دیتنی شادی ئه‌وان خۆش‌حال بووم. جار و باریش که‌ هه‌له‌په‌رکی ده‌وه‌ستا، ماملی به‌ ده‌نگه‌ خۆشه‌که‌ی زه‌ماوه‌نده‌که‌ی هێنده‌ی تر خۆش ده‌کرد.

سیمینی کچم له‌گه‌ڵ هێندێک مندالی هاوته‌مه‌نی خۆی هه‌له‌ز و دابه‌زی ده‌کرد و هه‌لات هه‌لاتیان بوو. دوو خانم که‌ خزمایه‌تیکیی دووریشمان پێکه‌وه هه‌بوو و جل و به‌رگیکیی جوانیان له‌ به‌ر دابوو، هێندێک له‌وبه‌رت‌ری من دانیشتبوون. هه‌ر چاویان له‌ ژنان ده‌کرد و گه‌پیان به‌ جله‌کانیان ده‌دا و پێده‌که‌نین. له‌ هه‌ر که‌سه‌ عه‌یبیکیان ده‌دۆزیه‌وه، ته‌نانه‌ت کێزه‌ نۆ س‌اله‌ی منیشیان بێبه‌ش نه‌کرد. سیمین کراس‌تیکیی مۆدی ئه‌و س‌اله‌ی له‌ به‌ردابوو که‌ خۆم بۆم دوریبوو. ئه‌من له‌و باره‌وه‌ لۆمه‌یان ناکه‌م، خه‌تای خۆیان نه‌یه، چۆنکه‌ ئه‌وان ئاگاداری مۆدی ده‌ره‌وه‌ی کوردستان نه‌بوون. له‌ گێڕانه‌وه‌ی ئه‌و بیه‌ره‌وه‌ریه، ده‌بی بلییم که‌ ئه‌وهم هه‌یج بۆ گ‌رینگ نه‌بوو، که‌ ئایا ئه‌و خا‌مانه، جلی کچه‌که‌ی منیان به‌ دله‌ بوو یا نه‌، به‌لکو لێره‌دا مه‌به‌ستیکیی دیکه‌م هه‌یه، ئه‌ویش قامک دانان له‌ سه‌ر ئه‌و شیوه‌ بۆچوونه‌یه که‌ جل و به‌رگ وه‌پیش عه‌قل و زانستی ده‌دا. به‌داخه‌وه‌ تا ئێستاش ئه‌و فک‌ره‌ ناله‌باره‌ هه‌ر باوه. پێم وایه‌ که‌ مرو‌فایه‌تی و تێگه‌یشتن به‌ جل و به‌رگ نه‌یه. جا هه‌ر ئه‌وده‌می ئه‌و پارچه‌ شیع‌ره‌ی سه‌ع‌دیم وه‌بیر هاته‌وه‌:

تن آدمی شریف است به‌ جان ادمیت

نه‌ همین لباس زیباست نشان ادمیت

اگر آدمی به‌ چشم است و ده‌هان و گوش و بینی

چه‌ میان نقش دیوار و میان ادمیت

خور و خواب و خشم و شه‌وت

شغب است و جهل و ظلمت

شتیکى تریش که زهق و ناشیرن بوو نهووه بوو که هیئندیک له دایکان کیژی یازده دوازه ساله‌ی خوځان له شایى و مه‌لوودا ده‌پازاندهوه و ده‌تگوت له پېشانگه، بو ته‌ماشایان داناون. ده‌یانکردن به بووکه شووشه، هه‌رچی زیږو خشلایان وه‌ده‌ست که‌وتبایه، وه که‌په‌یان ده‌خست، وای لیده‌هات که که‌چه به‌سته‌زمانه‌کان له بهر قورسایى زیږه‌کان نه‌یانده‌توانی به‌جوولینه‌وه.

هه‌لویتى من له‌گه‌ل نهو هه‌ل‌سوکه‌وته په‌کیان نه‌ده‌گرته‌وه. دژی نهووه بووم که کیژ له پېشانگه دابندرې، چونکه بو من ژن که‌ل و په‌ل نییه، تا بو فروشتن دابندرې. شایى و مه‌لووودیش بازاری کوځیله‌فروشتن نیه. له ته‌وای ژيانم، قهت خوّم له پیاو پې که‌تر نه‌بووه. پېشم وانه‌بووه، که نهووه پیاوه ده‌بې کچ هه‌ل‌بژیرې. نه‌گه‌ر مه‌به‌ست پېک‌هینانى ژيانى دوو مروّفه، ده‌بې هه‌ردوولا مافى هه‌ل‌بژاردنپان هه‌بیت. مخابن زوربه‌ی ژن، جار و بار، خوځان نهو مافه و زور مافى تریشیان له خوځان هه‌ستاندوته‌وه.

هیئندیک شتى تریش جتى باسه، بو ښوونه ددانى زیږ که سه‌رده‌میک ببوو به باو و نیشانه‌ی ده‌وله‌مه‌ندى بوو. که‌م نه‌بوون نهو ژن و پیاوانه‌ی ده‌چوونه لای ددانساز و داویان لیده‌کرد تا قالبى زیږپان بو له سه‌ر ددان دانى و بهو جوړه دواى ماوه‌یه‌ک ددانه‌که‌یان خراب ده‌بوو و ده‌بوايه بیکیشن. به باوه‌پرى من ددانى زیږ نه‌ک جوان نه‌بوو، به‌لکو هه‌ر زور ناشرینیش بوو. نهو که‌سانه‌ی ددانى زیږپان هه‌بوو، هه‌ر که ده‌میان ده‌کرده‌وه قسان بکه‌ن یان پیده‌که‌نین، په‌که‌م شتیکى سه‌رنجى منى زور راده‌کیشا ددانه زیږه‌که‌یان بوو که له بهر چاوم زهق ده‌بووه.

من و وه‌جیها خانى شو‌جاعى هه‌ر له‌کونه‌وه دؤستایه‌تیمان هه‌بوو و نیواثمان خوځ و هاتوو‌چوى په‌ک‌رتمان ده‌کرد. ماوه‌یه‌ک پېش هه‌ل‌بژاردنى نوینه‌رانى پارلمان بو ده‌وره‌ی ۲۲ له‌سالى ۱۹۶۷ی زایینى روژیکى زه‌رده‌ی تیوارى، تازه‌له‌سه‌ر کار هاتبوومه‌وه، وه‌جیها خانم هات بو مالمان و گوتى خوځى بو پارلمان کانديد کردوه و خه‌ریکى کو کردنه‌وه‌ی ده‌نگ بوو. نهو روژه‌ش هاتبوو داواى یارمه‌تیم لییکا تا له ده‌وروبه‌رى خوّم ده‌نگى بو کو که‌مه‌وه. نه‌منیش به‌توانای خوّم، نه‌وه‌نده‌ی بوم کرا، له لای دؤست و ناسیاو لییدوام و پروپه‌گاندم بو کرد تا کو ده‌نگى بو کو

که مه‌وه. به‌لام مخابن ده‌نگی زۆرینه‌ی نه‌هیتنا و سه‌ر نه‌که‌وت و کاندیدا‌یه‌کی دیکه هه‌ل بژێردرا.

هه‌ر ئه‌و ده‌می واته‌ سالی ۱۹۶۳ی زاینی کۆره‌ که‌وره‌که‌م سه‌لاحه‌دین، ده‌ستی به‌ خوێندنی ناوه‌ندی کرد، مۆدی تازه‌ ئه‌وه‌بوو که‌ کراسیان ده‌خسته‌ سه‌ر شلوار (پانتۆل). ئاغایه‌ک ببوو به‌ پێ‌وه‌به‌ری قوتابخانه‌ی ناوه‌ندی که‌به‌ پێ‌ویستی نازانم نێوی بێتم. کاتیک که‌ چاوی به‌ سه‌لاحی کۆرم ده‌که‌وێ له‌ ریز ده‌یه‌پێتته‌ ده‌رق و پێ‌ ده‌لت: "حمال این چه‌ طرز لباس پوشیدنه" (حه‌مبأل ئه‌وه‌ چه‌ جۆره‌ جل له‌ به‌ر کردیتکه‌). که‌ له‌ قوتابخانه‌ که‌راوه‌ زۆر قه‌ڵس و خه‌فه‌تبارم هاته‌ به‌ر چاوی. لێم پرسى چ بوه، بۆی گێپرامه‌وه. ئه‌منیش هێندیکم دأل داوه‌ و باسی شتی دیکه‌م بۆ کرد تا له‌ بیرى به‌رمه‌وه.

ماوه‌یه‌ک دوايه‌ ئاغای محمه‌ده‌دی مه‌جدی که‌ ئه‌وکاته‌ پشکینه‌ری په‌روه‌رده‌ بوو، هاتبوه‌ قوتابخانه‌ی په‌روانه‌ که‌ من کارم لێ ده‌ کرد. پاش سه‌ردانی چه‌ند پۆل و گوێ گرتن له‌ مامۆستا و قوتابییه‌کان هاته‌ ژوری به‌ پێ‌وه‌به‌ر. که‌ کاره‌کانی له‌ قوتابخانه‌ی ئێمه‌ ته‌واو بوو، ئه‌وسا گوێ ده‌بێ که‌ سه‌رێک له‌ قوتابخانه‌ی ناوه‌ندی کورپان بدا. گوتم زۆر باشه‌ ئاغای مه‌جدی، منیش په‌یامیکم هه‌یه‌ بۆ به‌ پێ‌وه‌به‌ره‌که‌ی، ئه‌گه‌ر له‌ به‌رت زه‌حمه‌ت نیه‌ تا پێت بێتم. گوێ: "به‌ چاوان". پروداوه‌که‌م بۆگێپراوه‌ و گوتم له‌ لایه‌ن منه‌وه‌ به‌ ئاغای به‌ پێ‌وه‌به‌ر بلی دیا‌ره‌ کاره‌که‌ی باوکی زۆر به‌ دلّه‌ و شانازی پێ‌ ده‌کا، بۆیه‌ ئه‌و پله‌ و پایه‌شی داوه‌ به‌ کۆرکه‌ی من. ماوه‌یه‌ک له‌و رۆژه‌ رابردبوو، له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی په‌روه‌رده‌یی تووشم به‌ تووشی ئه‌و ئاغای به‌ پێ‌وه‌به‌ره‌وه‌ بوو، لێم هاته‌ پێش و گوێ: "خانم عه‌زیمی، گله‌یم لێته‌، نێوی بابی خه‌لک دێنی." گوتم، راست ده‌که‌ی به‌لام وه‌ک فارس ده‌لێن "کلوخ انداز را پاداش سنگ است." (له‌ جێی سندان قوزه‌ لقوڵته‌).

سه‌ره‌تای سالانی شێستی سه‌ده‌ی پێشوو شه‌ری نێوان کوردی باشور به‌ سه‌رۆکایه‌تی مه‌رحومی مه‌لامسته‌فای بارزانی و حکومه‌تی ئێراق گه‌رم بوو. که‌ ئیواره‌ داده‌هات، ده‌نگوباسی شه‌ر له‌ رادیوی شوێش "ده‌نگی کوردستانی ئێراق" بڵاو ده‌کراوه‌. بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لک نه‌توان به‌ چاکی گوێیان لێبێت، حکومه‌تی ئێراق، گۆرانی هانی هانی وه‌ک پارازیت ده‌خسته‌ سه‌ر رادیۆکه‌. هاوسه‌ره‌که‌م، که‌ له‌کاری

قوتابخانه ده‌بووه، خێرا ده‌چوه بازار، ئه‌وه‌ی پێویستیمان هه‌با ده‌یکری و به‌ په‌له ده‌هاته‌وه تا گوێ له "ده‌نگی کوردستانی ئێراق" بگری. له‌ به‌ر هانی هانییه‌که ناچارده‌بوو ده‌نگی رادیۆکه‌ی زۆر به‌رز کاته‌وه تا شتیکی گوێ لێبێ. جا مه‌ترسی ئه‌وه‌ش هه‌بوو که‌ ده‌نگه‌که له‌ کۆڵانه‌وه بیسترا‌با. منیش که‌ ماندوو وهیلاک له‌ کار را ده‌هاته‌وه، ئه‌و ده‌نگه‌ ده‌نگه‌ هیلاکتری ده‌کردم. روژێکیان زۆر ماندوو بووم هه‌ر که‌ ده‌نگوباس ده‌ستی پێکرد وتم ئه‌ری ئه‌وه چیه‌ خه‌ریکه‌ می‌شکم ده‌ته‌قی له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌ڵه‌ه‌ڵه‌یه‌ی. هاوسه‌ره‌که‌م وه‌سه‌ر خۆی نه‌هێنا و هیچی نه‌گوت، به‌لام چه‌ند روژ دواتر خه‌زورم هاته‌ سه‌رداغان، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ به‌خێر هاتم کرد گوئی کوبرا خانم گله‌یه‌که‌م هه‌یه. پرسیم بابا‌غا چ گله‌یه‌که‌. گوئی ئه‌و روژه تۆ بی‌حورمه‌تیت به‌ مه‌لامسته‌فا کردوه و ده‌نگوباسی رادیۆکه‌ت پێ هه‌ڵه‌ه‌ڵا‌بوه. وتم بابا‌غا گیان وه‌ڵله‌هی مه‌به‌ستم بێ حورمه‌تی نه‌بووه، لێم ببوره، به‌لام به‌و هانی هانییه‌ی نا‌ره‌حه‌تم. دوا‌ی هێندێک قسه‌و باس جا به‌و جو‌ره‌ ناشتم کرده‌وه.

هه‌ر له‌و سه‌ر و به‌نده‌یدا، خا‌م‌پ‌یک، که‌ خزمایه‌تیکی دووریشمان پێکه‌وه هه‌بووه‌اته‌ مالم‌ان. هه‌رچه‌ند خزمیش بووین به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌و خا‌مه‌ هاتو‌چۆمان نه‌بوو. بۆیه هێندێکیش سه‌ردانه‌که‌یم پێ سه‌یر بوو. ئه‌وه‌نده له‌ می‌ژ نه‌بوو یه‌کی‌ک له‌ که‌چه‌کانی دا‌بوو به‌ می‌رد به‌ کابرایه‌کی کوردی ساواکی. دوا‌ی سلا‌و و چاک و چۆنی، مه‌به‌ست له‌ هاته‌نه‌که‌ی بۆ ده‌رخستم. گوئی زاواکه‌ی پێی گوتوه له‌ وانه‌یه ساواک بێنه‌ سه‌رمان بۆ پشکینن. ئه‌وخزمه‌شم هات‌بوو وشیارمان کاته‌وه، که‌ ئه‌گه‌ر کتێبێک یان نووسراویه‌کی وامان له‌ مالتێدایه‌ که‌ زۆر به‌ دلی حکومه‌تی شانییه، له‌ناوی به‌رین. ئه‌من وای بۆ ده‌چووم که‌ ئه‌و تو‌ره‌یی ساواک په‌یوه‌ندی به‌ ده‌نگی رادیۆکه‌وه هه‌بوو. پێده‌چوو یه‌کی‌کی سه‌ر به‌ حکومه‌ت به‌ کۆڵاندا تێپه‌ربێ و گوئی له‌ ده‌نگی رادیۆکه‌مان بووبی و راپۆرتی لێدا‌بین. ئه‌و کاته‌ ده‌گوترا: "دیوار موش دارد و موش هم‌ گوش" (دیوار مشکی هه‌یه و مشکیش گوئی). به‌و ئا‌گاداریه، دیسان بۆ جاری دووهم، ناچار بووم هێندێک له‌ نووسینه‌کانم له‌نیو به‌رم. زۆر روودا‌وی می‌ژوویی کورد به‌داخه‌وه هه‌ر ئا‌وا له‌ به‌ین ده‌چوون.

گواستنه وه بو تاران

سهلاحی کوږم که پۆلی یه کی ئامادهیی له مههاباد تهواو کرد، ناردمانه تارانێ تا له قوتابخانهی البرز (ئهلبۆرز) بخوێنی، ماوهی سالتیکی له وی پانسیون بوو. ئه وه ماوهیه که لیمان دوور بوو زۆر تاسه مان ده کرد. دووری سهلاحمان بو زهحمهت بوو، بۆیه داوامان له فهرمانگهی پهروه ده کرد بمان نیرنه تاران. پایزی ۱۹۶۸ی زایینی گواستمانه وه بو تاران. دایکم که تا ئه وه ده می له گه ل ژی مه ژیا بوو، نه یویست مههاباد جێ بێل و له گه لمان بێت. جا بۆیه لایه کی خانوو دایکمی تیدا مایه وه و لایه کی تریشمان به کریدا به ئه فسه ریکی خه لکی سنه که ژن و سێ کچی مندالکارهی هه بوو.

مالێکمان له روژئاوای تاران به کرێ گرت. ماله که له بنه سته کی ناو کو لانی "مفید" (موفید) هه لکه وه ت بوو. ئه وه کو لانه سه ریکی ده چه ناو شه قامی قه صدشت (قه سر ده شت) و سه ره که ی دیکه شی ده که وه ناو شه قامی خوش (خو ش). خانه وه که بریتی بوو له سێ نه و م، ژی مه له دوو نه و می دا بووین و ماوه ی سالتیکیش کاک حوسینی هی وه رم که تازه ژنی هیتا بوو له نه و می سی ههم دا ده ژیان. ئه وه بنه سته هه ر دوو مالی تیدا بوو، ژی مه و مالێکی دیکه. ئه وه ماله ی تر دراوسی کی زۆر باش بوو، ژن و می رد و سێ کچیان و دایکی پیا وه که ش پیکه وه ده ژیان. ژنه که له بنه ماله یه کی شیه یه کی توند و تیز بوو، هه می شه خو ی داده بو شی، ته نانه ت له هه وشه که ی خو شیان چار شی وه که ی هه ر به سه ره وه بوو. پاش دوو مانگی ک با سی مه زه هب ها ته گو ڤرێ. جا ئه و جار درکاندمان که ژی مه شیه نین و سونه یین. په ی وه ندیمان هه ر وا خو ش مایه وه، به لām له وه ده می را ژنکه به ده رفه تی زانی و هه ول ی ده دا بمانکاته شیه. به لām ئه وه خا نه ئا واته که ی وه دی نه ها ت و نه یی توانی به قه ولی خو یان مو سلما مان کا. له سه ری بنه سته که مان سه ره نه گتکی شه هره بانی ده م شړ له گه ل ژن و مندالی دا ده ژیان. سه ره تا له به فر مالیندا به رینگی پێ ده گرتین. ده یگوت نایب به فری ناو بنه سته که به رینه ناو کو لان. جا به فر و سه رمای زستانی ئه وه سال ه ش له وه دا نه بوو. به پێچه وانه ی ئه م پیا وه جنی و فرو شه، سه ره که ی تری بنه سته که مالێکی زۆر باشی سنه یی به نیوی وه لیدی تیدا بوو. پیا وه که سه رگوردی شه هره بانی بوو. وا دیته وه بیرم که خا وه نی دوو کچان بوون.

ورده ورده، به گوئی هه موو دراوسێکانی دیکه گه یشت که ئیمه سوننهین. روژیکی له گه په کدا گوتمان: "روز عمر سوزانه" (روژی سووتاندنی عومهره). شتیکی وهک بووکه به بارانهی کوردهواری خویمان دروست دهکهن و دهآیین نهوه عومهره و بئ حورمهتی پێدهکهن و ئاوری تیبهردهدن. نهو روژه، چهند مندال هاتن و داوای نهوتیان لئ کردم، منیش بریکم نهوت دانئ و به کوردی گوتم، ههزئ دهکهن ئاور له خوشتان بهردهن. لیان پرسیم چیم گوته، دیسان به کوردی گوتم له خوشتان کهه تر و بئ عهقلتر ههر خوشتان. پێیان وایه که نهگه به نهوتی کهسیکی سوننه ئاور له بووکهکه بهردهن، خیرهکهی زیاتره.

جیئ سهه سورمان نه که ههر ده سال داوی نهو روژه، مهلا دهسهلاتیان گرته دهست. نهو خهلهکه که ژمارهشیان له ئیراندا کهم نهبوو و ئیستاش کهم نین دهنگیان به جمهوری ئیسلامی داوه. پیم وایه ههرله کوردستان دهنگیان به حکومهتی مهالیان نهداوه و بایکوتیان کردوه، یانی ریکخواه کوردیهکان سندوقی دهنگ دانهکانیان کو کردنهوه و نهوهندهی له بیرم مابئ له بلوچستان و تورکمن سهحراش دهنگیکی نهوتویان نههیتابوو. ئیدی سالهکانی داوی مندالهکانی کوژان نههاتنهوه بئ نهوتی. لهگهئ سارم و محهمهدی کویم ببوونه برادهه، چونکه زور جار ئهمان له خوژندن دا یارمهتیاں دهدان و نهوانیش شهرمیان دهکرد به ئاشکرا له لای ئیمه باسی عومهر سوتان بکهن. ههر وهها لهو بهری کوژانهکه بهرانبهه مائی وهلیدی مائیکی شیعهی فهاتیکی لئ دهژیا و زور جار گهریان بهو ماله بهریزه دهکرد چونکه سوننه بوون.

که گه یشتینه تاران پشوی هاوینه هیندهی نهماوو و ورده ورده قوتابخانهکان دهکرانهوه. منیش وهک ماموستا له قوتابخانهیهک به ناوی خزر (خهزهه) کارم ده کرد. ههفتهیهک به یانیاں و ههفتهیهکیش دواي نیوهپوان. پیم خووش بوو که جاریکی تر دواي چهند سال بریکاری بهریوهبهه، چوومهوه سههکاری ماموستایی. لهگهئ هاوکارهکانم ئیوانغان خووش بوو. نهوهی راستی بئ کهمیک لهگهئ قوتابخانهکهی مههاباد جیاوازی ههبوو، ئهم قوتابخانهیه له باری پهروهردهوه به ئاستهم له وهی مههاباد پێشکهوتووتر بوو. ههلهکهوت که ماموستاکانیش لهنیو خوماندا سهبارهت به بابتهتی پهروهرده وتووێژبکهین.

به درېژايى نه وکاتهى له تاران ده ژيان هه موو هاوینان ده چوینه وه مه هاباد و لای دایکم میوان ده بووین وهک پېشتر باسم کرد لایه کی خانوه که مان به کړی دابوو به خېژايتکی سته یی. دایک و باببه که له گه ل منداله کانیان به فارسی ده دوان که ټیمه پیمان سهیر بوو. جارېکی سارمی کوړم سه به بی به کوردی نه دواندنې له دایکی منداله کان پرسېوو. نه ویش له وه لاما گوتېو: "بو نه وهی له هجهی فارسیه که یان خراب نه بی". سارمیش به پیکه نینه وه پتی گوتېو: "نه وه فارسی نییه ټیوه قسه ی پیده که ن، به لکو له هجهی ره شته". دایکه که هیچی پینه مابوو بیلئ و منداله به سته زمانه کانیش ټینه که یشتنبوو نه وه باسی چیه. تا سالیک پېش روخانی حکومه تی شا له مه هاباد ده ژيان، پاشان پیاوه که که سه روانی نه پرته ش بوو گوزایانه وه بو سته.

ټیمه ش له تاران دواى پېنج سال ژيان له شه قامی قه سرده شت گوزامانه وه بو شوټېکی تر که بووینه دراوسېی ناغای سته نای که له ساله کانی چلی زاینی له مه هاباد ماموستای نه ده بیات بوو. پیاوړکی هونه رهنه ند، نیگارکیشکی باش و له شیعريشی ده زانی. ههر نه و کاته ی که له وئ ماموستا بوو کچېکی مه هابادی به ټیوی فامه خامی خواست. و اېزانم چوار کچ و کوړنکیان هه بوو، به لام هیچیان کوردیان نه ده زانی و له گه ل دایکیشیان ههر به فارسی ده دوان.

نه ودهم به شیک له پیاوه کورده کانی دانېشتوی تاران، روژانی هه ټنی له ته لاری پلاسکو کو ده بوونه وه و دوو سټی کاژېرېکیان پیکه وه به سه رده برد. سید قادری هاوسه ریشم زور جار ده چوو. سالی ۱۹۷۶ ی زاینی، جارېکیان به خه بهرېکی ناخوش له پلاسکو گه راپاوه. گوتی ده لېن ناغای مه حمودی سیدقی زور نه خو شه و له خه سته خانه ی "آراد" (ناراد) که وتووه. ناغای سیدقی که پېشتر باسم کرد بوو هاوشاری و هاوکارمان بوو. نادرېسه که مان له ناسیاوېک وه رگرت و چوینه سهردانی. که چوینه ژووره وه، ههر که چاوم به ناغای سیدقی کهوت که وا به کزی له سه ر ته ختی خه سته خانه که وتبوو، زوری پټ ټیکچووم. نه و روومه ته سوور و سپییه ی جارانی وه ها بېره نگ ببوو ده تگوت هیچ خوټنی ټیدا نه ماوه. قهت نه و دیمه نه ناخوشم له بیر ناچېته وه. نه ی هاوار نه خو شى چ له مروف ده کا! بویه ده لېن سلامه تی له سه روی هه موو شتیکه وه یه. هه ستم کرد که به دېتنی ټیمه زور

خوښحاله، نهو ساته که باسی نه خوښیه که ی بو ده کردین هه ستمان به ئازاره که ی ده کرد، بویه هه ولمان ده دا به قسه ی خوښ نه خوښیکه ی له بیر بهرینه وه. که وتینه باسی به سه رها ته شیرنه کانی رابردوومان له مه هاباد و بۆکان. ماوه یه کی دوور و درژ له لای دانیشتین تا کوو په ره ستار (سیستیر) که هات و پیراگه یان دین که کاتی دیدار ته واو بووه.

ماوه ی چوار سال بوو سیمین له پاریس ده ی خویند و من زۆرم پیخوښ بوو که بگه رپه تیه وه. له زانکو ی تاران هیندیک پرسیارم کرد و بۆم ده رکه وت که نه گهر سیمین هه موو دوکو میتنی خوینده که ی له گه ل خوی بینیته وه ده توانی له م زانکو یه درژ به خوینده که ی بدا. هاوینی ۱۹۷۶ ی زاینی گه راوه و روژیک ی پیکه وه چووینه زانکو ی تاران. نه وه ش بلیم که من پاش نه وه ی که خانه نشین بیووم ئیدی هه ر جلی کوردیم له بهر ده کرد. چه ند هاوشاریک ی خوښمان له و زانکو یه کاریان ده کرد. که وه ژوور که وتین، دوا ی چاک و خوښی مه سه له که م بو گپرا نه وه. نه وانیش نه و که سه یان پئ ناساندین که به و کارانه راده گه شت. نه ویش له هه مان ژوور کاری ده کرد و هیندیک دوورتر له پشت میژیک دانیشتبوو. بۆمان باس کرد که سیمین ده یه وه ی بگه رپه تیه وه له و زانکو یه درژ به خویندنه که ی بدا و ته واوی دوکو میتنه که شمان له پیش دانا. چاوکی به هه مووی داخشان و پاشان کاغه زیک ی پر له پرساری له پیش سیمین دانا تا وه لامیان بداته وه. دوا ی نه وه ی که سیمین وه لامی هه مووی داوه، نه وسا به سیمینی گوت تا ئیمزای کا و له دوا ییشدا مره که ببکی ره شی هینا پشه وه و شوینیک ی نشانی من دا و پی گوتم په نهجه می پیوه نیم. منیش گوتم بئ زه حمه ت پینووسیکم ده یه ئیمزای ده که م. نه ویش که میک مات بوو و زۆر به گومانه وه چاوی تن بریم و پینووسی دامپ. منیش که نیوی خۆم نووسی و ئیمزام کرد، گوتی خو خه ت و ئیمزایه کی جوانیش هه یه. زه رده خه نه یه کم هاتی و هیچم نه گوت، به لام هاوشاریه کانم که له دووره وه گوئیان له قسه کانی کابرای بوو، له قاقای پیکه نینیان دا و گوئیان نه و خامه (مه به ستیان من بوو) مامۆستا بووه. وایزانم کابرا له کرده وه ی خوی توژیک شه رمه زار بوو، هه رچه ند زۆر وه سه ر خوی نه هینا. فارس واده زانن که کورد نه خوینده واره به تایه ت که ژنیش بیت. نه ویش که چاوی به جلی کوردی من که وتوه، لای خو یه وه

برپاری داوه که من نه خوښنده و ارم. ماوه یه کی پټچوو هیچ وه لایمیک له لایه ن زانکۆی تارانه وه نه هات. جارپک سیمین په یوه نندی له گه ل کابرا گرت، به لām گوټووی جاری پټیان نه کراوه به و کاره رابگه ن، پټده چوو که وه پشت گوټی دراوه. دواپی بیرمان کرده وه که له گه ل زانکۆیه کی تر به نیوی "دانشگاه ملی" په یوه نندی بگرین، نه وانیش زور به کاوه خو بوون. دوا ی هاتوو چۆیه کی زور و وتوو و ژیکی دوورو درژ له گه ل چه ند ماموستا و به رپوه بهری زانکۆکه، وه رگیرا.

سالی ۱۹۷۷-۷۸ زاینی سارمی کورم له زانکۆی سه نعه تی ئارایمهر "دانشگاه صنعتی آریامهر" به شی میکانیک که دووهم هه لپژارده ی خو ی بوو، وه رگیرا. وه ک بیرم مابن یه که م هه لپژارده ی زانکۆی تاران "دانشگاه تهران" بوو. ههر نه و سآله ش محهمه دی کورم له قوتا بخانه ی "خوارزمی" (خارهمی) له دواپولی ئاماده پی ده یخویند. زستانی هه مان سآل، روژیک محهمه دی کورم نامه یه کی به رپوه بهری قوتا بخانه که ی بو هیناین. پوخته ی نامه که نه و بوو که وه زارده تی دهره وه دوا ی له به رپوه بهری نه و قوتا بخانه یه کردبوو تا چه ند خویندکاری زیره ک هه لپژیری بو نه وه ی بیانتره سویس تا له به شی زانستی سیاست "science politics" بخوینن که له دواپوژ دا وه ک دیلو مات کاریان بدریتن. جا محهمه دی کورم یه کیک له هه لپژارده کان بوو. به رپوه بهر دوا ی له تیمه ی دایک و باب کردبوو که بوچوونی خو مان سه باره ت به م پرسه یه بنووسین. دوا ی هیندیک قسه و باس له نیتو خو ماندا، محهمه د برپاری نه چوونی دا و تیمه ش وه لآمه که مان به به رپوه بهر راگه یاند. محهمه د که قوتا بخانه ی ئاماده پی ته واو کرد و دوا ی کنکور (کونکور) له زانکۆی تاران به شی "راه و ساختمان" (بینا و رنګاوبان) وه رگیرا. سالی یه که می ته واو کرد و ههر که سالی دووهمی زانکۆی ده ست پټکرد، نه و کاته بوو که خه لک به تاییه تی خویندکاره کانی زانکۆ ده ستیان به مانگرتن و خو پشانندان دژ به رژیمی شا کرد. یه کیک له دروشمه کانیان ئازادی زیندانییه سیاسیه کان بوو. مانگیکی پټنه چوو، زور به ی زیندانیه کان ئازاد کران که له ناو نه وانه دا نه مران غه نی بلوریانیشی تیدا بوو.

سالی ۱۹۷۷ ی زاینی، له گه ل هاوسه ره که م و حاجی عیسمه ت خانمی کچی پوورم و حاجی کاره شی هاوسه ری چووین بو حه جی عومره. سه فهریکی هه تا خودا حه ز ده کا خو ش بوو. مرو ف تووشی هه ستیکی تاییه تی ده بیت و له هه رچی خه می

دنیایه دوور ده که ویتته وه. له کاتی سه فا و مه روا دا ټاگات به سهر نه و دنیایه دا نامینتی و ده چتی تیو بارو دڅیکی روحی. عیسمهت خانم و هاوسه هره که ی چونکه نه وه به که م جاریان نه بوو زور شاره زبا بوون. جا بویه هه موو کون و که لیتنی شاره که یان پی نشان داین.

پاشان نیومان نووسی بو چه جی نه سلې و سالیکی نه خایاند که چووینه وه. نه و جاره ش سه فهریکی زور خوشمان هه بوو. له که ل ره سوول ټاغای مه عرووفی و مریم خانمی هاوسه ری که هاو سه فهرمان بوون دوستایه تیکی پته و له نیوانمان ساز بوو و هه میشه له و سه فهره دا بو هه موو شوین پیکه وه ده چوین. ههر له و سه فهره دا له که ل پیاوکی شکاکیش بووینه ناسیاو. ده یگوت له نیوان تورکیه و ئیرانداززرگانی زپر ده کا، چهند سال دواتر بارو دڅه که وای لیتهات که کارمان که و ته ناوچه ی شکاکان و جاریکی تر نه و پیاوه مان دیتته وه.

نه ورورزی ۱۹۷۸ ی زاینی، له که ل خیزانکی دراوسیمان که خه لکی جهرم (جه هرؤم) بوون، پیکه وه بریارمان دا سه فهریکی به رو شیراز، جه هرؤم، ټابادان و نه هواز بکه ټن. سه فهریکی زور خوش بوو. نه و کاته، که له شه قامه کانی نه و شاره جوان و پاک و خاوټنه ی ټابادان دا پیاسه مان ده کرد، به خه ونیش نه مانده دیت که چهند مانگ دواتر، واته مانگی خه رمانان سینه مای ریگس، ناوری تیبه ر ده دری و نزیکه ی ۶۰۰ که س که بو ته ماشای فیلم چوو بوون، له ناوه دا ده سووتین. نه و رووداوه ناخو شه هه موو شاره کانی تری ئیرانی خه فته بار کرد. مه لا فیلبازه کان نه و رووداوه یان به سهر شادا هیئا، که چی زوری نه کیشا، دوا ی دامه زرانی حکومتی ئیسلامی، ده رکه وت که نه و تاوانه، کاری خو یان بووه.

له مانگی محه پرهمیش، پتر له جاران، تاران جمه ی ده هات. ریزی له خو دان و خو کوشتن و برین ههر له وه دا نه بوو، ههر زور له سالان زیاتر بوو. تیمه ش له ماله وه، له په نجه ره وه که به رانه ر به شه قام بوو، سه یرمان ده کردن. جیاوازیکی که له که ل سالانی پی شوی هه بوو، نه وه بوو، که سالان ههر باسی کوشتنی حوسین و حه سه ن و جنیو دان به یه زید بوو، به لام نه مجار، دروشمی مردن بو شا و نه میکاشی زیاد کردبوو. ههر ریزه به ټالای شاری خو یه وه ده هات. تورک به جوئی، فارس به جوئی، ... هتد.

پایزی ۱۹۷۸ی زاینی، قوتابخانه و زانکۆکان دواى سى مانگ وچانى هاوینه، کرانهوه. به لām ههر له سه ره تاوه وهک سالان نه بوو. کهش و ههوايه کی جياواز له جاران تارانی داگرتبوو. قوتابيه کان له جياتی نه وهی بۆ خویندن بچنه وه قوتابخانه یان زانکۆ بۆ خوڤيشاندان و وت و وڤزی سیاسى ده چوون. ورده ورده ترسی خه لک له ساواک و پۆلیس شکابوو، کۆبوونه وهی گشتی ده کرا. به چاکى بیرم ماوه، شه ویک له زانکۆی سهنه تی ئاریامیهر، شهریفی ئیستا، کۆمه لیک له نووسهر و شاعیر له گه ل قوتابيه کانی زانکۆ، کۆ ببوونه وه. نه وشه وه تا به یانی وتار و شیعیر و گۆرانی و سروودی شۆرشگێرانه خویندرا بووه و ههر دوو کوره کانی منیش سارم و محمه د له وی بوون و ماوه یهک له شه و چوو بوو ههر نه هاتنه وه بۆیه حاجی هاوسهرم خۆی ساز کرد و چوو بزانی هۆکار چییه؟ که چی نه ویش ههر نه هاتنه وه، وهک مه حوی ده لێ: "نه وهی چوو بۆ سۆراغی بى سۆراغ ما". هه موو شه وه که له گه ل کوره کان له وی ما بووه. به ره و به یانی که هاتنه وه زۆر به حه ماسه وه بۆیان گێرامه وه.

ورده ورده خوڤيشاندان له شه قامه کاند ده ستی پێکرد. له گه ل نه وه شدا که پایزی ۱۹۷۸ی زاینی خوڤيشاندان یاساخ کرابوو به لām روژی جیژنی ره مه زان دواى نوڤزی جیژن خه لک رژانه ناو شه قامه کان. چه ندين روژ ههر به و جوړه خه لکانیکى زۆر له شه قامی ئایزینها و یره وه به ره و مهیدانی شهیاد (شه هیاد) وه پێ ده که وتن. ئیدی له و ده مه وه خه لک دژی شا راپه رپبوون و مهیدانیان چۆل نه کرد. وای لیها ت که فه رمانی حکومه تی نیازمی درا. یانی له کاژیری شه شی ئیواره وه که س بو ی نه بوو بچینه ده ره وه، به لām نه وش سهری نه گرت بۆیان چونکه خه لکه که ههر ده هاتنه ده ری و پاشه کشه یان نه ده کرد. نیازمیکانیش هیندی جار گولله یان به خه لکه وه ده نا و له و به ینه دا چه ند که سیک به ره ده که وتن و بریندار ده بوون یان ده کوژران. که کرێکاره کانی پالوگه ی نه وت مانیان گرت، ئیدی پشتی حکومه تی شاه به یه کجاری شکا. خه لکه کهش بۆ کرینی نه وت و به نزین ده بوو ماوه یه کی زۆر له ریزدا بان تا نۆبه یان به ره ده که وت.

سه ره تا، ههره موو ریکخراو و گروهه کان به بیر و باوه ری خو ینه وه، له خوڤيشاندانه کاند به شداریان ده کرد، به لām ئیسه سلامیه کان نه وانیتریان ده ره پراند و

هەر لهو کاتهوه دژایه تی ههموو بیرو باوه پرتکی جیاوازیان ده کرد. باشتەر بلّیم به کردهوه دوژمنایه تی خوځیان پېشان ددها. زۆر جارارن هیرشیان ده کرده سهریان و شهریان پئ ده فروشتن. بۆ نمونه جارێکیان سهره تای مانگی گهلایژ بوو له خوځپشاندا نیتکی گه وردها که درهنگانی ئیواره یه که له مهیدانی ۲۴ ئیسفهندهوه دهستی پیکردبوو و قه رار وابوو به رهو مهیدانی فهوزیه برّوا که سیمینی کچیشم لهو خوځپشاندا نه دا به شدار بوو، ده یگنپراوه که ئیسلامیه کان به قه مه وه گیانی ئهوانی ترو گهلێکیان بریندار کردبوون و وابزانم چه ند که سیکیشیان کوشتبوو. پاشان هیرشیان کردبوه سهر دوکان و بازاری دهو و بهر و جامه کانیان شکاندبوو و دوکانه کانیشیان تالان کردبوون. بهو جوړه خوځپشاندا نه که یان لی تیکدا بوون. ده بی ئه وهش بلّیم زۆربه ی ئهوانه ی له گهل ئیسلامیه کاند بوون دز و رنگر و پیاو کوژ بوون. ئیدی ئه وه له یان بۆ هه لکه وتبو و به ئارزوی خوځیان خه لکیان ئازار ددها و مالی خه لکیان تالان ده کرد. ههر لهو کاته وه قات و قری دهستی پیکرد. نهوت که لهو سه رمایه دا یه کتیک له پتویستییه بنه رته یه کان بوو وه چنگ نه ده که وت. بۆ کرپنی نهوت و به نزمین ده بو روژێکی ته واو له سه ره دا راوه ستین. ئیمهش وه ک زۆربه ی خه لک به کوره ی نهوت مالمان گهرم ده کرد. ئیمه ههر جوړێک بایه له گهل دوخه که خۆمان راده هینا به لām دایکم نه خو ش بوو و ده بوو ژووره که ی ئه و ههر چۆنیک با گهرم کرابایه، جا بۆیه سیمین ئه و ئه رکه ی گرته سهر شانی خو ی و ده چوو له ریزی نهوته وه. له کاژیری دوو و سئ به یانی خه لک ریز ده بوون و جا ئه و جا نزیک نیوه پړۆ نۆبه یان به رده که وت. گوایه سه ره تا هیندیک که س فیل و نۆبه بریان ده کرد و ده چوونه پېشه وه ی ریزه که و ده بوو به هه لّلا، بۆیه خه لکه که گوریسیکی درژیان ده هینا و له بهر ده می به نزمین خانه وه له چه له نگه کانیان ده کرد تا که س نه توانی فیل بکا.

به نزمینش ههر بهو شیوه یه ماوه یه کی دوو رو درێژ ده بوو ریز بایه ی تا نۆبه ت ده گه یشت. روژێک یه کتیک له کوپه کان ئۆتۆمۆبیله که ی بردبوه به نزمین خانه و دوا ی نیوه روژێک له نیو ریز دا نۆبه ی بهر که وتبوو و پری کردبوو. پاشان له پارکینگه که ی بهر ده می مالّه خۆمان رایگرتبوو. بۆ روژی دوا یی ده بوو دایکم به رینه لای دوکتور و خۆمان ساز کرد و چووین سواری ئۆتۆمۆبیل بووین. هه رچی کردمان ئۆتۆمۆبیل

وه پړی نه کهوت ودهرکهوت که هیچ به نزینی تیدا نه ماوه. شوینی به نزین تیکردنی
 تۆتۆمۆییلی ئه و کات به ئاسانی ده کراوه، بێ ئه وهی ئۆتۆمۆییله که هه ل کړی و به
 بێ کلیل هه ر به با دانی سه ری ته نکى به نزین ده کراوه. وا دیار بوو نائینسانیک
 به نزینه کهی دزیوو. ئه وه ندهش ویژدانی نه بوو که هیندیکی تیدا بیلایته وه. له گه ل
 ئه وهش که دایکی نه خۆشم به زه حمهت دهیتوانی له سه ر پێ بوه ستی، مه جبوور
 بووین له و سه رمایه دا راوه ستین تا تاکسیه ک به ویدا تیپه پړی و سوارمان کا.
 هه وایه کی سارد و نیشکیش ده م و چاوی مروّفی ده ته زانند، به حالیکى ناخۆش
 دایکم له سه ر لێواری جوگه له ی شه قامه که دانیشته. ماوه یه کی زۆر چاوه پیمان کرد
 تا تاکسیه ک به ئه ویدا تیپه پړی و سواری کردین.

سهره تاي شوړشي تيران

هه وایه کی سارد خوۍ داکوتابوو. ئاسمانیکې ساو و بهر مافوره ی سپی به سهر زهوی دا راخستبوو. ئهو کاته ههرله تاران ده ژیان و هیشتا به یه کجاری نه گه رابووینه وه مه هاباد. هیزه کانی سهرکوتکهری حکومتی پاشایه تی ده سه لاتیان زور نه مابوو و خه لکیش ترسیان له ساواک و پولیس شکا بوو. سهره پای حکومتی نیزامی و سارد و سهرما، تا درهنگانی شهو خه لک ههر ده هاتنه ناو شه قامه کان و دژ به حکومت دهنگیان بهرز ده کرده وه. له سهره تادا ئهرتهش (نیزامیه کان) ته قه یان له خه لک ده کرد و خه لکیان ده کوشت و بریندار ده کرد. به لام ورده ورده زورینه ی ئهرتهش که وتنه دژایه تی حکومتی شا وهاتنه بهر ی خه لک.

روژانه له شه قامه کاند خوپیشانندان پهر ی ئه ستان دبوو. ئیسلامیه کان بهر بهر که وتبوونه که له گایه تی و جپی هیزی سهرکوتکهری پاشایه تیان گرتبوه وه. ئیسلامیه توندپروه وه کان جیگه یان وه ها به ئه وانی دیکه ته نگ کردبوو تا وای ئیها ت لیبپرآله کان و چه په کان ریزی خوپیشانندان خویان جیا که نه وه. ههر له و کاته وه ئه وان ده ستیان کردبوو به هیرش بردن بو سهر گروهه کانی دیکه. به چاکي دېته وه بیرم که هه لمه تیان ده برده سهر ئهو خه لکانه ی بیري جیاواز له ئه وانی هه بوو. لیبپرآل و چه په کانیش به شیکیان له روی ناچاری بو خو پاراستن و هیندیکیش وه ک حیزبی توده به بیر و باوه پروه دروشمی "درود بر خمینی مبارز" (سلاو له خومیني تیکوشر) یان هه لبارد بوو که له کاتی خوپیشانندان و تپرای دروشمی دیکه ناو به ناو ده یانگوته وه.

سهره تاي ۱۹۷۹ ی زایینی، حکومتی پاشایه تی خهریک بوو دوا هه مین هه ناسه ی خوۍ هه لده کیشا و بهر و رووخان ده پویش ت. محهمه د رهزا شا و ژنه که ی بهر انبه ر به شوړشي یه کگرتوی گه لان چوکیان دادا و ناچار بوون تیران به جی به یلن. که متر له مانگیک دواتر خومیني به خوۍ و نوکه ره کانی ده ورو به ریه وه هاتنه وه تیران. سهره تا خومیني به لینی دابوو که خوۍ له سیاست وه رنada. ده یگوت گویا ده چی قوم داده نیشت و خهریکی خودا پهره ستی ده بی. به لام به پیچه وانه وه ئه وه ههر بو خه لک خه له تانندن بوو. خوۍ و دارو دهسته که ی دام و دهزگایان له تاران

دامه زرانند. بۆ بهرژه و هندی خوشیان ورده ورده کۆنه ساواکیه کانیان کۆ کردنه وه و هینایانه وه سهر کار تا له خزمهتی خویان دا به کاریان بێنن. نیوی "ساواک" (سازمان اطلاعات و امنیت کشور) گۆرا و بوو به "ساواما" (سازمان اطلاعات و امنیت ملی ایران). له پهناشه وه ههرچی دز و جهرده و پیاو خراپه کۆیان کردنه وه و سوپای پاسدارانیان لێ پێک هێنان. هیزی ئه پته شیشیان هینایه ژێر دهسه لاتی خویان. دواي ئه وهی که به چاکی ریشهی خویان داچه قاند دهستیان کرد به فشار هینان بۆ سهر خه لک و به تایبهتی بۆ سهرگه لی کورد. جیتی داخه که له سهرتادا زۆربهی خه لکی ئێران چوونه ژێر دهسته لاتی ئاخونده کانه وه، ته نیا کوردستان بوو که نه ده چوو ه ژێر رکیفیان و چۆکی بۆ دانه ده دان.

ههر له وه سهر وه بنده دا شه وێک له ناکاو ههرا ههرا له شه قام و کۆ لانه کانه وه بهرز بوه وه و ده یانگوت گوايه: "عکس آقا تو ماهه" (وێنه ی ئاغا له مانگ دایه). مه به ستیان له ئاغا خومبێنی بوو. ئه وانه خومبێنیان گه یانده ئاسمان، مخا بن ژماره شیان که م نه بوو. ئه وه ش یه کێک له نیشهانه کانی دوا که وتوو یی ئه و کۆمه لگایه یه.

له کۆتایی زستانی ۱۹۷۹ ی زایینی دا، دایکم دواي شه ش مانگی که نه خو ش ی مآل ئاوا یی لێ کردین. به نه خو ش ی له مه هاباده وه هینا بوو مانه تاران تا من و خوشکه کانم له نزیکه وه ئاگامان لێ بیت. رۆژێک دایکم گوئی که هه ز ده کات بیه مه هه مامی دهره وه بیه شۆم. عیشره تی خوشکی شم پێ خو ش بوو له گه لمان بیت و هه مامی نزیک مآلی خو یانیشی به دل بوو. گه رچی زۆر سارد و سه رما بوو، له گه ل سیمین دایکمان سواری ئۆتۆمۆبیل کرد و به ره و مآلی عیشره تی خوشکم وه پری که و تین. له وێشرا چووینه هه مام. پاک و خاوێن دایکمان شوست، که ته وا و بووین دایکم هه ستی به هیلاکیکی زۆر ده کرد و خۆی نه یێوانی جل و به رگه کانی له بهر کاته وه، بۆیه من جل م به ر کرد و برده مانه مآلی عیشره تی خوشکم که نزیک تر بوو. واما ن به باش زانی که له وێ بعه سیته وه و جا پاش خواردنی نانی نیوه رۆ بیه ی نه وه مآلی خو مان. دایکم هیچ تاقه تی له به ردا نه ما بوو، گوئی هه موو ئازای له شی ژان ده کا و زۆریشی سه رما بوو. ههر که گه یشتینه وه، له ژووریک جێگامان بۆ راخست و رامانکی ش و چاک دامان پۆشی. ئیستی که به لایه وه دانیش تین، به

ئاستهم هیندیکم شِیلا و پاشان به ته‌نیا به جِیمان هِیشْت تا کوو خه‌وی لیکه‌وی و بحه‌سِیتَه‌وه. وامان دانا که دواي ئه‌وه‌ی که گهرمی بووه وهیندیک هه‌ساوه، نانی نیوه‌پۆ بخوا. به‌لام زۆری پینه‌چوو منی بانگ کرد، بیتاقه‌تی ده‌کرد، وه‌ک میوژۆکه‌ی ده‌له‌رزی، ئارام و هه‌جمینی نه‌بوو، ههر داده‌نِیشْت و راده‌کشاهه. سه‌ره‌تا به لاله‌لال قسه‌ی بۆ ده‌کرا که‌م که‌مه له زمانیش که‌وت. ده‌یویست شتیک بَلّی به‌لام زمانی نه‌ده‌گه‌پا. هه‌رچی هه‌ولِیشْم له‌گه‌ل دا هه‌چی له‌ گه‌روو نه‌چووه خوارِی. که دایکم له‌ و‌حاله‌دا ده‌دیت، خه‌می دنِیام لئ میوان بوو، بی ئیختیار فرمِیسکه‌کانم هاته‌ن خوارِی. هه‌چ به‌ ته‌مه‌نِیش نیه، دایک هه‌میشه جِیگایه‌کی تایبه‌تی له‌ نِیو دَلّی هه‌م‌وو که‌س دا هه‌یه، که دیتمان بارودۆخی دایکم به‌ره‌و خراپی ده‌پرا، په‌یوه‌ندیمان به‌ زارای خوشکم ومیرزا سه‌عیدی مِردی و حاجی هاوسه‌رم گرت و وامان پئ باش بوو که له‌و کاته‌دا ئه‌وانِیش له‌وی بن. هینده‌ی پینه‌چوو، ههر سِیکیان گه‌یشته‌ن جئ. وه‌ ژوورکه‌وتن و سلاویان کرد، دایکم هه‌رچه‌ند هه‌ولِی دا زمانی نه‌گه‌پا وه‌لامیان بداته‌وه. دوکتۆر مسته‌فای هاوسه‌ری عِشیره‌تی خوشکم که دیتی هه‌چی پتِناخوری، سِرومی بۆ دانا و ده‌رزیه‌کیشی لیدا تا له‌و نا‌ئارامیه‌ بیته‌ ده‌ری. به‌ ده‌رزیکه‌ ئارام بووه‌وه، وا دیار بوو هه‌ست به‌ ئِیش و ئازاره‌که‌ی نا‌کا و ورده‌ ورده‌ خه‌وی لیکه‌وت. هه‌وا به‌ره‌و تاریکی ده‌چوو، هه‌تا ده‌هات بارودۆخی خراپتر ده‌بوو. ئه‌و شه‌وه له‌ گیانه‌للایه‌دا بوو. ههر سِیک خوشک به‌ خه‌م و په‌ژاره‌یه‌کی زۆره‌وه به‌ دیار دایکه‌مه‌وه دانِیشتبووین. چه‌ند جار یاسینم له‌ سه‌ر خویند. هه‌رچه‌ند ده‌مانزانی ئه‌و دایکه‌ ساخ و سَلامه‌تی له‌ ده‌ست داوه و هی چاک بوونه‌وه نییه. به‌لام ههر هۆمِیدمان هه‌بوو. نیوه‌شه‌و بوو که دایکم چاوی بۆ هه‌میشه له‌ سه‌ر دنیا هه‌لگرت و دَلّی له‌ کوتان که‌وت. دَلّی دایکم له‌ کوتان که‌وت و دَلّی من وه‌ک مه‌نجه‌ل ده‌کوَلّا. هه‌ستی نه‌مانی دایک زۆر ناخۆشه. ئه‌گه‌ر مروّف خوْشی دایک یان باب بیت، ته‌نانه‌ت نه‌وه‌شی هه‌بی، پتِویستییه‌کی ده‌رونی و روْخی به‌ دایکی هه‌یه، که قه‌له‌مه‌که‌م توانای ده‌رپرینی ئه‌و هه‌سته‌ی نییه.

که‌ روژ بووه‌وه حاجی هاوسه‌رم چووه‌ گه‌راج و ئۆتۆبوسِیکی سه‌ربه‌خۆ به‌کرئ گرت بۆ ئه‌وه‌ی ته‌رمی دایکم به‌رینه‌وه مه‌هابادی. ئیواره‌ درنگانِیک، خۆر له‌ ئاوابوون دابوو، خۆمان ئاماده‌ کرد و به‌ره‌و مه‌هاباد وه‌پئ که‌وتین. روژێ دوایی

به یانی زوو گه یشتینه جی. هیندیک خزم و کهس که بهو خه بهر یان زانیوو پیش
 ئیمه هاتبوونه مالی ئیمه. هه ر له سه ر وه سیه تی خو ی، خو م دایکم شوشت و
 ناماده ی ناشتنمان کرد. هه ر له و روژه وه خزم و کهس و ناسیاو ماوه ی چهن د روژ بو
 سه ره خو شی له گه لمان دانیشن.

هاتنه‌وهى خومىنى و داسه‌پاندنى شه‌ر به سه‌ر كوردستاندا

خومىنى و دار و ده‌سته‌كه‌ى هه‌ر له سه‌ره‌تاوه له تىمه‌ى كورد به بيانوو بوون. پيش‌ته‌وه‌ى حكومه‌تى ئاخونده‌كان دامه‌زرى و هيشتا جى پىيان خوش نه‌كردبوو، سه‌ر و به‌ندى نه‌ورۆزى ١٩٧٩ى زايىنى كه به نه‌ورۆزى خويناوى ناسراوه، خومىنى ده‌ستورى ويرانكردنى سنه‌ى دا. بو ته‌وه‌ش صفدرى (سه‌فده‌رى) ئاخوند و دارو ده‌سته‌يان له تاران‌ه‌وه ناردبوو سنه و له وى ده‌ست ده‌كه‌نه سه‌ركوتكردن و كوشت و برى خه‌لك.

ته‌وه‌نده له نه‌ورۆزى خويناوى سنه تينه‌په‌رپيوو، شه‌رى نه‌غه‌ده به سه‌رۆكاپه‌تى كابراپه‌ك به نىوى مه‌لا هه‌سه‌نى كه ئىمام جومعه‌ى ورمى بوو ده‌ستى پىكرد. ته‌و كابراپه‌ جاپى خه‌زاي دژ به گه‌لى كورد ده‌دا. توركه‌كانى شارى نه‌غه‌ده‌ى دژ به كوردى هه‌مان شار هان ده‌دا وخه‌لكى زۆر به‌و هۆيه‌وه كوژران. زۆربه‌ى كوردى نه‌غه‌ده‌يان ده‌ربه‌ده‌ر كرد و مايشيان ويران و تالان كردن. دواى شه‌رى سنه و نه‌غه‌ده نۆره‌ى بوردومان و كۆمه‌لكوژى قارنى و قه‌لاتان هات، ته‌ناهت ره‌حميان به مه‌لاى گونده‌كه‌ش نه‌كرد كه به قورئانه‌وه چوو بوو تا ته‌مه‌نا بكا خه‌لك نه‌كوژى، كه‌چى هه‌ر له مه‌لاى گونده‌وه ده‌ست پى ده‌كه‌ن و هه‌رچى روح له به‌ره، له مرووف و ئاژه‌ل ده‌يكوژن. تاوان و بى‌ناموسى حكومه‌تى ئاخونده‌كان به‌رانبه‌ر به گه‌لى كورد ته‌وه‌نده زۆره كه له گوتن نايه. نه قه‌له‌م ونه وشه‌كان ياراي گپرانه‌وه‌ى ته‌وه‌مووه تاوانه‌يان نيه.

به‌هاري ١٩٧٩ ريفران‌دۆم كرا به‌و پرسياره‌وه "جمه‌ورى اسلامى آرى يا نه" (جمه‌ورى ئىسلامى به‌ئىي يان نا). گه‌لى كورد ته‌و ريفران‌دۆمه‌ى بايكۆت كرد و حيزبه‌كان و خه‌لك به گشتى رىيان نه‌دا سندوقى ده‌نگدان دابندرى، ته‌نيا دارو ده‌سته‌ى مفتى زاده له سنه به‌شداريان كرد. وابزانم له توركه‌من سه‌حرا و بلوچستانيش خه‌لكى زۆر له‌و ده‌نگدانه‌دا به‌شداريان نه‌كرد. به‌لام زۆر به‌داخه‌وه دانىشتوى شاره‌كانى دىكه‌ى ئيران، جا به‌شيك له رووى باوه‌په‌وه، هيندك له رووى ترسه‌وه و به‌شيكيش بو به‌رژه‌وه‌ندى خويان، ده‌نگيان به حكومه‌تى ئاخونده‌كان دا.

هەر که حکومه‌تی ئاخونده‌کان دامه‌زرا، خومینێ و دارو ده‌سته‌که‌ی ده‌ستیان
 کرده توندو تیژی به‌رانبه‌ر به‌خه‌لک و هەر رۆژه‌ی یاسایه‌کی سه‌ده‌کانی ناوه‌ندیان
 به‌سه‌ر خه‌لک داده‌سپاند. بۆ ڤه‌وونه‌یاسای "حجاب" که هه‌موو ژن ده‌بی چارشێو
 بکه‌نه‌سه‌ریان. به‌شیک له‌دانیشتوانی تاران به‌تایبه‌تی ژن دژ به‌وه‌هه‌ستان و
 هاته‌نه‌ناو شه‌قامه‌کان و خۆپێشاندانیکی گه‌وره‌ده‌ستی پێکرد. جێی داخه‌که‌هیچ
 نه‌کرا و رۆژ به‌رۆژ تارانێ رهن‌گاو‌په‌نگ ره‌ش هه‌لگه‌را. ته‌نیا وێنه‌کانی خومینێ
 رهن‌گی تێدا بوو که به‌هه‌موو ده‌رگا و دیوار و شوێنه‌کانی شاروه‌ه‌ داکوترا‌بوون.
 هه‌رچی ژن بوو یان چارشێوی ره‌شی به‌سه‌ره‌وه‌بوو یان جلی تایبه‌تی که
 پێده‌گوترا "مانتۆی اسلامی" له‌به‌ردابوو. قوماشی ئه‌و جله‌ش نه‌ده‌بوایه‌له‌سێ
 رهن‌گ، ره‌ش، قاوه‌یی تۆخ و شینیکی تۆخ تێپه‌رپیا. پیاویش هه‌ر به‌هه‌مان شیوه
 جلی رهن‌گیان له‌به‌ر نه‌ده‌کرد. شاره‌کانی تاران جگه‌له‌کوردستان وه‌ک فیلمی ره‌ش
 و سپیان لێ هاته‌بوو یان باشتەر بلێم ره‌ش چونکه‌که‌مه‌تر رهن‌گی سپی تێدا دیار بوو.
 هه‌ر جاره‌ی له‌تاران ده‌چوومه‌ناو شار دێم ده‌گیرا. ئه‌و بارودۆخه‌به‌راستی مرو‌فیی
 تووشی خه‌مۆکی ده‌کرد. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌هه‌مووه‌توند و تیژی و تاوانانه‌دا که
 ئاخونده‌کان به‌رانبه‌ر به‌ئیمه‌ی کوردیان ده‌کرد به‌لام مله‌مان بۆ دو‌ژمن دانه‌ده‌دا و
 هه‌ر جو‌ریک توانییا‌مان بۆ به‌رژه‌وه‌ندی گه‌له‌که‌مان هه‌ولمان ده‌دا. وابوو له‌سالی
 ۱۹۷۹ی زایینی، له‌تاران کۆمه‌له‌یه‌ک به‌ناوی "جمعیت کرده‌ای مقیم مرکز"
 (کۆمه‌له‌ی کوردی دانیشتوانی تاران) پێک هات. ئیمه‌ش زۆر به‌خوشیه‌وه‌له
 کۆبوونه‌وه‌کاندا به‌شدار ده‌بووین. پێش دروست بوونی ئه‌و کۆمه‌له‌یه‌، خه‌لکه‌که‌له
 هۆلیکی زانکۆی تاران کۆبوونه‌وه. کۆبوونه‌وه‌که‌ش به‌سروودی ئه‌ی ره‌قیب
 ده‌ستی پێ کرد. دوا‌یی باس له‌دروست کردنی کۆمه‌له‌یه‌ک بۆ کوردانی نیشته‌جی
 تاران کرا و به‌گشتی هه‌مووان زۆر به‌خۆشیه‌وه‌پیشوا‌یان له‌و بیره‌کرد. هه‌نده‌ی
 پێنه‌چوو بناغه‌ی کۆمه‌له‌که‌دامه‌زرا. پاش دروست بوونی رێکخراوه‌که‌، جێگه‌یه‌ک له
 نزیک مه‌یدانی ولیعهد (وه‌لیئه‌هد) به‌کرێ گیرا، به‌لام کۆبوونه‌وه‌کان له‌زانکۆی
 سه‌نعتی ئاریامیته‌ر (شه‌ریفی ئیستا) ده‌کرا چونکه‌ئه‌و شوێنه‌ی به‌کرێ گیرا بوو
 بچوک بوو و بۆ کۆبوونه‌وه‌نه‌ده‌بوو. دواتر ئه‌و رێکخراوه‌ده‌ستی به‌وه‌رگرته‌ی
 نه‌ندام کرد و ئیمه‌ش بووین به‌نه‌ندامی. چه‌ند جارێکیش (هه‌فته‌ی رۆژیکی)

مامۆستايه‌کي خه‌لکي سنه کۆرسی خوێندن و نووسيني کوردی کردبۆوه. ئيمه‌ش زۆر به‌ گه‌رميه‌وه به‌شداريمان ده‌کرد، به‌لام به‌داخه‌وه نه‌و کۆرسه درێژه‌ي پێ نه‌درا. جا نه‌مزاني له‌ لايه‌ن دارو ده‌سته‌ي خومينييه‌ وه‌ پيشي پيگيرا يان هۆکارێکي دیکه‌ي هه‌بوو.

ئيمه‌ چه‌ند مانگێک دواي هاته‌نه‌ سه‌رکاري حکومه‌تي ئاخونده‌کان، گه‌راينه‌وه مه‌هاباد که‌ تا نه‌و کاته‌ش له‌ ژێر کۆنترۆلي پيشمه‌رگه‌دا بوو، حکومه‌تي مه‌لاکان به‌ زۆر رێکا له‌ هه‌ولێ په‌يدا کردني جاشدا بوون و ده‌يانويست دوو به‌ره‌کي له‌ نيوان کورد دا دروست بکه‌ن. هه‌رله‌و ماوه‌شدا گوايه پاسداره‌کان سه‌دان ده‌ست که‌وا پانتۆل (شه‌لوار) ي کوردیان لاي کابرايه‌کي کوردی به‌رگ دروو به‌ دروون دا‌بوو. بيستم که‌ حيزبي ديمۆکرات نه‌و کابرايه‌ و چه‌ند جاشي دیکه‌ ده‌ گرتي و ده‌يانباته‌ سه‌رده‌شتي. ئيدي نازانم دوايي چيان به‌سه‌ر هات.

هاويني ١٩٧٩ي زاييني ابولحسن بني صدر(ئه‌بۆلحه‌سه‌ني به‌ني سه‌در) که‌ ببوه سه‌رۆکي حکومه‌تي مه‌لاکان ده‌ستي کردبوه‌ توند و تيزي دژ به‌ کورد. زۆر به‌ چاکي له‌ بيرمه‌ ده‌نگي به‌ني سه‌دریان له‌ راديو بلاو ده‌کرده‌وه که‌ فه‌رماني به‌ پاسدار و سه‌ربازه‌کان ده‌دا: "چکه‌مه‌ياتان را بيرون نياوريد تا کوردستان را با خاک و خون يکسان نکنيد." (هه‌تا کوردستان له‌ خاک و خوێن نه‌گه‌وزيێن چه‌که‌مکه‌انتان دامه‌که‌ن).

دوا مانگي هاويني ١٩٧٩ي زاييني، رێک شه‌وي ٣ي سێپتامبر، حکومه‌تي ئاخونده‌کان هيرشيان کرده سه‌رمه‌هاباد و بۆ تۆقاندی خه‌لک فانتۆمه‌کانيان ديواري ده‌نگي به‌زانده‌ گوندي قولقولاغي‌شان بوردومان کرد. نه‌و شه‌وه‌ زۆربه‌ي خه‌لک له‌ ترسي بۆمباران په‌نايان بردبوه ژێرخانه‌کان. نه‌و کاته‌ي سوپاي حکومه‌ت خه‌ريکي هه‌لمه‌ت هێنان بوو بۆسه‌ر مه‌هاباد، تا وه‌ک شاره‌کاني تري کوردستان داگيري بکاته‌وه، هيزي پيشمه‌رگه‌ له‌ نزیک مي‌راوا پيشيان پيگرتوو و هيلۆکۆپتيرکيشان لێ خسته‌نه‌ خواره‌وه‌ و چه‌ند تانکيان ليشکاندن و ژماره‌يه‌ک پاسدار و نيزاميشيان به‌ ديل گرت.

له‌و ده‌مه‌يدا که‌ حکومه‌تي مه‌لاکان له‌ دۆخێکي لاواز و خراپ دا بوو و خه‌ريک بوو شکستی دێنا، داواي گفتگو و راگرتني شه‌ري ده‌کرد. به‌م جوړه‌ سه‌ري ريه‌راني

کوردي گهرم دهکرد و له پهناشهوه لهشکری خوځی بههیز دهکرد. نهوسا جارېکیتېر به ههموو توانای خوځیهوه هیرشی هینایهوه بو سهر کوردستان. بهداخهوه بهره بهره پاسدار و نیزامیهکان دواي نهوهی که خوځیان به چاکی ریکخست و به هیز کردهوه، هیرشیان کرده سهر مههاباد. هم شارهشیان وهک ههموو شارهکانی دیکه ی کوردستان له بوردومان و کومه لکوژی بیبهش نهکرد. قهت نهو روژهم له بیر ناچی، نریک نوژی نیوهړو، کهه بچوکه کهی خوشکم له کوځان له گهل دو مندالی کهریم ناغای مزه فهری دراوسیمان کایه یان دهکرد. تیمهش تازه سفره مان راخستبو تا نانی نیوهړو بخوین. چووم به دواي کهی خوشکمد و دهستم گرت که بیهینمهوه بو نان خواردن. هر نهوهنده فریا کهوتین پیمان له ده رکهوه نا ناو حهسارهوه، گولله باران دهستی پیکرد و هر نهوهندهم زانی که دهنگی زیقهیهک بهرز بووه و کوژاوه. کهه کهی خوشکم ناردهوه ژور و به پهله چوومهوه ناو کوځان. نهی هاوار چ ببینم! دوو کیژولهکانی کهریم ناغا گولله یان بهر کهوتبوو و بهر بیوونهوه سهر زهوی و خهلتانی خوین ببوون. ژور بهداخهوه هر دوکیان دهستبه جی گیانیان له دهست دا. تا من خوم گیانده بهر ده رکه ی مالیان که به هانای زینهت خاگی دایکیانهوه بچم، ههمووخیزان به بیستنی تهقه که هاتبوونه دهر و به سهر نهو رووداوه دلته زینهدا کهوتبوون. بوئی خوینی تازه رژاو له گهل بوئی باروت تیکهل بیوو. دیتنی نهو دیمه نه توقینه ره که به په کجار دوو مندالی بچووک گیان له دهست بدهن، هیزی لی بریم. جهرگم خه ریک بوو ناوری دهگرت. دایک و باب و دایه کهوره و خوشک و برا دهگریان و هاواریان دهکردو بهو دوو منداله یان ههلدهگوت. قهت نهو دیمه نه دلته زینه له میشکم ناسترپتهوه. نهو زالمانه تهقه له ههموو روح له بهریک دهکهن، ته نانهت له مندالی سی چوار ساله که هیشتا ده میان بوئی شیری خاوی لی دی وهیشتا چاکه و خراپه ی ژیانیان تا قی نه کردوتهوه. تیمهش که به تهمای نان خواردن بووین، نهوهی له بیرمان نه مابوو برسایه تی بوو. خه می نهو دوو منداله ههموو شتیکی له بیر بردینهوه.

هیشتا دوو سالی تهواو له هاتنه سهرکاری مهلاکان تینه په ریوو که دژایه تی له ناو پایوانی دهو و بهری خومینیدا هاته کایهوه و تیک بهر بیوون. ته نانهت هیندیکیشیان له سیداره دران. بو موونه "صادق قطب زاده" (صادقی قوتب زاده)

که هەر له فه‌رانه‌وه یه‌کیک له‌که‌سه هه‌ره‌ نزیکه‌کان و ده‌سته راست و ده‌م
 ساخی خومینی بوو و رۆلی وه‌رگێڕیشی ده‌دیت، له‌ سێداره‌ درا. به‌ ته‌ما بوون "بنی
 صدر" یش له‌ سێداره‌ بده‌ن، به‌لام‌ خۆی به‌ چنگه‌وه‌ نه‌دا، پێش‌ ته‌وه‌ی بگیری، گوایه‌
 به‌ چارشێو و په‌چه‌ له‌ ئێران به‌ ره‌و فه‌رانه‌سه‌ هه‌لات. ئه‌و "به‌نی صدر" ی که‌
 ماوه‌یه‌ک سه‌رۆکی حکومه‌تی ئاخونده‌کان بوو و فه‌رمانی هێرش‌ی بۆ سه‌ر
 کوردستان ده‌دا و ده‌ستی به‌ کوشتنی کورد خوێناوی بوو، ئیستا بۆته‌ ئۆپۆزیسیون و
 خۆی به‌ دژی حکومه‌تی ئاخونده‌کان ده‌زانێ و قسه‌ی زل زل ده‌کا. ئه‌وکات ئه‌ویش
 له‌ ته‌واوی تاوان و کوشتاری کوردستاندا به‌شدار بوو. ده‌بێ ئه‌و تاوانبارانه‌ بزائن ئه‌و
 تاوانانه‌ قه‌ت له‌ بیر ناچنه‌وه‌ و له‌ میژوودا تۆمار ده‌کری‌ن.

سازکردنهوهی خانووبه‌ره‌ی مه‌هاباد

به‌هاری ۱۹۸۰ی زاینی حاجی هاوسهرم، بریاریدا خانووبه‌ره‌که بپرووختنین و له شوینه‌که‌ی خانووبه‌کی تازه ساز کهینه‌وه. هه‌رچه‌ند من و منداڵه‌کان ئه‌و بریاره‌مان پی باش نه‌بوو، چونکه هه‌ستمان ده‌کرد که ئه‌و رژێمه پلانیکی خرابی دژ به کورد و کوردستان دارشته، به‌لام گوتی له‌قسه‌ی تێمه نه‌گرت. سیمین به‌ناچاری نه‌خشه‌ی خانووی تازه‌ی کیشا. خانه‌که روخپندرا و بناغه‌ی خانوی تازه دارشتر. جا ده‌بوو چیمه‌نتۆی له پۆ فه‌رمانگه‌ی شه‌هره‌داریه‌وه (شاره‌وانی) وه‌رگرین. ماوه‌یه‌کی زۆر چاوه‌پۆی چیمه‌نتۆمان کرد، هیچ ده‌نگی نه‌بوو. ئه‌وه کاره‌که‌ی دواخستین. چه‌ندین جاریش چووم و پرسیارم لێ ده‌کردن که ئه‌و چیمه‌نتۆیه که‌ی ده‌گاتن، هه‌ر ده‌یانگوت جاری نۆبه‌ت نه‌هاتۆه. که له‌ملاولا باسم کرد خه‌لک پێان گوتم ده‌بی ناسیاوت هه‌بی تا نۆبه بریت لینه‌که‌ن. ئه‌منیش که وام زانی چومه لای کاک هاشمی برام که له فه‌رمانگه‌ی شه‌هره داری (شاره‌وانی) کاری ده‌کرد و بۆم گیراوه که ماوه‌یه‌کی زۆره بۆ چیمه‌نتۆ له سه‌ره داین به‌لام هه‌ر ده‌لێن نۆبه‌مان نه‌هاتوه. ئه‌ویش یه‌کسه‌ر برده‌م لای به‌رپرسیاری ئه‌و به‌شه و مه‌سه‌له‌که‌ی بۆ باس کرد و پیتی گوت ئه‌وه بۆ کاری خوشکم وه‌ دره‌نگی ده‌خه‌ن. ئه‌ویش که‌وته منگه‌ منگ و گوتی ناگای لێ نه‌بوه، دوا‌ی به‌لێنی دا که به‌ زووترین کات کاره‌که‌مان جێبه‌جێ بکا. نه‌مده‌زانی هاوشاریه‌کانی خۆشمان ئاوا به‌و سیستیمه کاری ده‌که‌ن. به‌ هه‌ر حال چیمه‌نتۆمان کړی و وه‌ستا ده‌ستی به‌ بناغه دانان کرد.

ئه‌وجار زۆر چاوه‌پروانی خشت بووین که له تاران کړیوومان، به‌لام هه‌ر ده‌نگی نه‌بوو. سیمین گوتی وا باشتره که خۆی بجێته تاران و وه‌دوا‌ی که‌وی. هه‌ر ئه‌و رۆژه‌ی ده‌گاته تاران سه‌ر له به‌یانیه‌وه ده‌چێته ئه‌و شوینه‌ی خشتمان لێ کړیوون. کابرای به‌رپرسیش ده‌بیاته هۆلیک که هه‌موو شۆفیره لۆریه‌کان له وی خه‌ریکی چا خواردنه‌وه ده‌بن. ده‌لی ئه‌وه‌تا هیچیان له ترسی گیانیان حازر نین بچه‌ کوردستان، ده‌ترسین له وی بگیرین و بکوژرین. سیمینیش به‌ پێکه‌نینه‌وه پێان ده‌لی ئه‌وه‌یه ئه‌رتە‌شی بیست میلیونی که خومێنی شانازی پتوه ده‌کا (ئه‌وکاته خومێنی به‌رده‌وام باسی له ئه‌رتە‌شی بیست میلیونی ده‌کرد). پاشان سیمین هه‌ر له‌وی له به‌ر چاوی

شوفیره‌کان به بهرپرسه‌که ده‌لی نه‌گهر نه‌و که‌سه‌ی حازر بئ خشته‌کان بگه‌ینیتته جئ، زه‌مانه‌تی گیانی ده‌کا. پټیان ده‌لی که خوی و براکه‌ی له‌گه‌ل شوفیره‌که سواری لۆریه‌که ده‌بن تا مه‌هاباد و له‌و سه‌ریش هه‌تا میانداو به‌پټیده‌که‌نه‌وه. دوا‌ی هټندیک منگه منگ یه‌کیکیان ئاماده ده‌بئ که کاره‌که جیبه‌جئ بکا. جا ده‌لټن ده‌بئ شه‌و لۆریه‌که بار که‌ن و دوا‌یی وه‌پ‌ی که‌ون. سیمینیش ده‌لی باشه‌ من و براکه‌م ئیواره دټن. له‌و به‌ینه‌دا سیمین داوا له‌ کورپی پوری ده‌کا له‌گه‌لی بټته‌وه مه‌هاباد. دوو روژ دواتر دیتمان سیمین و کورپی پوری به‌ لۆری خشته‌وه گه‌یشتنه جئ. تا خشتیان دابه‌زاند ئیواره داها‌ت و خوشکه‌زاکه‌م کابرای شوفیری تا میانداو به‌پټی کرده‌وه. خانوه‌که‌ش زۆر به‌ هیواشی ده‌چوه پټشه‌وه چونکه وه‌ستا‌کان له‌ یه‌ک کاتدا چه‌ند کار ده‌گرنه‌ نه‌ستۆ، جا بۆیه ههر روژه‌ی له‌ شوئټیک کار ده‌که‌ن و له‌ وانه‌یه هه‌فته‌ی روژیک یان دوو وه‌به‌ر ههر ماله‌ی بکه‌وئ. که وامان دیت به‌ وه‌ستا‌که‌مان گوت بۆ نه‌وه‌ی کاره‌که زووتر به‌ره‌و پټشه‌وه بجئ، باش وایه که وه‌ستایه‌کی دیکه‌ش بگرین که ههر یه‌که له‌ لایه‌کی خانوه‌که کار بکه‌ن. وه‌ستا‌که ههرچه‌ند زۆری پئ خوش نه‌بوو، به‌لام رازی بوو. ئټیمه‌ش پرسان پرسان وه‌ستایه‌کی سه‌قزیمان به‌ دوو کرټکاره‌وه دۆزیوه. وه‌ستای تازه و کرټکاره‌کان ده‌ستیان به‌ کار کرد. دوو سئ روژیک به‌ چاکی به‌پټوه چوو به‌لام روژیک گوټمان له‌ هه‌را و هوریا بوو که چوین دیتمان دوو وه‌ستا‌کان شه‌پ‌یانه، گوايه شه‌پ‌ه‌که له‌ سه‌ر سیاسه‌ته. یه‌کیان لایه‌نگری حیزبی دټموکرات بوو و نه‌وه‌ی تریان لایه‌نگری چریکی فیدایی به‌شی نه‌قه‌لیه‌ت، جا نه‌وه‌یان کرد بوه بیانوویه‌ک بۆ شه‌پ. له‌و ده‌مه‌شدا سارمی کورم که چه‌ند روژیک بوو له‌ جه‌وله‌ی شنۆوه گه‌رابۆوه، له‌ ماله‌وه بوو. که وای دیت چوو لیکی کردنه‌وه و پاشی ناشت کردنه‌وه‌یان هاته‌وه خواری. به‌لام هټنده‌ی پټنه‌چوو سه‌ر له‌ نوئ هه‌لا وگرمه ساز بووه و له‌پ‌ر له‌ په‌نجه‌ره‌وه دیتمان وه‌ستای چریک له‌ نه‌ومی سه‌ره‌وه را که‌وته خواره‌وه. دیار بوو وه‌ستای حیزبی پالی پټوه نابوو و فرټی دابوه خواره‌وه. وه‌ستای چریک سه‌ر و ده‌ست و ده‌م و چاوی هه‌موو بریندار ببوو و خوټی لی ده‌پ‌ژا. حاجی هاوسه‌رم خټرا گه‌یاندئ نه‌خوشخانه تا چاره‌سه‌ری برینه‌کانی بکه‌ن. به‌ خوشیه‌وه برینه‌کان زۆر قول نه‌بوون، ههر به‌ پاککردنه‌وه‌ی برینه‌کان و پټچانه‌وه‌ی چاره‌سه‌ر کرابوو. نه‌من وای بۆ ده‌چوم که

وهستای یه کهم پښ خوځ نه بوو وهستایه کی دیکه له وځ کار بکا، بویه هر لږی له بیانوو بوو. بهو جوړه وهستای دووهم و دوو کریکاره کانی دهر به دهر کرد و مایه وه خوځ و کریکاره کانی.

گرفتیکي دیکه نه وه بوو که زانیاری نه خشه خوځندنه وه یان نه بوو، بویه سیمین ده بوو زوړ بهی کات چاوی به سهریانه وه بڼ. گهرچی سیمین پښنیاری پیکردن که نه گهر بیانه وی و پټیان خوځ بڼ، فیری نه خشه خوځندنه وه یان ده کا. وه لږ ديار بوو هیچیان مه یلیان لږ نه بوو. گورانکاری و پیشکه وتن له قاموسیاند نه بوو، چوڼ له سهره تاوه فیری کاریک بوون، ده یانه ویست هر بهو جوړه دريژه به کاره که یان بدهن.

کټش به کی تریش گرینگی نه دان و گوځ نه گرتنی وه ستاکان له ژنیک بوو. له بهریان گران بوو که که سیمین پټیان بلږی چی بکه ن و چی نه که ن، هر گالته یان پښده هات. سهره نه نجام دواي ماوه یه ک، روژنیک سیمین و وه ستاکه له سهر جوړی دانانی خشت لټیان بوو به دهمه قالځ. وه ستا نارهازی خوځ به گوتنی: "خوژگه بم زانیایه لای کام ماموستا دهرست خوځندوه" دهر بری و بهم جوړه نارام به وه. سیمینیش پټی گوت: "بو هیچی فیر نه کردووم؟" وه ستا به هیواشی گوتی ناوه لږا. ئیدی بوو به پیکه نین و دهمه قالیکه کوټایی پښ هات، سیمینیش قسه ی خوځ برده سهر و شپوهی دانانی خسته کانی پښ سه لماند، به لام هه میسه ديار بوو که پټیان ناخوځه ژنیک ریگه یان پښ نشان دا.

به داخه وه سوپای حکومتی مه لاکان سنه و سقزی داگیر کړتوو و دهنگوځ بلاو بووه که ده یانه وی هیرش بڼه سهرمه هاباد. له کوټایی پایزی ۱۹۸۰ ی زایینی هیژه کانی حکومتی مه لاکان گه مارو می هابادیان دا و شهریان به سهرماندا سه پاند. نه ودهم ئیمه ش له خانویه کی ناته واو و نیوه چل دا ده ژیان. ته نیا ژرزه مینه که ته واو ببوو.

هێرشى حكومه‌تى مه‌لاك‌ان بۆ سه‌ر كوردستان

سه‌ره‌تا سوپا و پاسدار و ئه‌رتەش له سه‌ره‌خۆ له سه‌ر شاخه‌كانى داشا مه‌جید و خه‌زایى خۆيان داکوتا. ورده ورده گه‌مارۆى شاریان دا. هه‌موو رێکخراوو حیزبه‌كان بریاریان دابوو تا ئه‌و جێیه‌ى بۆیان ده‌کری بیانوو نه‌ده‌نه ده‌ست سوپای دوژمن و شه‌ر نه‌که‌ن، به‌تایبه‌ت وا نه‌که‌ن شه‌ر بکه‌وێته ناو شاره‌وه. بۆیه که سوپا و پاسدار به‌ توپ و تانکه‌وه به‌ شه‌قامه‌کانی مه‌هاباددا ده‌گه‌ران و پاشان چوونه سه‌ر شاخه‌کان، پێشمه‌رگه ته‌قه‌یان لێ نه‌کردن و ورده ورده به‌ شه‌و و نه‌هینی شاریان به‌ جێ هێشت. بۆیه کاتیکی که بۆیان ده‌رکه‌وت پێشمه‌رگه شاری جێ هێشتوه، ترسیان نه‌ما و که‌وته‌ن گیانی خه‌لکه‌که.

هه‌ر که سوپای دوژمن جێگای خۆیان خۆش کرد، ده‌ستیان کرد به‌ توپ و خومپاره باران و وێران کردنی شار و کوشتنی خه‌لک. رۆژگاریکی تا بلێی ناخۆش بوو، یه‌که‌م رۆژ خومپاره وه‌ ماله‌ عه‌تاری که‌وت، گه‌رچی هه‌موو خێزانه‌که له ژێر زه‌میندا بوون به‌لام خومپاره‌که میچی دوو نهۆمی کون کردبوو تا ناو ژێرخانه‌که رۆچوو‌بوو و به‌داخه‌وه حه‌وت یان نۆ که‌سیان یه‌کسه‌ر کوژران. ئێتر هه‌روا به‌ هه‌موو جوړه چه‌کیکی خه‌ریکی وێران کردن و خه‌لک کوشتن بوون. هه‌ر که‌سیکی له گه‌وره و بچووکی و منداڵ به‌ کۆلندا تێده‌په‌ریا، ده‌یاندايه به‌ر گوله‌.

من و حاجی هاوسه‌ریشم وه‌ک هه‌موو خه‌لکی شاره‌که په‌نامان برده‌وه ژێرزه‌مینه‌که‌مان. هه‌ر زۆر زوو وابزانم دوو سێ رۆژ دواى ئه‌وه‌ی که پاسدار و نیزامیه‌كان هێرشیان بۆ هێتاین، سیمی ته‌لیفون و به‌رق بێدر، جا بۆیه په‌یوه‌ندی نێوان خه‌لک هه‌ر زۆر که‌م ببووه. مه‌گه‌ر یه‌کیکی وێرایی له ژێر گولله‌ بارانی دوژمن چووبایه ماله‌ دراوسێکه‌ی و ئه‌حوالی پرسییان، ئه‌گینا که‌س ئاگای له که‌س نه‌ما‌بوو. به‌و رۆژگاره له‌و ژێرزه‌مینه‌دا به‌ ده‌وری خۆماندا ده‌سوورائنه‌وه و هه‌ر گوتمان له ته‌قه‌ی تفه‌نگ و خومپاره بوو. ئه‌گه‌ر ته‌قه‌که بۆ ماوه‌یه‌کی کورتیش بوه‌ستایه، ته‌نیا ده‌نگی کاتژمێری سه‌ر دیواره‌که‌مان ده‌بیست.

ئهو دهم مزگه‌وته‌كان ببوونه بنگه‌ی سه‌ره‌کی و به‌شێک له کوپ و که‌چه لاوه‌كان هه‌ریه‌که له گۆشیکی شار له‌نیو مزگه‌وته‌كان یارمه‌تی برینداره‌کانیان ده‌دا. له

ماوه‌یه‌کی که‌مدا، سوپای پاسداران و ئه‌رتەش شاریان وێران کرد و خە‌لکیکی زۆریان کوشت و بریندار کرد. ناشتنی کوژراوه‌کانیش کیشە‌یه‌کی گه‌وره‌ بوو، چونکه‌ بارودۆخه‌که‌ دژوار بوو و رێی به‌وه‌ نه‌ده‌دا ته‌رمه‌کان به‌رنه‌ گو‌رستان، جا بۆیه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی کاتی له‌ هه‌وشه‌ی مزگه‌وت یان له‌ هه‌وشه‌ی ماله‌کان ده‌نێژران. دوا‌ی زیاتر له‌ مانگیک ئینجا سوپای دوژمن رێی دا که‌ مردوکانمان به‌رینه‌ گو‌رستان و بیانیژین. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که‌ خۆیان ئیجازه‌یان دا‌بوو، جار و بار هه‌ر ته‌قه‌یان له‌ خه‌لکه‌که‌ ده‌کرد.

جاری وابوو له‌تکه‌ خومپاره‌ له‌ په‌نجه‌ره‌ی ژێرزهمینه‌وه‌ ده‌هاته‌ ناوه‌وه‌ و وه‌ خه‌لکی ده‌که‌وت و ده‌بوه‌ هو‌ی بریندار کردن و کوشتنی هیندی‌کان. به‌ کوردی و کورتی بلێن مه‌هاباد ببوه‌ مه‌یدانی شه‌ڕ و له‌شکری حکومه‌تی مه‌لایان که‌هه‌کانیان تیدا تا‌قی ده‌کرده‌وه‌. بی‌جگه‌ له‌ ده‌نگی خومپاره‌ و تانک و توپ هه‌چی ترم‌ان نه‌ده‌بیست.

ئهو ماله‌نێ ژێر زهمینیان نه‌بوو، له‌ ژێرخانی دراوسێ‌کانیان په‌نا درا‌بوون. ئه‌وه‌ی راستی بێت خه‌لک زۆر یارمه‌تی یه‌کتریان ده‌دا. زیندوو‌مانه‌وه‌ی به‌شی زۆری ئهو خه‌لکه‌ ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ سه‌ر یارمه‌تی و یه‌ک‌گرتوویی و خۆشه‌ویستیان بۆ یه‌ک‌تری. له‌و ماوه‌یه‌شدا سه‌رحه‌م دوکان و بازار دا‌خرا‌بوون و خه‌لکه‌که‌ له‌و ئازوقه‌ی له‌ ماڵیدا هه‌یان بوو، پێ‌ویستی خوار‌دنیان پێ‌ دا‌بین ده‌کرد. بۆ ئه‌م‌ونه‌ ئه‌من له‌ ماله‌وه‌ هه‌ویرم ده‌شێلا و ئه‌نگوتکم ده‌گرت و سوزمه‌یه‌کم وه‌ک سی‌ڵ له‌ سه‌ر چ‌را سی‌پلێته‌ دا‌ده‌نا و نانم پێ‌ ساز ده‌کرد.

پاشا چه‌ند روژ له‌و داگیرکاریه‌، مه‌هاباد به‌ ته‌واوی ببووه‌ وێ‌رانه‌. هه‌ر نه‌ده‌ناسراوه‌. ماته‌م هه‌موو شوینی دا‌گرت‌بوو. هه‌موو شتی‌ک ره‌نگی خه‌می پێ‌وه‌ دیار‌بوو. ئهو شاره‌ خۆشه‌ی که‌ کوچه‌ و کو‌ڵانه‌کانی پ‌ر له‌ بۆنی گو‌لی گو‌لاو و یاس بوو بۆنی خوێن و سووتان و بارووت جێگه‌ی گرت‌بووه‌ که‌ تا ئێ‌و ژێرخانه‌کانیشمان ده‌هات. له‌ جیاتی جریوه‌ی مه‌لان و ده‌نگی خۆشی موسیقا، ده‌نگی بۆردومان و شیوه‌ن و گریان ده‌هاته‌ به‌ر گو‌ی. شاره‌که‌ بالنده‌ی تیدا نه‌ما‌بوو، ته‌نانه‌ت ئه‌وانیش له‌ ده‌ست ئهو زالمانه‌ هه‌ڵ‌تا‌بوون. دووکه‌لی باروت به‌ری ئاسمانی گرت‌بوو. که‌ سه‌رت هه‌ڵ‌دێ‌نا هه‌ر دووکه‌ڵ دیار بوو. دیمه‌نی جوانی شار له‌ ژێر خه‌م و خه‌فه‌تدا

خنکابوو.

به شێکی زۆر لهو پاسدارانه بۆ بهرژهوهندی خوێان و دزی و تالانی هاتبوونه کوردستان و به شێکی که میشیان له رووی نهزانی و دواکهوتوویی و بیهقهلی که به کللی ده رگای به ههشت هه لئه له تابوون، پێیان گوتبوون ئه وه خهزایه و کورد ئه هلی سوننه و کافرن، ئه گهر بیان کوژن ده چنه به هه شتی. هه ریه که یان کللیکی له مل دابوو. ئه و مه لا فیلبازه پیاو کوژانه ئه و خه لکه یان چاک ناسیبوو و ده یانزانی چوێیان به خه له تین و لێیان بخورن.

دوای دوو سێ هه فته یه ک که هێزی حکومه تی مه لایان جێ پێیان قایم کرد، ئه و جار که و تنه ناو کوژان و شه قام و به گیانی خه لک وهر بوون ئیدی ترسیان شکابوو چونکه ده یانزانی پێشمه رگه له شاردان مه ماون. که و تنه رهش بگیری و له که س خوێش نه ده بوون. گه و ره و بچوک، مندال و مه زن، پیر و گه نچ ده گیران و ده ست به سه ر ده کران. به یارمه تی جاشه کان ده چوونه ماله خه لکی و له مێرمندال و لاو هه ر که سیان و به ره دهستی که و تبا ده یانگرتن. له و ماوه یه دا خه لکیکی زۆر گیران و به داخه وه زۆر به شیان له سێداره دران.

روژێکی پایزی سالی ١٩٨٠ ی زایینی، کاتی که ته قه که م ببۆوه، خه لک ورده ورده له ژێرزه مینه کان هاتنه ده ره وه. گه لای داران ژاکابوون و روحیان تیدا نه ماوو. زۆریشی رژابوونه کوژانه کان و له گه ل گولله و ورده خومباره تیکه لاو ببوون و ئه و سروشته جوانه ی جارانی نه بوو. رهنگه شینه جوانه که ی ئاسمانیش گۆرابوو. که ش و هه وا خوێشه که ی شاره که مان جێی خوێ دابوو به دوو که لێ هه مه جوهری چه کی حکومه تی مه لایان. بۆنی خوێن و باروتیش شاری قێ کردبوو. شاره که به شێوه یه کی دلته زین ویران کرابوو. پێکه نین له سه ر لێوی خه لک نه ماوو. بۆ هه ر کوێ ده تروانی هه ر خه می لێ ده باری.

دوکان و بازار تاق تاق کرابوونه وه. حاجی هاوسه رم چووه بازار و هیندیکی که ل و په ل کری. منیش گوشتم کوتاو و سه وزه کانم پاک کرد و کفته و شورباویکی خه ست و خوێ و هه لوام ساز کرد و له گه ل حاجی هاوسه رم برده مانه ئۆته میش بۆ بنکه ی پێشمه رگه کان. که گه یشتینه جێ، پێشمه رگه کان گوتیان جا خو ئه وه کوهره کانیشتان لێره نین لێی بخوێ، ئه منیش وتم ئێوه ش هه ر کچ و کوهری منن،

بیخۆن نۆشی گیانتان بۆ. ماوهیهکی باش لایان دانیشیتین و پاشان سوار بووین و حاجی به ره و مه هاباد لێی خوړی. هیشتا زۆر له ئۆته میس دوور نه کهوتبووینه وه، له سهر ږنگا، له دووره وه دیمان دوو ژن دهستیان بۆ هه لێناوین. که نزیک بووینه وه و چاک چاووم لیکردن، ههستم کرد که دهیانناسم، که گه یشتینه بهر ده میان و پامان گرت. ئه وهنده یه ک و دووی لێی بکه ی سوار بوون. گه لیک به دیتنی یه ک دلخۆش بووین و به بۆ کیشه و به سلامهت گه یشتینه وه مه هابادی. سالانیک به سهر ئه وه دا تیه پریوو که له گه ل یه کیکیان به کترمان دیته وه و بۆی باس کردم که چهند به ترسه وه دهستیان بۆ ئۆتۆمۆبیله که راداشتوه و کاتیک که نزیک بووینه وه و چاویان به ئیمه که وتوه، دلنیا و هیمن بوونه ته وه.

زیندانی‌کردنی محهمه‌دی کورم و هاوسه‌ره‌که‌م

زستانی سالی ۱۹۸۱ی زایینی، به‌فر کۆلان و شه‌قامه‌کانی سپی کردبوو. پێشمه‌رگه‌ی هه‌موو رێکخواه‌کان بۆ رێز لێنان له‌ دووی رێبه‌ندان به‌ نه‌یانی هاتبوونه‌وه‌ ناو شار و چه‌ندین شه‌و زه‌بریان له‌ هێزه‌کانی حکومه‌ت دا. له‌و ماوه‌یه‌دا پاسداره‌کان نه‌یانده‌وێرا له‌ کون بێنه‌ ده‌ر، نه‌گه‌ریش هاتبان زۆر به‌ ترسه‌وه‌ بوو، هه‌ر له‌ بنکه‌کاندا خۆیان مه‌ڵاس دا‌بوو. رۆژێک نه‌مر خاله‌قی نه‌غه‌ده‌ و محهمه‌دی کورم بۆ هه‌ڵسه‌نگاندنی بارودۆخه‌که‌ ده‌چنه‌ ناو شار. که‌ ده‌گه‌نه‌ نزیک مزگه‌وتی هه‌باس ناغا، خاله‌ق ده‌یه‌وی ده‌ست به‌ ئاو بگه‌یانی و محهمه‌د له‌ ده‌روه‌ کێشک ده‌گرێ. له‌ و کاته‌دا جاشی به‌ ناوبانگی شار "خالیدی بو‌راقی" چاوی به‌ محهمه‌د ده‌که‌وی و محهمه‌دیش به‌ په‌له‌ ده‌یه‌وی خوی بگه‌یینه‌ ناو مزگه‌وت تا خاله‌ق ئاگادار کا و بتوانن خۆیان ده‌رباز که‌ن. به‌لام هه‌ر که‌ محهمه‌د لاقی ده‌نیته‌ ناو ده‌رگای مزگه‌وت، ئه‌و جاشه‌ پیسه‌ ده‌سپێژی لێ ده‌کا و به‌چه‌ند جێ لاق و ده‌ستی بریندار ده‌کا، وای لێ دی که‌ ناتوانی له‌ر سه‌ر قاچ بوه‌ستی و به‌ر ده‌بیته‌وه‌ سه‌ر زه‌وی. لاقی که‌ له‌ زۆر جێیان بریندار ده‌بیته‌ هێزی هه‌ستانه‌ سه‌رپێ و را‌کردنی نامپێتی، بۆی ده‌رده‌که‌وتی که‌ ده‌رچوونی نیه‌، هه‌ول ده‌دا ئه‌و نارنجۆک و ده‌فته‌ره‌ی که‌ له‌تێو گیرفانی دایه‌ به‌شاریتته‌وه‌ تا‌کو هه‌یج به‌لگه‌یه‌ک نه‌داته‌ ده‌ست دوژمن، به‌ جو‌رتیک ده‌یخاته‌ به‌فره‌که‌وه‌. هاوکات، خاله‌قیش که‌ گوی له‌ ته‌قه‌که‌ ده‌بی، هه‌ست به‌ خه‌ته‌ر ده‌کا، به‌ ناو ئاوه‌رودا خۆی رزگار ده‌کا. خالیدی بو‌راقی و پاسدار پیاویک که‌ فه‌رغونیک¹⁵ پێده‌بیته‌ بانگ ده‌که‌ن و پێی ده‌لێن ئه‌مه‌ سوار که‌ و به‌ره‌و شێروخورشیدی به‌ره‌. فه‌رغونچه‌که‌ محهمه‌د سوار ده‌کا و ده‌هاژووی، ئه‌و پیاوه‌ دلۆفانه‌ له‌ ریگا ئاخیک هه‌ڵده‌کێشن و ده‌لێ: "ئاخو کورپی کێ بی رۆله‌ گیان، دایک و بابت که‌ پێزانن، ده‌بی چیه‌که‌ن؟" پێشی ده‌لێی ئه‌گه‌ر تاقه‌تی هه‌لاتت تێدایه‌، را بکه‌، ئه‌من پێشت پێناگریم. به‌لام مخابن محهمه‌د هه‌یزی ئه‌وه‌ی تێدا نابێت. له‌ شێروخورشید، زۆری را ناگرن و ده‌یه‌نه‌ پادگان و له‌ ویوه‌شه‌وه‌ به‌

¹⁵ فه‌رغون داشقه‌یه‌کی بچوکه‌ که‌ به‌ ده‌ست لێده‌خوری

هیلوکۆپتېر دهیبه نه ورمی. که تاریکایی شهو به سهر داهات، شهید خاله ق خه بهری گرتی محهمه دی بۆ هیناین و زۆریشی دل داینه وه. له لایه که وه زۆر تیک چوین و له لایه کی تریشه وه دلخۆش بووین که خاله ق توانیویوی خۆی زرگار کا. نهو شهوه، من و حاجی هاوسهرم وه که له سهر ئاور بین وابوو. بهو شهوه ش هیچمان پینه ده کرا. ههر جار نا جاریک له جیگا که مان ده هاتینه دهر و له ژووره وه ده هاتین و ده چووین. تا به یانی خه وه نه چوهو نیو چاومان. ههزار فکر و بیرى ناخۆش به میشکدا ده هاتو و ده چوو.

که رۆژ بووه، وامان به باش زانی که یه کمان له ماله وه بین و نهو یتر به دواى محهمه دا بگه پێ. هاوسهره که له ماله وه ماوه و من له شێروخورشیده وه دهستم پێکرد. دواى پرساریکی زۆر، پێیان گوتم که ههریه کسهر گوێزپاوه ته وه و که شیش نهیده زانی بۆ کۆیان بردوو. پاشان خۆم گهیاندنه زیندانی مه هاباد، پاسداریکى به سالداجووی ورگنی چهک له شان له بهر درگا که پاسهوانی ده کرد. لێی چوومه پیش و پرساری محهمه دی کوپم لێ کرد و نهویش له به کی تری پرسى و له وه لأمدا گوتمان یه کیکی بهو نیوه له م بهندیخانه یه نیه. بێگومان دهشیان زانی له کۆیه به لأم نه یاندنه و یست راستم پێیلین. چهند رۆژی پێچوو ههتا دواى ههولیکى زۆر، پێمان زانی که رایانگوێزتۆته ورمی. خۆم گهیاندنه ورمی و ههر له تیرمیناله وه سواری تاکسیه که بووم یه کسهر بۆ مالى کاک س - ع و خاخی ژنی. چاکه ی نهو ژن و میرده که لهو ماوه یه دا نهوه نده به منه وه ماندوو بوون، قهت له بیرناکه م. عیشره تی خوشکیشم ههر که نهو هه واله ده بیسن، له تاران خۆی ده گه ئینیه ته ورمی. لهو ماوه یه دا، ههر له م زیندان بۆ نهو زیندان و له م خهسته خانه بۆ نهو خهسته خانه له هاتووچۆی دابووین، تا کو بتوانین سۆراخی محهمه د بکهین.

لهو کاته شدا که من له ورمی سهرگهردان بووم، له مه هابادی، پاسدار چووبوونه سهر حاجی هاوسهرم بۆ کیومال. ژێرخانیکیان له کۆنه وه لهو سهری هه وشه دا هه بوو، که نهوێ ده گه پێن، پۆتینیکی کۆنی سهر بازی تیدا ده دۆزنه وه. خهریک بوون نهو ههش بکه ن به به لگه یه که به سهرماندا، به وه تاوانباریان ده کردین که ئیمه پاسدارمان کوشته وه و پۆتینه که یمان شاردۆته وه. نهوه ی راستی بێ، نهوه کۆنه پۆتینی نهو نهفسه ره سنه یه بوو که له مه و پێش بۆم باس کردن و تا سالتیک پیش

حکومه‌تی مه‌لاکان کریچیمان بوو. هه‌ر ئەو رۆژه‌ دوا‌ی کیومال، ئەو که‌ل و په‌له‌ی که‌ گرانبه‌ها بوون له‌گه‌ڵ ئامی‌ری شوفاژ و ئۆتۆمۆبیله‌که‌ش ده‌به‌ن بۆ خۆیان و حاجی هاوسه‌رم ده‌گرن و ده‌یبه‌نه به‌ندیخانه.

له‌و ماوه‌یه‌ دا که‌ من له‌ زیندانه‌کانی ورمی به‌ دوا‌ی محمه‌دی کو‌رم دا ده‌گه‌رام و سه‌رگه‌ردان بووم، خه‌سووم و دشه‌کانیشم له‌ مه‌هابادی هه‌ر له‌ هاتووچۆی به‌ندیخانه دا بوون. وابزانم جار به‌ جاریک ئیجازه‌ی دیتنی حاجی هاوسه‌رمیان ده‌دانی و جاری واش بوو به‌ جیتی و هه‌ره‌شه‌ به‌پێیان ده‌کردن. خه‌سوم و دشه‌کانم و کاکم چاوه‌دیری ماله‌که‌شیان ده‌کردین و زۆر پێمانه‌وه ماندوو بوون. خودا چاکه‌ی هه‌مویان بداته‌وه.

دوا‌ی ئەو هه‌مووه‌ هاتووچۆیه، سه‌رئه‌نجام بۆمان ده‌رکه‌وت که‌ محمه‌د له‌ زیندانی دریا (ده‌ریا) یه. دوو جار له‌گه‌ڵ هاوسه‌ری س - ع و عیشره‌تی خوشکم چووینه به‌ر ده‌رکی به‌ندیخانه تا به‌لکو مۆله‌تمان به‌دن تا چاومان پێی بکه‌وی، به‌لام هه‌ر نه‌یانه‌یتشت. ئەو ماوه‌یه‌ ئارام و قه‌رارم نه‌بوو. شه‌وانه‌ خه‌و به‌ چاومدا نه‌ده‌هات به‌ رۆژیش هه‌جمینم نه‌بوو و هه‌ر به‌م لا و ئەو لادا ده‌چوووم. یه‌ک دوو ناسیاوی شو‌شگێرم له‌ ورمی هه‌بوو، سه‌ردانم ده‌کردن و ئەوانیش دل‌یان ده‌دامه‌وه و هیندی‌ک سوکنا‌یم ده‌هاته‌وه.

کاره ساتی بۆکان

له دوامانگی زستانی ۱۹۸۱ی زاینیدا ئاگادار کرام که حیزبی دیمۆکرات له بۆکانی هێرش کردوته سهر بنکهی پهیکار. وهک بۆیان گیرامهوه، مهفرهزهیهکی حیزبی دیمۆکرات که کهریم خالداریشیان لهگهڵ دهبن به ئارپیجی بنکهی پهیکار دادهگرن. لهگهڵ ئهوهشدا که پێشمهرگهیهکی پهیکار به ئالای سپهوه دیته بهر پهنجهره، تا بهو جوړه نیشان بدا که داخوازی شهڕ نین، بهلام وه بهر گوللانی دهدهن و یه کجی دهکوژری. سهرجهم سێ پێشمهرگه دهکوژرین، نهمران باقی خهياتی خهڵکی مههاباد، تاهیری ئیبراهیمی خهڵکی بۆکان و مهحمودی ئیبلایان ناسراو به کهمال لۆر که خهڵکی بروجرد بوو. سهرهپای ئهوهش بیست و چوار پێشمهرگه که لهناو بنکهکهدا دهبن به دیل دهگیرن. له دلی خۆمدا ئه و پرسیارانهم دهکرد، توو بلتی ئهوانه ی که فهرمانی هێرشیان بوو سهر بنکهی پهیکار دابوو و ئهوانه ییش که خوینی پێشمهرگه یان رشتوه، ئازار نهچێژن؟ ههر که باسه کهم بیست، بهرهو بۆکان وهپێ کهوتم. ئاشکرا بوو که بهداخهوه ئه و دهنگوباسه دلتهزێنه راسته. سارمی کوپم داوای لێ کردم بچمه لای ناسیاوی قه دیمی و هاوشاری خۆمان کاک جهیلی گادانی. خۆم گه یانده بنکهی حیزبی دیمۆکرات له بۆکانی و به ههزار زهحمهت و پارانهوه ئیزنیان دام تا کاک جهلیل ببینم. له نیوانی وت و وێژه کهماندا پیم گوت تیناگه م چۆن حیزبی دیمۆکرات پێشمهرگه ی ریکخراویکی تر دهگری و دهیکوژی، ئهوه شهرمهزاری نییه بوو کورد؟ وهلامی کاک جهلیل بۆنی ئهوه ی لیدههات که گوايه پهیکارییه کان دژی حیزبی دیمۆکرات دهجوڵینهوه. گوتم رهخنه گرتن مانای دژایهتی نییه، وهلامی رهخنه به ئارپیجی نادریتهوه. له میانیه و وتووێژه کهماندا ئه و پرسیاره شم له کاک جهلیل کرد، باشترا وه بوو حیزبی دیمۆکرات ئه وهیزهتی که بوو کوشتن، چهک کردن و زیندانی پێشمهرگه ی پهیکار به کاری هیناوه، دژ به پاسداره کان به کاری هینابا؟ له درێزه ی قسه کانم دا گوتم له ههر شوێنیک که ئالای سپیت ههڵکرد گوللهت پتوه ناڤین که چی پێشمهرگهکانی حیزبی دیمۆکرات ریزیان له ئالای سپیش نهگرتوه و به ئارپیجی بنکه که یان دا گرتوون. له کۆتایی قسه و باسه که مان دا کاک جهلیل بهلینی دامی که به زووترین کات بهو کاره ی رادهگا و

ههولێ خۆی ده‌دا. هه‌ر سێک پێشمه‌رگه‌ دواى دوو روژ له‌ بۆکانێ نێژران. هه‌ر له‌ وێش سه‌ره‌خۆشیان بۆ دانان و منیش چه‌ند روژ له‌ بۆکان مامه‌وه‌ و له‌ خه‌م و په‌ژاره‌ى بنه‌ ماله‌کانیاندا به‌شدار بووم. له‌وه‌ دلتەزینتر نیه‌ که‌ پێشمه‌رگه‌ خوێنى پێشمه‌رگه‌ برێژێ. له‌ وه‌ ناخۆشتر نیه‌ که‌ روڵه‌ى کورد به‌ ده‌ست کورد بکوژرێ. به‌داخه‌وه‌ دوژمنیش زۆر له‌وه‌ که‌ لێک وه‌رده‌گرێ، جا هه‌لى له‌وه‌ باشتريان بۆهه‌لناکه‌وێ، به‌بێ ئه‌وه‌ى هه‌یچ زه‌حمه‌تیک و ماندوو بوونیک به‌ خۆيان بده‌ن، کورد خۆ به‌ خۆ سه‌رى یه‌کتر پان ده‌که‌نه‌وه‌. ئیدی پێویست ناکا دوژمن له‌ناومان به‌رێ، هه‌ر خۆمان یه‌کتر ته‌فروو تونا ده‌که‌ین.

له‌و سه‌روبه‌نده‌شدا ئه‌من هه‌ر له‌ هاتووچۆی نێوان مه‌هاباد و ورمێ دا بووم. له‌ بۆکانه‌وه‌ سه‌رێکی مه‌هابادمان دا و له‌ وێشرا چوومه‌ ورمێ. دیسانه‌وه‌ هه‌ول و ته‌قه‌لامان دا ئیزمان بده‌ن محهمه‌دى کوڕم ببینین، به‌ خۆمان و به‌ کیسه‌یه‌ک میوه‌وه‌ ده‌چوینه‌ به‌ر ده‌رکی به‌ندیخانه‌، جارى وابوو هه‌ر کیسه‌که‌یان لێوه‌رده‌گرتین و نه‌یانده‌هێشت که‌س ببینین. ئه‌و دۆخه‌ ناخۆشه‌ زیاتر له‌ دوو مانگان درێژه‌ى هه‌بوو و هه‌ر ئیجازه‌ى دیتنى کوپه‌که‌میان نه‌دام.

تاریک و روونی به یانی گه یشتینه تاران. تاکسیه کمان گرت و چوینه مالی خزمیکمان، چونکه له لایه کهوه ناساخی محهمه د و له و لاشه وه ترسی نه وه مه بوو که به دوی دا بینه وه و بیگرته وه، بویه پیم باش نه بوو چووبینه وه مالی خومان. چه ند روژیک له وی ماینه وه بو ته وی محهمه دی کوپم نیشانی دوکتور بدهین بو دهرهینانی گولله کانی که له لاق و باسکیدا مابوون. له و ماوه یه دا خودا لی خوشبووی خزممان محهمه دی برده لای دوکتوریکي نه شته رگه ری ناسیاوی. دهسته کانی نه و دوکتورهش خوش بیت، تا نه و جیهی بوی کرا گولله کانی له له شی محهمه دهرهینا. دوی دوکتور و دهرمان محهمه د بو سه فهری کامیاران ساز بوو و تارانی به جی هیشت.

دوی رویشتنی محهمه د من چوومه مالی خومان و چه ند روژیکي تر له تاران مامه وه چونکه قه ول وابوو، یه کیک له کوره پشمه رگه کان به ناوی علیرضا سعادت نیاکی، ناسراو به دوکتور موحسین بی تا هیندیک شت و مه کی ناو مال وه ک مافوره، چرای چیش لئنان، ته له فیزیون و ... هتد بده من. که دوکتور موحسین له درگای دا، خهریکی نان و چای به یانی بووم. دهرکه م کرده وه و هاته ژووره وه. کوپیکي باریکه له ی کورته بالای چاو و برو رهش، تا بلتی به ریز و به نه ده ب. ههرچی کردم نان و چای له گه ل نه خواردم، وتی په له یه تی. نه و شتانه ی که پیوستی بوو، هه لی گرت و له خواره وه سواری ئوتوموبیلی کرد و رویشت. داخی گرانم، دوی ماوه یه ک بیستم که وتوته زیندان و نه وهنده شیان له زیندان را نه گرت و له سیداره درا. نه و سا ده بوو گه رابامه وه مه هاباد و به دوی حاجی هاوسهرم دا بکه ریم.

ئازاد بوونی حاجی هاوسهرم له بهندیخانه

که گه یستمه وه مه هاباد به یانی زوو بوو، گزینگی هه تاو تازه بالی به سهر کتیه کاندای کیشابوو. سواری تاکسیه ک بووم و چوومه وه مالتی. تۆزیک هه سامه وه و پیش هه موو شتیک چوومه مالتی هه سوو و خه زوورم تا خه به ریکی حاجی بزائم. خه سووم بۆ گپرامه وه و وا دیار بوو که جار به جار توانیوویانه حاجی ببینم. پاشان خودا حافیزیم لێ کردن و به ره و زیندان چووم. له بهر ده رگای زیندان چه ند پاسداری پیسه که ی ردین درژی چه په ل پاسه وانیان ده کرد. یه کتیکیان به خوی و به زگیکی زله وه، له وه ده چوو هه رچی مالتی مفتی خواردوه هه مووی له زگی ناوه و پتی پان بوه. جیاوازیکی به رچاو نتوان درژیایی و پاناییه که پیدای نه بوو. هه ر یه که تفه نگیکی ژ-۳ یان خستوه سهر شانیان، به لام تفه نگه کان له سهر شانه خوار و خپچه کانیان ده یاننانلاند. داوام لیکردن ریم پین بدن حاجی هاوسهرم ببینم، زور گوئیان بۆ نه گرتم وه ک منیان نه دیتبێ و نه یان بیستبێ. چه ند جار له وی هه ر هاتم و چووم و جاریکی تر دووپاته م کرده وه و نه و جار یه کتیکیان به دلپه قیه وه گورانیدی و گوئی ناکرتی. ماوه یه کی زور له وی راوه ستام و چاوه پیم کرد تا به لکو دلپه ره قه که یان هتیدیک نه رم بێ و به یلن بچمه ژووره وه، به لام نه وان به چاوه زه قه کانیا نه وه لیم مۆر ده بوونه وه و له بهر خویان هه ر جنتویان ده دا. ناچار سهری خۆم داخست و گه پرامه وه مالتی.

بۆ روژی دوایی دیسان چوومه وه و زور وه ستام و داوام کرد ئیجازه م بدن، نه و مله و پره پیاو کوژانه هه ر نه یان هتیش حاجی ببینم. بیرم ناکه ویته وه چه ند جار تیریش چووم تا ئیزنیان دام چاوم به حاجی هاوسهرم بکهوێ. بریایمه ژووریک که پتی ده گوترا ژوری مولاقت، له وی ده کرا چاومان به زیندانییه کاغان بکهوێ. هتیده ی پینه چوو له دووره وه دیتم مروفتیکی کز و لاوازی زه رده لگه راویان به شه له شه له به ره و ژووره که هتیا. که نزیک بووه و به چاکی تیم روانی دیتم خۆ نه وه حاجی هاوسهرمه. جلیکی چلکن و پیس له به ردا و به چاویکی پر له خه م و فرمیسکاوی و سهر و ریشیکی نه تا شراو. له گه ل نه و مروفتی دوو مانگ پیش به ندیخانه نه رز و ئاسمانی فه رق بوو. هه ر ته واو گۆرپابوو. که ئاوا چاوم پیکه وت، دلم پر بوو، بوغز

برۆكى گرتم و چاوم پر بوو له فرميسك، به‌لام بۆ ئه‌وه‌ى كه بارى ده‌رونى هاوسه‌ره‌كه‌م نه‌پرووخينم، به‌رى هه‌ل‌رشتنى فرميسكه‌كانم گرتبوو. كه ليم پرسى بۆچى ده‌شەلى، له وه‌لامدا وتى جىگه‌كه‌يان پر له ئاو و شىداره و وا وى ده‌چوو تووشى رۆماتيسم بووبى. هينديك جل و به‌رگ و خواردنه‌مه‌نيم بۆ بردبوو، ئه‌و‌يش نيوه‌يان گىراوه و نه‌يانه‌يشت بیده‌م. زۆرى نه‌كىشا پاسدارىك به‌ ده‌نگىكى ناقۆلاه نه‌راندی: "وقت ملاقات تمامه" واته كاتى بينين ته‌واو بوو. جله چلكنه‌كانيم لى وه‌رگرت و خودا‌حافيزم كرد.

له به‌نديخانه هاته‌م ده‌رى و له رىگای چوونه‌وه‌م بۆ مالى تير و پر گريام. هه‌زار فكر و خه‌يالى ناخۆش هه‌لمه‌تيان بۆ هينا‌بووم. لای خۆم ده‌مگوت ئه‌مه‌ چ به‌لايه‌ك بوو بۆمان هات. ئه‌و جهرده‌ ردین پانه بۆگه‌نيوانه‌ خۆيان له سه‌ر كردوين به‌ فه‌رمانده و به‌ كه‌يفى خۆيان خه‌لك زيندانی و ئه‌شكه‌نجه ده‌كه‌ن، خوينيان ده‌مژن و ده‌يانكوژن. شاره‌كه‌مان بۆمباران ده‌كه‌ن. هينده له فكر دا بووم نازانم چۆن و چه‌نده‌م پى چوو تا كوو گه‌يشتمه‌وه‌ مالى. هه‌ر كه پيم وه‌ ده‌ركى حه‌سارى نا، پيش هه‌موو شتيك ده‌مه‌ويست جله‌كانى حاجى بشۆم، به‌لام ديتم پرڻ له ئه‌سپى. ته‌ندوو‌رم داگيرساند و جله‌كانم تيوه‌شاند تا ئه‌سپىكان بكه‌ونه ناو ته‌ندوو‌ركه، جا پاشان ده‌ستم به‌ شوشتيان كرد.

سه‌ره‌تای پايزى سالى ١٩٨١ ى زايينى، حاجى هاوسه‌رم دواى زياتر له نو مانگ زيندانی، له گرتوو‌خانه به‌ربوو. ماوه‌يه‌ك به‌ سه‌ر ئازادبوونى حاجيدا تيه‌پرى، ئۆتۆمۆبيله‌كه‌و هينديك له ئاميرى شۆفازيان داينه‌وه به‌لام شته‌كانى تر تيدا چوون. كه داواشمان كرد گوتيان هيجيان نه‌بردوو. ئه‌وه‌ى راستى بى هيج كاتيک به ئارامى نه‌ده‌ژيان، چونكه ئه‌و حكوومه‌ته جى متما‌نه نه‌بووه و نيه‌ و له هه‌ر ئان و زه‌مانىكدا له وانه‌يه بىن ومانگرن.

به‌ ماوه‌يه‌كى زۆر كورت دواى ئازاد بوونى حاجى، شه‌ويك له‌ناكاو له ده‌رگايان دا، حاجى ده‌رگای كرده‌وه، پينج شه‌ش پاسدارى زه‌لامى ناقۆلاى بۆگه‌نيو به‌سه‌ر و ريشى پيس و چلكه‌نه‌وه هه‌لمه‌تيان بۆ هينيان. ده‌ستيان كرده كيو‌مال و ده‌يانهرسى پيشمه‌رگه‌كان له كوین، له كوینتان شاردوونه‌وه. گوايه پيشمه‌رگه له ژوورى سه‌ره‌وه‌ن و به‌ دووربين خه‌ريكن سه‌يرى پادگان و داشامه‌جيد ده‌كه‌ن.

تومهز که ئيمه له خوارهوه چرای ژووريمان هه لده کرد رووناکايه کى کهم ده چوو بو ژوورى سهرهوه و نهو گهمزانه نهو نهخته رووناکاييه به دووربين تيگه يشتبوون. دواى نهوهى که هيچيان بو نه دوزراوه، له بهر خويانهوه تير جنتويان دا و پتلاقه يان بهم لا و نهولای دادا و مليان شکاند روويشتن.

دواى نهوه به چهند روژيک تيوارهيه کيان سى خواهر زينب (خوشکه زينب)، به كوردی و كورتى بلييم " نه پاسدار"، كه خويان له ژير چارشوي رهشدا شاردبووه و ههر چاويان به دهرهوه بوو، لييمان وه ژوور كه وتن و داواى هودهى به كرئيان ده كرد. ئيمهش گوتمان نهو ماله ههر بهشى خويمان دهكا و ژوورى زيادهمان نيه. ههرچهقه چهقيان ده كرد و دهيانگوت چون ده لين ژوورى زيادهتان نيه، ئيوه دووكه سن و ژوورى زورتان ههيه. به زهحمه تيكى زور له كوڵ خويمان كردنهوه و روويشتن. به لام وا به ئاسانى وازيان لينههتيناين و چهند جارى ديكه هاتنهوه سه زمان و به زوره ملي ده يانهه ويست ژووريان به كرئى بدينى. وهلامى ئيمهش دياره ههر نا بوو. ديسانهوه روژيكتير له ده رگايان دا و من خوّم به ته نيا له مالهوه بووم. كه چووم ده رگا بكه مهوه هه مان سى نه پاسداره چارشيو ره شهكان خويان به هه ساردا كرد و خهريك بوون به رهو ناوهوه بين به بنى راوهستان. گوتمان ده بنى ژووريكى سهرهوه مان به كرئى بدينى. له وهلامدا گوتم نهو مالهى ئيمه ته نيا يه ك ئاودهست و هه مامى ههيه و بو ئيوه ناكري ليره بژين چونكه حاجى هاوسه رم بو ئيوه نامه حره مه و نابى. جا مه گهر سيغه تان كا تا بينه مه حره م. خودا بت هه سينتتهوه بهم جوړه له كوڵ خويمانم كردنهوه. ئيدى مليان شكاند و بهم لايه دا نه هاتنهوه.

مال به کریگرتن له سنه

هەر لهو سهر و بهندهیدا ده‌بوو بچمه سنه، بۆ ئه‌وه‌ی مال بۆ سیمین و سارم به نئیوی خۆم، به کرځی بگرم. که گه‌یشتمه به‌ره‌وه و چاو‌م به سارم که‌وت به جووتڼ که‌وشی شپه‌وه، تاکی راست پېشه‌وه‌ی درابوو و تاکه‌که‌ی دیکه‌ش پانیکه‌ی ته‌واو سوابوو، زۆرم پڼ ناخو‌ش بوو. هیندیک دراوم بۆ بردبوون، که دیتم که‌وشه‌که‌ی ناوایه، که‌میکی دیکه‌م له سهر دانا و پېم گوت بیدا به که‌وشیک و له پڼی کا. به‌لام دواتر جارڼکی دیکه که چوومه‌وه سنه دتیم ههر هه‌مان که‌وشه شپه‌که‌ی ده پڼ دایه. ئه‌وجار ویستم له‌گه‌ل خۆم بیهم تا جو‌تیک که‌وش بکړین، به‌لام گوتی جاری کاتی نییه. زانیم گوتنی من بڼ که‌لکه و پڼی گونا‌هه که‌وشی تازه ده پڼ کا.

ههر به‌که‌م روژ من و سیمین چوینه لای ده‌لالی خانوو که به فارسی پڼی ده‌گوتڼی بنگای معاملاتی و مالمان به کرځی گرت. مال‌که دوو ژوور و چیتخانه و ئاو‌ده‌ست و حه‌مامی (هه‌لبه‌ت ههر ناوی سارد) هه‌بوو له کۆلانه‌وه که ده‌چوو‌یه ناوه‌وه ده‌بوو چارده پازده پلی‌کانه‌یه‌ک چووبایه خواره‌وه جا ده گه‌یشته سهر هو‌لتیکی بچوک که ده‌رگای چیتخانه‌که و حه‌مام و ئاو‌ده‌ستی ده‌که‌وته سهر. دوا‌ی هو‌له‌که ژوورڼکی گه‌وره بوو و ده‌رگای هو‌ده‌یه‌کی بچوو‌کتری به سهره‌وه بوو. لایه‌کی هو‌ده گه‌وروکه هه‌مووی په‌نجه‌ره بوو و ده‌رگایه‌کی‌شی تڼ کرابوو که به‌ره‌و هه‌یوانیکی گه‌وره ده‌کراوه. له هه‌یوانه‌که‌شه‌وه به چه‌ند پلی‌کانه‌یه‌ک ده‌چوه خواره‌وه بۆ ناو حه‌وشه‌یه‌کی گه‌وره.

چه‌ند روژیک لایان مامه‌وه تا مال‌که‌یان رتکخست. ههر لهو سه‌روبه‌نده‌شدا فرشته‌ی فایه‌قی هاته سنه و بوو به هاومالی منداله‌کان. ئه‌وکاته‌ی له سنه بووم، شه‌ویک خه‌ونم دیت که ددانم که‌وتوووه. ده‌لڼ ددان که‌وتن له خه‌ودا نیشانه‌ی کۆچی دوا‌یی خوشه‌ویستی‌که. ئه‌و خه‌ونه ناخو‌شه زۆر خه‌مبار و په‌رو‌شی کردبووم. منداله‌کان هو‌کاری خه‌مباریمیان پرسى، خه‌ونه‌که‌م بۆ گېرا‌نه‌وه. که دیتیان زۆر نیگه‌رانم، به هه‌موویان دل‌یان ده‌دامه‌وه، به‌لام دل‌م داخو‌رپابوو و ئه‌و دل‌خو‌شیانه چاره‌سه‌ری نه‌ده‌کرد. دیسانه‌وه شه‌ویکی تر خه‌ونیکى تا بلڼی ناخو‌شم دی و له خه‌و راچله‌کیم. هه‌رچه‌ند هه‌ولم دا خه‌وم لڼه‌که‌وته‌وه، نیگه‌رانی و خه‌فت

به‌رۆکی گرتبووم و هیچ ده‌سه‌لاتیشم نه‌بوو. تا بانگی به‌یانی له‌ جیگا که‌مدا هه‌ر
 ئهم به‌ر و ئهو به‌رم کرد، ئه‌وسا هه‌ستام و ده‌ست نوێژم هه‌لگرت و نوێژم کرد و
 چایه‌که‌م وه‌سه‌ر نا، جا ئه‌وانیش له‌ خه‌و هه‌ستان و پێکه‌وه نان و چامان خوارد.
 دواى چهند رۆژ بلیتی ئۆتۆبوسم کړی و بانگی شه‌وان به‌ره‌و تاران وه‌پړی که‌وتم.
 به‌ره‌به‌ری به‌یانی، خۆر تازه‌ خه‌ریک بوو هه‌ل‌ده‌هات، گه‌یشته‌نه‌ تیرمینالی تاران.
 تاکسیم گرت و به‌ره‌و مالتی وه‌پړی که‌وتم. هه‌ر له‌ نزیک مالتی، له‌ شه‌قام نان و
 په‌نیرم کړی و له‌ پلیکانان وه‌سه‌ر که‌وتم، ده‌رگای مالتیم کرده‌وه. و چومه‌ ژووره‌وه.
 میرزا عه‌لی هه‌له‌بی که‌ جار جار بۆ بازرگانی هاتوو‌چۆی تارانی ده‌کرد له‌ وێ
 ده‌بوو. که‌ وه‌ژوور که‌وتم تازه‌ له‌ خه‌و هه‌ستابوو. چام ساز کردوو و پێکه‌وه نان و
 چای به‌یانیمان خوارد.

منداله‌کان له‌ سنه‌ پتوستان به‌ یه‌خچال بوو، ئیمه‌ش له‌ ماله‌وه‌ دوو یه‌خچالمان
 هه‌بوو، به‌ یارمه‌تی میرزا عه‌لی هه‌له‌بی که‌ ئاشنایه‌کی له‌ تیرمینالی سنه‌ هه‌بوو
 یه‌خچاله‌ بچوکه‌ که‌مان به‌ ئادرێسی کابرای ناسیاو به‌پری کرده‌ سنه‌ بۆ منداله‌کان.
 به‌لام یه‌خچال قه‌ت نه‌گه‌یشه‌ جێ و ئاسه‌واری نه‌ما، جا نازانم له‌ تاران خورا یان له‌
 سنه‌. له‌و سه‌روبه‌نده‌شدا سارم و فرشته‌ی فایه‌قی هاوسه‌رگیران پێک هێنابوو.

من ماوه‌یه‌ک له‌ تاران مامه‌وه. نه‌مر خاله‌قی نه‌غه‌ده‌ش که‌ بۆ چاره‌سه‌رکردنی
 نه‌خۆشی هاتبوه‌ تاران چهند رۆژیک له‌ لام بوو. هه‌ر وه‌ها چاوه‌پری سیمینم ده‌کرد
 که‌ قه‌رار بوو بێته‌ تاران. به‌یانیه‌کی زوو تازه‌ خۆره‌تاو هه‌لاتبوو، سیمین له‌ درکه‌ی
 دا. ماوه‌یه‌کی کورت پێکه‌وه‌ دانیشتین و نان و چای به‌یانیمان پێکه‌وه‌ خوارد و
 دواى هیندیک قسه‌ و باس هه‌ر یه‌که‌یان به‌لایه‌کدا روپشتن. دواى که‌مه‌تر له‌ دوو
 کاژیر سیمین هاته‌وه‌ و خاله‌قیش قه‌رار وابوو چهند رۆژ دواتر بێته‌وه‌ مالتی و سه‌رم
 لێیدا، به‌لام ئه‌وه‌ دوا‌جار بوو که‌ چاومان به‌ یه‌کتر بکه‌وێ. تومه‌ز خاله‌ق گیراوه‌ و
 به‌داخه‌وه‌ دواتر خه‌به‌ری له‌ سێداره‌ درانی بلّو بووه‌ و کوئیک خه‌م و خه‌فه‌تی بۆ
 به‌ جێ هێشتین. هه‌موو شانازی و کاری حکومه‌تی ئاخونده‌کان کوشتار و به‌رین و
 وێران کردنه‌. جگه‌ له‌وه‌ داگیرکه‌ر هیچی دیکه‌ی له‌ هه‌مبانه‌دا نییه‌.

هه‌ر ئهو رۆژه‌، دواى نیوه‌رۆ، کیژه‌ چکۆله‌ی خزمیکمان ته‌لیفوونی کرد گوته‌ی زۆر
 تاسه‌ی سیمین ده‌کا و زۆری لێ پاراوه‌ و داواى لێ کرد که‌ بچێ بۆ مالیان. سیمین

پرسی پښ کردم و منیش گوتم نه گهر پیت خوښه، بچو. داوایان له منیش کرد بچم، به لّام کچیکې خوشکم میوانم بوو و پښم وتن که ناتوانم. سیمین رویش و ماینه وه من و خوشکه زاکه م.

تازه له نوږی خهوتنان و دوعا و فاتحیا بیومه وه. خه ریک بووین جیگا راخهین و بخه وین که له زهنگی ده رکه یان دا. لای خوښه وه گوتم نهو میوانه ناوه خته ده بی کښی به که ده ستیش له سهر زهنگه که لا نابا. له هه مان کاتیشدا ده سکی ده رکه که به ره و خواره وه راده وه شینې تا بزانی نه گهر ئاواله یه خوږی به ژوردا بکا. خوربه یه یک که وته ناو دلم و هه ستم کرد که نابې میوان بی له وه ده چوو پاسدار بن. هه موی رهنگه نیو خوله کی پښ چوو بی هه تا خوښم که یانده نریک ده رکه تا بیکه مه وه، به مست و شه پ دایان گرتبوو و خه ریک بووین ده یان شکاند. به لښ شه ش هه وت پاسداری زلحوږلی، ناله باری، خوږی په لاماریان دام، پالیان پتوه نام و خوږیان به ژوردا کرد. به کهوشی پیسه وه وه سهر ولاتی که وتن. ههر له سهره تا وه ده ستیان کرد به هه په شه و جنپودان. وه که له شکری تاتار و موغول که وته گیامان. گوتیان کوا که په که ت، دیار بوو به دوی سیمینی کچم دا ده گهران، که چاوایان به کچی خوشکم که وت، به سیمینی تیگه یشتن، خه ریک بووین هه لمه تیان بو ده برد، گوتم نه وه چ ده که ن، نه وه کچی من نیه، خوشکه زامه. پاشان تیگه یشتن که راست ده که م. ئینجا وازیان لی هیئا و که وته پرسیار که سیمین له کوئی، ئیمه ده زانین نه وړو لیره بووه و ده بی پیمان بلتی ئیستا له کویه. دیار بوو دراوسییه کی خو فروش راپورتی لیداوین. گوتم سالتیکش ده بی خه به رم له که په که م نییه. میردی کردوه و نازانم رویشونه کوږ.

له هه مان کاتدا دیار بوو به دوی چه کیشدا ده گهران. وه یان ده زانی ده مانچه و تفهنگمان شاردوته وه و ئیستا نا ئیستا شتی له و بابته ده دوزنه وه. ههر ده هاتن و ده چوون و شتیان له دولا به کان ده هیئا دهر و به م بهر و نهو به ردا فریایان ددها. نهو شه وه یان لیکردین به ژاری مار. ههر دوو کمان زور تیکچوو بووین، له داخان سوور هه لگه پابووین و نه مانده زانی چ بکهین. ده شمانزانی به ران بهر بهو زالمانه هیچمان پیناکرږ. ماوهی سږ کاژیر به لکو پتیش، سهر و بنی نه و مالیه یان لیکدا و هه موو که ل و په لیان هیئا بوه گوږی. هیندیک وینه ی سیمینیان دوزییه وه که

له گه‌ل ځویان برد. له کۆتاییدا، هیچ شتیکی که به دواى دابوون نه‌دۆزیه‌وه و به جنیودان و هه‌لآ و هوریا ملیان شکاند و رویشتی. له‌و کاته‌دا نه‌مه‌زانی چۆن شوکور بم که سیمین و خاله‌ق له مائی نه‌بوون. بئی خه‌به‌ر له‌وی که خاله‌ق له شوینکه (مائی تیمی) که که‌شف بوه و له ژیر چاوه‌دی‌ری نه‌و خوینمژانه‌دایه و که‌وتۆته ده‌می گورگ.

له لایه‌کیشه‌وه نیگه‌ران بووم، نه‌کوو نه‌و چه‌ند روژه‌ی سیمین له تارانه، گیر که‌وئی. به تاییه‌تی که چه‌ند وینه‌شیان به‌ده‌سته‌وه‌یه. ورده ورده هاتینه‌وه سه‌ره ځۆ، به‌لآم هه‌ر نیگه‌ران بووم. نه‌من و نه خوشکه‌زاکه‌م خه‌ومان لیتی نه‌ده‌که‌وت. خودا خودام بوو روژ بێته‌وه و به‌چم سیمین له رووداوه‌که‌ ئاگادار که‌مه‌وه، نه‌کا بێته‌وه مائی ځۆمان.

به‌یانی زوو به خوشکه‌زاکه‌م گوت، نه‌من ده‌چمه مائی خزمه‌که‌مان لای سیمین و پیتی ده‌لیم به‌و لایه‌دا نه‌یه‌ته‌وه و تۆش لێره بێته‌وه تا ده‌گه‌رێمه‌وه. بۆ چوونی مائی خزمه‌که‌مان چه‌ند تاکسی و ئۆتۆبوسم گۆری، نه‌کا که‌سیک به‌ دوامه‌وه بئی. هه‌رچۆنیک بوو دواى ځولانه‌ویکی زۆر به‌ کۆلان و شه‌قاماندا ځۆم گه‌یانه‌ جئ. به‌سه‌رهاتی شه‌وی رابردووم بۆ سیمین گێپراوه و پیم وت زۆر ځۆی ده‌رنه‌خا تاکوو ده‌گه‌رێته‌وه سنه. دوو روژ دواتر به‌ره‌و سنه رێکه‌وته‌وه. سیمین رویشته‌وه و منیش له دنیا بئ خه‌به‌ر چاوه‌پوانی کاک خاله‌قی بووم. ده‌بوو له ماوه‌ی دوو سئ روژدا سه‌رم لێدا. له‌و ماوه‌یه‌شدا هه‌ر نیگه‌رانی بووم.

هه‌فته‌یه‌ک پێچوو، کاک خاله‌ق شوینه‌واری نه‌بوو، هینده‌ی تر نیگه‌رانیم په‌ره‌ی گرتوو. پاش دوو هه‌فته‌یه‌ک گه‌رامه‌وه مه‌هاباد. له وینده‌رئ پیم زانی که له‌گه‌ل کاک ره‌حمه‌تی حه‌بیب په‌نا به‌دا‌خه‌وه گیراون. زۆریشیان له به‌ندیخانه رانه‌گرتن و له سیداره دراون. نه‌و رووداوه‌ دلته‌زینه جاریکی تر دل و روحمی هه‌راسان کرد. شه‌هید خاله‌ق و شه‌هید ره‌حمه‌ت هه‌ر دووک زۆر روو‌خۆش، ئازا، میهره‌بان و تیکۆشه‌ر بوون، روحی هه‌ر دوکیان شاد بێت.

وه‌ک بیستم، گوايه‌یه‌کیک له سه‌رۆکه‌کانی رێک‌خراوی په‌یکار به‌ نیوی قاسم عاب‌دینی و هیندی‌کیش دواتر حسین احمد روحانی که ئه‌ویش په‌کیک له سه‌رۆکه‌کان بوو ده‌گیرین و دیار بوو له ژیر نه‌شکه‌نجه‌دا نه‌یانتوانیوه ځۆ راگرن و

له کرده‌وهی خۆیان په‌شیمان ده‌بنه‌وه و ده‌که‌ونه پارانه‌وه به‌و هی‌وايه که ده‌به‌خشرین. پتده چوو که ههر زانیاریه‌کی له سهر ئەندامان و شوئنه‌که‌یانیان هه‌بوو دابوو‌یانه ده‌ست پاسداران، ناوی زۆر له ئەندامان و لایه‌نگره‌کانیان درک‌اندبوو و که‌وتبوونه هاریکاری له‌گه‌ڵ حکومه‌ت له‌ زینداند. سهره‌پای ئەوه‌ش چه‌ند ساڵ دواتر حکومه‌تی مه‌لایان که ته‌واوی ئاگاداریه‌کانیانی پت ده‌رخستبوون ههر دووکیانیشی له‌ سێداره‌ دان.

ئهو که‌سانه‌ی که ده‌گیران ده‌کرتی به‌چه‌ند به‌ش بکړین، هیندیک له ژیر ئەشکه‌نجه گیانیان له ده‌ست ده‌دا یان له سێداره‌ ده‌دران و ژماره‌یه‌کیش ده‌که‌وته په‌شیمانی و ئەوه‌ی ده‌یانزانی ده‌یانخسته به‌ر ده‌ستی ئەشکه‌نجه‌گه‌ره‌کان و ده‌بوونه به‌ کرێگراو و له‌گه‌ڵ پاسداران ده‌که‌وته ناو کۆلان و شه‌قامه‌کان خه‌لکیان ده‌ست نیشان ده‌کرد، یان پاسداریان ده‌بردنه‌ ئهو مالانه‌ی که کوپ و کچیان چالاک بوون. ده‌مانبیس‌ت که به‌شی‌کیش به‌داخه‌وه وێ‌پرای پاسداره‌کان ته‌نانه‌ت به‌ندکراوه‌کانیان ئەشکه‌نجه ده‌کرد.

دوا مانگی پایزی ۱۹۸۱ی زایینی ئەوکاته که من له مه‌هاباد بووم، سیمین واز له په‌یکار دیتن و ده‌گه‌رێته‌وه تاران و به‌ نه‌هیتی له مالی خزمێکمان ده‌گیرسێته‌وه.

سه‌رگه‌ردانی له تاراندا

پایزیکێ دره‌نگ، گه‌لای داران هه‌لوه‌ریبوو و سه‌رما و سوڵ خووی دا‌کو‌تابوو. نه‌منیش چه‌ند روژ بوو هاتبوومه‌ تاران بۆ مالی ئه‌و خزمه‌مان که سیمینی لی بوو. به‌ره‌ به‌یاتیکی زوو له‌نا‌کاو له‌ ده‌رگا درا، جه‌رگ و دلم که‌وته‌ خواری، له‌ من وابوو پاسداره‌ و هاتونه‌ سه‌رمان بۆ گرتنی سیمین. له‌ لایه‌که‌وه‌ نیگه‌رانی که‌چه‌که‌م بووم و له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ نیگه‌رانی مالی خزمه‌که‌م، نه‌وه‌ک به‌ هووی ئی‌مه‌وه‌ تووشی ده‌رده‌سه‌ری بن. خیزان هه‌مووی له‌ خه‌و دابوون و هیشتا که‌س ده‌نگی لی‌وه‌ نه‌ده‌هات. زوو خوّم گه‌یانه‌ سیمین و وشیارم کرده‌وه‌ و پتیم وت خووی بگه‌ینیتته‌ حه‌وشه‌ له‌ پشته‌وه‌ی ماله‌که‌ و ئاماده‌ی خو ده‌رباز کردن بیت. پاشان هی‌زیکم دا به‌ر خوّم و به‌ نه‌سپاییک چووم ده‌رگام کرده‌وه. هه‌ر که‌ کرده‌مه‌وه، چاوَم له‌ ئاستی شانی مروّفه‌که‌بوو، که‌ سه‌رم هه‌لینا، چاوَم به‌ چاوِه‌ ره‌شه‌ جوانه‌کانی محمه‌دی کو‌رم که‌وت. نه‌گه‌ر خوّم ده‌رگام نه‌کردباوه‌ و به‌ هه‌ر دوو چاوی خوّم محمه‌دم نه‌دیباوه‌ و پتیان گو‌تبا‌م محمه‌د هاتۆته‌وه، قه‌ت پروام نه‌ده‌کرد. ده‌تکو‌ت هه‌موو دنیا‌یان داوَم، له‌ خو‌شیان نه‌مه‌دزانی چ بکه‌م و چ بلی‌م. بۆ ماوه‌یه‌کی کورت نه‌مه‌دزانی ئه‌وه‌ خه‌ونه‌ ده‌یی‌نم یان راستیه‌. نه‌خیز خه‌ون و خه‌یال نه‌بوو، به‌لکو‌ مه‌حه‌مه‌دی کو‌رم بوو. به‌بی ئه‌وه‌ی بزانی پتشی هاتنه‌ ناو دا‌لانی لی‌گرت‌بوو. که‌ هاتمه‌وه‌ سه‌ره‌خۆ، هی‌نامه‌ ناو دا‌لانه‌که‌ و ده‌رکه‌که‌م به‌ هی‌واشی پتوه‌دا و دامخست. به‌ ته‌واوی هی‌زم گرت‌بوومه‌ نام‌یزم، بیده‌نگی‌کی پر له‌ خو‌شی هه‌موو ماله‌که‌ی پر کرد‌بوو. هه‌ر من و ئه‌و بووین. له‌ باوه‌شی یه‌کدا ماندوو نه‌ده‌بووین، هه‌تا توانیم روخساریم ماچ کرد و بۆ‌نم پتوه‌ کرد، له‌ ماچ کردنی تیر نه‌ده‌بووم. دوا‌ی زیاتر له‌ شه‌ش مانگ چاوِه‌پروانی، یه‌که‌م جار بوو چاوَم به‌ دیداری روون بیت‌ه‌وه. ده‌بووه. ئه‌و چه‌ند مانگه‌ بۆ من وه‌ک سه‌د سا‌ل وابوو. له‌ کاتی‌کدا زه‌رده‌خه‌نه‌ له‌ سه‌ر لی‌وه‌کانم بوو، له‌ خو‌شیان فرمیسک به‌ سه‌ر روومه‌مدا ده‌هاتنه‌ خواری. لای خو‌مه‌وه‌ ده‌مکو‌ت تۆ بلی راست بیت، خو‌یه‌تی، محمه‌مه‌دی کو‌رمه‌؟ وه‌ک مندالی‌کی بچوک ده‌ستم گرت و برده‌مه‌ ژووره‌وه‌. ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ به‌ بیده‌نگی دانیش‌تین، له‌و بیده‌نگیه‌دا به‌ چاو قسه‌مان ده‌کردو به‌ گو‌ی د‌ل قسه‌ی یه‌ک‌تمان

دهبيست. زور جار ٿو ڇهه شنه قسه ڪردنه له قسه ي به دهنگ ڪاريگهري زورتره. وهڪ عاشق و مه عشوق چاومان له سهر يهڪ هه ٿنه ده گرت. نازانم ٻو ٿو ماوه خوشانه وا ڪورتن؟ لهو ڪاتهدا ٿاواته خواز بووم زه مان بوه ستيت. وهها كهوتبوومه ناو خه يالي خوش كه هه ستم به هاتنه ژووره وه ي سيمين نه ڪرد. تا سهرم هه ٿينا ديتم هاتوته ژووره وه و لهو بهري له سووچيڪ دانيشته.

سه ماوه رم هه ٿ ڪرد و چام ساز ڪرد تا ورده ورده خيران هه موويان وه خه بهر هاتن. كه ڪوتوپر چاويان به محهمه د كهوت، سهر يان سوڀ ما بوو و هاوڪات به ديتي دل خوش بوون. ٿه وانيش وهڪ من گومان يان ٻو چاويان ده چوو و به زه حمهت باوه پريان ده ڪرد كه ٿه وه محهمه ده هاتوته وه. تير و پر له باوه شيان گرت و ماچيان ڪرد. له ڪاتي نان و چاي خواردن ههر يه كه پرس ياري ڪي لي ده ڪرد و ٿه ويش هيمنانه وه ٿامي ده دانه وه.

كه له نان و چا خواردن بوو ينه وه، له گه ٿ سيمين و محهمه د ده ستمان ڪرده قسان و بيرمان ٿال و گوڙ ڪرده وه. زانيم كه محهمه د وازي له پيشمه رگابه تي هيٺاوه. جا ده بوو چاره سهر يڪ ٻو پاراستني بدوڙينه وه، چونكه ٿه ڪات حڪومه تي خوميني و ٺوڪه ره ڪاني ههر خهري ڪي خه ٿڪ گرتن و ڪوشتن بوون. ٿه وه حڪومه ته چه په ٿه ته نيا ههر ٿه وه ي ده زاني و به راستي سهر ده مي ڪي ترسناڪ بوو، مروڦ واي ليها تپوو له نيسي خوي ده ترسا. ٿه وه حڪومه ته بوگه نه ههر له سهره تاوه به گرتن، له سيداره دان و ڪومه ٿڪوڙي له ڪوردستان ده ستي پي ڪرد و تا ٿيستاش ههر بهرده وامه. به راستي ڪوردستان بوته قه سابخانه ي ٿه وه جهلادانه. ههر پاسداري ڪي مله وڙي خودا نه ناس له ڪوردستان خه ٿي ڪي زياتري ڪوشتا، ده بوو به هو ي پيشكه ورتي و شوئي بهر زرتريان ده دايه وهڪ خلخالي، مصطفى چمران و قاسم سوليماني و ... هتد.

سي به سي دانيشتن و به ورد ي بيرمان له دوزينه وه ي شويني نه هيئي ديڪه ڪرده وه، چونكه پيم وانه بوو ٿه شوينه جيگابه ڪي زور ٿه مينه. پيڪ به رانه بري مالهه، شوينيڪ بوو كه به شهو و روڙ پاسدار له بهر درگاهه ي پاسه وانيان ده ڪرد. درهنگاني شهو، زور جار به هيواشي له كه ٿيني ڪي په نجه ره وه چاويڪم له سي بهري ڪابري پاسدار ده ڪرد كه ده كهوته سهر ديواره كه. ده مديت كه له بهر درگاهه

هاتووچۆی ده کرد. له بهر ئه وهی که زۆربهی کات پاسدار شه و درهنگان ههلمه تیان بۆ مائی خه لک ده برد، بۆیه به شهویش هه دادانم نه بوو و له سهر ههست و وشیار بووم، بۆ ئه وهی ئه گهر شتیکی ئاناساییم دیت، زوو فریای دهر باز کردنی سیمین و محهمه د که وم. دیتنه وهی شوئنیکی نه هینی که جیی شک نه با، کاریکی ئاسان نه بوو. له وهی ئه وه حکومه ته چه په له جیی پپی خۆی خۆش کردبوو، به کرێ گرتنی مāl له تاران هیندهی تر زه حمهت ببوو، له بهر ئه وهی که ههر کهس ویستبای مāl به کرێ بگری ده بوو هیندیک دۆکومینت نیشان بدا و خاوهن مālش ده بوو پاسداران له به کریدانی ماله کهی ئاگادارکا. جا پاسداریش ده که وتنه لیکۆلینه وه و ئه و جا "خر بیار و معرکه بار کن". مخابن ئه وه ریی هه شمان لیکیرابوو. ئه وه کاته ش وابوو که له هه موو لاهه خه لکیان ده گرت. حکومه تی خویتمژی خومینی تا ئه وه جیهی بۆیکر با کوشت و کوشتاری ده کرد، به تایبه تی ئه گهر کورد بای ئیتر وه ک دوژمنی قهسته سهر سه یریان ده کردی. ههر کورد بوون خۆی به تاوان ده ژمیردرا.

دوای ماوه یه ک بیر کردنه وه، بریاری ئه وه مان دا که من به چم بۆ مائی خرمیک و داوایان لی بکه م تا محهمه د لای خۆیان بهار نه وه. له سهر ده میکا که ئه وه خزمه پتویستی به یارمه تی ئیمه هه بوو، خۆم و هاوسهر و مندا له کانم له خزمه تیاندا بووین و فریایان که وتیووین. بۆیه تیمرا ده یق که ئه وه داوایه مان قه بوول بکه ن. ساز بووم و چوومه مāl یان. که گه یستمه به ره وه، ته نیا ژنه که له ماله وه بوو، له پشه وه باسی هه چم نکرد. پتکه وه دانیشتن و ههر قسه ی ئاسایمان ده کرد تا پیاوه کهی خزمم هاته وه مāl ی. جا ئه و جار کیشه که م بۆ باس کردن. به لām دوای که میک منگه منگ، تییان گه یاندم که بۆیان ده ست نادا. منیش ئیدی له سه ری نه رویستم و خودا حافیزیم لیکردن و به و په ری نا ئۆمیدی وه هاته ده ره وه. هه چ توانای بیر کردمه وم نه ما بوو، ده تگوت می شکم له سه ردا نه ماوه، سه رم کاس ببوو. به بی ئامانج ده رویشتم و له ده وری خۆم ده خولامه وه. وه ک گێژم لێها تبوو. ئه وهی راستی بیت، له بهر خه م و خه فهت نه مه ده زانی به ره و کوێ ده پۆم. پاشان که میک هاته وه سه ره خۆ و چاوه ری تاکسیم کرد، ئه وه نده ی پتته چوو تاکسیه ک رایگرت و سوار بووم و وتم به با بۆ مه یانی آزادی (که پتشته مه یانی شه هیادی پێ ده گوترا). که دابه زیم، هیندیک روانیمه ده ور و بهر، که خاترجه م بووم که سم به دوا وه نییه،

ئەم جار دیسانە‌که دەستم بۆ تاکسیه‌کی دیکه هه‌لتنا و گوتم لیخوڕی بۆ مه‌یدانی ئینقلاب (۲۴ ئیسفهند پێشو). دواى دوو سێ جار تاکسی گو‌پان گه‌یشتمه‌ شویتیک که ده‌مه‌ویست له‌وێوه به‌پیان برۆم. په‌له‌په‌لم بوو زوو بگه‌مه‌وه جا بۆیه هه‌ر هه‌نگاه‌م کردبوه دوو. گه‌رچی وه‌ دله‌ کوته‌ که‌وتبوم به‌لام گو‌یم نه‌دایه‌ و هه‌نگاه‌کانم هه‌ر خو‌ش تر ده‌کرد هه‌تا خو‌م گه‌يانده‌وه ماله‌وه.

وه‌لامه‌که‌ی وه‌رم گرتبو بۆ سیمین و محه‌مه‌دیم گیراوه، که‌ دیتیان من و تیکچووم، دل‌یان ده‌دامه‌وه، ده‌شمزانی ئه‌وان له‌ من به‌ په‌ژاره‌تر بوون. گو‌تیان: "دایه‌ گیان نیگه‌ران مه‌به‌، جیگابه‌ که‌ هه‌ر ده‌بیننه‌وه. تو‌ بلیتی له‌و تاران‌ه‌ گه‌وریه‌دا شویتیک بۆ ئیمه‌ ده‌ست نه‌که‌وی؟"

له‌و سه‌روبه‌نده‌شدا، که‌ گه‌رابوو مه‌ه‌باد، سارمی کو‌پم له‌ سنه‌وه هاتبووه تاران بۆ ئه‌وه‌ی چه‌ند شوینی ئه‌مین بدوزیته‌وه بۆ ئه‌و تیکۆشه‌رانه‌ی له‌ سه‌نه‌ گیانیان له‌ خه‌ته‌ر دا‌بوو. ئه‌وکات محه‌مه‌دی کو‌پم دواى هیندیک گفتگو له‌گه‌ڵ سارم پیتی ده‌لی که‌ بارودۆخه‌که‌ باش نیه‌ بۆ گه‌پانه‌وه بۆ سنه‌ و باشت‌ر وایه‌ که‌ له‌ تاران به‌ینیته‌وه و دواى دیتنه‌وه‌ی شوینی ئه‌مین بۆ تیکۆشه‌ران پیان رابه‌گه‌یه‌نتی تا ئه‌وانیش یین بۆ تاران، به‌لام ئه‌و له‌ ولامدا ده‌لی که‌ تا هه‌موان دا‌بین نه‌کات، دلی ئارام نابیت و خو‌ی ناتوانی له‌ تاران دانیشی. لام وایه‌ هه‌ر دوو شه‌و و سێ رو‌ژ له‌ تاران مابووه، ئه‌و دوو شه‌وه‌ی هه‌ر شه‌وه‌ی له‌ مالی یه‌کیک له‌ خزمه‌کان بردبوه سه‌ر. چه‌ند رو‌ژ دواتر، یه‌کیک له‌و خزمه‌نه‌ به‌ خه‌سووم دا وه‌لامی بۆ ناردم و گو‌تی به‌ سارم بلێم جارێکی دیکه نه‌چێ بۆ مالی ئه‌وان. منیش دل‌نیام کردن که‌ به‌ سارمی کو‌پم راده‌گه‌ینم تا جارێکی دیکه به‌لای مالیاندا نه‌چێ. ئه‌و سه‌رده‌مه‌ زۆربه‌ی خه‌لک ترسیان لێ نیشته‌بوو و پیان خو‌ش نه‌بوو له‌گه‌ڵ ئه‌وخی‌زانانه‌ی مندالیان چالاکی سیاسی بوون نزیکی بکه‌ن. مخابن، سارم نه‌که‌ هه‌ر ریی له‌ تاران نه‌که‌وته‌وه به‌لکو هه‌ر که‌ گه‌یشته‌بوه‌وه سنه‌، ئه‌وه‌نده‌ پینه‌چوو، گیرا و ئیدی هیچمان چاو‌مان پیتی نه‌که‌وته‌وه.

شه‌وێک که‌ ماره‌کردنی کچیکی ماله‌که‌ی خزمه‌مان بوو ئیمه‌ و خوشکه‌کانم و وه‌جیه‌ خانی سه‌یفی قازی و مالی زاوا به‌شداربووین. محه‌مه‌د وه‌که‌ زیندانیه‌که‌ به‌ ته‌نیا له‌ یه‌کیک له‌ ژووره‌کاندا بوو و خو‌ی ده‌رنه‌خست. خاوه‌ن مالی ئیستکانیتیک

ئارەقى بۆ يەكك له ميوانه كان تىكرد و هيشتا فريا نه كه وتبو بۆ ميوانه كانى دىكه تىبكا، له پەر له دەرکه يان دا. پىنج شەش پاسدارى زلهى چه په لى ردین درىژى بۆگه نيو هوروژميان هينا. محهمەد له ژوورى خواره وه ئامادهى هه لاتن بوو. به لام پاسداره كان يە كسەر هاتنه ژوورى ميوانان. ئەو ميوانهى ئىستكانه ئارەقى به دهسته وه بوو، هەر ئەوه نده فريا كه وت كه ئىستكانه كهى له بالكوئه وه فرىداته خواره وه. من و خوشكه كانم جلى كورديمان له بهر دابوو و به وه رزگارمان بوو، چوونكه ديار بوو دوان له پاسداره كان خه لكى كرماشان بوون و ههستى كوردىتيان بزوابوو و وازيان لىي هينان. پىيان گوتين دراوسىكان خه بهريان داوه كه ئىمه جه ژنمان هه يه. بهم جوړه مليان شكاند و روشتن.

هەرچۆنىك بوو، مالىكمەن دۆزیه وه، كه سه رىكى كوڵانه كه بنكهى پاسدارانى لى بوو و سه ره كه ئى ترىشى به دوكانىك كوٹايى ده هات كه خاوه نه كهى كابرايه كى خوڤروشى سه ر به مه لاكان بوو. جا بيهيئنه بهر چاوى خوٹان له شوئىتىكى ئاوادا چلۆن خوٹ ده شارىته وه. به لام چاره مان نه بوو. له لايه كه وه ترسى ئەوه هه بوو كه سيمين و محهمەد بدۆزنه وه، به لام له لايه كيشه وه، له وانه بوو كه پاسدار بيريان بۆ ئەوه نه چى كه ئەو كه سانهى دژايه تيان ده كه ن، بوئرن له و كوڵانه دا، بژين. دواى ئەوهى كه ئەوانم دامه زراند و ماوه يه ك لايان بووم، سه ر له نوئى گه پامه وه مه هاباد.

زیندانیکردنی سارم

نیوه‌راستی زستانی ۱۹۸۲ی زاینی، دواى هاتووچۆیه‌کی زۆری نیوان ئەم شار و ئەو شار گه‌رامه‌وه مه‌هاباد. زۆری نه‌خایاند، سیمین و محهمه‌د په‌یامیکیان بۆ ناردین که پێیوسته یه‌کتر ببینن. له‌گه‌ڵ ئەوه‌ش دا که باسی هیچیان نه‌کردبوو من په‌شۆکام و خورپه‌یه‌ک به‌ دڵمدا هات. حاجی هاوسهرم ههر دلی ده‌دامه‌وه گه‌رچی ئەویش له‌ من نیگه‌رانتر بوو. ره‌نگ و رووی وه‌ها سپی هه‌لگه‌رابطوو ده‌تگوت خویتی تێدا نه‌ماوه. چاوه‌کانی پر له‌ خه‌م بوو، کاتی قسه‌کردنیش بۆ شارده‌وه‌ی نیگه‌رانی خۆی وه‌ک منداڵێکی که‌کاری خراپی کردبێ سهری داده‌نواند و چاوی لێ نه‌ده‌کردم. دواى هه‌ندیک بیر کردنه‌وه و گفتوگۆی نیوانمان، وامان به‌ باش زانی که ته‌نیا من بچم بۆ لایان.

خۆم ساز کرد و ئێواره به‌ره‌و تاران وه‌رێ که‌وتم. له‌نیو ئۆتۆبوسه‌که‌دا بیرم بۆ ئەوه‌ ده‌چوو که له‌ وانه‌یه‌ کاره‌ساتیک بۆ سارم هاتبێته‌ پێش. ئەو بیروکه‌ ناخۆشه‌ ورده‌ ورده‌ له‌ مێشکمدا گه‌وره‌ و گه‌وره‌ تر ده‌بوو و وه‌ها په‌ره‌ی سه‌ندبوو که ته‌واو هێزی لێ بری‌بووم و هۆشی لێ ستانده‌بووم. جار جار دلی خۆم ده‌داوه و له‌ به‌ر خۆمه‌وه ده‌مگوت نا هیچی ناخۆش رووی نه‌داوه، نابێ بیرى خراپ بکه‌یه‌وه. له‌ ناخیشمدا هه‌جمینم نه‌بوو، ده‌تگوت له‌ سه‌ر ئاورانم، خودا خودام بوو هه‌رچی زووتر بگه‌مه‌ جێ و بزانه‌ مندا له‌ کانم بۆ چی له‌ دوايان ناردووم، نازانم ئەو رێگایه‌ بۆ ئەوه‌نده‌ دوور و درێژ ببوو و هه‌ر نه‌ده‌ب‌راوه. ئەو شه‌وه‌ هه‌رخه‌و به‌ چاومدا نه‌هات. پرخه‌ پرخی نه‌فه‌ره‌کانیش ده‌تگوت ده‌هۆڵ و زو‌پ‌نایه‌، یه‌ک لیتی ده‌دا و ئەوی تر بۆی ده‌ستانده‌وه. که‌م که‌مه‌ دنیا رووناک ده‌به‌وه‌ و ئێمه‌ش له‌ تاران نزیک تر ده‌بوینه‌وه. به‌ری به‌یانی زوو ئۆتۆبوس گه‌یشه‌ تیرمینالی تاران. به‌ خۆم و ساکه‌ بچووکه‌ که‌م له‌ ئۆتۆبوس دابه‌زیم و له‌ تیرمیناله‌وه به‌ره‌و شه‌قام رۆیشتم و چاوه‌پوانی تاکسیم ده‌کرد. ماوه‌یه‌کی پێچوو تا تاکسیه‌ک رایگرت و سوار بووم و گۆتم راسته‌و‌راست لی‌خوری تا مه‌یدانی ئازادی (شه‌هیدای پێشوو). ئەوه‌ش بلیتم که‌ تاکسیه‌ پرته‌قالیه‌کانی تاران مشت‌ه‌ری ته‌نیا بۆ راسته‌و‌راست سوار ده‌که‌ن، ده‌لیتی ناتوانن بۆ راست و چه‌پ باده‌نه‌وه. که‌ دابه‌زیم، به‌ تیه‌لی چاوه‌کانم که‌می‌کم روانیه‌

ئەم بەر و ئەوبەر و ماوێهەک بە پێ رویشتم تا هیندیک لە شوێنەکانە دوور
 کەوتەوه بۆ ئەوێ خاترجەم بێم نەکا جاش یان پاسدارم بە دواوە بێت و ئەو جا کە
 دڵ ئاسودە بووم کەسم بە دواوە نیە، سواری تاکسیهکی تر بووم و بە شوێنێک
 گوت بباتە مەیدانی ئینقلاب. لە وی بە پێوێستم زانی کە هیندیک خۆم بخاflینم و
 بۆ شوێنێک چووم کە بە پێچەوانەی مائی منداڵەکانم بوو، تا ئەگەر کەسیک بە
 دواوەیە سەری لێ بشیوینم. لەگەڵ ئەوەشدا کە هۆشم هەر لە لای منداڵەکانم
 بوو، دوو سێ تاکسی ترم گۆڕی. بۆ شوێن ون کردنیش دوورتر لەو شوێنەکانە
 سیمین و محەمەد بە نەهیتی لێی دەژیان دابەزیم و ئینجا بەپێیان رویشتم.
 ئەوەندە خێرا دەرویشتم کە هەڵەنگوام و خەریک بوو سەرم بدا لە زەوی. بە
 زەحمەت خۆم گرتەوه و ئیش بە ئەژنۆم گەیشتبوو، بەلام توانیم خۆم بگەینمە ماله
 منداڵەکانم. کە لە دەرگام دا، زوو کردیانەوه. هەر کە چووینە ژوورەوه، پەلەم بوو
 بزەنم چ باسە. پرسیارم لیکردن، دواي بیدەنگیکی قورس و ناخۆش بە چاوی پر لە
 فرمێسکەوه ورده ورده درکاندیان کە سارم لە سنە گیراوه.

بە بیستنی ئەو قەسەیه کزەم لە جەرگی هات و وەها گێژ بووم دەتکووت
 کوتهکیان لە سەرم داوه، خەریک بوو سەرم دەتەقی. وەک کەر و لالەم لێ هاتبوو.
 گەر ووم نیشک ببوو، نە قەسم بۆ دەهات و نە گۆیشم لە هیچ دەبوو. لە خەونێکی
 ئالۆز دەچوو کە هەموو لەشمی لە جوولە خستبوو. چاوم هیچی نەدەدیت. چونکە
 دەمزانی ئەو نا ئینسانانە بە شیوێهەکی دلتهزێن زیندانییهکان ئەشکەنجە دەکەن.
 دەمزانی هەرکەس بکەوێتە دەست ئەو خوێنمژانە تازە دەرچوونی نییە. دەمزانی
 ئەو تاوانکارانە بە خوێنی سەرمان تینوون. بە زەحمەت هەناسەم دەدا، لەوه
 دەچوو خەریک بێم بخنکێنن. وام دەزانی هەموو ئاسمان بە سەر سەرمدا
 رووخاوه. سیمین و محەمەدیش کە خۆشیان حالتیکی لە من باشتریان نەبوو،
 هەولیان دەدا ئارام کەنەوه.

هەر ئەودەم لە تاران بە سەر سەرەخۆشی کاک عەبدولفەتاحی مشیری پورزەم
 دا کەوتم. ئەوەندە بۆ سارم بە پەرۆش بووم، ئەوەندەش خەمی کوچی دواي ئەو
 پورزایەم و زگ سووتانی پیرۆز خانمی پورم بووم. نەمدەزانی پەژارە کۆرە
 زیندانیەکی خۆم بێم، خەمی پورم بێ، بۆ نەسڕین خانمی هاوسەری کاک

عهبدولفه تاح و مندالنه کانی خه فته بغۆم یان بۆ نهو دایک و بابانهی مندالیان له بهندیخانهیه یان نهو دایکانهی زگیان سووتاووه. چاوم له ههر کوێ ده کرد خه می لیدهباری. نهو شاره وهک دۆزهخی لیها تبوو. له سه رهخۆشیه که دا، کاتی که خه لکه که بلاوه یان لی کرد، زۆر باسی دیکه ها ته گۆری و لهو بهینه دا باسی ویلمه خانم، نهوهی خودالێخۆشبووی دوکتۆر یونه تان ها ته گۆری. نه سرین خانم له تاران، له قوتابخانهیه کی تاییه ت به ههرمه نیان که ویلمه خانم به پریوهی ده برد، مامۆستا بوو. ویلمه خانم کاتی که زانیویتی نه سرین خانم خه لکی مه هاباده، بۆی ده گیریتوه که نهویش له مه هاباد له دایک بووه و ههر له ویش خویندویه تی و بۆته مامۆستا. جا پاشان هه والی منی لێ پرسییوو و نه سرین خانمیش وتبووی که خزمایه تی و په یوه ندیمان هه یه. نهویش به نه سرین خانم ده لێ که زۆری پتخۆشه چاوی پیم بکهوی و بۆیه ژماره ته لیفونی خۆشیم بۆ ده نیری.

چه ند مانگ دواتر په یوه ندم به ویلمه خانمه وه کرد و روژیکمان دیاری کرد تا سه ردانی بکه م. ئیواره ی روژی دیاری کراو چوومه مالی ویلمه خانم. دوا ی نهو هه موه سا له به دیتی چاوم روون بووه. له یلی خانی دایکی شی له وی بوو، زۆر پیر و بی هیز بوو. که له ده رگام دا و ده رگایان کرده وه، به چاوی فرمیتسکاویه وه په کترمان له ئامیز گرت. سلا و چاک و چۆنیان به گریان وه ده ست پیکرد. گریاتیکی پر له سۆز بوو. دوا یی به ره و ژووره وه چووین، ژوورکی تاریک، له بهر شه ری ئیران و ئیراق خه لک چرای هه ل نه ده کرد. نهوانیش دوو سی مۆمیان لهو سه ری هۆده که له قوژبێک دانا بوو که به ئاسته م روناکی کردبوو. قسه و باسه کانی نهو شه وه ده بیردینه وه سه رده می پتیش کۆمار و کۆمار، باسی خۆشیه کان و ناخۆشیه کانی رابردوو مان هینابوو گۆری. له وه نه ده چوو که نهو هه موه سا له وه کاته وه تبه ر بوه. به داخه وه نه وه دوا جار بوو که چاوم به ویلمه خانم و دایکی کهوت، ئیدی ده رفه تی تر هه ل نه کهوت یه کتر ببینی نه وه.

ههر که سه رهخۆشی پورزا که م ته واو بوو، بۆ ئیواره که ی به ره و سه ر رێگام کوتا. نهو شه وه م لیبوو سه د سا ل، ههر روژ نه ده بووه و نه منیش هه جمینم لیه لگیرابوو. ئاوا ته خواز بووم وهک بالنده کان بال بگرم و بفرم بۆ لای سارم. سه رته نجام تاریکایی شه و شوینی خۆی له گه ل روناکایی گۆریوه و سه ر له به یانی

زوو تازه خهريک بوو رۆژه لده هات گه یشتینه جی. ساکیکی بچووکم پیبوو، ههلمگرت و له ئۆتۆبوس هاته خوار، سهره گێژه م گرتوو، نه مده زانی چ بکه م و بۆ کوێ بچم. له خۆم را نه ده دیت به ته نیا بچمه بهر درکی به نديخانه. چهنده خوله کیک به بیجوو له شوێنی خۆم راوه ستام، له ناکاو، یه کیک هاواری کرد: "دایه زه حمهت نه بی خۆت لاده!"، نه منیش به هه رای وی جووله یه کم دا به خۆم و چوومه قوژبنیک و له وی گیرسامه وه تا که میک بیر که مه وه. نه و پیاوه ی که دهنگی دابووم تیگه یشت که خه لکی سه نه نیم و ناشاره زام، هات بۆ لام و پرسایاری لی کردم، "دایه، گه ره گته تاکسیت بۆ قاو ده م؟" سوپاسم کرد و گوتم پتویست ناکا زه حمهت بکیشی.

هیشتا له سه ر نه و شوێنه ی ده مه ویست بچم، ساخ نه ببومه وه. ورده ورده هاته وه سه ر خۆم و قه رارم دا بچمه مالی ناسیاویکی سه نه یی، یه کیک له مریده کانی شێخی حیسامه دین. له تیرمینال چوومه ده ره وه و چاوه روانی تاکسیه کم کرد. له دووره وه چاو م به تاکسیه ک که وت، زۆری پتینه چوو، گه یشته نزیکه وه. دهستم بۆ هه لێنا. شۆفیره که رایگرت

و سوار بوم و ئادرێسیکی نزیک مالی ناسیاوه که م دایه و نه ویش پتی به گاز داهینا و به ره و مه به ست لیخوړی. له په نا کۆلانی کدا رایگرت و دابه زیم. نزیکه ی سه د ههنگاوێک ده بوو رۆیشتهام تا بکه مه مالی ناسیاوه که م. که گه یشته به ره وه، زۆر به ئاسته م له ده رگام دا نه کا ماله که له خه و دابن. دهنگی ژنیک هات که پرسایاری کرد "کێیه؟" دوا ی وه لامي من، درگای کرده وه. ناسیاوه که ی خۆم بوو، که چاوی پتیم که وت باوه شی پتدا کردم، یه که ترمان تیر ماچ کرد، زۆری به خیره اتن کردم و به ریزه وه به ره و ژورپی بردم. سه ماوه ره که ی گیزه گیزی ده هات، که وه کۆل هات، چای ده م کرد و سفره ی راخست. له گه ل خودا لی خۆشبو نه و خا نه دلۆفانه نان و چامان خوارد. تیگه یشت که حالکی نا ئاساییم هه یه و زۆر شه رزه و به به رۆشم. که پرسایاری لی کردم، حال و وه زعه که م بۆ گتیا وه. گوتی: "با که میک ماندووتیت به سه یته وه و جا نه چینه بهر درگای زیندان." گوتم نا توانم سه بر که م، هه رچی زووتر برۆین باشته. نه وه ی راستی بی ئۆقره م نه ما بوو و ده تگوت میرووله له تپو ته واوی له شم دایه. ده مه ویست هه رچی زووتر خۆم بکه یه نه مه جگه رگۆشه که م.

پیکه وه وه پښی که وتین. ژماره یه ک دایک و بابی تریش وه ک من به ئومیدی دیتنی مندال له کانیان له بهر دهرکی به ندیخانه چاوه پروانی موله تیان ده کرد. چهند پاسداری زلحوالی خوین تالی پر له رق له وی پاسه وانیان ده کرد. چووینه بهر وه و پرسیارمان کرد تا ریمان بدن بچین بو لای سارم، تهویش پرسى به یه کی دیکه کرد، له پیشه وه نکولیان له وه ده کرد که سارم له وی گیراوه، هر ده یانگوت که سیکی به و ناو و نیشانه لیره نیه و ده یانه ویست سه رمان لی بشیوتین. به لام ئیمه هر وه ستاین و نهو جار گوتمان ده زانین لیره یه و ده مانه وی بچین بیبینین. که دیتیان ئیمه واز ناهینین به تووړه یه کی دلړه قانه وه گوتیان: "ممنوع الملاقاته". نهو نیگا دوژمنانه ده تگوت تیره له جهرگمی ده دهن. هر چه ند کردمان، بومان نه هاتنه ره دایه. به ناؤمیدی وه، گه راینه وه مال. دواى ماوه یه ک، هاته وه بیرم که خیزانیکى هاوشاریم له سنه ده ژین، هر جوریک بوو ئادرئسه که م دیتنه وه و هانام بو بردن. داوام لی کردن سهر و شوینیکى سارمى کوړم بزنان و نه گهر بویان کرا ئیجازه ی دیداریم بو وه رگرن. مخابن، هر چه نهو دؤستانه هه ولیان دا، هیچیان بو نه کرا. دواى دوو روژان به ناؤمیدی گه رانه وه تاران.

له سیداره دانی سارم

پتر له مانگیك ههر له هاتووچودا بووم، لاقیکم له سنه و نهوهی دیکهم له تاران بوو. له سنه به نومیدی دیتنی سارم دهچوومه بهر درگای بهندیخانه، بهلام نهو زوحاکانهی زهمان ههر نهیانهیشت بیینم. دواچار که له سنه له مالی هاوشاریه که مان بووم، چی وای نه مابوو بو جهژنی نه ورژ. شهوی پیش خهوتن چه قو چویم دههاتی و وهک میوژوکه دهله رزیم، دهتگوت نه خوشم. نارام و قهرارم لیباروو. له شم داهیزابوو و نوبه تی دایگرتبوم. خانه خوئی که وهزع و حالی منیان وهها دیت، ویستیان هه بی سه رتیشم بدهنی. وتم پیویست ناکا، جیگایان بو راخستم و لیفه یان پیدادام و چرایان لی کوژاندمه وه. لهرز و تا بهری نه دده دام و ده مبرزکاند. توانای جولم تیدا نه مابوو. ئاره قه به لاجانگه کاغدا دههاته خواروی و هه موو سه نیره که ی تهړ کړدبوو. هه موو ئازای به دنم تهړ بیوو. جله کانم وهها خووسابوو، دهتگوت له ئاویان هه لکیشاوه. ههرچونیک بوو هیژیکم دا بهر خوم و به هیواشی و بیدهنگی جله کانم داکنده و به سه ریپچه که ی سه رم خوم ئیشک کړده وه. پاشان جلی ئیشک و خاوین که له کیسه به کدا له په نای خوم دا نابوو دهرم هینا و له بهرم کړد. سه ر له نوی راکشامه وه، نه وچار له بهر ماندوتیان به دهم نوبه تیه وه خه و بردمییه وه، یان باشر بلیم له تیوان بیهووشی و هوشیاریدا مام. ده میکی زوری نه خایاند له ناکاو به خه ونیکی ناخوش وهک موته که روح و گیاهی هه ژاند و له خه و راپه ریم. له خه ونه که مدا گهنج بیوومه وه و له مالی خومان له مه هاباد له ژووریک دانیشتبووم و سارمی کوپیشم مندالو له کوشمدایه. به ته ما بووم بیخه وینم. دهستم به سه ر و پشتیدا دینا و لایلایه م بو ده کړد، گویشم له سوکه ناله ی بوو، له وه ده چوو ئازاری هه بیت. سه رم داهیناوه تا روخساری ماچ که م، ههر که دهمم گه یشته نزیک روومه تی و دهمه ویست ماچی که م، پیش نهوه ی فریا کهوم، له پر به کیك پچر پچر لی هه ستاندم و بردی و ون بوو. نه ودهم به هاوار هاواری خوم له خه و راجله کیم و له جیگا که مدا دانیشتم، ههستم به تیشتیکی زور ده کړد، به شتیکی دلته زین، دهتگوت چه قو له دلم راده کهن، پیده چوو روحم بکیشن. لهو بیدهنگیه سامناکه دا، هه را و گرمه له بن گویم دههات و

په‌رده‌ی گویم‌ی ده‌له‌رزاند ، له‌ ده‌نگی ته‌قه‌ ته‌قی گولله‌ ده‌چوو، نه‌ یه‌ک و نه‌ دوو و نه‌ سئ، توانای بزاردنم نه‌بوو. ده‌تگوت ئهو گوللانه‌ له‌ دل‌ی من ده‌ده‌ن. هه‌ر دوو ده‌ستم خسته‌ سه‌ر گوپی‌ه‌کانم و به‌ دوو قامکم توند توند کونه‌کانیم گرتبوو تا گویم‌ لئ نه‌بئ، به‌لام هه‌ر ده‌هات و ده‌نگی ته‌قه‌کان پتر و به‌رزتر ده‌بوون و هه‌ر نه‌ده‌پرانوه. هه‌راسیان لئ هه‌ل گرتبووم، وه‌ختابوو که‌لله‌ ی سه‌رم به‌ته‌قی. ئیتر تا روژ بۆوه‌ نه‌متوانی چاویم لیک بنیم. بیر و ئه‌ندی‌شه‌ به‌ریان نه‌ده‌دام. له‌ به‌رخۆمه‌وه‌ ده‌مگوت بریا هه‌ر ئیستا توانیام خۆم بگه‌یه‌مه‌ به‌ندیخانه‌ و به‌ زۆره‌ملی چوبامه‌ ژوووه‌وه‌. جه‌رگه‌که‌م له‌ نامیزگرتبا، بۆنم پیوه‌ کردبا، ماچم کردبا و تیر چاویم له‌ چاوی کردبا. ده‌مویست ئه‌وه‌نده‌ له‌ باوه‌شمدا کوشیام تا ده‌بووینه‌ یه‌ک و من وه‌ک به‌فری به‌هاران چۆن له‌ سه‌ر زه‌وی ده‌توتیه‌وه‌ له‌ ویدا ده‌توامه‌وه‌. به‌لام به‌و نیوه‌شه‌وه‌ هیچ نه‌ده‌کرا و ده‌بوايه‌ راوه‌ستم تا روژ ده‌بیته‌وه‌. خۆ وه‌ختی واش شه‌ویکت لیده‌بیته‌ هه‌زار سال. ده‌مه‌و به‌یانی پیش خۆره‌ه‌لاتن، روژی ۱۶ ی ماری ۱۹۸۲ هه‌ستام و ده‌ستۆنۆژیم هه‌لگرت و نوژیم کرد. خیزان که‌ له‌ خه‌وه‌هه‌ستان لیم پرسین: "ئه‌رئ شه‌وی رابردوو گویتان له‌و ته‌قه‌ ته‌قه‌ بوو؟" گویتان: "ته‌قه‌ی چی، نا وه‌للا گوتمان له‌ هیچ نه‌بووه‌." تیگه‌یشتم که‌ ئه‌وه‌ ته‌نیا له‌ خه‌یالی مندا بووه‌، بۆیه‌ کاتیک که‌ دوو ده‌سته‌کانیشم له‌ سه‌ر گوپه‌کانم دانابوو، ده‌نگی ته‌قه‌کانم هه‌ر ده‌بیست.

خۆم تیکنا و مائاوايیم له‌ هاوشاریکانم کرد، هه‌رچی گویتان جارێ زووه‌، که‌لکی نه‌بوو چونکه‌ ئارام وه‌قهرارم لئ هه‌لگیرابوو. روحم لا نه‌مابوو و ده‌مه‌ویست به‌ زووترین کات هه‌رچۆتیک بئ خۆم بگه‌ینمه‌ جگه‌رگۆشه‌که‌م. که‌ له‌ ده‌رگاکه‌ چوومه‌ ده‌روه‌وه‌ و گه‌یشتمه‌ سه‌ر شه‌قامه‌که‌ له‌ ئه‌گه‌ر و نه‌گه‌ری وه‌ئ دا بووم به‌ ته‌نیا بچمه‌ به‌ندیخانه‌، به‌لام هه‌رچه‌ند کردم لاقی رۆیشتم نه‌بوو، له‌ خۆم رانه‌ده‌دیت به‌ ته‌نیا بچم. ملی رینگام گرت به‌ره‌و مائی ناسیاوه‌ سنه‌یه‌که‌م. بۆ ئه‌وه‌ی زوو بگه‌مه‌ جئ، زۆر به‌ خیرایی ده‌رۆیشتم. وه‌ها وه‌ دل‌ه‌کوته‌ که‌وتبووم که‌ ده‌نگی ده‌بیسترا. زارم ئیشک وه‌هه‌ناسه‌م توند ببوو، به‌لام گویم نه‌ده‌دایه‌ و هه‌ره‌هه‌نگاه‌وه‌کانم خیراتر ده‌کرد تا خۆم گه‌یانده‌ به‌ر ده‌رکه‌ی مائی ناسیاوه‌که‌م. ئیدی له‌ وئ له‌ په‌لوپۆ که‌وتبووم. هه‌هه‌ناسه‌م سوار ببوو، به‌ هه‌ناسه‌په‌رکتی له‌ ده‌رگام دا.

چی وای پښ نه چوو، ناسیاوه کهم ده رگای کرده وه و هر که چاوی پټم کهوت لټی پرسیم: "بۆچه وا په شوکاوی؟" به خه مناکي و چاوی پر له فرمیسکه وه گوتم خه ونټیکي زور ناخوشم دیتوه. نه گهر بوټ ده کړی و ده توانی له گه لم بټی بچینه به نديخانه. هر بلټی یه ک و دوو خوئی ساز کرد و پټکه وه وه پړی کهوتین.

له بهر ده رگای به نديخانه دوو سټی پاسداري ملهوړی ردین درټی شان لټکه ووتوو پاسه وانیان ده کرد. دیار بوو ناجسنن، نټو چاوانیان تال و تفت بوو. هینده یان نانی خوړایی خواردبوو ورگیان هه لمسابوو. هر یه که تفه ننگیکي نازانم ژ-۳ یان که لاشینکوڅیان له شان کردبوو. ته نانه ت تفه ننگه کانیش له سر نه و شانه ناله بارانه وه ثامن هاتبوون و نه گهر بوټیان کرابایه ده گه رانه وه گولله یه کیان له سهری خاوه نه که یان ددها و خوټیان له چنگیان رزگار ده کردن.

چووینه به ره وه، که داوای دیداری سارمی کوړم کرد، پاسداریکي خوړی که له ته ماته ی بلک ده چوو، به توپه یی و نټو چاوانټیکي مۆن و پر له رقه وه پاکه تټیکي سهر به سترای دایه ده ستم. له و جرکه ساته دا که پاکه ته کهم وه رگرت، بیرۆکه یه کی سامناک به می شکمدا تټپه پری. توووشی دل ټپا وکیه کی له راده به دهر ببووم. لاقه کانم ده له رزین و هټی رویشتیان نه بوو، به زه حمه ت راوه ستابووم. وام هه ست ده کرد که زه وی له ژیرلاقه کانمدا نه ماوه. نه ژنوکانم نووشتابوونه وه و هه ستم به نازاریکی روحی زور ده کرد. نه گهر له و ساته دا ناسیاوه کهم بن بالی نه گرتبام بهر ده بوو مه وه. قوټم له قوټی ناسیاوه کهم دا بوو، هه ندی له به نديخانه که دووری خستمه وه. هر له سهر لټواری جوگه ی شه قامه که یارمه تی دام تا دانیشم. په ژاره دانگرتبووم. ده تگوت له دل ټم چه قیوه، چاوه پروانی خه به ریکي دلته زینم ده کرد. ده سته کانم وه له رزه که ووتبوون و هټی و توانایان تټدا نه مابوو، هه رچی هه وټم دا سهری پاکه تی کاغه زه کهم پټی هه لټه پچکړا. به یارمه تی خامی ناسیاوم سهری پاکه ته که مان هه لټپچری. چاوه کانم لټل ببوون و نوو سینه کهم به چاکی نه ده دیت. وام زانی چاویلکه کهم له چاو دا نییه و له کیفه کهم دا بوی ده گه رام و سهره سوړم گرتبوو. ناسیاوه کهم پرسى: "نه وه له چه نه گه پری؟" گوتم له عینه که کهم. پټی گوتم که له چاومدایه. پټده چوو چاوه کانم توانای خویندنه وه ی نه و نوو سینه دلته زینه یان نه بټی. هه رچونټیک بوو به زه حمه ت دټپړیکم خویندنه وه، وه ک نه وی روحم بکیشن وابوو،

ئیدی زیاترم بۆ نه خویندراوه و سه رم له گیزه وه هات. ده تگوت ئاسمان له سه ر سه رم ده سوړپته وه. بۆ ئیستیگ ئاگام له خوځم بړا، له بهر حالئ په ریشانم خه ریک بوو ده بوورامه وه یان باشتربلیم ئه وه نده ی نه مابوو روحم دره چیت. ئه وه ی لیئ ده ترسام به سه رم هات. نوو سراپوو که سارم له سیداره دراوه.

دوځیکئ له راده به دهر به تازار بوو. پیده ده چوو تۆفانیکی سامناک ده رووغمی شله ژانده ی و هه ناسه ی لیپریم. ده تگوت له زه ریا به کی توپه دا به تاقئ ته نیا ماومه وه و شه پوله کان به هه موو هیژ و قووه تی خو یان رامده وه شین و خه ریکن ده مخکنین. وه ک ئه وه ی ده چوو که وتیتمه ناو دالانیکئ تاریک و ریئ ده رچوونم نه بی. دلم ژانی ده کرد، ژانه که له وه دا نه بوو. هه ستم ده کرد دلم زل بوو، ئه وه نده زل بوو که جیکه ی ناپیته وه و خه ریکه سینگم بقلشینئ و بیته درئی. ده تگوت دینامیتان کردیته دلمه وه و له وانه به له هه ر ئان و زه ماندا بته قیته وه. ئه ژنوکانم وه له رزه که وتبوون، نووشتابوونه وه و هیژیان تیدا نه بوو، زار و گهروم ئیشک هه لگه رابوو، هه موو دنیا له بهر چاویم تاریک ببوو، که مترین و بچوو کترین خالئ رووناکایم نه ده دیت. وه ها هه ستم به قورسایئ له شم ده کرد له وه ده چوو ئاسمان به سه ر سه رمدا رووخابئ. می شکم له کار که وتبوو و بۆ چرکه ساتیک له هو ش خوځم چووم، به لام زوو هاته وه سه رخو. ویزدانئ خه وتووم وه خه بهر هاتبوو و نه مده ویست ئه و زالمانه به کزی مبینن.

سه رم به ره و ئاسمان هه لینا و هاوارم له خودای گه وره کرد، له سه ره خو، پر به سییه کانم هه ناسه یه کی قولم هه ل کیشا و هیژیکم هیئاوه به ره خوځم. هه ستمه سه ر پی و بویان چوومه وه بهر ده رگای به ندیخانه. داوای وه سیتمامه ی سارم کرد. ئه و پاسداره چه په لانه که به ته وای له مرؤفایه تی ببه شن و جگه له کوشتن هیچی تر نازان به نیگایه کی دوژمنانه و پیکه نینیکئ گه بچارپوه تیان روانیم و گوتیان:

وصیت نامه چی، چرت و پرت نوشته. (وه سیتمامه ی چی، شتی هیچ و پووچی نووسیوه).

له وه لاما و تم:

پسر من چرت و پرت غینوسه، این شماید غیر از چرت و پرت چیز دیگری نمیدانید. (کوری من شتی هیچ و پوچ ناووسئ، ئه وه ئیوه ن که له شتی هیچ و پوچ

زیاتر، چیت نازانن).

له وکاته دا زۆر جوامیرانه به سهر ترسی خۆم دا زāl ببووم و ناوا درێژهم پێدا
روزی خواهد آمد که عقاب به آزادی پرواز کند. (روژنیک دئی که هه‌لۆ به نازادی
هه‌لفرئ).

بهو قسانه‌ی ده‌مکرت، گومانم بۆ نه‌وه‌ی ده‌چوو بم گرن و بمکوژن. دواى سارم
بۆم گرینگ نه‌بوو چم به سهر دئی. ئیدی هیچ شتیک بۆ من مانای نه‌مابوو، ژيان
مانای نه‌مابوو، ره‌نگیشه بۆیه بوێر ببووم. هه‌رام له پاسداره‌کان کرد و به ده‌نگتیکى
به‌رز گوتم له پێناوی رزگارى کوردستان له چنگ دوزمنى خوينمژى وه‌ک ئێوه، خۆم
و هه‌موو منداله‌کانم ده‌که‌مه قوربانى. به ناسپایى خاڤه‌که‌ی ناسیاوم قۆلئى گرتم و
له وئى دوور خسته‌وه. ئیستا که بیر له‌و کات ده‌که‌مه‌وه، واتێده‌گه‌م که
ناسیاوه‌گه‌م به هۆی ئه‌وه که ئه‌و هۆشى له سهر خۆی بوو، هه‌ستى کردبێت که له
وانه‌یه بم کوژن.

که هیندیک له به‌ندیخانه دوور که‌وتینه‌وه، ناسیاوه‌گه‌م ده‌ستى بۆ تاکسیه‌ک
راداشت. تاکسى رایگرت و سوار بوین و به شۆفێره‌که‌ی گوت بۆ کوێمان به‌رئ.
ئۆف چ روژنیکى ره‌ش بوو! ناگام له خۆم نه‌بوو، نه‌مزانی چۆن گه‌یشتینه‌وه و چۆن
له ئۆتۆمبیل دابه‌زین و به‌ره‌و مāl چوینه‌وه. جارئ هیشتا ده‌تگوت خه‌ون ده‌بینم.
شۆکه‌که ئه‌وه‌نده گه‌وره‌بوو که کاسى کردبووم. وه‌ک په‌یکه‌ریکی بێگیا‌نوروح
دانیشتبووم، رشته‌ی خه‌یاله‌کانم ب‌رابوو، نه‌ زمانم ده‌گه‌را شتیک بلێم و نه‌ هیچم
ده‌بیست. فرمێسکه‌کانم به گۆناکاڤدا ده‌پ‌ژانه خواره‌وه. ئه‌و خاڤه‌ میهره‌بانه‌ش
هه‌رقسه‌ی بۆ ده‌کردم. گیزه‌ گیزی سه‌ماوه‌ر و ده‌نگی خاڤی ناسیاوم تیکه‌ل ببوون
و من هه‌ر هاژه‌ هاژیکم ده‌بیست و بۆم نه‌ده‌چوووه سه‌ریه‌ک باسى چیم بۆ ده‌کا،
به‌لام ده‌م زانی ده‌یه‌وى د‌لم بداته‌وه. ئارام و قه‌رارم لئ هه‌لگیرابوو. جا خه‌مى
له‌وه گه‌وره‌تر بۆ دایک و باب ده‌بن چى بێت؟ وه‌ بیر شه‌وى رابردوو که‌وتبوومه‌وه.
ئه‌وه بۆیه تووشى له‌رز و تا ببووم، ئه‌گینا نه‌خۆش نه‌بووم. جا ئه‌و ده‌م خه‌ونه‌که‌ی
چه‌ند مانگ له‌وه‌پ‌شیشم که له سنه له ماله‌که‌ی شه‌هید سارم دیتبووم وه
بیرهاته‌وه. له خه‌وه‌دا ددانم که‌وتبوو. خه‌فه‌تبار بووم چونکه بیستبووم که ددان
که‌وتن له خه‌وندا راگه‌یاندنئى کوچى دواىی خۆشه‌ویستیکه. خه‌ونى شه‌وى

رابردووش که به پچرپچر کۆرپه که یان لێ ههستاندم هه مووی نیشانهی خه بهری سامناک بوون. ئهو ددان که وتنه و رفاندنی منداڵه ساواکه م، به داخه وه لهو رۆژه ره شه ئاگاداریان ده کردم.

هه زار پرسیار به ناو مێشکدا ده هات و ده چوو. ئهو ناپیاوانه چهند گولله یان به کۆری منه وه نا؟ نیوه شه وه بوو یان به ره به یانی؟ دوا گولله چ پیاوکوژنیک پیوه ی نا؟ سارم به ته ئی بوو یان هاوکات هاوړیکانی تریشی ئهو شه وه له سیداره دران؟ چۆنیان برده بهر سیداره؟ داخۆ دوا ی ئهو هه موه ئه شکه نجه یه و خوین لیکیشانه هیز ی تیدا مابوو به پی ی خوی برۆ؟ له دلی خۆمدا ده مگوت ده زانم رۆ له ی سه ره برزم! تۆ سه ره مشقی غیره ت و ئازایه تیت، قه ت سه رت نه وی نه کردووم، له و په ری بێ هیزیشدا دوژمنت وه له رزه هیناوه. ده زانم دوژمنان له به رانه بر تۆ دا هه ستیان به بجوکی خۆیان کردوه. زۆر چاک ده زانم به سروود و گۆرانی چراندن به ره و سیداره چووی. ده زانم تۆ له مه رگ نه ده ترسای به تایه ت مه رگیک که له پتی رزگاری و سه ره به ستی دا بیت. چاک ئهو کاته م دیته وه بیر که په رتووک ی "حه لاج" ت به دیاری دامی و پاشان ئهو شیعره ت بۆ خویندمه وه:

حلاج وشانیم که از دار نترسیم

مجنون صفتانیم که در عشق خدائیم

ما را نه غم دوزخ و نه حرص بهشت است

بردار ز رخ پرده که مشتاق لقائیم

پرسیاره کانی ناو مێشکم کۆتاییان نه ده هات. داخوا ئه وچاوه کاله هه نگوینن جوانانه ی وه ک رۆژ ده دره وشانه وه و پر بوون له رووناکی و ئۆمید چییان به سه ر هاتبیت؟ له و کاته دا چ له مێشکی دابووین؟ بیری له چی کرد بیته وه؟ دوا قسه ی چی بووین؟ ئهو پرسیارانه، هه ره به ته نیا پرسیری من نه بوو، به لکو پرسیری سه دان هه زار دایک و باب و ژن و پیاو و منداڵ که ئازیزه کانیان به ده ستی ئهو زوحاکانه کوژراون. له و گێژاوه دا، زۆر جار له خۆم ده پرسم تۆ بلایی ئهو مروڤکوژانه هیچ هه ستیکیان هه بیت؟ یان وه ک رۆبۆت قورمیش کراون که خه لک بکوژن. داخۆ کاتیک حکومه تی گه نده لی خومین ی و مه لاکان بروخی، ئهو پیاوکوژانه وه لامی ئهو خه لکه چۆن ده ده نه وه؟

له و کاته دا که من له دهردی خوّم دا نقووم ببووم و ناگام له ههموو شتیک برابوو، ناسیاوه کهم کورپه کهی ناردبوو بلیتی ئۆتۆبوس بۆ تاران وهرگرځی. خوی و کورپه کهی وهک پالېشت له کهلم هاتنه تاران، چاکه ی تهو مروّفه باشانم ههمیشه له بهر چاوه و قهت له بیریان ناکهم. ههر که لیږه له سنه هیښدیک هافمه وه سهرخو، ته لیفونم له زارا و عیشره تی خوشکم کرد و ههر تهوهنده توانام تیدا بوو بلیم زگم سوتاوه و مالّم ویران بووه و ئهم شهو وه پږیده کهوم بۆ تاران. پېشم گوتن سیمین و محهمه د له کهرانه وهم ناگادار کهن.

هه تاو شوږ ببووه و چی وای نه مابوو روژ ئاوا بّی که سواری ئۆتۆبوس بوین به رهو تاران. هه تا روژ بووه ئه من چاوم له سهر یهک داننه. وه ها چوو بوومه نیو فکر و خه یالّوه هؤشم له کهس نه بوو. وهک فیلمیک سارم ددهاته وه بهرچاو له مندالیه وه تاکو دوا جار که چاومان پیک که وتبوو. گویم له قسه کانی بوو و کاره کانی ددهاته وه بهرچاوم. له خه یالّما سارم له په نام راوه ستاوه و قسه م له کهلّ دهکا. دهمه ویست دهستی بگرم، باوه شی پيدا کهم و تیر ماچی کهم. بۆ چرکه ساتیک له من وایه راسته و سارم به زیندوویی له لاهه و دهمه ویست زه مان له وی بوه ستیت. که چی ددهاته وه سهر خوّم و تیده گه یستم ههر خه یالّ و سهر له نوّی خه م و خه فته دایده گرمه وه. جا فرمیسکه کانم ددهاته خواره وه. ئه و حالّه ته چه ندین جاری تریش دووپاته بووه.

که گه یشتینه تاران سیمین و محهمه د له کهلّ هاوړییه کیان به ئۆتۆمۆبیله وه چاوه پریان ده کردین. هاوړیکه یان به رهو پیرمان هات و هیښدیک دهوړ و بهری کوّنرۆل کرد تا بزانی که سمان به دواوه نیه. پاشان به رهو ئۆتۆمۆبیله کهی بردین. ههر تهوهنده مان توانی سلّو بکهین، سیمین و محهمه د و ئه من ههر سیکمان وهک لالمان لی هاتبوو. زماښان نه ده گه را شتیک بلّین، به راستی هیچ وشه یهک توانای دهرپړینی تهو خه مه گه وړه یه نیه. ههر یه کترمان له باوهش کردبوو و ده گریان. ئیش و نازاری له سیداره دانی نازیزان بّی سنووره. تهو نازاره له کهلّ هیچ نازاریکی دیکه به راورد ناکری. دواي گریان له ئامیز یه کدا به رهو ئۆتۆمۆبیله که چووین و سوار بووین. ئه ویش هیښدیک به شه قامه کاندای خولاوه له بهر تهوه ی نه کا که سمان به دواوه بّی، که دلّیا بوو که سمان به دواوه نیه، ئینجا به رهو مالّه وه لیخوړی.

حاجی هاوسه ریشم له وه زعه که ئاگادار کرابوو و روژیک دواى من گه یشته بهروه. له تاران لهو مالهى تیدا بووین، سه ره خوشیکی نیوه نه هیئیمان بو سارم دانا. چونکه ئه وه جهلادانه مندالت ده کوژن و ریگهش پێ نادهن سه ره خوشی دانئى. جا وه ره ئازیزه کهت بکوژن، ته رمه کهت نه ده نه وه، شوپنی ناشته کهت پێ نه لاین و نه شه پلن بوی بگری. ئه وه ی حکومه تی مه لا کردویه تی، زو حاک نه یکردوه.

وه ک گوتم سه ره خوشیکی نیوه نه هیئیمان به پړوه برد. ئه وخزم و کهس و ناسیاوانه ی بیستبوویان به خه مانه وه هاتن. کۆمه لێک خه لک درهنگتر بیستبوویان جا بۆیه دواى ئه وه چهن د روژه سه ره خوشیش، دۆست و ئاشنا ههر ده هاتن.

له پێشه وه باسی خزمیکم کردبوو که داوام لێ کردبوو محه مه دى کوپم له مالى خوڤان بشارنه وه، چهن د روژ دواى سه ره خوشی هاته مالم. سیمین به خیر هاتنی کرد و له گه لى دانیش، به لام من که له ژووره که ی ته نیشتی دانیشبووم، هه رچی کردم دلّم به رایى نه دا بچم به خیرهاتنی بکه م. که وه بیرم ده هاته وه که محه مه دى کوپم رانه گرت، له دلّی خۆمدا ده مگوت چۆن رووی هاتوه بێته سه ره خوشی کوپه که ی دیکه م. ئه وه له وانه بوو محه مه دى کوپم با له سیداره درابا. تۆ بلّی ئه و کاته ش له رووی هه لاتبا بێته سه ره خوشی؟ تاوێک دانیش و چایه کی خواردوه، که دیتی من خۆی تینا گه یه نم، لێدا رویش.

شه وێک لهو شه وانه خه وێکی زۆر ترسناکم دیت. له وخه و غدا سارم زیندانی بوو و منیش چوو بوومه سه ردانی له به ندیخانه. که ئیزیان دام و چوومه ژووره وه، به سه ر دیمه تیکی دلته زین دا که وتم. سارم راوه ستابوو و به ده نگیکی به رز سروودی شوپشگیرانه ی ده چراند و ئه و پاسداره چه په لانه ش گولله یان پیوه دهن. ئه من خه ریک بوو له جیى خۆمه وه روحم ده رده چوو و ئه و دنیا م به چاوی خۆم ده دیت. ده م زیریکاند، به لام ده نگم نه ده هاته ده ر. ده مه ویست بچم بۆ لای و له باوه شمی گرم، وه لى قاچم توانای رویشتنی نه بوو. پێده چوو سارم هیشتا زیندویه و روحی به ته وای ده رنه چوو، سه ری هه لدینا و ده یه ویست درژه به سروود چراندن بدا. له و کاته دا ئه و نامرؤفانه ده ستی زیندانیه کی په شیمان بۆوه ی به کریگیراویان گرتوو و بردیانه نزیک سارمه وه تا دوا گولله ی (تیری خه لاس) به سه ره وه بنی. له و کاته دا به زیریکه زیریکی خۆم، زۆر خراپ له خه و رابه ریم. که وه خه به ریش هاتبووم له وه

ده چوو هیشتا خهونه که درېژهی ههیه. نه مده زانی نه وه راستیه یان خهونه. چاوه کانم به زه حمهت هه لێنا. هه موو گیانم ته زیوو و نه مده توانی بجوئیم، ده تگوت له شم مۆمیا کراوه. دلّه کوته م گرتوو و ده تگوت ته پله دهنگی ده هات، تفم بۆ قوت نه ده درا. نهو حاله ته ماوهیه کی پتی چوو تا کوو به ئاره قیقی سارد بهری دام و ورده ورده هاتهوه سهر خۆم.

چهند رۆژ دواي سهره خۆشی له تاران، من و هاوسهره که م چووینه وه مه هاباد و له ویش له مائی خه سوو و خه زوورم سهره خۆشیمان دانا. زۆربهی خه لک هاتن و به سهریان کردینه وه. قهت هاوده ردی نهو خه لکه م له بیر ناچی. نه وه شم له بیر ناچی که رۆژیکي له سهره خۆشیه که دا، یه ک دوو ژن له پیشخانه که دا خه ریکی حیلکه حیلک بوون، ههر نه ونده م زانی، خه سووم لێیان چوو ده ره وه و به توو په یه وه کوتی، عه یب ناکه ن نهو ژنه (مه به ستی من بوو) زگی سوتاوه، نهو قاقاو پیکه نینه تان له چیه؟ له کاتی وادا مروف هه موو هه لسوکه وتی خه لک به وردی ده بینێ که له کاتی ئاساییدا وه بهر چاو ناکه وی. قه دیمیان چاکیان کوتوه: مروف دۆست و دوژمن له کاتی ناخۆشی و ناره حه تیدا ده ناسی.

لهو ماوه یه دا ده تگوت له گێژا و نیک دام و ناتوانم لیتی بێمه ده ره وه. له گه ل نه مانی سارم، خودای گه وه ره گه شه و نه شه ی له من هه ستانده وه، هیه زه وق و شه وقم نه ما بوو. زۆربهی کات ده گریام، نه وه نده گریابووم، چاوه کانم سورسور هه لگه رابوون و ئاوسابوون. نه وده م خه سوم پیتی کوتم: "سارمی کوپت له ده ست چوو، به گریان هیه ناکری و ناگه پێته وه، ئاگات له چاوه کانت بێ". بۆ نه وه ی هیندیک ئارام به وه له سهره خۆشی سارمی نوری چاومدا که خه لکه که بلآوه یان کرد و ته نیا بووم نه وه م نووسی:

مه هاباد، به هاری ۱۹۸۲ ی زاینی

له سهره خۆشی نوری چاوم سارمی کوپمدا

وه ک شاعیر ده لێ:

بگذار تا بگریم چون ابر بهاران

کز سنگ ناله خیزد روز وداع یاران

چاوه کانم پر له فرمیسکن و له دیده کانم ده رژینه خوار. خه م و خه فته هه موو

روخساری داگرتووم. ده‌گرم تا به‌لکو بتوانم خه‌می نه‌مانی تۆ له بیر که‌م، هه‌یهات، هه‌یهات! نه‌گهر نه‌ستیره‌کان له‌گه‌ل من بیدار بن و له خه‌مدا شه‌ریک، نه‌گهر تۆقیانووسه‌کان له‌گه‌رنه‌ندا بن و شه‌پۆل بده‌ن. نه‌گهر زه‌ریاکان به‌شه‌پۆله که‌فاویه‌که‌یان یاری به‌ته‌نه‌هه‌چوکه‌که‌م بکه‌ن، هه‌شتاش ناتوانن ده‌ردی نه‌مانی تۆ و جیا بوونه‌وه‌ت له‌زه‌ینمدا بسپرنه‌وه‌.

رۆحی ره‌وانم، ئارامی گیانم سید سارمه‌دینی ئیفتخاری، مایه‌ی ئیفتخاری هه‌موو بنه‌ماله‌که‌ت، یان باشتەر بلیم هی هه‌موو کوردی سه‌ر زه‌وی، نه‌گه‌رلیم بپرسن بۆ؟ ده‌لیم چونکه‌وه‌ک ده‌گه‌رنه‌وه‌ تۆ له‌به‌ندیخانه‌دا و له‌ژێر نه‌شکه‌نجه‌دا پیاوانه‌جولایته‌وه‌، سه‌رت دانه‌نواند، ئیوی که‌ست نه‌هه‌تیا و هه‌یچ هاوپییه‌کت پیوه‌ نه‌کرد و سه‌ری دوژمنت نه‌وی کرد. هاوپی‌کانت که‌له‌ژیاندا ماون له‌دووری تۆ ده‌گرین و به‌مه‌ندی و هه‌یمنی تۆ ئافه‌رین ده‌لین. جا من بۆیه‌به‌ئیفتخاره‌وه‌ ده‌لیم کوپم.

یارب چه‌تلخ است طعم جدانی
فرزند خوبم پس کی میانی
من از دست غمت دیوانه‌گشتم
دیوانه‌میخانه‌و پیمانه‌گشتم
ای غم تو چرا در دل من خانه‌گرفتی
سوختی جگرم آه مگر پروانه‌گرفتی
مه‌که‌ن مه‌نعم که‌سه‌رگه‌ردان و ویلم
له‌ده‌ستم چوه‌زه‌مامی ئیختیارم

سارم سه‌روی ئازاده‌وه‌کوو داری شمشاده‌وه‌ک کینوی سه‌هه‌ند و سه‌به‌لان موحه‌که‌م و ئوستوار به‌رانبه‌ر به‌دوژمنی خوینمژ راوه‌ستا و سه‌ری دانه‌نواند. له‌ژیر نه‌شکه‌نجه‌ی نامه‌ردان نه‌ینالاند، خوی فیدای گه‌ل و هاوهره‌زمان کرد. ئیفتخار ده‌که‌م به‌تۆ فه‌رزندی ره‌شید، نه‌تو وه‌کوو کینوی نه‌لبورز و زنجیره‌چیای ئارارات سه‌ربه‌رزی.

کوپری من بۆ دلان تینوی سیاسه‌ت، وه‌کوو چۆمی شه‌مشه‌رانه‌هه‌. بۆ ته‌که‌بیر و را و مه‌شوه‌ره‌ت، مه‌ند و مولایم وه‌کوو چۆمی سیروانه‌هه‌. بۆ رازداری و نه‌مانه‌ت وه‌کوو

ئۆقیانوسى ئارامه. لئو به خهنده و خوشروو وه کوو پیرانی دنیا دیدهی زه مانه. میهماندار، دلفراوان وه کوو حاته می تا عی زه مانه.

رۆلهی ژیرم، ئەمن بێ سه بهب به ئیوی سارم به گم نه کردوی، ئەو نیوه پر به پیستی خۆته، وهک سارم بهگ ئازا و رهشید، عادل، خه لک خوشه ویست و نیشتمان بهروه.

له وانهیه خوینه رانی ئازیز تانه م لئ بدهن که من ئەوهنده به کوره که مده هه لده ده م. به لām و سه د به لām ئەمن شه رمه زارم که نه م توانیوه هه موو جوانیه کانی ره وشتی تۆ بینه سه ر کاغه ز، سارم گیان.

که سه ره خوشی ته و او بوو، ئەم جار من و حاجی هاوسهرم بیرمان کرده وه بچینه سه ر گۆری سارم، به لām نه مانده زانی له کام شار و کام گۆرستانه. هه ر دوو کمان به ره و سنه وه پری که وتین. من ئیدی له خۆم را نه ده دیت جارێکی دیکه بچمه وه به ر ده رکی به ندیخانه. حاجی هاوسهرم گوتی ده چی پرسیاری شوینی گۆری سارم له و ناپیاوانه ده کا. که ده چیته ئەو و داوا ده کا شوینی ناشتنی سارمی پئ بلین، پاسدارێک لئی ده چیته پیش و ده لئ: " شما باید آقای افتخاری باشید." (ئیه ده بی ئاغای ئیفتخاری بن). حاجی له وه لām ده لئ خۆم. پاسداره که ده لئ: " شما زمانی که در اداره فرهنگ ناحیه ۱ تهران کار میکردید، کمک بسیاری بمن کردید. من میخوام در امتحان متفرقه شرکت کنم ولی یک روز از موعد اسم نویسی گذشته بود و نمیخواستند اسم مرا بنویسند. بعد از شما تقاضا کردم و درخواست مرا پذیرفتید. به این ترتیب توانستم در امتحان شرکت کنم و این را مدیون شما هستم." (کاتی که له فه رمانگهی په روه رده ی ده قه ری یه کی تاران کارت ده کرد، زۆرت یارمه تی دام. ئەمن ده مه ویست له تاقیکردنه وه دا به شدار بم، به لām رۆژێک له ماوه ی ناو نووسین تپه ریوو و نه یانده ویست ناوم بنووسن. پاشان داوام له ئیه کرد. داواکه مت قه بوول کرد و به م جوړه توانیم ئیمتخانه که بده م، به وه ش قه رزداری ئیه م). دوا یی پرسیاری کردبوو چ کارێکی هیه و حاجی پئی گوتبوو که سارمی کورمان له سیداره دراوه به لām نازانین له کوئ نئژراوه. کابرای پاسدار ناو و نیشانی گۆرستانه که که له ده ور به ری قوروه ده بی ده داتی.

هه ر یه که سه ر چوینه تیرمینال و بلیتمان کړی. سواری ئۆتۆبوس بوین و شو فیر

لېځخوږى بۇ قوروه. له رېځگای قوروه دا حاجى نه وهى بۇ گټېرامه وه که تووشى چ پاسدارنک بوه و چوڼ ئادرېسى وه رگرتوه. به بېستنى نه و قسانه نه و بېروکه م بۇ هات، ده بې نه و پاسداره له نيو ويژدانى خوۍ چ هه ستيكى هه بوو بېت که چاوى به حاجى که وتوه؟ تۇ بلېى هيچ هه ستي به شهرمه زارى کرد بېت؟ دوايى خوّم وه لامى خوّم داوه و وتم نه وانه چوزانن ويژدان و شهرم چييه، خو هه رکه س دوو ده ست و دوو لاقى هه بې ناکرئ ناوى مروفي لن بنين.

که گه يشتينه قوروه، به پرسىار گوږستانه که مان دېته وه. گوايه نه و گوږستانه له سهره تادا هى به هاييه کان بووه که حکومه تى مه لای جه لاد ناوى "گوږستان کافران" ى لن نابوو، واته گوږستانى کافران. نه و بې ويژدانانه منداله کانى ټيمه يان له سېداره ده دا و له گوږستان ټيک چاليان ده کردن، نه ک بلېى گوږيان بۇ هه لقه نن، نه شيان ده گوت گوږه که يان کامه يه. به گشتى هيچ ناو و نيشان ټيک له سهر گوږه کان نه بوو. نه وهى راستى بېت گوږى که س به چاکى ديار نه بوو. ټيمه دايک و بابه کان خوّم مان به يارمه تى يه کتر و به نيشانه کردن، گوږى منداله کامان ده دتیه وه، نه ویش نازانم چه نده راست بوو. هه ميشه ش چه ند که سې لايه نگرى مه لای خو ټيمز له ده ورو به رى گوږستانه که له هاتوو چوئى دا بوون. نه وه نيشانده رى نه وه يه که له تهر مى منداله کان شمان ده ترسن. ده ترسن که نه و نه مرانه زيندوو بنه وه و له گوږه که سهر به رز که نه وه و بيان توپنين.

ټيمه که گه يشتينه نه وى، سهره سووږه مان گرتبوو، ناخو گوږى سارم کټه يه. چه ند دايک و بابى دیکه ش له وى بوون. نه و انيش به سهره ات ټيکى وه ک ټيمه يان هه بوو و منداله کان يان له سېداره درابوون. نه و انيش جه رگيان سوتا بوو. سلأومان کرد. بې نه وهى يه کتر بناسين، هه ستمان به نزىکى ده کرد و خو شه ويستيمان بۇ يه کتر هه بوو. له ناخى دل وه له خه مى يه ک ټيده گه يشتين. به تاييه ت دايک ټيک له دووره وه به ره و پيرمان هات. باوه شى پندا کردم. من و نه و يه کمان له ناميز گرتبوو و يه کمان رنک ده کوشى، تا به م چه شنه نازاره که مان پټکه وه به ش که ين. کوئى گريامان هه ستا بوو. تير له باوه شى يه کتر دا گريان، فرميسکه کامان دل و پ دل و پ به سهر دم و چاومان دا ده اته نه خو ار و ټيکه ل يه ک ده بوون. من له ناو خوّم دا وه ک مه نجه لى سهر ئاور ده کو لام وهه ستم ده کرد که نه و دايکه ش چوڼ له نيو ده دا

ده کولى. ههستم به کوتانى دلى ده کرد ده ترسام ههه ئىستا نا ئىستا دلى بهتقى و له سىنگى ده په پرتته دهه. ههه ده گريان و شىنمان ده گىرا و يه کرمان ده لاواندهوه. تا ورده ورده کولى گريانمان نىشتهوه وکه ميک هيمن بووينهوه و جا نهو جار کهوتينه قسان. له هه مان کاتيشدا به يارمهتى نهو دايکه زگ سووتاوه له گوږى جگه رگو شه که مان ده که پايين. به ههه ده رده سه ريک بوو دىتمانهوه، جا نهو جار نهو دايکه له زمانى شوانىک بوى گىراينهوه که گوايه روژىک نهو شوانه به نزيک گوږستانه که دا تىده په پرى و ده بينى که باسكى مردوو يه که له ده ره وه يه. نهو يش دىته به ره وه و باسکه که ده خاته بن گلى. نهو گوږهش گوږى سارمى کوږم بوو که باسکه کهى له ده ره وه بوه. له گه ل بىستنى نهو باسهش سهه له نووى دلم پر بوهوه و له کولى گريانم دا.

چه ند روژ دواتر که هاتبووينهوه مه هاباد، شه وىک سارم هاته خهونم و داواى لن کردم که سه ريک له يادگار کهى بدم. منيش تىگه يشتم که مه به سى فرشتهى فايه قى هاوسه رىتى. ده ستىک جلى کوږديم به درون دا و چوو مه سه قز و پرسان پرسان ماله فايه قيم دوزيه وه. له گه ل دايكى فرشته چوينه سنه بهر ده ركى به ندىخانه. روژىكى سارد بوو، سهه رماکه هه تا بن تىسقان ده پوښت. بايه كى تونديش هه لى کردبوو و ده م و چاومانى ده کراندهوه وهك زله له روومه تمان بدهن وابوو. به هه زار زه حمه ت ئيزيان دايان تا فرشته بينين. پاسدارىک ئيمه ي برده ژورىک که هينده ي پينه چوو فرشته به چارشيوه وه هات. نه مانده توانى باسى زور شت بکه ين چونکه له لايه که وه ماوه ي ديداره که کورت بوو وهه ميشهش يه که دوو پاسدار گوڤيان بو قسه کان شل ده کرد و تا بويان کرابايه نه يانده هيشت به کوردى بدوين. به لام فرشته توانى نه وه نده مان بو بگىر پته وه که گوايه که چىک به نئوى گيتى که خه لکى سنه بوو و به ماوه يه كى کورت دواى نه وان (فرشته و سارم) ده گىرى، زور زوو ده بىت به کرى گىراوى حکومت و به پى قسه ي فرشته، به داخه وه ههه زانيارىكى له باره ي سارم و فرشته و به ديلگىراوه كانى دىکه بوويه تى بو جه لاده كانى هه لپشتبوو. هه لبه ت له زيندانى پياوانىشدا به کرى گىراو هه بوون که ههه زانيارىكى له سهه نهه سارم بوويانه داويانه ته ده ست حکومت. ماوه يه که دواى له سىداره دانى سارم، به داخه وه فرشتهش له سىداره درا و ناوى چوو ريزى نهه مان. نهو يش وهك شىره ئن له بهه رامبههه زوحاكي زالمى زه مانه وه سهه رى دانه نواند.

به پرتکردنی منداله کانم و خوشکه زاکه م بۆ دهره وهی ولات

له سالی ١٩٨٢ی زایینی را ههر ده هات و بارودۆخه که سامناکتر ده بوو، ههر که سیان ده ست که وتبا ده یانگرت و له سیداره یان ده دا. تازه ش جهرگمان سوتابوو و نیگه رانی سیمین و محهمه د بووین و وامان پی باش بوو به ههر جوژیک بیت به پرتیان که ینه دهره وهی ولات تا له چنگ ئه و مرووف کوژانه رزگاریان بیت. که سه ره خووشی سارمی کوپم ته واو بوو، چوومه وه تاران. جا بۆ جیه جی کردن کاری منداله کانم ده بوو هیندیک جار وه دهرکه وم. ئه و ماوه یه ش له بهر خه م و خه فته هیچ هووشم له خووم نه بوو و ده تگوت له سه ر ئه و دنیا یه نیم. ههر به جهسته ده بزوام، دهنه روحم تیدا نه مابوو. روژیکیان که ده مویست بچه شویتیک و بۆ چوونیشی ده بوو به مهیدانی ئینقلابدا تپه پرتیم، ژتیک که رووبه پرووم ده هات له ناکاو راهه ستاو و سلّوی لیکردم، منیش بئ نه وهی بیناسم وه لامی سلّوه که یم داوه، به لام که من ههر چاوم لیده کرد و بیرم ده کرده وه تا بزانم کییه، تیکه یشته که نای ناسمه وه بۆیه گوتی: "خانم عظیمی مثل اینکه منو به خاطر غیارید؟" (خانم عهزیمی وا وی ده چئ نامناسیه وه). منیش ههرچی تپم پروانی نه هاته وه یادم، تا خووی گوتی: "من خواهر پورعلی هستم". (ئه من خوشکی پورعه لیم)، جا ئه و جار چاک و چۆنیمان کرد. ئادرئس و ژماره ته لئفونی خووی و مائی براکه ی که کۆن له بنهستی ناو کۆلانی مؤفید دراوسیمان بوون، دامی و منیش پیم گوت له تاران میوانم و ژماره ته لئفونم نیه.

له مه ر مه سه له که ی محهمه د په یوه ندیمان کرد به کاک خ- م که له دهره وهی ولات نوینه ری حیزبی دیمۆکرات بوو. بارودۆخه که مان بۆ باسکرد ئه ویش باسه که ی به گوتی سه روکایه تی حیزب که یاندبوو و ئه وانیش به لئتیان دابوو که محهمه د دهر باز که ن. ههر بۆیه له تاران، له لایان حیزبه وه نه مر کاک ت - ح په یوه ندی پتیه کردین و جیگا و شوینه که ی که ده بوو محهمه د بچئ بۆی دیاری کردین. محهمه د به ره ورمی وه ری که وت و له وئشرا ده بوو خووی که یاندبا یه بنکه ی حیزبی دیمۆکرات. له وی دوا ی دوو سی روژیک چاوی به دوکتۆر قاسملوو ده که وی، ئه ویش به جیتی نه وهی باس له دهر باز کردنی بکا، داوا ی لیده کا که له ناو

حیزب بَمینته وه بۆ کار کردن. محهمه دیش که وا ده بِنی خودا حافیزیان لی ده کا و ده چیتته گوندیکی ده وروبهری نهوۆی که خزم و ناسیاوامانی لی بوو. له ویتوه وه لّامی بۆ ناردم که کاره که ی جیبه جی نه بووه.

من و حاجی هاوسهرم که له و حاله ته ی محهمه د ناگادار بووین ده بوو چاره سهریکی دیکه بدۆزینه وه. نهوسا بیرمان بۆ حاجیه شکاکه که چوو که چه ند سالتیک له مه وه بهر له حه ج ناسیبوو مان. دوا ی لیکۆلینه وه، بۆمان ده رکوت که حاجی شکاک قاچاخچیه، بویه چوومه نهو گونده ی لئی ده ژیا. ماله که یم دیته وه و مه سه له که م بۆ باس کرد که دوو مندالی خۆم و کوری خوشکم و هاوپییه کیان ده یانه وه وۆ برونه ده ره وه ی ولّات و نه گهر ده توانۆی ده ربازیان کات. ریک که وتین و روژیکمان دیاری کرد که هه موومان بچینه مالی نه وان. پلانه که مان وا دارشت که سیمین و کوری پوری و هاوپیکیه یان که له تارانه وه و محهمه دیش که لهو گونده ی لئی بوو له روژ و کاتی دیاریکراودا له شوینیکی نزیک دره وه ی شاری ورمی یه ک بگرینه وه. بریارماندا که من لهو شوینه، له ئوتۆمۆبیلێکدا چاوه پوانیان بکه م.

نهو شه وه که سیمین و کوری پوری و هاوپیکیه یان به ره و ورمی وه پری که وتبوون، من تا کو به یانی خه و به چاومدا نه هات. هه زار فکر و خه یال له میشکدا ده هاتن و ده چوون. نیگه رانی نه وه بووم نه کا له پینگه کانی سهر پنگا بیان ناسنه وه و بیان گرن. نهو پینگانه ی له نیتوان ههر په نجا کیلۆمه تر یان که متریش دامه زرابوون و پاسدار و جاش به هاوکاری یه کتری خهریکی چاو ترسین کردن و گرتنی خه لک بوون. به و روژگاره ههر ئۆتۆمۆبیلێکی به ویدا رابوردایه بۆ پشکنین رایانده گرت. جا نه گهر گومانیان له که سیک کردبا که دژ به حکومه تی ئاخونده کانه، دایان ده به زاند و داوا ی ناسنامه یان لی ده کرد و ده که وتنه لیکۆلینه له سهر ژیا نی. چاره نووسی نهو که سه ش گرتن و دهس به سه رکردن و زۆر جاریش کوشتن بوو. ده بی به داخه وه بلیم که جاش له پاسدار زۆر زیاتر جیتی مه ترسی بوون چونکه به هۆی کورد بوونیان هه م زانیاریان له سهر خه لکه که هه بوو و هه م شاره زای ناوچه که بوون. زۆر جار جاشه کان خه لکیان ده ناسیه وه و به گرتیان ده دان. له گه ل بانگی به یانی ده ستنۆژم هه لگرت و نوژم کرد، پاشان چه ند نایه تیکی قورئانم خوینده وه و ده ستم به دوعا کردن کرد. به لّام نازانم نهو نوژم چۆن پیکرا، چونکه هیه چ هۆشم له سهر خۆم

نه بوو. پاشان به بڼی نیشیتیا نان و چایه کی به په لم خوارد و خوځم کوو کرده وه. ههر ده تگوت له سهر ناورانم. له شوینی خوځم هه جمنیم نه بوو، نه مده توانی له شوینیکی دانیشم، له ژوروره وه ههر ده هاتم و ده چووم، فکر و خه یالیش به جیی خوځی. خودا خودام بوو زووتر کاتی دیداره که مان بیټ. سهر نه نجام کاتی نه وه هات به ره و شوینی دیاری کراو بچم. نو تو مو بیلیم به کری گرت و چوومه شوینی دیاری کراو و له وی چاوه پرم کردن. ماوه ی وه ستانه که زوری نه خایاند، نه و په پری پینج خوله کییک، به لام لیم بیوو به سالیکی و کو تایی نه ده هات و هه زار فکری ناخوځ وه ک فیلمیکی سامناک به می شکمدا تیده به پری و تووشی دل راو که یان کرد بووم. نه وه ندم زانی ههر چواریان له بهر دهمی نو تو مو بیلیم که قیت بوونه وه. سوار بوون و به ره و گوندی حاجی قاچاخچی وه ریکه و تین. به لام هیشتا به ته و او ی له ناوچه ی ژیر ده سته لاتی دوژمن رزگارمان نه بیوو، بویه نه من ههر نیگه ران بووم.

که به سلامهت که یشتینه گونده که، هینور بوومه وه. نه مده زانی چون شوکری خودا به جی بڼم که تووشی کیشه نه بووین. له لایه که وه زور دلخوځ بووم که مندا له کان له کوشت و کوشتار رزگاریان ده بڼ و له لایه کی تره وه خه فته تبار بووم و له خوځم ده پرسی، تو بلایی جار یکی تر نه و جگه رگوځانه م بینمه وه. به لام هیچ چاره یه کی ترمان نه بوو، نه وه ته نیا ریگه ییه ک بوو بو رزگاریان. پاشان نانی نیوه پومان پیکه وه خوارد و دراوه که م دا به حاجی و تاو یک له که لیان دانیشتم. دوایش به کو لیک خه م و خه فته وه ده بوو لیتان جیا بیمه وه. به چاوی فرمیسکاوی له بیده نگیکی قورسدا یه ک یه ک له باوه شم گرتن، نه من هیچم بو ده هات بیلیم و نه نه وان، وه ک لالمان لیته اتبوو، نه و باوه شه له و بیده نگیه دا پر بوو له قسه و باس و خه می نه گوتراو. به تیش و نازاره وه مالئا واییم لیکردن.

به چاو یکی پر له گریان که پامه وه ورمی و له ویشه وه دهمه ویست به ره و مه هاباد بچم. ناگام له خوځم نه بوو. نه مده زانی چون که یشتوومه تیرمینالی ورمی. له ریگای مه هابادیش نه مزانی چه نده مان پیچوو. ته و او له خه می خوځمدا خنکا بووم. خه می له ده ست دانی سارم، نه و کوپه ژیر و عاقله که دلی پر بوو له خوځه ویستی بو خه لک، خه می نه و ولاته ویرانه، خه می نه و خه لکه جهرگ سووتوانه یان نه وانه ی دایک یان بابیان کوژراون، خه می دوور بوونه وه ی نه و جگه رگوځانه م،

هه مووی بېوونه هوځ په شتوی و په ریشانیم. چوڼ ده کړی مروږ له بهرانبهر نه و هه مووه خه فته ته دا بهرگه بگری، هر به زار خوښه، له واقعیدا ده بی ټاسن و پولا بی. نه و حکومه ته چه په له هیچ خیزانیکسی کوردی له کوشت و برین بیبهش نه کړدوه. له بری ټاوه دانی، مالی خه لکی ویران کړدوه. له کوشتنی پیر و گهنج و مندال دریخی نه کړدوه.

له وکاته وه جگه رگوښه که میان له سیداره داوه، به دل پیکه نینم نه هاتوه. جار جار له بهر دلی مندال له کانی دیکه م یان که له گه ل خه لک ده بم و نه وان پیده که نن، منیش پیده کتم، به لام چ پیکه نینیک، ته نیا پیکه نینی سهر لیوان، نه وهش به زوری. من له و کاته وه، روحم ژان ده کا، هه موو گیانم دیشی، نازانم بلیم کوتم دیشی. ژانی روح له هه موو ژانیک تیشی ناخوښته. ژانیکه که هه موو ژانیت تیک دده و وهک ژانیت نیه که به خواردنی دهرمان هیدی بیته وه. نه وه دهر دیکسی بی دهرمانه و قه تیش نه و برینه ساریژ نابیته وه. نه و دایک و بابانه ی مندالیان له سیداره دراوه، هه ست به و ژانه ده کهن و به چاکی له و هه سته ی من تیده گهن.

نه من هیچ روژنیک نه بووه، سارمی کوپم به روخساره جوان و قه د و بالا بهرزه که ی نه یه ته بهر چاوم، هیچ روژنیکم به بی فکر و خه یالی سارم تینه په پریوه، فکر له عه قل و فهراسه تی، مروږ خوښه ویستیه که ی، نازایه تیکه ی، راستگوویه که ی، نارامیکه ی، بیر و باوه په که ی. وشه کان توانای دهر برینی هه موو لایه نه باشه کانی سارمیان نییه. نه وه نالیم له بهر نه وه ی کوپي خوښه، نه و که سه ی سارمی دیتبی و له نزیکه وه ناسیبتی، قسه کانی من پشتراست ده کاته وه.

له و روژه وه که سارم له سیداره دراوه، هیچ شه ویک به بی خه م سهرم له سهر سه نیر دانه ناوه. ده بی بلیم نه وشه ی خه م و نه هیچ وشه یه کی تر ناتوانی به ته وای دهر بری نازاری دهر وونی من بیت. زور جار چ له بیداریدا و چ له خه و دا گریاوم. جاری و ابووه که فرمیسه که کانم هه موو سهر و دم و چاو و سه نیره که می ته پ کړدوه. زور به ی شه وان به دهنگی گریانی خوښ وه خه بهر هاتوم. ئیستاش که ته پرای له چاومدا نه ماوه، به چاوی روحم ده گریم و دیاریش نیه. به لام مندال له کانم که به باشی ده مناسن، نه و گریانه روحی من ده بینن و هه ول دده دن دلیم بده نه وه.

وهک نالی ده‌لی:

حه‌پسی چاهی می‌هنه‌تم کافر به حالی من نه‌بن
کار و پیشه‌م دائی‌مه‌ن گریان و شین و زاریه

ئه‌وه‌ی راستی بئ، له‌و کاته‌وه‌ سارم له‌ سیداره‌ دراوه، ژیان بۆ من مانای نه‌ماوه.
من ته‌نیا به‌ جه‌سته‌ ماوم، ده‌روونم روخواه. جارێک ئه‌وده‌م که‌ بابم کوچی دواپی
کرد تیکش‌کام و وام ده‌زانی دنیا به‌ سهر سه‌رمدا روخواه. ئیستا تووشی خه‌میکی
گه‌وره‌تریش بووم و ههر به‌ ته‌واوی روخواوم. مردن بۆ هه‌موو که‌س هه‌یه، روژێک
له‌ دایک ده‌بین و روژێکی‌ش له‌م دنیا‌یه‌ مائناوایی ده‌که‌ین. به‌لام ئه‌و جوهری که‌
رژیمی خوێنمژێ مه‌لاکان له‌ به‌ندیخانه‌ سووکایه‌تی به‌ خوشه‌ویسته‌ کامان ده‌که‌ن،
نازار و ئه‌شکه‌نجه‌یان ده‌ده‌ن، هی‌زیان تیدا ناهێلن و رو‌حیان لێ ده‌ستین. ده‌ش‌لین
پیش ئه‌وه‌ی له‌ سیداره‌یان ده‌ن ته‌نانه‌ت هه‌رچی خوین له‌ له‌شیان دایه‌ ده‌یکش‌ن
و بۆ پاسداره‌ پیاوکوژه‌ برینداره‌کانی خو‌یان به‌کاری دین. جیی داخیکی زۆر
گه‌وره‌یه‌ و خه‌میکه‌ که‌ هه‌تا هه‌تایه‌ رو‌حمان نازار ده‌دا. ئه‌و پیاوکوژانه، وا ده‌زانن
هه‌تا هه‌تایه‌ له‌ سهر حوکم ده‌بن، نازانن که‌ ئه‌و روژه‌ش ههر دی که‌ تیکیان
ده‌ش‌کین، جا ئه‌وکات ئه‌و جه‌لادانه‌ یین و وه‌لامی ئه‌و هه‌مووه‌ تاوانه‌یان بده‌نه‌وه.
نازانم من تا ئه‌وکاته‌ ده‌ژیم بی‌بینم یان نا؟

چوون بۆ پاریس

هاوینی سالی ۱۹۸۶ی زایینی بۆ سهردانی منداله کاهمان چوینه پاریس. دواى چوار سال دووری چاوم به دیتنیان روون بوهوه. دواى ئه وه هه مووه ئازاره، دیتنى خۆشه و یسته کان یه کجار خۆشه. له وه سه فهرده دا جگه له منداله کاهمان چاومان به خزم و کهس و ناسیاویش کهوت. له ناسیاوه کان ده بئى باسى کاک عه بدوللاى مه ردوخ و مریم خانى هاوسه رى بکه م که زۆرمان پتوه ماندوو بوون.

سئ مانگیک له وئ ماینه وه و له و ماوه یه دا منداله کاهمان تا ئه و جییه ی بۆیان ده لوا خزمه تیان کردین و وایان ده کرد که ئیمه به سه سیته وه و هه ست به خۆشى بکه یں. ئاو و هه وا به روژ زۆر گهرم بوو وشه وانیش درهنگ تاریک ده بوو بۆیه ئیمه ش زۆرتر دواى ئه وه که روژ ئاوا ده بوو ده چوینه پیاسه. زۆر جار به پیاسه کردن تا مه يدانى Bastille (باستیل) و République (رېپوبلیک) ده چوین. چاوم له په یکرى ناوه پراستی مه يدانى باستی ده کرد و لای خۆمه وه ده مگوت داخۆدا چه ندین کهس لێره دا زیندانى بوون کاتیک که ئیره زیندان بوه، یان چه ندین سه رى گونا هبار و بئ گونا ه لێره دا چوونه بن تیخی گیوتین. یه ک دوو کیلۆمه تر ئه وه به رتریش مه يدانى رېپوبلیک بوو که ئه ویش به کوته لیکى جوان رازابۆوه. که له پیاسه کردن ده گه پراینه وه تا درهنگانیک داده نیشتین و له خۆشییه کان و ناخۆشییه کان ده دوا یں، به قسه خۆشه کان پنده که نین و به گێرانه وه ی بیره وه ریه ناخۆشه کان فرمیسکمان هه لده رشت. ئه و کاره ساته ی به سه ر کورد و کوردستان هاتوه قهت له بیر ناچیتته وه وهه میشه وه ک گریه ک له سه ر دلمان ه تلانه ی کردوه.

له نێو قسه و باسه کاهماندا باسى هاوسه رگیرش کرا و ئه من و حاجی هاوسه رم وه ک هه موو دایک و بابیک پێمانخۆش بوو که منداله کاهمان هاوسه رگیرى بکه ن. جا به و جوړه قه ناعه تمان به سه لاحی کوړم کرد که له کوردستان یه ک دوو که سی پێناسیتین و خۆی به ته لیفون و نامه په یوه ندیان پتوه بکات.

جار جاریش چاومان له ته له فیزیون ده کرد به تابه تی ئه و فیلمانه ی که هه زمان لیوو. نیوه روژیان زنجیره فیلمی Rawhide (روهاید) وهه فته ی روژیکیش زنجیره ی

فیلمی Columbo (کۆلۆمبۆ) یان بلّاو ده کردهوه که کاتی خوئی ههر دووکیانمان دیتببون و من ههزم لئ ده کردن، بۆیه زۆر به تاهه زرووه تهاشام ده کردن. لهو ماوه یه دا که له پاریس بووین سهردانی گهلێک شوینی کولتوریمان کرد، بۆ نمونه Centre George Pompidou (ناوهندی جوړج پۆمپیدو) که بینایه کی سئ نهومی مۆدێرنی له شوشه و ئاسن ساز کراوه. شوینیکی زۆر گهورهی پر له پهرتووک و فیلم بوو. ههم له ناوهوهی بیناکه و ههم له دهرهوه را بۆ سهرو خوار چوون دهکرا به پلیکانه ی ئیلتیکریکی بۆی بجی. شوینیکی گهوره یان کردبوه کتیبخانه بۆ نهوانه ی ده یانه ویست کتیب بخوینهوه. شوینیکیش تایبتهت بوو به فیلم و ههموو کهس دهیتوانی له پهنا کامیوتیر دانیشی و چاو له فیلم کا. ئیمه چاومان له فیلمیک کرد دهرباره ی کوردستان. لهو فیلمه دا نیشان ده درا که چوئن له کاتی بۆمباراندا خه لکه که بۆ پاراستنی گیانیان ده چوونه نێو کونه ته یاره که بریتی بوو له توئیلێک که خوئیان له نێو شاخدا دروستیان کردبوو.

روژیک خودا لئ خویشبوو نوسرتهت خانم دایکی کاک عه زیزی ماملی و سۆهیلا ی خوشکه زام ئیمه و خوشکه کانی دیکه میان له (باخه که ی کۆشکی قێرسای) Château de Versailles بانگهێشتن کردبوو. روژیکی زۆر خویش و پر له بیره وه ری بوو. زۆر جاری تریش پیکه وه کۆ ده بووینه وه و له سه ر گهلێک بابتهت گفتوگۆمان ده کرد. سی مانگان لای نهو خوشه ویستانه زۆر زوو تپه پری. ئیدی کاتی سه فهر هاتبوو. نهو روژه ی ده گه راینه وه، دیسانه وه خهم و خه فته تی دنیا روی تیکردبوم. له خۆم ده پرسى بلّی جاریکی تر یه کتر ببینینه وه و هه زارو یه ک پرسیارى دیکه ش. له فرۆکه خانه ی ئۆرلی ده بوو سواری فرۆکه بین. خوشکه زاکانم و کاک هه سه نی هیوهرم هاتبوون به رێمان بکه ن. به چاوی پر له فرمیسکه وه خودا حافی زیمان کرد. سه فهره که مان ماوه ی شه ش کاژیریکی پیچووتا گه یشتینه وه تاران.

له تاران زۆر به ند نه بووین. ههر دوو سئ روژیک له وی ماینه وه تا هیتن دیک هه ساینه وه و زوو گه راینه وه مه هاباد. ماوه یه کی پیچوو تا له گه ل خه می دووری مندا له کامان راهاتینه وه.

ژن خواستن و هاتنمان بو سويد

دواى ماوه يه ک ليکولينه وه چهنډ کچيکيان پي ناساندم و نه منيش له نيو نه واندا کچيکيم وه بهر دلى کهوت و ليم پرسى نه گهر ته مای ميړد کردنى هه يه و پيى خوښه له گهل سلاحي کورم په يوه ندى بگرى و خويان قسه و باس بکهن و بريار بدهن. و ابو دواى ماوه يه ک په يوه ندى پيکهاتن و ريککهوتن که ژيانى هاوسه رگيرى پيک بينن. تيمهش کار و باره که مان جيپه جى کرد و په ساپورتمان بو بووکى وه رگرت. قهارار بوو من و بووکى سه فهر که ين و حاجى هاوسه رم له گلمان هاته تاران و تيمهش خو مان بو رويشتن ناماده کرد.

نه و روژه ي ده بوو سه فهر که ين، کاتيک له فروکه خانه گه يشتينه دوا شوين پيش نه وه ي سوارى فروکه بين، پاسدار پيشيان پيگرتين و په ساپورتيان لى هه ستاندين و به هه پره شه و گوپره شه وه گو تيان: "يالا جلو بيفتيد" (بالا وه پيش که ون). پاسداريک له پيشه وه مان و نه و تر له پشته وه و په کراست تيمه يان برده ژور يک، ديار بوو بنکه ي ساواما (سازمان اطلاعات و امنيت ملى ايران) يه. چهنډ پاسدارى خوين تالى قه لس و نيو چاوان گرځى ليدان شت بوو. ههر که پيمان وه ژووره نا، وه ک نه وه ي ده چوو مه فزه يه ک پيشمه رگه بينن، خه ريک بوون هيرشمان بو بينن. هه موو روژه که تيمه يان به ديل گرتبوو و پرسياريان ليده کردين. چاک بيرم نه ماوه نه و روژه بهريان دايان يان روژى دوايى و پييان گو تين: "شما ممنوع الخروج هستيد" و اته نابى له تيران بچنه دهره وه.

چهنډ روژ به سر نه و رووداوه دا تپه پرى و نه مده زانى ده بى چ بکه ين. نه و جار بيرم کرده وه که په يوه ندى به کاک نه حمده ي نه نجيرى مو تله قه وه بکه م که نه و کات نوينه رى مه هاباد بوو له پارلمانى تيران. چووم بو لای و کيشه که م بو گيرپاوه و داواي يارمه تيم لى کرد. به لام گو تى به داخه وه هيچى پينا کرى. دواي هينديک هاتووچو و په نا بردن به نه م و نه و، پييان گو تين گوايه هاوشاريکى خو مان راپورتى ليداوين. له ههر دهره يه که مان ده دا کاره که مان جيپه جى نه بوو. له و هاتووچويه دا په ساپورتى منيان داوه به لام هى بووکيان نه داوه.

ساليک دواتر، په ساپورتىکى ساخته مان بو بووکى په يدا کرد و وامان دانا که من

و حاجی هاوسهرم و بووکئ له پینگه‌ی زه‌ویه‌وه بچین بۆ تورکیه و له ویشه‌وه به‌ره‌وسوید وه‌ری که‌وین. ئه‌وجار ده‌ستی خۆمان داخ کرد و بریارماندا به‌که‌س نه‌لێن سه‌فه‌ر ده‌که‌ین، نه‌مانه‌یشت ته‌نانه‌ت زیکترین که‌سمان پێ بزانێ.

ئهو رۆژه که ده‌بوو به‌ره‌و سنووری تورکیه وه‌رێ که‌وین، هه‌تا له شوێنی پشکیننی تیران ده‌رچوین، من هه‌ر دله‌پاوکی و ترسیکی زۆرم هه‌بوو. چه‌ند جار ئایه‌تولکورسیم خوێند تا له‌ چنگ ئهو زالمانه‌ رزگارمان بێت. بووکئ و حاجی هاوسهرم وه‌زعیان له‌ من زۆر باشت‌ر بوو و هه‌ولیان ده‌دا من هیدی که‌نه‌وه. سوپاس بۆ خودا به‌ سلامه‌ت تیه‌په‌رمان کرد و پاشان که له‌ پشکیننی تورکه‌کانیش رزگارمان بوو، ئیدی هێمن بوومه‌وه. جا ملی رینگه‌مان گرت به‌ره‌و ئه‌سته‌مبۆل. یه‌ک دوو مانگی‌ک له‌ وی مایه‌نه‌وه تا سه‌ر له‌ نوێ ویزای سویدمان وه‌رگرته‌وه و ئه‌وجار سه‌لاحی کوپم بلیتی سه‌فه‌ری له‌ ستۆکه‌هۆله‌وه بۆ ناردین. چه‌ند رۆژ پێش که‌یشتنی ئیمه‌ش سیمین و محمه‌د له‌ پارێسه‌وه چوو‌بوونه‌و ستۆکه‌هۆم و له‌گه‌ڵ سه‌لاح دا هاتنه‌ پێشوازان له‌ ئارلاندا (فرۆکه‌خانه‌ی ستۆکه‌هۆم).

ئیمه‌ به‌و ته‌مایه‌ هاتبووین که‌ دوا‌ی یه‌ک دوو مانگ بگه‌رێنه‌وه‌ مه‌هاباد، به‌لام منداڵه‌کان وایان به‌ باش زانی له‌ سوید بپێنینه‌وه، چونکه‌ نیکه‌رانی ئه‌وه‌ بوون که‌ حکومه‌تی مه‌لاکان هه‌ر وا به‌ ئاسانی لێمان خۆش نابن و ده‌ست له‌ به‌رۆکمان به‌رناده‌ن. له‌ وانه‌شه‌ زیاتر له‌ جاران ئه‌زێت و ئازارمان بده‌ن. دوا‌ی بیرکردنه‌وه‌ و هێنان و بردن، ئیمه‌ش مانه‌وه‌مان هه‌لبژارد. پاشان که‌ بریاری مانه‌وه‌مان دا، داوا‌ی په‌نابه‌ریمان کرد و سه‌لاحی کوپم کورته‌یه‌ک له‌ به‌ سه‌رهاته‌که‌مانی بۆ ئیداره‌ی په‌نابه‌ران نووسی و هێنده‌ی پێنه‌چوو داواکه‌یان قه‌بوول کردین.

بۆ ئیمه‌ خۆش بوو که‌ دوا‌ی چه‌ند ساڵ دووری، له‌ منداڵه‌کامان نزیک ده‌بینه‌وه‌ و زوو به‌ زوو ده‌توانین یه‌کتر ببینین. سیمین و محمه‌دیش که‌ له‌ پارێس ده‌ژیان سالتی دوو سێ جارێک سه‌ریان ده‌دا‌ین و لێک کوو ده‌بووینه‌وه. ئیمه‌ش چه‌ند جارێک چوینه‌ پارێس.

که‌ وه‌لامی فه‌رمانگه‌ی په‌نابه‌ریمان پینگه‌یشت، جا هه‌ر سێکمان (من و حاجی هاوسهرم و بووکئ) توانیمان ده‌ست به‌ خوێندنی سویدی بکه‌ین. زۆرم هه‌ول ده‌دا که‌ زوو فێری زمانه‌که‌ بێم. له‌ ماله‌وه‌ش زۆر خه‌ریکی نووسین و خوێندنی سویدی

ده‌بوم. به گشتی چاک ده‌چوه به‌ره‌وه. نه‌گهر له قوتابخانه‌ش شتیک تینه‌گه‌یشتبام له ماله‌وه له سه‌لاحی کوپم ده‌پرسی و نه‌ویش به‌کاوه‌خو بوی شی ده‌کردمه‌وه. له قوتابخانه‌ه جگه له خوئندن، ماموستاکه‌مان جار و بار ده‌بیردینه شوئنه میژووییه‌کانی ستوکھۆم. یه‌ک دوو رۆژ پيش چوو‌مان، له پوله‌که باسی میژووی جیگاکه‌ی بو ده‌کردین. جاریکیان به‌که‌شیه‌کی گه‌وره چوینه دورگه‌ی Åland (ئولاند) که له نیوان سوید و فینلانده. رۆژیک پيش سه‌فه‌ره‌که، ماموستاکه‌مان له پۆل هیندی‌ک پرسیار که په‌یوه‌ندی به‌که‌شتی و دورگه و نه‌وبابه‌ته‌وه هه‌بوو هینایه‌ گۆرئ. نه‌وه‌ش شیوه‌یه‌که له فیکردن تا له نیوان نه‌و باسانده‌ا هوشمان ناماده‌ بکا و وشه‌ی تازه‌ش بیه‌ته‌ گۆرئ تا تیه‌ه‌ فیری بین.

نه‌وه بو یه‌که‌م جار بوو که سواری که‌شتی بم. نه‌ویش چ که‌شیه‌ک، هه‌ر نه‌وه‌نده‌ گه‌وره‌ بوو پیاو سه‌ری سوپ ده‌ما. له‌ چهند نه‌ومیک پیک هاتبوو، چهند ره‌ستوران و سوپمارکیت و شوینی گۆرانی و سه‌مای تیدا بوو. له‌ زۆر نه‌ومه‌کانیش ته‌م به‌ر و نه‌و به‌ر ژوور بوون. هه‌ر ژووره‌ش ته‌ختی نووستن، ئاوده‌ست و هه‌مامیکی بچوک تیدا بوو. به‌ راستی سه‌فه‌ریکی خوش بوو. هه‌وایه‌کی خوش، خۆره‌تاو بالی به‌ سه‌ر نه‌و زه‌ریا گه‌وره و جوانده‌ا کیشابوو و زۆر شوینی ئاوه‌که‌ی ده‌ تروسکانه‌وه. هه‌تا چاو بری ده‌کرد هه‌ر ئاو بوو. بالنده‌کانی زه‌ریایی که به‌ سویدی mäs (مۆس) پی‌ده‌گوترئ له‌ سه‌ر سه‌رمان هه‌لده‌فرین و بیده‌نگی نه‌و ناوه‌یان شکاندبوو. هه‌ر که که‌شیه‌که له‌ ستوکھۆم دوور که‌وته‌وه، تووشی دورگه‌ی بچوک بچوک بووین که هه‌ر کامیان چهند خانوویه‌کیان تیدا بوو. ماموستاکه‌مان بوی باس کردین که زۆربه‌ی نه‌و خانووانه‌ مالی هاوینه‌ن، واته‌ له‌ پایزیکه‌ی دره‌نگه‌وه تا به‌هارچۆلن و که‌سی تیدا نا‌زی. له‌ به‌هاره‌وه خاوه‌نه‌کانیان دینه‌ نه‌وی و چهند مانگی‌ک به‌ مه‌له، ماسی گرتن، خو وه‌به‌ر هه‌تاو دان و هه‌سانه‌وه ده‌به‌نه‌ سه‌ر. له‌ په‌ناشه‌وه خه‌ریکی پاک و خاوینی ناو مال و چاک کردنه‌وه‌ی نه‌و شوینانه‌ن که پتویست بئ. هیندی‌کیان خاوه‌نی که‌شتی خویانن و سوار ده‌بن و بو شوینی دوور سه‌فه‌ر ده‌که‌ن. به‌شیکی که‌میشیان سال دوا‌ده‌ی مانگئ له‌و دورگانه‌ ده‌ژین. نه‌و سه‌فه‌ره‌ کورته‌م به‌ که‌شتی هینده‌ پی خوش و شتیکه‌ی نایاب بوو، هه‌ر که سیمین و محمه‌د و کاک نه‌حمه‌دی هاو‌پتیان هاتن بو

لامان، سه‌فه‌ریکمان بۆ Åland (ئۆلاند) ریکخست تا ئەوانیش چێژ لەو هه‌مووه جوانییە ی سروشت وەرگرن.

دوو سالتیک دواتر زنجیره‌ی درامایه‌ک به‌ نێوی Rederiet (ریدیرییه‌ت) دوانیوه‌پۆیان له‌ ته‌له‌فیزیون ب‌لاو ده‌کراوه‌. هیکایه‌تی ئه‌و درامایه‌ باسی ژيانی ناو که‌شتی و ئه‌و که‌سانه‌یه‌ که‌ له‌ ویدا کار ده‌که‌ن. ئه‌من هه‌موو روژی به‌ تامه‌زرۆوه‌ چاوه‌ڕێی ئه‌و زنجیره‌یه‌م ده‌کرد. له‌ دوو لایه‌نه‌وه‌ بۆ من سوودی هه‌بوو. یه‌که‌م زمانی سویدیم باشت‌ر ده‌بوو و دووهم له‌ هه‌لسوکه‌وت و په‌یوه‌ندی نێوان ئه‌کته‌ره‌کانی فیلمه‌که‌، له‌ داب و نه‌ریت و کولتوری سویدی پتر تێده‌گه‌یشتم. سالی ۱۹۸۹ی زاینی بۆینه‌ خاوه‌نی نه‌وه‌، ئه‌وه‌ش ب‌یوه‌ خه‌م ره‌وینی ئیمه‌. له‌گه‌ڵ له‌ دایک ب‌وونی نه‌وه‌که‌مان زۆرت‌ر خه‌ریکی ئه‌و ده‌بووین و بارودۆخکی تازه‌ و خۆشمان بۆ پێک هات‌بوو. هه‌رچه‌ند وازمان له‌ چوونی قوتابخانه‌ نه‌هێنا‌بوو، به‌لام که‌م‌تر کاتی خۆت‌د‌مان هه‌بوو، جا بۆیه‌ هێندیک له‌ خۆت‌دن دووری خستینه‌وه‌.

دوای دوو سنی سالتیک به‌ سه‌فه‌ر چۆینه‌وه‌ مه‌هاباد، خێزانیکی ناسیاوی خزمیکمان داوایان کرد له‌ خانووه‌که‌ماندا بژین و ئیمه‌ش قه‌بوولمان کرد. له‌ هه‌مان کاتدا مشت‌ریه‌ک بۆ ئۆتۆمۆبیله‌که‌مان په‌یدا بوو و رازی کردین پێ ب‌فرۆشین. بیرمان کرده‌وه‌ که‌ ئۆتۆمۆبیل له‌ مه‌هاباد بۆ ئیمه‌ که‌لکی نییه‌ که‌ ئیمه‌ خۆمان له‌ سوید ده‌ژین، بۆیه‌ پێمان فرۆشت.

چه‌ند روژ پێش ئه‌وه‌ی بینه‌وه‌ سوید، گوێزایانه‌وه‌ خانوه‌که‌ و ئۆتۆمۆبیله‌که‌شیان لێک‌ڕین. نیوه‌ی دراوه‌که‌ی داینی و قه‌ول وابوو نیوه‌که‌ی دیکه‌ش چه‌ند مانگ دواتر بخاته‌ سه‌ر حیسابی بانکیمان. چه‌کتیکی ئیمزا کراویشی وه‌ک زه‌مانه‌ت داینی. هێشتا سالتیکی ته‌واو تێپه‌ر نه‌بوو، من و حاجی هاوسه‌رم دیسان سه‌فه‌رمان کرده‌وه‌ بۆ مه‌هاباد. که‌ چوینه‌ بانک دراو ده‌رهێنین، ئه‌و مرۆقه‌ی له‌ بانک کاری ده‌کرد چاوی له‌ حیسابه‌که‌مان کرد و گوێی حیسابه‌که‌مان ئه‌وه‌نده‌ی تیدا نییه‌ که‌ داوای ده‌که‌ین. زانیان که‌ ئه‌و کابرایه‌ی ئۆتۆمۆبیله‌که‌ی لێ ک‌ریوین دراوه‌که‌ی نه‌ خستۆته‌ سه‌ر حیسابه‌که‌مان و به‌ لێنه‌که‌ی راست نه‌بووه‌. حاجی هاوسه‌رم پرسیاری له‌ کابرا کرد به‌لام ئه‌و هه‌ر ئه‌ورۆ سپه‌ی ده‌کرد تا‌کوو چه‌ند روژمان مابوو

بگه پښتو ته ستوکه وؤم. نه منیش روژنیک چوومه بانکن لای ناسیاوئکم که له وی کاری ده کرد و چه که کم پښ نیشاند. چاک وه بیرم نایه ته وه گوتی تهو چه که روژنیک یان دوو روژی مهودا ماوه، نه گهر لهو ماوه یه دا وه رنه گیرئ ئیدی ناخوا و پوچ ده بیته وه. لیم پرسی ده بښ چ بکه ین. گوتی خوئی جیبه جیئی ده کا. وهک شتیک به دوایدا نار دبوو و توانیووی قهرزه که ی ئیمه زیندوو بکاته وه. دواپی ههر یه که و باسی خراپه ی نه وی دیکه ی ده کرد بؤ غموونه ده یگوت که گوايه فلانه خزم پیی گوتون پتویست ناکا قهرزه که مان بداته وه و پتشی گوتبوون نه وانه ئیدی ناگه پښتو ته مه هابادی، خانوبه ره که ش ده بیته هی خوتان. نه وهش له بری چاکه.

پاشان نه وان مالیان گوښته وه و ماوه ی چهند سالیک مالی ماپه ره خاگی کچمانی تیدا بوون. دوا ی نه وانیش وایزانم دوو سڼ خیزانی دیکه یه ک به دوا ی یه ک له ویدا ژیان. هیندیکیان به جوړنیک بوونه هوئی نه زیت و نازارمان. بؤ غموونه خیزاننیک له داخان پتیش نه وه ی مال له که چول که ن نازانم نه وت یان خوښان له بن کوله کانی باخچه کردبوو و وشک ببوون. پاشان دوا ی ماوه یه ک حکومتی مه لای زالم داگیری کردبوو و دواتریش به هه راجیان دانا بوو. هه لبه ت له حکومتی سهره پړو و پیاو کوژ ههر نه وه ده وه شته وه، به لام زور جی داخه که خزم و ناسیاو له گه لت دلپاک نه بڼ. مروږ له خزم و کهس و ناسیاو چاوه پڼی تهو شپوه هه لسوکه وته ناکا.

ماوه یه ک بوو حاجی هاوسهرم ناساز بوو. به تایبه تی هاوینی ۱۹۹۲ ناسازیه که ی زیاتر پهره ی گرتبوو بویه بؤ ماوه یه ک له خهسته خانه که وت. دوا ی هه فته یه ک حالی باشر بووه و هینامانه وه مالن. چهند روژنیک له هاتنه وه ی تپه پری و پیکه وه گوتمان له رادیو گرتبوو، که زور به داخه وه خه به ری ناخوشی تیروړی کاک سادق شپه فکه ندی راگه یاند. خومان پی نه گیرا و هه ردوو کمان به کول ده گریان. له نتوان گریانه کاماندا، هیندیک بیره وه ریمان له کاک سادق گیراوه. به تایبه ت نه من وه بیر سالی ۱۹۷۵ ی زایینی که و تمه وه، که ماوه ی چهند مانگنیک له پاریس لای مندا له کانم (سه لاج و سیمین) بووم. له گه ل سه لاجی کوړم دوا ی ماوه یه ک بریارماندا بگه پښتو ته ولات. قه رارمان وایوو به شمه نده فهر سه فهر که ین بؤ نه سته مبول و له ویشه وه به ره و ته ورژ بچین. شمه نده فهر له پاریسه وه به شه و

وه‌پری ده‌که‌وت. ئیواریکی دره‌نگ، رۆژیکى ساردی مانگی نوامبر بوو، کاک سادق که نه‌و کاته له پاريس ده‌ژیا و خه‌ریکی تیزی دوکتۆراکه‌ی بوو، به‌ فۆلکس واگوته‌که‌ی، هات تا بمانبا بۆ ئیسته‌گه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ر. هه‌رچه‌ند ماله‌کامان له‌ یه‌ک دوور بوو به‌لام نه‌و زه‌حمه‌ته‌ی وه‌به‌ر خو‌ی دابوو و زۆر به‌ روویه‌کی گه‌شه‌وه ئیمه‌ی برده‌ نه‌وی. یادى کاک سادق به‌ خێر و گۆپی پر له‌ نوور بیت.

هه‌ر دوو سێ سال جارێک من و حاجی هاوسه‌رم پیمان خوش بوو بچینه‌وه ولات و سه‌ری خزم و که‌س و ناسیاو بده‌ین. به‌هاری ۱۹۹۶ زایینی بۆ سه‌فه‌ری ولات خۆمان پێچاوه. هه‌رچه‌ند سه‌لاحی کورم وای پێی باش بوو که سه‌فه‌ره‌که‌مان بخه‌ینه‌ کۆتایی به‌هار، به‌لام حاجی هاوسه‌رم بۆ چوونه‌وه‌ی مه‌هاباد زۆر به‌تالۆکه بوو. نه‌و رۆژه‌ی سه‌فه‌رمان ده‌کرد سه‌لاح و ئالانی کورپی که هێشتا ته‌مه‌نی نه‌بیه‌و سالتیک و تازه‌ پێی هه‌لگرته‌بوو له‌گه‌لمان هاتنه‌ فرۆکه‌خانه و ده‌ستی له‌ ده‌ستی مندا بوو و توند توند گرته‌بوی. له‌ کاتی خودا‌حافیزیش هه‌ر نه‌ی ده‌ویست ده‌ستم به‌ردا و پتمه‌وه‌ نووسابوو.

ماوه‌یه‌کی زۆر که‌م دوا‌ی نه‌وه‌ی گه‌یشته‌ینه‌وه‌ ولات، حاجی هاوسه‌رم نه‌خۆش که‌وت و وای لێهات که له‌ خه‌سته‌خانه‌یان خست. زۆر جار له‌ نه‌خۆشخانه حاجی بیری نه‌وه‌کانی ده‌کرد به‌ تابه‌تی جارێک وه‌بیر ئالان که‌وته‌بووه و هه‌ر له‌ زه‌ینیدا مابوو که له‌گه‌ل سه‌لاح هاتبوونه‌ فرۆکه‌خانه به‌پیمان که‌ن و گوته‌ی: "ئالان چه‌ند جوان بوو که ده‌ستی تۆی گرته‌بوو".

نزیکه‌ی دوومانگ حاجی هاوسه‌رم له‌ نه‌خۆشخانه که‌وته‌بوو و خزم و ناسیاو ده‌وریان گرته‌بووین و پێمانه‌وه‌ ماندوو بوون. به‌ تابه‌ت خوالێخۆش‌ه‌بوان دوکتۆرجه‌عه‌فه‌ری شافعی و ئاغای محه‌مه‌دی حه‌بیبی زۆر جاران سه‌ریان لێ ده‌دا و دلیان ده‌داوه. مخابن له‌ دوا رۆژه‌کانی ژيان، دوکتۆره‌کان چاره‌سه‌ریان بۆ نه‌کرا. رۆژیک هیندیک پێش کۆچی دوا‌یی حاجی، دوکتۆر شافعی پێی گوتم که هیوايه‌ک نه‌ماوه.

له‌ کۆتاییه‌کانی مانگی شه‌شی ۱۹۹۶ی زایینی، حاجی کاژیریک پێش نه‌وه‌ی دلی له‌ کوتان که‌وت، روی تیکردم و گوته‌ی: "ته‌من نامه‌ی خۆم وه‌رگرت". له‌ من وایه‌ نۆبه‌تی هاتۆتی و قسان ده‌په‌رێنی که‌چی نه‌وه‌نده‌ی پێنه‌چوو هه‌ر نه‌و رۆژه

کۆچی دواپی کرد. بۆم دهرکهوت که نهو هه موو په له په له ی بۆ گه پانهوی ولات، گه یشت به ناواتی خۆی بوو که دهیهه ویست له مه هابادی بنیژری.

چه ند سالتیک دواپی کۆچی دواپی هاوسه ره کهم خزم و کهس ناگاداریان کردم که حکومه تی ئیسلامی خانه که یان لی خستۆینه هه راجه وه. تا نه من گه یشته وه ولات کابرایه کی بانه یی خانوکه ی کریبوو، زۆر به دوایدا گه پام تا دیتمه وه و رازیم کرد که خانه کهم پی بفروشیته وه. پیم خوش بوو نهو خانه وه که یادگاریک بۆ منداله کانم بمینیته وه. له م لا و نهو لا قهرزم کرد و خانوم له کابرای بانه یی کریه وه. یه ک دوو سال دواتر وام به باش زانی که نهو خانویه پیشکیش کهم به ریکخراوکی خیرخوازی کورد که له مه هاباد خه ریکی کار و باری په روه ده بوون و سه رۆکی نهو ریکخراوه ش میرزا یوسفی قازیه. قه رار وابوو که قوتابخانه ی شه هناز که به زۆر جیگا رووخابوو ساخ که نه وه و به نیوی من و حاجی هاوسه رمی کهن. ئۆمیده وارم نهو کاره هه رچی زوتره سه ربگری.

کۆتایی

هەر وهک له پێشهکی ئەم نووسینهدا باسم کردوه یای کوبرای دایکم هەرله کاتهوه که گه‌شتۆته‌ سوید ده‌ستی به‌ نووسینه‌وه‌ی بیره‌وه‌ریه‌کانی خۆی کردوه. ئەوه‌نده‌ی هاتۆته‌وه‌ بیرى به‌ ئەمانه‌ت خستۆنه‌ سەر کاغەز. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که هیندیک له‌ به‌سه‌رهاته‌کانی زۆر د‌لته‌زێن بوه‌ به‌لام پێی به‌ جهرگی خۆیدا ناوه‌ و تا ئەو جێیه‌ی بیرى برى کردوه‌ هه‌موى بۆ خوێنه‌رانی به‌رێز گ‌یراوه‌ته‌وه‌.

یای کوبرا هه‌ولێ داوه‌ پانۆرامایه‌ک له‌ ژيانى کورده‌واری خه‌لکی مه‌هاباد له‌ بارى کولتورى، ئابورى، سیاسى و کۆمه‌لایه‌تى ئەوده‌مى منداڵى و لاوێتى خۆیمان بۆ بگ‌یرێته‌وه‌. تا ئەوه‌نده‌ی بۆی کراوه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی باب‌ه‌تیانه‌ دیاریده‌کانى هه‌ل‌سه‌نگاندوه‌ و لێى دواوه‌، به‌ رێزه‌وه‌ باسى ئەرێنه‌کانى داب و نه‌رىتى کۆمه‌لگه‌کەى ئەو سه‌رده‌مه‌ی کردوه‌ و به‌ چاویکی ره‌خه‌نگرانه‌ش روانیوێته‌ نه‌رێنه‌کانى.

هەر زۆر له‌ منداڵیه‌وه‌ دایکم خاوه‌نى بیرو بۆچوونى تابیه‌تى خۆی بوه‌ وئه‌وه‌ش به‌شێکی ره‌نگبێ بگه‌رێته‌وه‌ سه‌ر هه‌ل‌سوکه‌وتى دایک و بابى که‌ رێگه‌یان پێداوه‌ و ئەو هه‌لومه‌رجه‌یان بۆ ره‌خساندوه‌، به‌شه‌که‌یتریشى به‌نده‌ به‌ کارامه‌یى خۆی و بیر کردنه‌وه‌ و قولىوونه‌وه‌ی له‌ مه‌ر زۆر باب‌ه‌ت. هەر له‌ ته‌مه‌نى شازده‌ س‌الیه‌وه‌ که وه‌ک مامۆستا ده‌که‌وێته‌ نێو چالاکی کۆمه‌لایه‌تیه‌وه‌، باب‌ه‌تى په‌روه‌رده‌ ده‌بیته‌ یه‌کیک له‌ باب‌ه‌ته‌ گرینگه‌کانى ژيانى. له‌ نووسینه‌که‌یدا بۆمان ده‌رده‌که‌وێ سه‌رنجى داوه‌ته‌ هه‌موو لایه‌نه‌کانى به‌شى په‌روه‌رده‌ و به‌ چاویکی ره‌خه‌نگرانه‌ روانیوێته‌ که‌م و کورپه‌کانى شێوازی وانه‌ گوته‌وه‌ و هه‌ولێ چاره‌سه‌ر کردنى داوه‌ تا بتوانێ به‌ باشت‌رین شێوه‌ خوێندن بۆ قوتابیه‌کانى فه‌راهم بکا.

که‌ کۆماری کوردستانیش پێک دی چه‌ند س‌الێک به‌ سه‌ر کارى مامۆستایى دایک‌مدا تێپه‌ریوه‌ و ئەوکات خوێندن له‌ فارسیه‌وه‌ ده‌کری به‌ کوردی. له‌و به‌شه‌شدا هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌کی زۆر ده‌دا بۆ فێر بوونى زمانى کوردی و به‌ تامه‌زرووه‌ وانه‌ی کوردی به‌ قوتابیه‌کانى ده‌لێته‌وه‌. که‌ رۆژنامه‌ی "کوردستان" ده‌رده‌چێ، دایکم له‌و ده‌رفه‌ته‌ که‌لک وه‌رده‌گرى و ده‌ست به‌ نووسین و ب‌لاو کردنه‌وه‌ی هیندیک باب‌ه‌ت

له مه پر کۆمه لگای مه هاباده وه دهکا. له هیندیک له نووسینه کانیدا ههولێ هاندانی دایک و بابان دهدا تا مندا له کانیان وه بهر خویندن بنێن. به تایبته دهست له سه ر خاڵیکی گرینگ داده نێ و ده لێ خویندن بۆ کچیش وه ک بۆ کوپ پێویسته.

هه ر له سه ره تای دروست بوونی یه کیتی یایانیشدا ده بیته نه ندای ریکخوا وه که و چالاکی به رچاوی ده بن، به لام جێ داخه که پێشی تیکۆشانیان لێ گرتوه و وایان لیکردوه واز له ریکخوا وه که بنێن.

له خویندنه وه ی ئه و یاده وه ریا نه وه بۆمان ده رده که وه ی که سه ره پای ئه وه ی دایکم ژیا نیکێ پر له نازاری هه بوه به لام بن وچان تیکۆشا وه و کو لێ نه دا وه. نازار یه کیک له شته هه ره به رچا وه کانی ژیا نی بوه که نووسینی وشه ی "نازار" توانای شی کردنه وه ی نا وه رۆ که که ی نه.

دایکم تا دوو سال پێش ئه وه ی کۆچی دوایی بکا هه میشه خه ریکی نووسین و خویندنه وه بوو، به لام به داخه وه له دوو سالی کۆتایی ژیا نیدا که م که م تووشی نه خۆشی له بیر چوونه وه ببوو. خزم و ناسیا و جار جار سه ریا ن لێ ده دا و ده بوونه هۆی دلخۆش بوونی. به تایبته که کاک فاروقی فه ره اد و تاره کانی دایکمی له ژماره کانی گۆفاری "کوردستان" دا کۆپی کردبوو و به دیا ری بۆی هینابوو زۆری پێ خۆش بوو. هه موو ئیوا ره یه ک له گه ل دایکم پیکه وه ده مانخویندنه وه و ده چوه ناو فکر و وا ده رده که وت که خه یالی ده چوه وه سه رده می کۆما ری کوردستان. چاک بیرم ده که ویته وه که وتاری "خۆشه ختی" مان ده خویندنه وه، له هیندیک شوین ده یگوت وایه و منیش ده موت ده بی و بلێی چونکه خۆت نووسیوته، جا ئه و جار به چا وه جوا نه پر مانا کانیه وه چا ویکێ لێ ده کردم و پێده که نی.

له کۆتایی ژیا نیدا دوو نا واتی هه بوو یه کیان رووخانی حکومه تی ئاخونده کان و دوومیان برندنه وه ی ته رمه که ی بۆ کوردستان که به داخه وه هه یچیان تا ئیستا نه ها تۆته دی.

پاشکۆ

روژنامه‌ی کوردستان ژماره ۲۳، چوارشه‌مه ۱۵ی ره‌شه‌مه‌ی ۱۳۲۴، ۶ی مارس‌ی ۱۹۴۶

یای کوبرای عهزیمی

خۆشبه‌ختی

ئه‌فرادی به‌شهر وه‌دوو‌ی شتیکی نادیار که‌وتوون که ده‌بیری ئینساندا ناگونجی، له‌بیر لێ کردنه‌وه‌دا عه‌جیب و غه‌ریب دێته‌ به‌رچاو، ئه‌و شته‌ نادیاره‌ش خۆشبه‌ختیه‌.

وه‌هه‌ر که‌س له‌ریگا یه‌که‌وه‌ بۆ دیتنه‌وه‌ی ده‌پوا یه‌کیک مآلی وه‌کو ده‌کا دووه‌می جسمی خۆی به‌هێز ده‌کا سێومی روحی خۆی به‌زانست په‌روه‌رش ده‌دا چوارومی دايم‌سهری له‌به‌حری فکر داناوه‌هه‌ر یه‌ک به‌جۆریک بۆ ئه‌و ئارمانه‌ ده‌پۆن بێ‌خه‌به‌ر له‌وه‌ی که‌ ئه‌وان وه‌کوو کویریکی ده‌چن که‌ له‌روژی روناک دا له‌باتی گۆچان چرای به‌ده‌سته‌وه‌ بگری له‌کووچه‌ و کۆلاندای بگه‌پری عاقیبه‌ت له‌چالآوی خه‌ته‌ر ده‌که‌وی. یه‌کی له‌زانایان ده‌لی: هه‌ر که‌س خۆشبه‌خت نه‌بێ‌ گوناکه‌کاره‌. ئه‌و قسه‌ گه‌وره‌ نیشان ده‌دا که‌ بێ‌شک ده‌بێ‌ خۆشبه‌خت بین، ئه‌مما ده‌بێ‌ بزانی‌ن که‌ ریگای خۆشبه‌ختی و سه‌عاده‌تمه‌ندی کێه‌یه‌؟ ئه‌من خۆشبه‌ختی له‌ وه‌زیفه‌ناسین دا ده‌زانم.

چونکو ئینسانی وه‌زیفه‌ناس له‌ئه‌حوالی باتنی خۆی خه‌به‌رداره‌ ده‌زانێ‌ بۆچی هاته‌و ده‌بێ‌ چ بکا، چۆن بۆ خۆی نیه‌تی چاکه‌ نیسه‌به‌ت به‌که‌س نیه‌تی خراپی نیه‌ وه‌کو دایکی دلسۆز و میه‌ره‌بان که‌ مندالی له‌باوه‌شی خۆیدا له‌ئافه‌ت و به‌لایانی دونیا هیفز ده‌کا و ریگای حه‌قیقه‌ت و راستی پێ‌نیشان ده‌دا ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ له‌به‌ر ته‌نبه‌لی و ته‌ن په‌روه‌ری له‌مه‌یدانی ژياندا که‌ناره‌گیری ده‌که‌ن و له‌چوار دیواری ترسناک و له‌گۆشه‌ی نادیار عومری خۆیان راده‌بێ‌رن هیه‌چ وه‌ختیک نازانن و ناتوانن بزانی‌ن. که‌ له‌زه‌ت و شادی دونیا و قیامه‌ت له‌پێک هێنانی کار و وه‌زیفه‌دا پێک دێت. ئه‌و به‌دبه‌ختانه‌ له‌سه‌ر چاوه‌ی خۆشبه‌ختی زۆر زۆر دوور که‌وتوونه‌وه‌. ئه‌مانه‌ وه‌که‌سی ده‌چن که‌ شتی خۆی ده‌باغه‌لدابێ‌ و گۆشه‌ و که‌نار بگه‌پری بیینیته‌وه‌ یا له‌که‌ناری ده‌ریابه‌، وه‌کوو له‌سه‌حرای گه‌رم و بێ‌ئاودا له‌ئاو بگه‌پری که‌ ره‌فعی تینویه‌تی خۆی بکا. ئه‌لبه‌ته‌ ده‌و سووره‌ته‌دا غه‌یره‌ زنا ئومیدی چی دی ده‌ستگیر نابێ‌. خۆشبه‌ختی به‌بێ‌ وه‌زیفه‌ناسین وه‌کوو که‌فی سه‌رئاوی وایه‌ که‌ له‌سه‌ر ئاو ده‌له‌رزیته‌وه‌ و ئه‌گه‌ر تیشکی روژی لێ‌ده‌دا ده‌دره‌و‌شی و تیگه‌یشتوان له‌ته‌ماشای خۆی مات ده‌کا، به‌لام زانایان ده‌زانن هه‌رچی پایه‌دار نه‌بێ‌ نابێ‌ دلێ‌ پێ‌خۆش که‌ی. گه‌وره‌ترین وه‌زیفه‌ی ئینسانی جیخێل فیروونی زانست و هونه‌ره‌. ده‌وره‌ی جه‌وانی، به‌هاری عومری ئینسانه‌ و

روحي به شهر لهو وهخته دا حازره بۆ فیربوونی هه موو خوو و رهووشتن، که وابوو ده بی تا ده توانین و ده زانین له گه ل میلیهت و هاو نیشتمانانی خۆمان دل پاک بین و له هیچ گو نه خدمهت موزایقه نه که یین. ههر وه کوو ئینسان به وه رزش و جوولانه وه به ده نی خو ی س لامهت ده کا، ههر به و جو رهش ده بی فکر و زه نی خو ی زیاد کا تا له مهیدانی ژياندا به سه بر و هه وسه له و دوور بین بیت له نه ییامی جهوانیدا بیرى به شهر قه بوولی هه موو زه حمهت و زۆر یک ده کا ده بی له باغی عیلم گولان بچنین و له خهرمانی زانست پیت به رین.

فهقهت ههر که سب کردنی عیلم و هونه ر به ته نیا بۆ ته ره قی کردنی روح به س نیه، به لکو ده بی بۆ پهیدا کردنی خوو و رهووشتی په سهند زۆر تر زه حمهت بکیشین هه تا کوو بتوانین سفاتى باش وه کوو پارێزگاری و جهوانمهردی خو ش رهفتاری راستگو یی و میلیهت و نیشتمان و هاو دینی خۆمان ده خۆماندا کو بکه ینه وه ده نا بوونی زانای نا پارێزگار بۆ گه ل زه ره ری له قازانج زیاتره و سه د مه رته به له بی عه قلی به د نه خلاق خراپتره.

روژنامه‌ی کوردستان ژماره ۲۴ چوارشه‌مه ۲۲ی ره‌شه‌مه‌ی ۱۳۲۴، ۱۳ی
مارسی ۱۹۴۶

کوبرای عهزیمی

پی پیروژه

له پاش ئه‌وه‌ی چه‌ند سال روژی به‌ختیاری کورد له ژێر هه‌وری ره‌شدا
شاردرا بووه سوپاس بۆ خودا که ئه‌و روژه له ژێر ئه‌و هه‌وره ره‌شه هاته ده‌ری و
تیشکی خۆی که روژنامه‌ی به‌ریزی کوردستانه به ئیمه نیشان دا و بآلی پیروژی
خۆی به هه‌موو کوردستاندا هینا. هیوام له ده‌رگای خودا وایه که ئه‌م به‌ختیاریه له
سایه‌ی پێشه‌وای به‌ریزی کوردستاندا بۆ ئیمه پایه‌دار و ته‌واوی خاکی کوردستان له
به‌هاری شادی و ئازادی به‌شدار بن.

کونو خان ازید و تار من سال ۱۹۲۰

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript page. The text is dense and covers most of the page, with some lines appearing to be headings or sub-sections. The script is cursive and typical of historical Arabic documents.

هو هذان كور: (الف) خصم: اوسان بن سرياليس

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

1942

Handwritten notes in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

[illegible][illegible]

والتحقيق في هذه المسألة هو الذي
يحتاج إلى مزيد من البحث والدراسة

[illegible]

کو اولیٰ سنی تمامہ کائنات پر

[illegible]

خطباتی پان گهری تنظیمی
چون گهری جود و کفایت و شرف و...

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

وہاں پہلے ایک اور شخص نے ایک اور طرح کی بات کہی تھی۔

[illegible]

و بعد از آنکه در آنجا رسیدند و در آنجا رسیدند و در آنجا رسیدند

۱- آید ۲۱ روزه
 ۲- ۲۱ روزه
 ۳- ۲۱ روزه
 ۴- ۲۱ روزه
 ۵- ۲۱ روزه

روژنامه‌ی کوردستان ژماره ۲۷ دووشه‌مه ۵ی خاکه‌لیوه‌ی ۱۳۲۵، ۲۵

مارسی ۱۹۴۶

جێژنی سهر به خۆیی و ناساندنی پێشه‌وای کوردستان له لایهن ئامۆژگاران
مه‌دره‌سه‌ی کچان

د- خه‌تابه‌ی یای کوبرای عهزیمی

خوشکانی خۆشه‌ویست ههر وه‌کوو خانم مودیره ته‌بریکی نه‌و جێژنه‌ی به هه‌مووتان عه‌رز کرد، نه‌منیش به‌ نۆبه‌ی خۆم عه‌رز ده‌که‌م هه‌رچه‌نده که تێوه له‌و روژ و سه‌عاته‌دا شاد و خوشحاله‌ن نه‌من سه‌د نه‌وه‌نده چونکه له‌ ته‌ره‌ف خانم مودیره‌ی مه‌دره‌سه‌ی کچان ئیجازه‌ دراوم به‌ قه‌د چاره‌گیکی زه‌حمه‌توو بده‌م. ئیستا که جێژن و شیرینی خواردنی شادی دانانی هه‌زره‌تی پێشه‌وايه له‌ لایهن هه‌موو ئامۆژگاران مه‌دره‌سه‌ی کچان سوپاسو لێده‌که‌م که خوشکانی عه‌زیز زه‌حمه‌تیان کێشاهه و ته‌شریفیان هێناوه‌ته‌ تیره و بوون به‌ مایه‌ی وه‌پێش که‌وتنی مندالانی خۆیان هه‌موو ده‌ژانین که به‌شی موهیمی عومری ئینسان وه‌ختی جه‌وانیه چونکه ئینسانی جه‌وان شایسته‌ی هه‌موو کاریکه و فکری وی حازره بۆ فێربوونی عه‌قل و نه‌ده‌ب و دانیش ههر سال و مانگ و روژ و ساعه‌تیکی که ده‌روا ئینسان قه‌ده‌م له‌ مه‌یدانی فراوانتر داده‌نی و نه‌گه‌ر فکری لێ بکه‌ن چونکه ئیمه زۆر له‌ پاشین کارمان گرانه‌تر و کۆلمان قورس ترده‌بن، نه‌مما ده‌بێ بزانی که نه‌و بار و کۆله‌ گرانه چلۆن له‌ سهر پشته‌ی ئیمه لا ده‌چی نه‌لبه‌ته‌ نه‌و باره سه‌نگینه به‌ قووه‌ی عه‌قل و عیلم لاده‌چی نه‌مما داخه‌که‌م نه‌هلی مه‌هاباد وانا‌زانن. مه‌سه‌له‌ن نه‌و کچه نه‌وجه‌وانانه‌ی خۆیان به‌ده‌خت و بێسه‌واد ده‌که‌ن ده‌لێن روژه‌ جووتی گۆره‌وی بچه‌ یا کلاوی بدروو یا خێر ده‌لێن نه‌من کچی خۆم بۆ مه‌دره‌سه‌ نابهم بێ نه‌ده‌ب ده‌بێ ئایا خاها‌نی عه‌زیز ده‌بێ بێ نه‌ده‌بی ئیمه چ بێ نه‌و که‌سانه‌ی که نه‌و فکریان کردوه زۆر له‌ رێگه‌ی راستی دوور که‌وتوونه‌وه و لێیان حالێ نه‌بوه مه‌سه‌له‌ن نه‌من شه‌خسی خۆم زۆر له‌ مه‌جلیسان گوێم لێ بوه ههر وه‌خت که ئیمه ده‌بینن ده‌لێن نه‌وانه مه‌عه‌لیمه‌کانن وه به‌ چاویکی زۆر که‌م ته‌ماشای ئیمه ده‌که‌ن. نه‌گه‌ر ئیمه چاوه‌ له‌ زمان و کتابانی خاریجی‌کان بکه‌ین زۆر غه‌مگین ده‌بین و ده‌لێن خودایه ئیمه‌ش وه‌کوو وانه عه‌بدین بۆ ده‌بێ نه‌لێان له‌ شارێکی وه‌کوو مه‌هاباد دا له‌ قسه‌مه‌تی ژناندا نه‌ جه‌را‌حی، نه‌ هه‌کیم و نه‌ ددان‌ساز یان مامانێکی

ره سمی نه بئی، نهو ژنانه که هه کیمن وه کوو مه دوو دهست و دوو لاق و دوو چاویان ههیه، فه قهت عه قل و هوّش و ئیستیعدادی وان له مه زیاتره ئیمه ده لّین زێر و لیباس و پولمان زۆر بئ، پشتین زۆر ببهستین، ئیدی نالّین با ئیمهش دوکتور یا ددانساز یا مامان یا جهرا حیکمان له نّیو په یدابئ. ئۆمید وایه ئهم عاده ته له وه پاش ته رک بکری، ئهلئان نهو خوشکه عهزیزانه که له خدمهت ئیوه دا راوه ستاون هه موویان له ههر کار که میک ماهیرن مه خسووسه ن له قسه مه تی خانه داری و مندال داری و خه بیاتی و ناشپهزی ههر یهک ده توانن یهک خانه واده ی گه و ره رابگرن، ئه لّبه ته ده زانن که هیچ کهس نه کار و نه ئه قلی له زگی دایکی ده رنه هیناوه فه قهت مندال هه تا هه و ت سا ل ده بئی له ژێر ته علیم و تربیه تی دایکی دابئ، له پاش وی وه کوو ئینسانیککی نه خوّش بییه ی بو لای حا کیمیککی زانا و دانا (ئامۆژگار) هه تا نهو هه کیمه دانایه نه خوّشی وی عیلاج بکا و ئه گه ر نهو هه کیمه نوسخه ی دایه ده بئی مو تابیقی نهو ده ستووره که له نوسخه که دا نوو سراوه ره فتار بکا هه تا چاک بیته وه نهو لیباسی ساخی له بهر بکا. چونکه ئامۆژگاره کان و شاگرد هه کان نو تقیان هه یه له وه زیاتر زه حمه توو ناده م.

روژنامه‌ی کوردستان ژماره ۳۲ شه‌مه ۱۷ ی خاکه‌لێوه‌ی ۱۳۲۵، ۶ ی ئاوریلی ۱۹۴۶

مه‌دره‌سه‌ی ئه‌کابیری یایان

به ئه‌مری پێشه‌وا‌ی به‌رزی کوردستان له هه‌وه‌لی سالی تازه ۱۳۲۵/۱۰/۱، مه‌دره‌سه‌ی ئه‌کابیری یایان له جیگای مه‌دره‌سه‌ی کچان دامه‌زراوه و تا ئیستا له حدودی چل که‌س له کچان و ژنان بو‌ خویندن له‌و مه‌دره‌سه‌دا ئیونوسیان کردووه و هه‌موو روژی ساتی ۳ بو‌ روژئاوا له جیگای نیوبراو کو‌ده‌بنه‌وه و خه‌ریکی خویندن ده‌بن. له سه‌ر هه‌موو کچ و ژنیکی نه‌خوینده‌وار پێویسته له‌و نیعمه‌ته‌ که‌وره ئیستفاده بکه‌ن و بو‌ خویندن و فێر بوونی زانست له‌و مه‌دره‌سه‌دا له غایه‌تی شوق و ره‌غه‌به‌دا حازر بن.

ئامۆزگاری مه‌دره‌سه‌ی کچان: کوبرای عهزیمی

مکتورستان

۱۵ جمادی الاولی ۱۳۶۵

۱۷ آوریل ۱۹۴۶

تربیت له باوش دایکدا

پای مکتبرای عظیمی

ددهوی به اندازی بیرو تنگ شدن خورم تاثیر تربیت و عاملانندی مدالان بوخوشگامی غرور و اویشتنای خورم و سیم اهل اطول حکیمی زانای یونانی و یونانی هیچ شیک حدائی ترله تربیت لیه به تربیت شیشو دهیته اندای حقیقی . له وحاکیه زانایه ثلوهی تقریباً دو هزار سال لهوی پیش کورتوو بهی لهزمانی کی واکه ایست تربیت مجرائی خوی لهعالمدا بهواندوو لهکسر اورو بهی لههک درهنا و دویای لهووی دیایه چی ده کورت ؟ حناً لهوشرمی بهدی دهویندهوه :

دسدا دمی بهانی که بهر خدایه بهدختار که تا چه حد است مکان آدیت راستی تی بهکرت و زان کسه لهووی تعلیمو تربیت بههشمره . بهب اور که به هیچ جور به خیال بههشمره دایه ظاهر دهکا لهووی بهر به اندازیک ترلی کردوه که بهشمره حیوانات تربیت دهکن مثلا میمون له اثری تربیت نا وکو انسان لهیشت میری داندیشی بهر که سی بیوت مانگی دهکا ودهستوری خوراکي دهداو لازمت بهر بیژی هرجی که سی بهوی به اشاری مخصوص لی طاب دهکاله اثری تربیت دا کورتوو باز بهه کسی : کیوترا کیوترا بار ، باز - کهدهم چیس باهم چیس پرواز - دهکن هاوخاله بهقوی تربیت دهتوان مشک و شیشه بکن بهرفیق پس کهوایه چون عقل رازی دهسی که بههش لهو بهسرو بهر که غافل بین و له بعضی وی استاده نه کهین لهوانه و به عرض ده کهم هه تا بیت بی قسمتی عمده لهچاکو خرابی انسانی ناشی له تربیت له انسانانی که تربیتی بی اثر دزمان زور له رنگای حقیقت دور کورتون طایفه و عده یکی زورم بیستوه کله گدل تربیت موافق بین همو شیکي بهفطرت و طشت و ذات انسان دزمانی بهضیک لهزانیان نیت بهتربیت بی انداز به خوشی بن و ایدا ذات و فطرت و سیرت داخل ترلی و تکامل ناکن لهقت همو شیکي لههشمره تربیت حساب دهکن اما لهوش عده که تربیت نا انداز بک ناتوانی بهفطرت و طبیعت انسان دا تقریبی بهسدا لهانده توانی به انداز بک استعدادی بهسیرت لهوجودیان دا ایجاد و بهرنگای

ماوه له لایره ۲

رۆژنامه‌ی کوردستان ژماره ٣٦ دووشه‌مه ٢٨ ی خاکه‌لیوه‌ی ١٣٢٥، ١٧ ئاوریلی ١٩٤٦

یای کوبرای عهزیمی

تەربیه‌ت له باوه‌ش دایکدا
دهمه‌وی به ئەندازه‌ی بیر و تێگه‌یشتنی خۆم تەئسیری تەربیه‌ت و عاملاندنی
مندالان بۆ خوشکانی عهزیز و هاو‌نیشتمانانی خۆم بنووسم:
ئەفلاتوون هه‌کیمی زانای یونانی فەرموویه‌تی هیچ شتێک خودایی تر له
تەربیه‌ت نیه به تەربیه‌ت به‌نی به‌شەر ده‌بێته ئینسانی هه‌قیقی. ئەو هه‌کیمه
زانایه ئەو قسه‌ی تەقربیه‌ن دوو هه‌زار سأل له وه پێش گوتوووه یه‌عنی له
زه‌مانتیکدا که ئیستا تەربیه‌ت موعجیزاتی خۆی له عاله‌مدا نه‌نوانبوو. ئەگەر ئەو پۆ
سه‌ری له خاک ده‌ره‌ینابا و دنیا‌ی ئەو پۆ‌ی دیبایه چی ده‌گوت؟ هه‌مه‌ن ئەو
شیعه‌ری سه‌عدی ده‌خوێنده‌وه:

رسد آدمی بجائی که بجز خدا نه‌بیند

بنگر که تا چه حد است مکان آدمیت

راستی تێ بفکرن و بزائن که ئەو پۆ تەعلیم و تەربیه‌ت چه ئەمری ته‌عه‌جوب
ئاوه‌ر که به‌هیچ جۆر به‌خه‌یالی به‌شەردا نایه‌ زاهیر ده‌کا ئەو پۆ به‌شەر به
ئەندازه‌یه‌ک تەره‌قی کردوه که به‌شەر سه‌هله‌ هه‌یوانات تەربیه‌ت ده‌که‌ن
مه‌سه‌له‌ن مه‌یموون له ئەسه‌ری تەربیه‌تدا وه‌کوو ئینسان له پشت میزی داده‌نیشی
هه‌ر که‌سی بیهه‌وێت بانگی ده‌کا و ده‌ستووری خۆراکی ده‌دا و لازماتی سه‌ر میزی
هه‌رچی که بیهه‌وی به‌ ئیشاره‌ی مه‌خسوس لێ ته‌له‌ب ده‌کا له ئەسه‌ری تەربیه‌تدا
کۆتر و باز به‌هه‌کسی: کبوتر با کبوتر، باز با باز- ک‌ند هم جنس با هم جنس
پرواز- ده‌که‌ن هاو‌خانه به‌ هو‌ی تەربیه‌ت ده‌توانن مشک و پشیله‌ بکه‌ن به‌ ره‌فیق
په‌س که وایه‌ چۆن عه‌قل رازی ده‌بێ که ئیمه‌ش له‌و به‌هر و به‌ره‌که‌ته‌ غافل بین و
له‌ فه‌یزی وی ئیستفاده‌ نه‌که‌ین، ئەوانه‌و بۆیه‌ عه‌رز ده‌که‌م هه‌تا سابیت بـ
قسمه‌تی عومده‌ له‌ چاکه‌ و خراپه‌ی ئینسانی ناشی له‌ تەربیه‌ته‌ ئەو ئینسانانه‌ی که
تەربیه‌تی بـ ئەسه‌ر ده‌زانن زۆر له‌ رێگای هه‌قیقه‌ت دوور که‌وتوون له‌ تایفه‌ و
عیده‌یه‌کی زۆرم بیستوه‌ که له‌گه‌ل تەربیه‌ت موافیق نین هه‌موو شتێکی به‌ فیه‌رت
و تینه‌ت و زاتی ئینسان ده‌زانن به‌عزێک له‌ زانایان نیسه‌ت به‌ تەربیه‌ت بـ

ئەندازە خوښبین و ئەبەدەن زات و فێرەت و سرشت داخڵی تەرەقی و تەکامول ناکەن فەقەت هەمووشتیکێ لە موعجیزە تەربییەت حیساب دەکەن ئەمما ئەوەش هەبە کە تەربییەت تا ئەندازەیک ناتوانی لە فێرەت و تینەتی ئینساندا تەغیری پێداکا ئەمما دەتوانی بە ئەندازەیک ئیستیعەدای پیشەرەفت لە وجودیانداندا ئیجاد کا و رێگای مەعرفەت و ئینسانییەت راھنمایی دەکا. ئەو جار دیمە سەر باسی مەوزووعی ئەسڵی و وتاری خوڤم، یەعنی تەربییەت لە باوەش دایکدا هەموو زۆر چاک دەزانن کە پایە و بنیادی تەربییەتی ئینسان عیبارەتە لە تەربییەتی دایک یا تەربییەتی خانەوادە، ئەو تەربییەتە کە دەتوانی نائەهلی ئەهل کا، جەحیلانی خوڤ ئەخلاق و راستگو و میلەت دۆست و نیشتمان پەرەست بە گەل پێشکێش دەکا تەربییەت پایە و ریشە تەواوی ئەخلاق و عادات ئینسانە و شەخسیەتی ئینسان تەشکیل دەدا وەک کوو دار چۆن لەسەر ریشە موحکەم رادەووەستی بەشەریش هەر وایە ئەو پیاوێ زانایانە دنیا کە ئیمە ئێو و ئیوبانگمان بیستوون هەر ئەو تەربییەتی باوەشی دایک و خانەوادە بۆتە مایە پێش کەوتن و تەرەقی کردنی وان مەسڵەحەت دەزانم کە لەو خسووسەدا بەسەرھاتی پیاویک بگێرەمەو: وەختیکێ پیاویک دز دێنن کە ئێعدامی بکەن کابرا لەو دەمەدا گوتی دایکم بۆ بانگ بکەن، دایکیان بانگ کرد، کۆرە کە ووتی دایە گیان وەرە ماچت دەکەم، دایکی کە چوێ پێشی بۆ ئاخیرین دیداری کۆرە کە ووتی دایە زمانت بێنە دەری دەی مژم دایکی کە زمانی دەرھێنا لە پڕ نالە نالی بێند بوو کە خەلکی چوونە پێش دیتیان کە زمانی دایکی کردووە دوو پارچە ئەحوالیان لێ پرسی جوابی دانەوێ و گوتی دایکم بۆتە مایە بەدبەختی و چارەڕەشی من چون لە زەمانی مندالیدا روژیکێ لە مالی جیرانمان هێلکێکم دزی بردم بۆ دایکم، لە جیاتی ئەوێ تەھدید و هەڕەشەم لێ بکا تەشویقی کردم گوتی پۆلە پڕۆ ئی دیی بێنە هەتا عاقیبەت کارم هاتۆتە ئەو پڕۆ حاکم حوکمی قەتلی داوێ ئەگەر روژی ئەوێ دایکم ئەمنی تەھدید کردبای و لە تەربییەتم غافل نە بایە ئەروژم بەسەر نەدەھات.

هەر ئەمن بۆ خوڤم لە شاری مەھاباد بە چاوی خوڤم دیوووم کە کۆرێک دایکی خوێ نەبو روژیکێ هاتەوێ لای بابی گوتی پۆلم بەدەبە دەچمە شای قوما دەکەم بابی گوتی پێم نیە لە پاشان بە هەر جوړیک بوو پۆلی دایە ئەمما ژنی پیاوێ کە وای دی زۆر عەجایب ما و فکری لە دوا روژی ئەو کورە کردەو، لەو بەینەدا بابی تێگەشت و بە ژنە کە گوت بۆ چی واعجزی گۆیا پێت ناخۆشە من پۆلم داوێ بە کۆرە کەم ئەمما ژنە کە جوابی نەداوێ زۆری پی نەچوو کە هەمان کۆر مەبلەغی پێنج سەد مەنی بە یەک سات لە قوما ردا دۆراند، وەختیک بابی زانی زۆر غەمگین

و مات بوو به ژنه‌که‌ی گوت بۆ چی نه‌سیحه‌تی ناکه‌ی؟ نه‌وژنه‌ که جوابی داوه گوتی بۆخۆت وات ته‌ربیه‌ت داوه مه‌گه‌ر له بیرت نه‌ماوه نه‌و رۆژی که پۆلت دایه و بۆ قوما‌ر ته‌شویقت کرد نه‌گه‌ر نه‌ودهم له جیاتی پۆل دم و زارت پر له خوین کردبا نه‌وپۆ وای به‌سه‌ردا نه‌ده‌هینای ده‌سته‌په‌روه‌رده‌ی خۆته به من عیلاج نابێ.

خویننه‌رانی عه‌زیز نه‌گه‌ر باوه‌ر ده‌فه‌رموون نه‌لثانی‌ش نه‌و کوره‌ هه‌روا به‌ده‌ب‌خه‌ته و به‌زه‌لل‌ت ده‌ژی نه‌وه هه‌موو له نه‌سه‌ری بێ ته‌ربیه‌تی وای به‌سه‌ر هاتوه نه‌لثان که مه‌علومه‌ دایکان چ وه‌زیفه‌یکی عه‌زیم و چ ته‌کلیف‌یکی گه‌وره‌یان هه‌یه و به‌ هاسانی ده‌توانن بۆ پێشه‌رف‌تی کچان و کورانی نه‌وپۆ که باوک و دایکی سه‌ب‌ینن هه‌ول بده‌ن و ته‌سدیق بکه‌ن که ته‌ربیه‌تی کو‌ر و کچ وه‌کوو یه‌ک پتویسته‌ نه‌مما ته‌ربیه‌تی کچ لازمه‌تر و با سه‌وا‌د‌کردنی وی واجب تره‌ به‌لکو له ته‌مه‌دون و ته‌ره‌قی زۆتر نزیک بین.

هومی‌دوارم که‌چی دی ژن و کچی ئیمه‌ش له حقووقی ئیجت‌مائی بێ به‌ش نه‌بن.

روژنامه‌ی کوردستان ژماره ۳۸ دووشه‌مه ۲۱ بانه‌مه‌ری ۱۳۲۵، ۲۳

ئاوریلی ۱۹۴۶

ز- خه‌تابه‌ی یای کوبرا عهزیمی

جیژنه وشایی و شیرنی خۆری له لایی ژنانی شاری شنۆ به بۆنه‌ی سه‌ربه‌خۆیی کوردستان

خاغانی عه‌زیز و خوشکانی خۆشه‌ویست ئه‌ورۆ ئه‌وه‌لین جاره که ژن و کچی کوردی له یانه‌ی ره‌وابیتی فه‌ره‌ه‌نگی کورد و شوره‌وی کۆ بوونه‌وه کۆمیته به سمه‌تی غایه‌نده‌گی له ته‌ره‌ف خاغانی موخته‌په‌می هه‌زه‌رتی په‌ئێسی جمه‌ووری مه‌راتیبی شوکرگوزاریو هه‌رز ده‌که‌م و ئیجازه ده‌خوازم که چه‌ند که‌لیمه راجع به سه‌ر که‌وتن و ته‌ره‌قی کردنی فه‌ره‌ه‌نگ ئه‌ورۆ به عه‌ززی موباره‌کتان بگه‌یه‌نم نه‌زه‌ر به‌وه‌ی که پایه و بنیادی هه‌موو به‌حس و گۆفتگۆیه‌ک له سه‌ر زانست و ته‌ربیه‌ت موحه‌کم و راوه‌ستاو ده‌بێ، مه‌سله‌حه‌ت ده‌زانم که چه‌ند که‌لیمه له وه‌زه‌یه‌تی ژیا‌نی دایکانی عه‌زیز و خاغانی نیشتمان خۆشه‌ویست و حاله‌تی غه‌ماوه‌ری چه‌ند سا‌ل له‌وه‌ی پێش که له به‌ر چاوی هه‌مومان زۆر چاک ئاشکرايه بۆتان بگه‌رمه‌وه ئه‌لبه‌ته ته‌سدیق ده‌فهرمون که ژن له نێو جامیعه‌ی ئه‌و زه‌مانه‌دا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک به‌ده‌خت و له حقووقی ئیجتعا‌عی چه‌ند مه‌حرورم بوون واقیعه‌ن زۆر جی‌گای ته‌ئه‌سوف و شه‌رمه‌زاریه که مندا‌لانی تازه‌پێگه‌یشتووی ئیمرۆکه حاله‌تی غه‌ماوه‌ر و ئه‌سه‌فناکی دو‌ینی به‌خۆ‌ده‌بینن و نفرین ده‌که‌ن له‌و که‌سانه که بوون به‌سه‌به‌بی به‌ده‌ختی بی‌سه‌وا‌دی و بی‌به‌شکردنی وان له حقووقی ئیجتعا‌عی ژن که له ساختمانی به‌ده‌نیدا زه‌ره‌یه‌ک له‌گه‌ڵ پیاوان ته‌فاوه‌تی نیه نازانم عیله‌تی چیه و چ بوه که ئه‌و بی‌چاره‌ه‌یان له کونجی مالدانی هه‌بس کردبوو و هه‌تا رازی نه‌بوون که ژن به‌ ئازادی بجیته هه‌مام و روی ئاوه‌دانی بیینی ئه‌لئانیش وه‌کو ده‌بینم ئه‌و قاعیده وه‌حشیانه هه‌ر ماوه له نێو به‌عزیک که‌ساندا، ئیدی بێ خه‌به‌رن که بی‌عیلمی و هه‌بس کردنی جامیعه‌ی ژنانی ئیسلام له پێشدا ده‌ستیکی بی‌گانه‌ی تیدایه که دو‌ژمنی دیموکراسی بوون. ئه‌ورۆ ده‌بێ ده‌ستی دو‌ژمنانی دیموکراسی بپه‌ردی‌ت و کورت بکریته‌وه ئیستا که ئیمه ئازاد ده‌گه‌ری‌ن و له هه‌مو شو‌نێکا له‌گه‌ڵ برایانی خۆشه‌ویست ئازاد و بی‌باکانه گۆفتگۆ ده‌که‌ین ده‌بێ جامیعه ئیمه به‌ بێ ئه‌ده‌ب بزانی؟ نه‌خیر وانیه هه‌ر که‌س ئه‌و فکرانه‌یان کردوه زۆر که‌ج

رویشتون و رینگای حه‌قیقه‌تیان وون کردوه و گومراپوون. ئیمه به ئازادی بـ ئه‌دهب نابین الحمدالله دونای ئه‌وپۆ دونای ته‌ره‌قی و ته‌مه‌دونه. میلله‌ت هه‌موو وه‌کو خوشک و براین چه‌نده ئیوه به حه‌یا و نامووس و شه‌ره‌ف و حیفزی نیشتمانی خۆتان عه‌لاقه‌مه‌ندن ئیمه سه‌د ئه‌وه‌نده به ئاپرو و ناموسی خۆمان عه‌لاقه‌مه‌ندین چونکو چاکه و خراپه ده‌زانی و نییه‌تی چاک و خراپ ده‌ناسین و حازرین که له سه‌ر نیشتمان سینگى رووتی خۆمان به‌سه‌ر نه‌یزه‌ی دوژمندا بینین. خولاسه ئه‌و پیاوانه که ژنیان له زیندانی ئه‌به‌د دا حه‌بس کردبوو و خه‌نده‌ئاوه‌رت له هه‌موو ئه‌وه‌یه که بابی کوران و کچان ئینتزاریان هه‌یه له ژنیان که بۆ پاراستنی نیشتمان و حیفزی ناموس و میلله‌ت ئه‌ولادی پاکیان بۆ به‌خێو بکا. ئه‌و فکهره زۆر بـ جیگا و زۆریش له رینگای حه‌قیقه‌ت دووره چونکو ئه‌وه مه‌علومه که سێکی بۆ خۆی زانست و هونه‌ریکی ته‌واوی نه‌بـ و له باخی عیلم و دانیش گولێ نه‌چنبی، چۆن ده‌توانی ئه‌ولادی نیشتمان‌دۆست و میلله‌ت په‌ره‌ست وه به‌ر بێتی ئه‌لبه‌ته ئه‌و قسانه‌ی من ته‌سدیق ده‌فهرموون هه‌تا وه‌ختیکى که تازه نیشانه‌ی سه‌ره‌به‌خۆیی کوردان وه‌ده‌ر که‌وت و باسی دایکی نیشتمان ده‌کرا زۆر ژنان هه‌تا به‌عزیک له پیاوانی بیسه‌واد و بـ خه‌به‌ر له دنیا ده‌یانگوت دایکی نیشتمان ژنه یان پیاوه ئیدی نه‌یان ده‌زانی نیشتمان ئه‌و خاک و سه‌ره‌زمینه‌یه که ئیمه‌ی تیدا په‌روه‌رده بووین.

فه‌ره‌نگ روحی به‌شه‌ره و مایه‌ی سه‌رکه‌وتنی میلله‌ت و نیشتمانه به‌خسوس ئه‌وپۆ که فه‌ره‌نگی کوردستان و شوپه‌وی ئیتحادیان به‌ستوه و چه‌ندین به‌را به‌ر ته‌ره‌قی کردوه چه‌ند وه‌ختیک بوو که هه‌وری به‌ده‌بته‌ختی ئاسمانی خۆشه‌بختی و ته‌ره‌قی و ته‌مه‌دونی ئیمه‌ی تاریک کردبوو و نه‌یده‌ه‌یشت که بارانی ره‌حمه‌ت خاکی ویشک و بـ ئاوی ئیمه ته‌ر بکا ئه‌مما شوکری خودای که له‌ناکاو کره‌ بایه‌کی ره‌حمه‌ت له ئاسمانی خۆشه‌بختی را هات و به‌سه‌ر ئه‌و هه‌رده‌دا غالب بوو و له ئاسمانی کوردستان شه‌به‌قی و رووناکی په‌یدا کرد و به‌چاوی خۆمان دیمان که هه‌زه‌تی ره‌ئیس جمه‌وری له خاکی مه‌هاباد دانراو و شۆعه‌وه‌ر بوو ئه‌و رۆژه رووناکه له ته‌واوی خاکی کوردستاندا مه‌شه‌وور بوه، مه‌خسوسه‌ن ته‌وه‌جو‌هی هه‌زه‌تی پێشه‌وا‌ی به‌ ئیداره‌ی فه‌ره‌نگ و مه‌درسه‌کان که هه‌موو رۆژی ده‌ستووراتی تازه سادر ده‌فهرموون و ئه‌غله‌ب جار هه‌زه‌رت بۆ خۆشیان ته‌شریف ده‌ه‌یتنه مه‌درسه و چه‌ندین به‌را به‌ر بوه به‌ مایه‌ی دلگه‌رمی مامۆستاکان و شاگردان زۆرتر بووه و هیوادارم که ئینشالله ئه‌وه‌نده زۆر بـ شاگرد که چه‌ند مه‌درسه‌ی دی و ده‌بیرستانیان بۆ دابری به‌لکوو وه‌کوو ئیمه نه‌بن و بتوانن له هه‌موو کاریکدا له‌گه‌ل برایانی عه‌زیز شه‌ریک بن و له حقووقی ئیجتماعی مه‌حروم

نه بن و هیچی دی نه لّین نهو پیاوه، ئیمه ژن نهو کوپه ئیمه کچ به تهوفیقی خودای بّی هاوتا به زوویه کی زوو نهو قاعیده ی تهفاهت دانانی ژن و پیاو له نّیو لا ده چی میللهت وه کوو خوشک و برا دهس ده نّینه دهس یه ک بو رزگار کردنی دایکی نیشتمان چونکو نیشتمان چاوه پری نهو کچ و کوپانه یه که هیچی دی موحتاجی بیگانان نه بّی و له ناخریدا به دلّیکی پر له شادی و شه عف له خودای تهعالا ده خوازم تا نه بهد به رفقه رار و دوژمن کویر بّی چه زره تی ره ئیس جمهوری کوردستان هه ر راوه ستاو بّی ئالای سی رهنگی کوردستان بژی نهو که سانه ی که له ریگای فرهه نگدا گیتانفه دان.

روژنامه‌ی کوردستان ژماره ۱۰۱ یهک شه‌مه ۳۶ خه‌زه‌لوهری ۱۳۲۵، ۱۷ نوامبری ۱۹۴۶

ئیقتیاسات

یای کوبرای عهزیمی

ئازادی و ژیان

هه‌وه‌لین پتویستی به‌رزیتی هه‌ر میلله‌تیک ئازادیه. ئازادی هه‌موو میلله‌تیک ته‌نیا خوو و ره‌وشتی چاک و به‌رز ده‌توانی رایگریت. ئازایی و شایسته‌یی و یه‌ک دلی و یه‌ک بیرى میلله‌ت پاسه‌وانی ئازادیی ئه‌و میلله‌ته‌یه. میلله‌تیک بییه‌وی ئازاد بژی پتویسته وه دووی حه‌قیقه‌ت په‌ره‌ستی که‌وێت. ئازادی بێ حه‌قیقه‌ت په‌رستی ناگونجی. زانست کۆله‌که‌ی راگرتنی ئازادیه. ده‌بێ بۆ وه‌چنگ هێنانی ئازادی مأل و گیان فیدا که‌ین. میلله‌ت ده‌بێ ئازادی خۆی به‌ خوێن به‌اریزی. به‌رووبوومی ئازادی یه‌ک ره‌نگی و به‌راه‌ه‌ری هه‌موو که‌سێکه له‌ موقابیل قانون هه‌چ جوهره ئازادییک به‌ ئیمه‌ ئیجازه‌ نادات که ده‌غه‌ل کار بین و یا له‌ کاردا به‌ هه‌له‌ به‌چین.

هاوینشتمان‌ه‌کانم ئیمه‌ پتویسته له‌ سه‌رمان بۆ وه‌چنگ هێنانی ئازادی و راگرتنی وی خۆمان هه‌موار و پان و به‌رین که‌ین و له‌ خوو و ره‌وشتی ناحه‌ز خۆ به‌اریزین و به‌ گاسنی عه‌دالته‌ ره‌گ و ریشه‌ی له‌ بن هه‌لقه‌نین و تووی عه‌دالته‌ و به‌راه‌ه‌ری که‌ لازمه‌ی ئازادیه‌ تیدا به‌چینین. باوه‌ری ئازادی و سه‌ر.....ده‌که‌وی. هه‌ر ئه‌ندازه‌ بیرمان له‌ سه‌ر باوه‌ریک بێت به‌و ئه‌ندازه‌ داری ئازادیمان قایمه‌ر ده‌بێ..... ئازادیشدا له‌ سه‌رمانه‌ موفید بین. به‌ حقووقی یه‌کتر ده‌ستدریژی نه‌که‌ین. گیانی میله‌ت هه‌ر فیدای میله‌ت بێ ومه‌ند و بیدار هه‌میشه به‌ پلیکانی راستدا وه‌سه‌ر که‌وین چونکه به‌ رینگای خوارو خه‌چدا که‌س وه‌پیش ناکه‌وێت. زه‌مان وه‌دوی ئیمه‌ ناکه‌وێت ده‌بێ ئیمه‌ وه‌دوی روژگارکه‌وین و کاره‌کامان به‌پیی موقته‌زیاتی زه‌مان بخه‌ینه‌ رێ. به‌شه‌ر.....هه‌ول بدا. بێ کۆشش و هه‌ولدان سه‌ر که‌وتنی فه‌ردی و کۆمه‌لایه‌تی غه‌یری مومکینه. پێغه‌مبه‌ر صلی الله و سلم ده‌لی: (عز من فع، دل من طمع) ئه‌م فه‌رمایشه به‌رزه به‌ جێیه و په‌یامی زۆر جوانی پێته به‌لام عه‌که‌سه‌که‌ی (کن من فتح، کز من طمع).....خۆی به‌لێ که‌سێ کۆشش به‌خرج نه‌دا و ته‌نبه‌لی بکاته خووی خۆی هه‌رگیز وه‌پیش ناکه‌وێت. پێشکه‌وتن.....به‌ نرخه، نابێ به‌وه شتا کری، بێله‌ ژياندا ژیان به‌ فێرۆ له‌ نێو پشتابه‌خت ده‌کا. سکۆی نه‌لاقه‌یی بۆ خۆی عه‌ینی به‌.....تی دا. فاطمه.....پیاده و که‌م مونه‌سه‌یر بوو... سه‌رسام.

مریم خانی ناغایی دایکی یای کوبرای عهزیمی

میرزا عهبدوللای عهزیمی بابی یای کوبرای عهزیمی

مه‌هاباد، حاجى مريم خانمى نه‌سوورى و هاوسه‌ره‌كه‌ى سيد محهمهد نه‌مينى
 ئيفتخارى (خه‌سو و خه‌زورى كوبرا خانم) نه‌و وي‌نه‌يه به‌هارى ١٩٧٩، Jean
 Bertolino (ژان بېرتولينو) گرتوويه‌تى. نه‌وكات هاتبوه كوردستان بو دروست كردنى
 پروگراميک بو TF1 (كانالى يه‌كى ته‌له‌فزيونى فه‌رانسا)

مه‌هاباد، یای کوبرای عهزیمی له ته‌مه‌نی نۆزده سالی‌دا

مه‌هاباد، سه‌رده‌مى کۆمارى کوردستان، له راسته‌وه ٤ يای کوبراى عهزىمى و
ئه‌وه‌ی ته‌نیشتی عیش‌ره‌ت خانى خوشکیتى

دانیشه‌كان له راسته‌وه: ٢ يای کوبراى عهزىمى، ٣ زارا خانى نىك نه‌فس

مه‌ه‌آباد، دانیش‌توان له راسته‌وه: ۲ وه‌جی‌ها خامی شو‌ج‌اعی، ۴ ی‌ای کو‌بر‌ای
عه‌زیمی
راوه‌ست‌اوه‌کان له راسته‌وه: ۳ عی‌شره‌ت خامی عه‌زیمی، ۵ زارا خامی نیک نه‌فس

مه‌ه‌آباد، دانیش‌ت‌وه‌کان له راسته‌وه: ۱ ی‌ای کو‌بر‌ای عه‌زیمی

دانیشتوه‌کان ریزی په‌ک له راسته‌وه: دووهم کهس ئاغای مه‌حمودی سیدقی،
سټه‌هم کهس مارتا دال ناسراو بو میزدال خانم
راوه‌ستاوه‌کان ریزی دوو له راسته‌وه: سټه‌هم کهس یای کوبرای عهزیمی

دانیشتوه‌کان ریزی په‌ک له راسته‌وه: ۲ عیشره‌ت خانمی عهزیمی، ۳ نه‌خته‌ر خانمی
که‌ریمی. دانیشتوه‌کان ریزی دوو له راسته‌وه: ۳ فامه‌ خانمی په‌نجه‌وی. دانیشتوه‌کان
ریزی سټ له راسته‌وه: ۲ یای کوبرای عهزیمی . راوه‌ستاوه‌کان له راسته‌وه: ۱ کوبرا خانمی
فه‌خری، ۲ ناسیه خانمی مه‌حمودیان

مه‌هاباد، ۱۳۲۸ ی هه‌تاوی

دانیشتوه‌کان له راسته‌وه: ۱ یای کوبرای عهزیمی، ۲ مریم خاخی خوسره‌وی، ۳؟،
 ۴ فه‌زل خاخی عه‌لیزاده، ۵ ئاغای سه‌میعی (به‌رپرسی فه‌رمانگه‌ی په‌روه‌رده)، ۶؟، ۷
 سه‌ره‌نگ وه‌ره‌هرام

کاک فاروقی فه‌ره‌هاد نه‌و وێنه‌یه‌ی بۆ ئاردم

مه‌هاباد، قوتابخانه‌ی خه‌یام، ۱۳۲۹ ی هه‌تاوی

دانیشتوه‌کان له راسته‌وه: ۴ یای که‌برای عهزیمی

یای کوبرای عه‌زیمی له‌گه‌آ هاوسه‌ره‌که‌ی میرزا سید قادری ئیفتخاری

میرزا هاشمی عه‌زیمی برای یای کوبرای عه‌زیمی

مه‌هاباد

دانیشتوه‌کان له راسته‌وه: یای کوبرای عزیمی، زارا خانمی عزیمی، عیشرهت
 خانمی عزیمی
 راوه‌ستاوه‌کان له راسته‌وه: میرزا سید قادری ئیفتخاری هاوسه‌ری یای کوبرا،
 میرزا سه‌عیدی قادری هاوسه‌ری زارا خانم، دوکتور مسته‌فای ئه‌عله‌م هاوسه‌ری
 عیشرهت خانم

مه‌ه‌باباد، قوتابخانه‌ی موحسین، ناوه‌راستی سآله‌کانی شیستی زاینی
له راسته‌وه: ۱ مه‌می خانی قه‌زاق، ۲؟، ۳ یای کوبرای عه‌زیمی، ۴؟، ۵ ساحتیب
خانی کرباسی، ۶؟، ۷ کلسوم خانی ساجوبلاغی، ۸ خه‌جیج خانی بابه‌سوری، ۹؟

مه‌ه‌باباد، کۆبوونه‌وه‌ی مامۆستاكان، ریزی دووهم له راسته‌وه: ۷ یای کۆبرای
عه‌زیمی، ۸ ساحتیب خانی کرباسی

مه‌هاباد، یای کوبرا ی عهزیمی، وینه‌کەش نەمر سارمی کوپری

ستۆكهۆم، یای کۆبرای عهزیمی، جینواری ۲۰۲۰، دیاری کاک فاروقی فرهاد

مه هاباد، یای کوبرای عه زیمی
له ته مه نى نۆزده سالییدا

مانای ژيانم

بیره وه ریی ژنیک له ده و رانی کۆماری کوردستاندا

نووسینی: کوبرای عه زیمی

1925 - 2020 ی زایینی

ئاماده کردنی: سیمینی ئیفتخاری

له بڵاوکراوه کانی مالی وه فایی
ناونیشان: ههولێر/ فۆلکه ی زراعه/ نیو پارکی وه فایی
07504566276

